

Àmbit social i criminològic

INVESTIGACIÓ

Producció pròpia, 2012

El temps en la justícia de menors

Autors

Àrea d'Investigació i Formació Social i
Criminològica

Any 2013

El temps en la justícia de menors

*“Res s’assembla tant a la injustícia
com la justícia tardana”*

Sèneca

Equip de treball

Direcció i redacció de la recerca:

Manel Capdevila Capdevila (*responsable d'investigació*)

Marta Ferrer Puig (*cap de l'Àrea d'Investigació i Formació Social i Criminològica*)

Marta Blanch Serentill (*investigadora col·laboradora i anàlisi estadística*)

Altres autors:

Berta Framis Ferrer (*tècnica de recerca*)

Oriol Arronis Camps (*tèctic de recerca becat i suport tèctic*)

Aina-Itziar Coloma González (*tècnica de recerca becada i suport tèctic*)

Assessorament, anàlisi de dades i supervisió de l'informe:

Ismael Loinaz Calvo (*Facultad de Psicología, Departamento de Personalidad, Evaluación y Tratamiento Psicológico, Universidad del País Vasco –UPV/EHU*)

Avís legal

Aquesta obra està subjecta a una llicència de [Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 3.0 No adaptada de Creative Commons](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/deed.ca) el text complet de la qual es troba disponible a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/deed.ca>

Així doncs, es permet la reproducció, la distribució i la comunicació pública del material, sempre que se citi l'autoria del material i el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (Departament de Justícia) i no se'n faci un ús comercial ni es transformi per generar obra derivada.

Índex

Introducció.....	8
Sigles i conceptes	11
1. Marc teòric.....	14
1.1 El concepte temps. Context actual i percepció dels joves	14
1.2 El temps en la justícia	17
1.2.1 Dades estadístiques a nivell de l'Estat espanyol.....	18
1.2.2 Estudis estatals i internacionals	21
1.2.3 Percepció de l'eficiència de l'Administració de justícia i influència del temps	24
1.3 Interès de l'estudi del temps en la justícia de menors.....	28
1.3.1 El concepte de <i>temps</i> en aquesta recerca	28
1.3.2 Interès de l'estudi del temps en la justícia de menors. Diferents perspectives	28
1.4 Aspectes legals del procediment penal de menors.....	36
1.4.1 Sobre el procediment que cal seguir	37
1.4.2 Sobre els temps que marca la llei	40
1.4.3 Sobre la prescripció.....	42
2. La recerca	45
2.1 Finalitat	45
2.1.1 Objectius	45
2.2 Metodologia	46
2.3 Variables que es recullen.....	51
2.4 Temporalització	53
2.5 Fitxa tècnica.....	53
3. El procediment penal a justícia juvenil	54
3.1 Característiques del procediment	54
3.1.1 Els <i>procediments base</i>	54
3.1.2 Els joves.....	57
3.1.3 Els fets delictius.....	59
3.1.4 La gestió del procediment penal	59
3.2 Durada total del procés penal amb menors	68
3.3 Durada de les actuacions dels òrgans que hi intervenen.....	71
3.3.1 El temps de la Fiscalia de Menors.....	73
3.3.2 El temps de l'informe d'ATM	76

3.3.3 El temps dels jutjats de menors	79
3.4 Durada del procediment segons el tipus de resolució	81
3.4.1 Els procediments que prescriuen	92
4. El temps segons algunes variables d'interès.....	99
4.1 El temps del procediment segons el fet delictiu	99
4.1.1 Delictes greus	103
4.1.2 Faltes i delictes.....	106
4.2 El temps segons el territori	108
4.3 El temps segons les característiques del jove	118
4.3.1 Gènere	119
4.3.2 Nacionalitat	122
4.3.3 Edat.....	126
4.4 Incidència de les mesures cautelars en el temps	128
4.4.1 El temps que dura la mesura cautelar dins del procediment.....	131
4.5 El temps segons la reincidència	135
4.5.1 Nous procediments oberts durant la tramitació del <i>procediment base</i>	135
4.5.2 Nous procediments oberts després de la resolució judicial del <i>procediment base</i>	138
5. Les excepcionalitats	141
5.1 El nombre de procediments excepcionals quant a la durada.....	141
5.2 Anàlisi qualitativa dels procediments seleccionats	144
5.2.1 Els fets i l'entorn	146
5.2.2 Característiques i situació del jove	147
5.2.3 Repercussió d'altres implicats	150
5.2.4 Actuacions en fase d'instrucció	153
5.2.5 Actuacions en fase de jutjat	156
5.3 Comparativa entre les <i>excepcionalitats</i> i la resta de procediments	158
6. El temps en els procediments de MRM.....	165
7. Conclusions.....	173
7.1 Interès de l'estudi del temps en la justícia de menors: influència de la celeritat en l'eficiència i l'eficàcia del sistema penal juvenil	173
7.1.1 La celeritat com a percepció de l'eficiència de l'Administració de justícia	173
7.1.2 Incidència de la celeritat en l'efectivitat de la pena	174
7.2 Principals aportacions de la recerca	175

7.2.1 Característiques del procediment de justícia juvenil.....	175
7.2.2 Respecte al temps que es triga a resoldre els <i>procediments base</i>	178
7.2.3 Durada del temps segons algunes variables.....	181
8. Recomanacions.....	188
9. Referències bibliogràfiques	190
10. Annexos	197

Agraïments

Volem agrair la inestimable col·laboració que hem tingut per a la realització d'aquest estudi del senyor Ramon Mariñosa, jutge de Menors de Barcelona, la senyora Montserrat Cima, cap del Servei de Mediació i Assessorament Tècnic, i, molt especialment, del senyor Juan José Márquez, fiscal Degà i Delegat de Menors, qui, amb la seva predisposició a facilitar-nos l'accés a les dades de fiscalia, ens ha permès afegir un punt extra de qualitat a aquest estudi. A més, aquestes persones han estat, juntament amb l'equip de recerca, el nucli de l'estudi i anàlisi dels resultats.

Hem consultat moltes altres persones a qui també volem agrair la col·laboració: el senyor Joaquim Asso, responsable del Servei de Suport a l'Execució Penal de les comarques de Girona, per les seves orientacions en l'estudi previ sobre el temps que ens ha donat llum sobretot al començament del projecte; el senyor Javier González, cap del Servei de Centres Educatius, per les seves precisions respecte al disseny del projecte i al mateix contingut; la senyora Blanca Trullenque, dels Serveis Territorials de Lleida; la senyora Montse Martínez, cap de l'Àrea d'Estudis i Formació de l'Administració de Justícia; i la senyora Carme Guil, magistrada de l'Audiència de Barcelona i antiga fiscal de menors. A tots ells, moltes gràcies per les seves aportacions, que, sens dubte, han ajudat a millorar el producte final.

I, finalment, al senyor Carles Ferrer, tècnic de l'Àrea de Planificació i Projectes Estratègics de la Direcció General de Serveis Penitenciaris, per la seva valuosa ajuda tècnica en la selecció i extracció de la base de dades a partir de la qual s'ha pogut fer l'explotació estadística de les dades disponibles en la base JOVO de Justícia Juvenil.

Introducció

El Consell Rector del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, en la reunió ordinària d'aprovació del pla d'activitats anual del Centre per a l'any 2012, va aprovar, entre altres activitats de formació i investigació, la realització de la recerca *El temps en la justícia de menors*. Aquesta recerca respon a l'interès de diferents serveis de la Direcció General d'Execució Penal a la Comunitat i de Justícia Juvenil per conèixer el temps que triga el sistema penal juvenil a donar resposta a les conductes disruptives dels joves que hi arriben.

L'estudi del temps que transcorre entre la data de la comissió d'un fet delictiu per part d'un menor fins a la data de la resolució judicial del cas, o la data de la sentència en cas que s'imposi una mesura, és un dels indicadors que les societats democràtiques actuals articulen per a la valoració del funcionament eficient i/o eficaç de la justícia. Com veurem en el capítol 1, corresponent al marc teòric d'aquest estudi, hi ha un ampli consens respecte al fet que el procediment penal ha de transcórrer sense dilacions innecessàries per ser considerat eficient. Veurem també que, en termes d'eficàcia (és a dir, que la resposta penal produeixi realment l'efecte preventiu i educatiu esperat), també hi ha consens a considerar que la celeritat del procés és positiva, especialment en l'àmbit de menors, si bé també comprovarem que la recerca empírica no sempre ho corrobora.

El capítol 1 concreta els diferents usos i estudis del concepte *temps*, a partir de les referències bibliogràfiques consultades.

El capítol 2 explicita detalladament la finalitat, objectius i la metodologia escollida per realitzar la recerca. L'objecte d'estudi són els procediments oberts a menors que el ministeri fiscal va donar d'alta durant l'any 2008, amb l'objectiu de conèixer quant de temps ha transcorregut fins a la seva conclusió i en quina situació van acabar. En total, això va implicar 8.059 procediments.

Les dades obtingudes en l'estudi dels procediments de 2008 es comparen amb les d'altres estudis que hem pogut trobar publicats, però ni la bibliografia és extensa en aquest sentit, malauradament, ni les metodologies de treball són les

mateixes. Per aquest motiu, es va optar per recollir les dades generals d'un segon any per poder comparar-les amb les obtingudes l'any 2008 i comprovar si havien millorat o empitjorat respecte a aquest any de control. Es va escollir l'any 2005 i va implicar 7.383 procediments oberts aquell any.

A partir del capítol 3 i fins al capítol 7, es descriuen els principals resultats de la recerca.

El capítol 3 descriu les característiques dels procediments estudiats, la durada total i les durades parcials segons les actuacions dels òrgans que hi intervenen (ministeri fiscal, Servei de Mediació i Assessorament Tècnic, i jutjats). També s'analitzen els temps de durada en funció del tipus de resolució judicial dictada (sobreseïments, absolucions i resolucions condemnatòries) i, en un apartat diferent, es descriuen els procediments que han prescrit.

El capítol 4 diferencia el temps de durada dels procediments a partir d'alguns dels elements que el poden modificar. En la recerca, ens hem centrat en quatre possibilitats: segons els fets delictius comesos; segons el territori que gestiona el procediment; segons les característiques del jove infractor; i segons si s'han dictat o no s'han dictat mesures cautelars. Hem inclòs un cinquè element d'anàlisi *a posteriori*: la reincidència; i hem distingit si ha reincidit durant la tramitació del *procediment base* o amb posterioritat a la finalització.

El capítol 5 analitza els procediments *excepcionals*, entenent com a tal aquells que han sofert un retard molt superior a la mitjana general. Si en els dos capítols anteriors les anàlisis són bàsicament quantitatives, en aquest capítol es fa una anàlisi qualitativa a partir del seguiment de l'expedient d'una quinzena de casos de durada *excepcional* que es comparen amb el mateix nombre de casos estandarditzats a fi de veure'n les diferències. L'anàlisi detallada d'aquests casos ajuda a entendre les elevades desviacions temporals respecte a la resta.

El capítol 6 analitza específicament la durada dels procediments que inclouen un procés de Mediació i Reparació de Menors, atès que els procediments que han seguit aquesta via s'han separat de l'estudi i no s'inclouen en les anàlisis anteriors.

Finalment, els capítols 7 i 8 recullen les conclusions de la recerca i les recomanacions que se'n desprenen.

El capítol 9 recull la bibliografia consultada i el capítol 10 amplia amb els annexos les informacions detallades de cada capítol, en un intent de ser exhaustius respecte a la informació disponible. El lector pot aprofundir en qualsevol dels punts tractats a partir d'aquesta informació complementària.

Barcelona, gener de 2013

Sigles i conceptes

Glossari de sigles

ATM: Assessorament tècnic de menors

CGPJ: Consejo General del Poder Judicial

CRAE: Centre Residencial d'Acció Educativa de la DGAIA

CSMIJ: Centre de Salut Mental Infantil i Juvenil

DGAIA: Direcció General d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència

DGEPCJJ: Direcció General d'Execució Penal a la Comunitat i de Justícia Juvenil

DGSP: Direcció General de Serveis Penitenciaris

GIF: Base de dades de la Fiscalia de Menors de Catalunya

JOVO o SIJJ: Aplicació informàtica de gestió d'expedients del sistema d'informació de justícia juvenil

LECrim: Llei d'enjudiciament criminal

LORPM: Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors

MEINA: Menor Estranger Indocumentat No Acompanyat

MRM: Mediació i Reparació de Menors

SMAT: Servei de Mediació i Assessorament Tècnic

Conceptes generals de la recerca

La Fiscalia de Menors, quan té prou indicis de la comissió d'un delictes, obre un procediment. En aquest procediment, poden haver-hi un o més menors imputats pels mateixos fets delictius.

A l'efecte d'aquesta recerca, distingirem el procediment de la Fiscalia de Menors del *procediment base*. El **procediment base** és el procés que se segueix individualment amb cadascun dels menors implicats en un procediment obert per la fiscalia l'any 2008, ja que cada jove pot tenir respostes diferents en temps diferents. És a dir, un únic procediment de la Fiscalia de Menors suposa tants *procediments base* com menors hi estiguin implicats.

El *procediment base* comprèn totes les actuacions realitzades, per diverses instàncies, des de la comissió dels fets delictius per part d'un menor fins a la primera resolució judicial que tanca el procediment.

En la recerca, hem recollit com a **resolució** la primera decisió del jutge de menors, sense que hagi de tenir fermesa, i que pot ser: de sobreseïment, absolutòria o condemnatòria.

El **sobreseïment lliure** és l'arxiu de la causa amb un resultat equivalent a l'absolució i s'ha de dictar (art. 637 de la LECrim):

- quan no hi ha indicis que s'hagin comès els fets;
- quan el fet no és constitutiu de delicte;
- quan els imputats estan exempts de responsabilitat penal.

Segons l'article 19 de la LORPM, el ministeri fiscal també pot sol·licitar al jutge el sobreseïment lliure de la causa quan s'hagi portat a terme la conciliació o la reparació amb la víctima.

El **sobreseïment provisional** és l'arxiu temporal de la causa; és a dir, hi ha la possibilitat de reobrir les actuacions judicials mentre els fets no hagin prescrit. El sobreseïment provisional s'ha de dictar (art. 641 de la LECrim):

- quan no és clar que s'han comès els fets;
- quan és clar que s'han comès els fets, però no hi ha motius suficients per acusar a persones determinades.

La **prescripció del fet delictiu** és una de les causes d'extinció de la responsabilitat criminal i es produeix pel simple transcurs del temps a partir de la comissió del fet. El Codi penal regula la prescripció en els articles 130 i següents, determina els diferents temps de prescripció segons la gravetat del delictiu i determina la forma de comptabilitzar-la. L'article 15 de la LORPM especifica els temps de prescripció en el cas de la justícia de menors. La modificació del Codi penal de l'any 2010 (Llei orgànica 5/2010, de 22 de juny) va introduir unes noves condicions que afecten la forma de computar el temps de la prescripció, però, com que no afecten l'any d'estudi (2008), no les abordem en aquest apartat.

S'ha considerat **antecedent** qualsevol altra causa que se li hagi obert al menor abans del *procediment base*.

Reincidència: al llarg de la tramitació del *procediment base* o bé després de la finalització de la resolució judicial, alguns joves infractors cometen nous fets delictius i se'ls obren nous procediments judicials. Aquests nous procediments els hem considerat, només a l'efecte d'aquesta recerca, com a reincidències.

1. Marc teòric

Aquest capítol emmarca, en primer lloc, el concepte de *temps* des de diverses disciplines i la percepció que en tenen els joves.

En segon lloc, aborda el temps en relació amb la justícia penal: s'aporten dades sobre la durada dels processos judicials i s'analitza la perspectiva que des de l'àmbit judicial i ciutadà es té de la durada d'aquests processos.

En tercer lloc, delimita quin és el concepte de temps que es fa servir en aquesta investigació i exposa, també des de diverses disciplines, l'interès que té el seu estudi en relació amb els processos penals amb menors, fonamentalment analitzant la vinculació entre el temps que duren els procediments penals i l'eficàcia de les penes en termes de prevenció especial.

Finalment, la darrera part del capítol situa el lector respecte al procediment penal de la jurisdicció de menors que marca la llei i també respecte als terminis de temps previstos, quan s'hi expliciten.

1.1 El concepte *temps*. Context actual i percepció dels joves

El temps ocupa un lloc privilegiat en la ciència, i, de fet, en tot el coneixement humà, com a aspecte fonamental en tota existència (Kant, 1781). Però, quan parlem de temps, de què estem parlant i des de quina perspectiva? Els propers paràgrafs volen abordar el concepte *temps* des de les perspectives que ens han semblat més rellevants per a aquesta recerca.

Perspectiva psicològica

La literatura sobre la psicologia del temps no ha utilitzat un cos teòric unificat. Hi ha serioses dificultats per diferenciar entre noció i concepte del *temps*. Laplanche (1996) i Vásquez Echeverría (2011) van proposar quatre nivells d'anàlisi per estudiar el temps psicològic. El primer és el *temps cosmològic*, que seria el temps del calendari, mesurable en cicles (dia-nit, hivern-estiu). El segon és el *temps perceptiu*, que seria el temps operatiu, de la consciència immediata, necessari per fer operacions en l'espai (conduir) i planificar accions

de futur (arribar a temps). Aquí s'ubiquen els estudis sobre el rellotge intern. El tercer és el *temps de la memòria i el projecte*. És el temps intern i subjectiu, de la història de vida, que utilitzen processos inconscients i atemporals. I, finalment, el quart temps és el *temps de la història, de la societat i la cultura*.

El temps del qual parlem en aquesta recerca és del temps objectiu, el que comptem a través del calendari i que ens situa en el temps cosmològic.

No hem d'oblidar, però, que per als joves infractors la percepció del temps que passa des que cometem la infracció fins que reben una resposta és una percepció subjectiva i depèn de molts factors individuals i contextuals. Per a molts autors, la percepció del temps és un tema absolutament subjectiu. John Wearden (2012) comenta que, quan en som conscients, el temps passa més a poc a poc i les percepcions, la memòria i les capacitats s'aguditzen. Un altre concepte que apareix barrejat amb la percepció subjectiva del pas del temps és el de *temps buit* i *temps ple*. Som més propensos a ser conscients del pas del temps quan estem en el moments de *temps buit*. També quan ens sentim avorrits. Si tenim moltes coses a fer (*temps ple*), la percepció subjectiva és que el temps passa més ràpidament, tot i que llavors no podem ser tan conscients del que ens ha passat. La percepció d'un interval de temps depèn de l'atenció que s'hi inverteix. Quan s'ha d'assignar més atenció a una tasca, el temps passa més ràpidament, especialment en situacions que requereixen més recursos per processar la informació: Craik i Hay (1999), Gruber, Wagner i Block (2004), Block i Zakay (2001), Zakay (1989) tots ells citats per Friedman i Janssen (2010).

Malgrat que l'abordatge d'aquest temps subjectiu depassa l'objectiu d'aquesta recerca, és important considerar-lo com un element susceptible de fer variar ostensiblement la valoració que cada jove fes del temps objectiu que triga a obtenir una resposta del sistema penal, la qual cosa podria ser objecte d'una interessant recerca qualitativa.

Perspectiva sociològica

Gilles Lipovetsky (2007) veu en la societat actual moltes associacions entre el *temps existencial* i el *consum emocional*. Ens diu que ara ja no és tan important acumular coses (paradigma de la societat de consum) com *intensificar* el consum present. Des d'aquest punt de vista, al consumidor occidental li terroritzen els *temps morts* de la vida i vol lluitar-hi en contra omplint-los d'experiències que el facin sentir "viu". Les persones es neguen a assumir el pas de les etapes de la vida, i això es concreta en el fet que els vells volen semblar més joves (augmenta el consum de tot allò que pretén posposar el pas del temps) i els joves adults volen perllongar eternament la seva infància o adolescència (augmenta el *consum regressiu*, és a dir, el consum de tot allò que fa recordar i reviure experiències adolescents, com ara els parcs temàtics o les reedicions de sèries, còmics antics, etc.).

Zygmunt Bauman (2007) parla a *Tiempos líquidos* de crisis social en l'ús del temps. Esmenta el fet que costa molt establir estratègies a llarg termini en les societats, atès que, abans de poder consolidar-se, ja s'han descompost, s'han desfet (*modernitat líquida*), sense que la gent hagi pogut assumir-les. Això planteja la dificultat de validar unes normes, perquè tot canvia ràpidament; es legitima abandonar els compromisos i les lleialtats poden canviar.

Perspectiva evolutiva (adolescents i joves)

El que hem vist fins ara té un impacte directe en els joves i adolescents. La *impulsivitat*, que és una característica molt destacada en aquesta època de la vida, es legitima a partir d'aquesta *cultura de la immediatesa* i de l'*hedonisme* (Sáez, 2010). La diversió, el *binge drinking* o consum desafortat d'alcohol, viure al dia, *a tope*, amb *subidón* és el que preval en molts casos. En aquest context, els joves tenen necessitat d'obtenir respostes immediates i mostren una falta de capacitat d'espera de resultats preocupant (Leal, 2010) que els fa molt difícil admetre i comprendre respostes diferides en el temps, com són les que pot donar la justícia (els costa assumir que algú els demani compte per quelcom que va passar ja fa més d'un any). El *sentit de la responsabilitat* és un valor que va a la baixa: es volen els drets, però no els deures.

Aquest període de la vida també és un període en què s'exploren, entre molts altres aspectes, els *usos del temps* (Mari-Klose *et al.*, 2008:55). Per tant, es generen dificultats per gestionar l'ús del temps i respecte a la consciència real sobre què dóna temps de fer i què no. No hi ha consciència que tot no es pot fer. La distribució del temps dels adolescents respon a necessitats irracionals, poc comprensibles per les lògiques dels adults o vistes des d'una visió pragmàtica. Si abans es deia que l'etapa adolescent era una etapa de ruptura amb allò que és anterior, ara es parla d'una etapa de *forclusion* (abolició del passat, de la memòria històrica). No es volen saber les causes per les quals passen les coses. En tot procés per obtenir qualsevol cosa, hi havia un temps d'*espera*. Aquesta *espera* tenia tres etapes: observar, comprendre i concloure (Ramon Ubieto, 2010). Ara es prescindeix del temps que es dedicava a comprendre i es passa de l'observació a la conclusió, sense reflexió. El resultat és un *autisme social*, dificultats per dirigir-se a l'altre i desinhibició en les actuacions personals.

Aquests aspectes comuns en les dificultats de la percepció i gestió del temps que tenen la majoria de joves del primer món s'aguditzen quan parlem dels joves infractors, que solen presentar problemes afegits de desenvolupament de la personalitat i de sociabilitat. Fraisse (1967), en les seves investigacions amb joves delinqüents, troba que els costa suportar el pes de la frustració que comporta un projecte de realització lenta. La seva percepció del temps fa que els costi dur a terme projectes a llarg termini i que tinguin el llindar de la frustració més baix. A això, cal afegir-li trets com la *impulsivitat* (Sobral *et al.*, 2000) i la *falta d'autocontrol* (voler l'acció immediata) o incapacitat de superar el pensament concret (a curt termini). Evidentment, hi ha altres factors personals, familiars, biogràfics, socials i ambientals que tenen el seu pes en la comprensió del fenomen delictiu dels joves (Loeber, Farrington i Redondo, 2011:17), però no són objecte de l'estudi d'aquesta recerca.

1.2 El temps en la justícia

Com hem dit al principi, l'objectiu d'aquest apartat és aportar dades sobre la durada del processos judicials, fonamentalment en la jurisdicció penal, i incidir

en la percepció que des de l'àmbit judicial i ciutadà es té de la durada d'aquests processos.

Les dades de quantificació temporal dels processos penals a les quals hem tingut accés han estat exclusivament les relatives als jutjats, publicades pel Consell General del Poder Judicial. No hem trobat dades publicades en les memòries de la Fiscalia General de l'Estat ni en les del Departament de Justícia pels equips tècnics de menors, per la qual cosa la comparació posterior que puguem fer amb el nostre estudi se centrarà exclusivament en els temps judicials.

1.2.1 Dades estadístiques a nivell de l'Estat espanyol

El Consell General del Poder Judicial (CGPJ) és l'òrgan oficial que recull les xifres que descriuen la situació del sistema judicial espanyol, i també l'activitat dels òrgans judicials de totes les instàncies i ordres jurisdiccionals. Anualment, publica una memòria de resultats.¹

En aquest apartat, comentarem tres tipus de dades que proporciona el CGPJ i que pensem que tenen rellevància per a l'anàlisi de resultats de la nostra recerca:

- l'evolució del moviment d'assumptes als jutjats de menors;
- la durada estimada dels assumptes en la jurisdicció penal;
- la durada mitjana estimada per als assumptes dels jutjats de menors els anys 2005 i 2008.

Quina és l'**evolució del moviment d'assumptes** als jutjats de menors?

¹ *La Justicia dato a dato*. Documents en pdf. Memòries publicades des de 2004 fins a 2011. Per a consultes:

http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Estadistica_Judicial/Analisis_estadistico/La_Justicia_dato_a_dato/

La taula 1 reflecteix el moviment d'assumpes (nombre d'ingressats, resolts i pendents) als jutjats de menors des de 2004 (primer any en què es publiquen les dades). Podem veure que, respecte a l'entrada d'assumpes (*ingressats*), fins a l'any 2006 va haver-hi un lleuger increment. L'any 2007 es va produir un petit descens, seguit d'un important augment durant els anys 2008 i 2009. A partir d'aquí, l'any 2010 va suposar un important decrement fins a ajustar-se a les dades de 2007, i l'any 2011 és el que reflecteix menys assumpes *ingressats* de tota la sèrie. Es pot concloure que arriben menys assumpes en la justícia de menors els darrers anys, d'una manera significativa.

Una altra dada interessant de la taula 1 és que les xifres dels assumpes *resolts* per any són més altes que el nombre d'assumpes ingressats en els respectius anys, amb l'excepció de 2008. Això significa que els tribunals han anat reduint any rere any l'acumulació d'assumpes *en tràmit*, tret del període 2008-2009. Això implica que el nombre d'assumpes *pendents* s'ha anat reduint en tot aquest període (el decrement és del 28,9% l'any 2011 respecte a les dades d'assumpes *pendents* de l'any 2004).

Taula 1. Evolució del moviment d'assumpes als jutjats de menors. Espanya

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Ingressats	32.574	33.549	33.934	33.349	35.893	37.339	33.374	31.408
Resolts	35.611	34.785	34.766	37.361	34.752	38.215	37.714	35.145
Pendants	24.280	22.891	21.933	20.443	22.368	23.794	20.218	17.254

	Evolució 2003/2004	Evolució 2004/2005	Evolució 2005/2006	Evolució 2006/2007	Evolució 2007/2008	Evolució 2008/2009	Evolució 2009/2010	Evolució 2010/2011
Ingressats	- 1,7%	3%	1,2%	- 1,7%	7,6%	4,0%	-10,6%	- 5,9%
Resolts	- 1,3%	- 2,4%	- 0,1%	7,5%	- 7,0%	10,0%	- 1,3%	- 6,8%
Pendants	- 8,9%	- 5,7%	- 4,2%	- 6,8%	9,4%	6,4%	-15,0%	-14,7%

Font: elaboració pròpia a partir de l'informe "Situación de los Juzgados de Menores (II)". *Boletín de Información Estadística*, 14 (juliol 2008): p.2, i dels informes successius de les memòries anuals *La Justicia dato a dato*.

Un dels motius que podria explicar aquesta reducció d'assumpes en tràmit és que se'n redueixi el temps de durada. Una de les dades recollida en les memòries anuals del CGPJ és aquesta. El mateix CGPJ concep el temps que

triguen a resoldre els assumptes les instàncies judicials com un indicador de la qualitat de la justícia. Cal precisar, però, que les mesures de temps que fa el CGPJ no són reals, sinó estimades. Això significa que s'han obtingut mitjançant l'aplicació d'un model matemàtic (que no explicita la metodologia de l'informe del CGPJ) que fa ús del nombre d'assumptes *ingressats, resolts* i que es troben *en tràmit* al començament de cada període de càlcul, segons les dades facilitades per l'estadística judicial del CGPJ. En funció d'aquest càlcul matemàtic, donen una estimació del temps mitjà que es triga a resoldre els assumptes. Aquesta metodologia de treball és utilitzada en el càlcul de tots els temps dels diferents òrgans jurisdiccionals i instàncies.

La taula 2 és molt rellevant per al nostre estudi perquè recull la **durada estimada del treball dels diferents òrgans de la jurisdicció penal, expressada en mesos**. Recull les dades des de 2002 per cobrir tota una dècada de les dades publicades pel CGPJ.

Taula 2. Durada estimada dels assumptes. Òrgans de la jurisdicció penal. Expressada en mesos

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
J. 1a inst. i d'instr., i j. d'instr.	1,9	2,0	1,8	1,8	1,8	1,8	1,8	1,8	1,9	1,9
Jutjats de menors	8,1	10,2	9,2	8,6	7,8	7,3	7,1	7,1	7,5	6,9
Jutjats de vigilància penitenc.	0,9	0,9	0,9	1,0	1,0	1,0	1,0	1,1	1,3	1,3
Jutjats penals	5,6	5,3	4,9	5,8	5,8	6,2	7,1	8,1	9,3	10,0
Audiències provincials	2,6	2,5	2,4	2,4	2,4	2,5	2,7	2,7	2,7	2,6
T.S.J. Sala Civil i Penal	2,1	2,4	2,6	2,5	1,6	1,4	1,7	1,9	2,1	2,1
Jutjats centrals d'instrucció	5,5	5,7	6,1	5,3	6,0	5,9	5,5	4,7	4,5	5,3
Jutjats centrals penals	4,2	4,0	4,1	4,1	4,5	4,5	3,1	8,9	6,5	8,1
A.N. Sala Penal	4,7	4,2	3,1	3,4	3,3	2,4	2,4	2,1	2,2	2,4
Tribunal Suprem. Sala 2a	11,8	10,9	10,5	8,6	6,5	5,7	6,3	6,5	5,8	5,3
Jutjats de violència a la dona	-	-	-	-	-	3,3	3,0	2,9	2,7	2,5

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de les diferents memòries anuals del CGPJ.

De la taula 2 destaquem les dades següents:

Malgrat les recomanacions europees i d'altres fòrums respecte a la necessitat que la justícia de menors sigui de les més ràpides a donar resposta als infractors, com veurem en l'apartat següent, segons les dades del CGPJ, el

temps de durada dels tràmits als jutjats de menors és dels més elevats de tots els òrgans de la jurisdicció penal, superat només per la jurisdicció d'adults a partir de l'any 2009. Aquestes dades, però, no donen informació completa del procediment que se segueix ni amb infractors adults ni amb menors. En el cas de la jurisdicció de menors, faltaria quantificar el temps que dediquen a la tramitació del cas la fiscalia i l'equip tècnic. Pel que fa a la jurisdicció d'adults, no tenim constància dels temps intermedis (temps fins que l'assumpte arriba a instrucció, temps des del final de la instrucció fins a l'inici del treball del jutjat penal, etc.).

Segons dades del CGPJ, s'ha produït una disminució suau i constant en el temps estimat de durada dels assumptes de menors. Així, el 2002 la durada mitjana estimada era de 8,1 mesos, i l'any 2011 es reduïa a 6,9 mesos. Això ens portaria a concloure hipotèticament que la justícia de menors ha millorat pel que fa a aquest paràmetre al llarg d'aquests anys i podria explicar, en part, la reducció d'assumptes pendents. Aquesta afirmació és objecte de contrast amb les dades reals –no estimades- de dos anys d'estudi (any 2005 i any 2008) en la nostra investigació feta a Catalunya.

Una altra dada que volem destacar, justament perquè també és objecte de contrast amb les dades obtingudes en la nostra investigació, és la **durada mitjana estimada dels assumptes als jutjats de menors l'any 2005** (any de control en el nostre estudi), que segons el CGPJ va ser de **8,6 mesos**. **L'any 2008** (any de referència en el nostre estudi i en el qual es basen tots els resultats) la durada mitjana estimada va ser de **7,1 mesos**. En l'apartat de resultats i conclusions, s'expliquen i contrasten les diferències obtingudes entre les dades de la recerca i aquestes dues dades.

1.2.2 Estudis estatals i internacionals

A banda de les dades publicades pel CGPJ, trobem alguns estudis que analitzen el temps en la justícia i aporten, en alguns casos, dades més específiques de determinades parts del procediment.

A nivell internacional, Mahoney (1985), (citat per Pérez Jiménez,2006), va estudiar 710 expedients de menors de l'any 1980 d'una ciutat dels Estats Units i va trobar que el període de temps més llarg en la tramitació dels assumptes és el que va des del coneixement del fet per la policia fins que el ministeri fiscal fa l'acusació.

En un altre estudi, Butts (1997) va revisar 500.000 expedients de menors en setze estats dels Estats Units entre 1991 i 1992 per analitzar la rapidesa de resolució dels expedients als jutjats. Concloïa que la rapidesa del procediment estava relacionada amb la grandària del jutjat. Com més grandària, més retard. Si es controlava aquesta variable, s'observava que els endarreriments es produïen pels casos de drogues, en els quals resulta més complex poder determinar les responsabilitats dels imputats.

Centrant-nos ja al territori espanyol, en un estudi, Toharia Cortés i García de la Cruz (2005) observen que l'any 2003 el 67% dels assumptes arriben a judici en menys d'un any. Observen que en el període d'un any s'han celebrat els judicis del 80% dels assumptes socials, el 77% de les faltes, el 74% dels assumptes dels jutjats contenciosos administratius, el 70% dels assumptes de família, el 63% dels civils generals i el 48% dels assumptes penals. Concretament, en l'àmbit penal, els assumptes que s'allarguen més de 2 anys sumen el 23% segons declaracions dels usuaris. Les durades mitjaneres nacionals durant l'any 2004 assenyalen que, en la jurisdicció penal, només els judicis de faltes es resolen en la seva totalitat abans dels 6 mesos. Com a exemple de dilació en el temps, els autors citen els procediments penals abreujats, que tenen un temps mitjà d'instrucció de 8,7 mesos i de judici de 4,7 mesos, fet que genera una durada mitjana de 13,4 mesos. Aquestes dades contrasten amb les que hem vist que aporten les memòries del CGPJ, probablement perquè en aquest cas sí que es tenen en compte els temps intermedis que allà en la jurisdicció penal d'adults trobàvem a faltar.

Pel que fa a l'àmbit de menors, en les conclusions de les Jornades de Fiscals Delegats de Menors (Segòvia, 3 i 4 de novembre de 2008) es destaca la necessitat d'agilitar les actuacions judicials i es remarca com una de les fonts de dilació en el temps l'endarreriment en l'elaboració dels informes per part dels

equips tècnics, alhora que es reclamaven estudis sobre el tema, ja que són molt escassos.

Pérez Jiménez (2006), en un ampli estudi, analitza el funcionament dels procediments penals de menors a Andalusia. Per fer-ho, pren dues mostres d'expedients de menors: un grup, jutjat amb l'antiga Llei orgànica 4/92 (mostra de 1998-2000, n = 242 casos), i un altre grup amb la nova LORPM (mostra de 2001-2002, n = 300 casos). Només ens fixem en aquests últims resultats de la mostra de la LORPM, amb vista a la comparació posterior amb els resultats del nostre estudi. Entre el fet delictiu i l'arxiu de l'expedient del jutjat passen 584,73 dies (19,5 mesos). Si comptem fins a l'audiència, són 526 dies (17,6 mesos). El temps que va des de la incoació de l'expedient fins a la realització de l'informe tècnic és de 113,3 dies (3,8 mesos), i entre l'informe tècnic i l'audiència, 205,3 dies (6,8 mesos). La desviació típica en cadascun dels períodes és molt alta, la qual cosa ens parla també d'una gran variabilitat en les dades, amb períodes més curts en alguns casos, però també sensiblement més llargs en d'altres.

En un estudi específic sobre violència dels joves envers les seves parelles (Amat *et al.*, 2010) fet amb una mostra de 90 casos que van passar per la jurisdicció de menors entre gener de 2007 i juny de 2010, el temps que es va passar entre la comissió dels fets i l'inici de la mesura imposada pel jutge va ser de 14,78 mesos. La distribució d'aquest temps va seguir la seqüència següent: dels fets fins a la denúncia, 0,32 mesos; dels fets fins a la petició d'informe tècnic, 1,97 mesos; dels fets fins a la primera entrevista tècnica, 3,70 mesos; dels fets fins a la resolució judicial, 11,15 mesos. La qualificació dels fets feta inicialment per la Fiscalia de Barcelona en aquests casos va ser: violència domèstica, maltractament en l'àmbit familiar, lesions, vexacions, actes/accions contra la integritat moral i violència física contra les persones; i hi trobem tant delictes com faltes.

Finalment, les darreres dades es refereixen a un estudi intern dels Serveis Territorials del Departament de Justícia a Girona,² fet l'any 2004 amb una

² Estudi inèdit.

mostra de 433 programes d'assessorament. En aquest estudi, que es va replicar parcialment l'any 2006, es mesurava el temps de resposta del sistema de justícia juvenil amb paràmetres similars als que s'abordaran en el nostre estudi. El temps que va passar des de la comissió dels fets fins a l'inici de l'execució de la mesura fou de 352 dies (any 2004) o de 435 dies (any 2006).

A manera de resum, presentem la taula 3, que recull les dades publicades a nivell d'Espanya, per diferents estudis, respecte a la durada dels procediments de menors amb la LORPM.

Taula 3. Durada del procediment penal juvenil segons els diferents estudis publicats a Espanya

Període	Temps (en mesos)	Any	Lloc	Estudi
Des de la comissió del fet delictiu fins a l'inici de l'execució de la mesura	11,7	2004	Girona	DGEPCJJ Girona (inèdit)
	14,5	2006	Girona	DGEPCJJ Girona (inèdit)
	14,8	2009	Barcelona	Amat <i>et al.</i> (2010)
Des de la remissió de l'expedient al jutjat fins a la resolució	8,6	2005	Espanya	CGPJ (estimada)
	7,1	2008	Espanya	CGPJ (estimada)
Des de la comissió del fet delictiu fins a l'arxiu de l'expedient	17,6-19,5	2002	Andalusia	Pérez Jiménez (2006)

1.2.3 Percepció de l'eficiència de l'Administració de justícia i influència del temps

Percepció dels ciutadans

En la seva publicació de dades estadístiques, el CGPJ inclou també les reclamacions o queixes que fan els ciutadans respecte al funcionament dels

jutjats i tribunals.³ L'any 2008, el motiu més freqüent de reclamació o queixa feta pels ciutadans es referia a la demanda *d'una tramitació àgil dels assumptes que els afectin i a conèixer-ne les causes dels endarreriments* (3.858 denúncies), i, en segon lloc, a *reduir els temps d'espera* (2.328 denúncies). És destacable que les dues queixes més nombroses fetes pels ciutadans en relació amb el funcionament dels jutjats i tribunals estiguin relacionades amb el temps de tramitació. Això explica la importància que té la gestió del temps com a valor i indicador de qualitat per als ciutadans.

Cal esmentar que només es van recollir 45 denúncies corresponents a l'ordre jurisdiccional de menors, el 0,3% del total.

Taula 4. Desglossament dels motius de reclamació o queixa relatius al funcionament de jutjats i tribunals. Espanya, 2008

Motiu de reclamació o queixa	Nombre
Una justícia transparent	956
Una justícia comprensible	5
Una justícia atenta	7.013
Reduir els temps d'espera	2.328
Rebre una atenció respectuosa	1.161
Compareixença el menys penosa possible	942
Dependències adaptades a l'espera i atenció correcta	773
Altres motius dins d'una justícia atenta	1.809
Una justícia responsable davant el ciutadà	228
Una justícia àgil i tecnològicament avançada	6.722
Tramitació àgil dels assumptes que li afectin i conèixer les causes dels endarreriments	3.858
Disseny adient de les plantilles	1.238
Altres motius dins d'una justícia àgil i avançada	1.626
Protecció de les víctimes del delictes	23
Protecció de menors	4
Protecció dels discapacitats	105
Els immigrants davant de la justícia	9

³ La Justicia Dato a Dato. Memòria 2008. Consultable en pdf a: http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Estadistica_Judicial/Analisis_estadistico/La_Justicia_dato_a_dato/La_justicia_dato_a_dato_ano_2008 pp 93-96

Motiu de reclamació o queixa	Nombre
Conducta deontològicament correcta	45
Ciudadà informat	16
Justícia gratuïta de qualitat	278
Actuació professional	245
Manera de practicar les actuacions	991
Altres motius no recollits en la Carta dels Drets dels ciutadans davant la Justícia	1.236
Total motius reclamacions funcionament jutjats i tribunals	17.876

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del CGPJ. *La Justicia dato a dato*. 2008, p. 94 i 95.

El CGPJ també elabora periòdicament baròmetres d'opinió respecte a la percepció que tenen els espanyols del sistema de justícia.⁴ En el baròmetre de 2003, el llindar de tolerància dels espanyols respecte de les dilacions en la justícia era de sis mesos. Per sobre d'aquest temps, la percepció dels espanyols és negativa, pensen que es triga massa. En el baròmetre de 2005, tres de cada quatre espanyols pensen que *la justícia és tan lenta que sempre que es pugui cal evitar recórrer-hi*. El percentatge d'usuaris descontents (que consideren que es triga un temps excessiu) s'ha incrementat en 7 punts (52% l'any 2001 enfront del 59% l'any 2003). En el baròmetre intern de 2003, els jutges estableixen diferències clares en la celeritat segons les jurisdiccions. La millor valoració la té l'àrea laboral (6,6 sobre 10), seguida de l'àrea penal (6,1) i l'àrea civil (5,3). La puntuació més baixa correspon a l'àrea contenciosa administrativa.

Percepció de les instàncies judicials

Butts i Halemba (1994) van passar un qüestionari a 127 jutjats de menors de tots els Estats Units per demanar l'opinió sobre la durada de tot el procediment judicial a quatre tipus d'operadors judicials: jutges, fiscals, advocats defensors i oficials de jutjat que assignen la data de les compareixences judicials. Com a conclusions, recollien que les principals insatisfaccions del personal respecte a

⁴ Concretament, el CGPJ ha elaborat nou baròmetres externs d'opinió (usuaris, experts): 1984, 1985, 1986, 1988, 1990, 1997, 2000, 2003, 2005; i sis baròmetres interns (personal de l'Administració de justícia): 1984, 1987, 1990, 1993, 1999, 2003.

la dilació del procés tenien dues causes, una externa i una interna. La queixa externa incloïa dues queixes principals: les càrregues de treball i els recursos deficients dels jutjats. La interna recollia dues queixes més: les actituds dels treballadors, i la manera concreta de realitzar el procediment i el calendari de citacions judicials.

En relació amb l'eficiència judicial, Toharia Cortés i García de la Cruz (2005) la defineixen com "la capacitat del sistema per produir respostes eficaces en la seva matèria", i un dels elements que determina aquest grau d'eficiència és "la rapidesa i diligència en les tramitacions". Com podem veure en el recull bibliogràfic respecte a aquest punt del discurs, la rapidesa de la resposta judicial es vincula directament amb l'eficiència. Com més rapidesa, més eficiència del sistema. Els mateixos autors analitzen les causes del retard judicial: el 75% dels jutges opinen que és per la carència de mitjans adequats; el 53% opina que és per les estratègies dels advocats defensors; i el 42% opina que és per la normativa processal vigent.

Percepció de les parts implicades en un procés penal

Des de la perspectiva de les parts (infractor i víctima), quan parlem del procediment que ha de seguir tota causa penal, sembla que el *temps buit* s'acaba associant amb els moments de tramitació en què no hi participen, mentre que el *temps ple* s'identifica amb la intervenció, que genera la percepció de rapidesa i d'eficiència. Així, els temps d'espera o de tramitació judicials són viscuts pels usuaris com a negatius, mentre que els temps en què la persona és interpel·lada o és objecte d'intervenció, com a positius o eficients.

Carmena (1997) assenyala que el pas del temps de tramitació judicial des de la comissió de la infracció és negatiu des de la perspectiva de la víctima perquè s'ha allunyat del succés i de l'impacte que li va produir. Si les petites infraccions es jutgen molt temps després de ser comeses, pot ser fins i tot contraproductiu, perquè l'incident potser ja estava oblidat o, per contra, s'ha agreujat.

1.3 Interès de l'estudi del temps en la justícia de menors

En aquest apartat, s'aborda el concepte de *temps* que es fa servir en aquesta investigació i s'exposa, des de diverses disciplines, l'interès que té estudiar-lo en relació amb els processos penals amb menors (més enllà del paper que juga, com hem vist, en la consideració de ciutadans i implicats respecte a l'eficiència del sistema judicial en termes d'agilitat en la tramitació).

1.3.1 El concepte de *temps* en aquesta recerca

El concepte de *temps* en la justícia penal s'entén com la *dilació* que es registra entre la comissió d'un fet delictiu i la resposta judicial.

Bolaños i Valero (2009:85-86) assenyalen que aquest temps es pot entendre des d'una dimensió objectiva o subjectiva. La dimensió objectiva seria la major o menor dilació efectiva en el càstig aplicat (celeritat objectiva). La dimensió subjectiva seria la celeritat percebuda, és a dir, l'apreciació subjectiva de la dilació en l'aplicació del càstig.

En aquesta recerca, el concepte de *temps* que s'utilitza és el de temps objectiu, és a dir, el temps efectivament transcorregut entre la comissió d'un delictu i la resposta penal.

1.3.2 Interès de l'estudi del temps en la justícia de menors. Diferents perspectives

Perspectiva criminològica

Des d'un punt de vista criminològic, l'interès de l'estudi del temps en relació amb els processos de la justícia penal està determinat, fonamentalment, per la incidència que pugui tenir el temps transcorregut entre fet i resposta en l'efectivitat de la pena. Les teories utilitaristes defensen que la pena ha de servir per prevenir futures accions delictives i ha de contribuir, pel seu caràcter dissuasori, que qui ja ha delinquit no torni a fer-ho (*prevenció especial*) o que altres persones no delinqueixin (*prevenció general*).

Diversos autors han considerat rellevant el factor temps en termes de prevenció de la comissió de nous delictes. La primera aportació de pes sobre aquest tema la va fer Beccaria el 1764: “Tanto más justa y útil será la pena cuanto más pronta fuere y más vecina al delito cometido”.(2004:67). Beccaria també destaca dues dimensions més de la pena relacionades amb l’efectivitat i que també han estat objecte d’estudi i anàlisi per part de diferents autors: proporcionalitat respecte a la gravetat del delictes i certesa en l’aplicació.

En aquest sentit, Bolaños i Valero (2009) van escriure un article respecte a l’efecte dissuasori de la pena per prevenir futures accions delictives i sobre la incidència que hi tenen la certesa, la severitat i la celeritat. Les autores fan una revisió àmplia d’estudis empírics del context anglosaxó i observen que tots aquests estudis aporten dades respecte a la incidència dissuasòria de la *certesa* i la *severitat* de la pena, però cap dels estudis que han revisat no aborda la incidència de la *celeritat*.

Aquestes mateixes autores citen Stangeland, Garrido y Redondo, els quals defensen que cal seguir fent recerca empírica per demostrar la incidència de les tres dimensions esmentades (proporcionalitat, celeritat i certesa) en l’efectivitat dissuasòria de la pena.

Gabaldón (1987) incideix en la dificultat d’estudiar els elements que influeixen en l’efectivitat de la pena. Gabaldón cita a Gibbs, qui proposava nou proposicions vinculades a l’efectivitat dissuasòria de la pena, entre les quals hi havia algunes relacionades amb la celeritat en la resposta penal, però el mateix Gibbs esmentava la dificultat d’integrar en una mateixa recerca empírica totes nou proposicions.

Efectivament, com veurem tot seguit i parlant específicament del principi de celeritat, el valor que se li atorga no ve determinat per una incidència empíricament demostrada del temps en l’efectivitat de la pena. Encara més, els pocs resultats de la recerca en aquest sentit són contradictoris. En general, podem dir que la incidència del temps en l’efecte dissuasori de la pena és comunament acceptada entre juristes i experts, si bé la majoria d’autors en fan una defensa purament teòrica, axiològica.

Crow i Stubbing (1999) van fer un estudi a Anglaterra i Gal·les respecte a les respostes donades per les autoritats als infractors menors reincidents. Les autoritats judicials volien reduir el temps que invertien en el procediment judicial. Van aconseguir abaixar els 142 dies de mitjana que durava el procediment l'any 1996 fins als 72 dies de mitjana que durava l'any 2002. Van adonar-se que l'estalvi de temps es produïa en la darrera part del procediment, des de la primera compareixença davant del jutge fins a la sentència. Preguntats els menors, sembla que el grup per al qual el temps de procediment va ser més curt no va viure l'experiència del seu pas pels jutjats de manera tan estressant. Curiosament, aquest grup va reincidir més. Tot i que no pot atribuir-se l'augment de la reincidència a aquest fet, els autors remarquen que tampoc ningú no pot afirmar que reduir el temps hagi de ser per si mateix més beneficiós.

Un resultat similar el trobem en la recerca de Capdevila i Ferrer (2012) titulada *La reincidència en el Programa de Mediació i Reparació de Menors*. El temps que es triga a iniciar un programa de mediació a Catalunya des de la comissió dels fets és de quatre mesos. Els joves que van iniciar el programa abans dels quatre mesos, sorprenentment, van reincidir en una proporció més elevada que els joves que el van iniciar després dels quatre mesos (28,3% enfront del 22,6%, respectivament). El període de quatre a sis mesos és el que té la taxa de reincidència més baixa (21,1%), mentre que el grup dels que triguen més de sis mesos a iniciar el programa presenta una taxa intermèdia (25,1%). La lògica feia pensar que una resposta ràpida i propera al fet delictiu hauria de donar millors resultats. No es va poder explicar el perquè d'aquests resultats i els autors creuen en la incidència de variables no controlades que podien estar influïnt en els resultats i ser-ne les causes.

Minor, Hartmann i Terry (1997) van estudiar la relació entre les decisions judicials i la reincidència en 475 expedients de menors que van cometre la primera infracció penal als Estats Units entre els 6 i els 17 anys. Els menors estudiats van cometre la infracció durant els sis primers mesos de 1990 i el seguiment es va fer durant dos anys. Una de les conclusions a què es va arribar és que els fets tractats extrajudicialment tenien menys reincidència, fins i tot si els joves havien comès fins a tres reincidències; és a dir, els autors

destacaven que la manera de resoldre els fets era més rellevant que el temps que es trigava a fer-ho.

En canvi, en un altre estudi (Butts, Cusick i Adams, 2009), se cita un treball de Rebeck (2003) en el qual sembla que les conclusions són diferents. Aquest estudi es va fer sobre 4.300 infractors menors d'edat de l'estat de Phoenix. Més d'un terç d'aquests joves (38%) havien estat detinguts de nou durant el primer any després del primer delictes, i gairebé la meitat (46%) d'aquestes noves detencions es van produir abans que el tribunal de menors resolgués el primer cas. Butts insisteix a dir que el procés de justícia juvenil s'allarga massa en el temps i que moltes de les sancions i mesures imposades pel jutge es fan després de la reincidència dels joves, la qual cosa posa en dubte la capacitat del tribunal per aconseguir alguns dels seus objectius, com ara la intervenció primerenca i la rehabilitació dels joves. Aquest treball recull bibliografia sobre autors que durant les dècades de 1960 i 1970 remarcaven la necessitat de la celeritat del càstig i la seva relació amb l'impacte sobre el comportament dels joves (Aronfreed i Reber, 1965; Bancos i Vogel-Sprott, 1965; Miller, Reid i Porter, 1967; Johnston, 1972; Deluty, 1978).

Pérez Jiménez (2006) afirma en el seu estudi que, malgrat que el procediment penal s'hauria d'orientar a l'obtenció de finalitats educatives i reeducadores, en la pràctica, el procediment és essencialment sancionador per dos motius: el primer és que els operadors jurídics utilitzen poc els elements processals que concreten la naturalesa educativa del procediment; el segon és que triguen molt temps a resoldre l'expedient i això fa malbé el contingut educatiu de la resolució judicial. L'autora s'estranya que la durada del procediment sigui una cosa poc estudiada en el sistema de justícia. Ho atribueix al convenciment generalitzat, admès sense discussió, que la justícia és lenta, com si formés part de la seva naturalesa intrínseca i consubstancial, com poden ser-ho les garanties processals.

Perspectiva jurídica

Des d'una perspectiva jurídica, veurem que el ja esmentat *principi de celeritat* és un principi àmpliament recollit en les diferents normatives, recomanacions

internacionals i jurisprudència com a valor que cal preservar, especialment en la justícia de menors.

A continuació, es recullen algunes de les normatives internacionals i locals que defensen la necessitat d'una actuació ràpida i diligent com a resposta a les infraccions penals juvenils:

- La Convenció del Drets dels Infants (1989), que, en l'article 40.2, ressalta que és una obligació dels estats garantir que les causes s'esgrimeixin sense demora.
- El punt 52 de l'Observació General núm.10 del Comitè de Drets dels Infants (2007), que recomana que s'estableixin terminis respecte als temps entre delictes i intervenció. Aquests han de ser més curts que els establerts pels adults.
- La regla 20 de les regles de Beijing (1985), que remarca la rapidesa en la tramitació dels casos de menors com un aspecte fonamental per no fer perillar els efectes positius que puguin aportar el procediment i la seva resolució.
- La Recomanació núm. R(87)20 del Consell d'Europa, 4t punt, que vol assegurar una justícia de menors més ràpida, evitant retards, perquè pugui tenir una acció educativa eficaç.
- La Recomanació 20 del Comitè de Ministres del Consell d'Europa (2003), que estableix breus períodes de temps per a cada fase del procediment penal.
- La Recomanació CM/R(2008)11 del Comitè de Ministres als Estats Membres sobre les regles europees per a infractors menors d'edat subjectes a sancions o mesures (adoptada pel Comitè de Ministres el 5 de novembre de 2008 en la 104 reunió dels representats dels Ministres), que, en l'article 3, esmenta que les sancions i mesures imposades per un tribunal "estaran subjectes a una ràpida revisió judicial", sense establir-ne períodes concrets. Fa esment d'un "període mínim necessari".

- La sentència del Tribunal Constitucional núm.153/2005, en la qual es diu que la “tardanza excesiva [...] pueden tener consecuencias especialmente perjudiciales”.
- Les Jornades de Magistrats de Menors de València (2006), que postulen la necessitat del principi de celeritat, és a dir, exigir responsabilitats penals a un menor infractor en un termini raonable.

Conde (2001) destaca que la LORPM recull com a principi legal la *celeritat* en el procés i l'execució. Fonamenta que, en menors, una resposta ràpida és un factor associat a les possibilitats de recuperació d'un jove. Aquesta mateixa argumentació dona De la Rosa Cortina (2011); ressalta que per les característiques pròpies dels menors el procés penal ha de ser àgil i breu, i que una intervenció tardana pot ser contraproductiva. En els mateixos termes es manifesta el jutge de menors Emilio Calatayud (2007:15): “la intervención [...] ha de ser rápida, ya que la tardanza [...] supone un alto porcentaje de fracasos en los objetivos establecidos”.

Perspectiva pedagògica i psicològica

Des d'una altra perspectiva, l'eficiència d'una sanció ràpida també pot tenir el suport, especialment en l'àmbit de menors i joves, de raonaments pedagògics o psicològics. Com veurem, també des d'aquesta perspectiva es requereixen diferents condicions per descriure el que podríem anomenar una sanció eficient.

Parke (1970), Larroy i De la Puente (1999), i Badia (2001) esmenten *la immediatesa* com un dels conceptes bàsics perquè un càstig sigui eficaç. Si el càstig s'aplica immediatament després del comportament, pot afavorir que la persona estableixi una relació directa entre conducta i conseqüència. Però afegeixen altres components que contribuirien a fer les sancions eficients: *la intensitat* (ho consideren un dels factors principals en la disminució de la conducta no desitjada), *la durada* (consideren convenient que sigui breu), *la intencionalitat* (saber explicar per què es castiga, amb quina intenció), *la consistència* (en la pràctica, que la resposta tingui a veure amb la conducta que s'ha de corregir), *la constància* (ser persistent i coherent en l'aplicació de les

mesures) i *l'objecte del càstig* (castigar el comportament, no la persona). Per a l'efectivitat de la sanció també tenen molta importància *l'empatia* i *el vincle* entre el sancionador i el sancionat. Si hi ha empatia i vincle entre ambdós, l'efectivitat és més alta.

En un altre estudi, Butts, Cusick i Adams (2009) fonamenten la necessitat de donar una resposta sancionadora ràpida als joves com a component bàsic de la dissuasió pel fet que els menors d'edat, a causa de la seva immaduresa, tenen menys habilitats cognitives per comprendre el procés legal i els tràmits judicials de la mateixa manera com ho poden fer els adults. Cita diferents recerques (Steinbert i Cauffman, 1996; Grisso, 2000; Grisso *et al.*, 2003) que han volgut demostrar que els adolescents tenen menor capacitat d'anticipar conseqüències a llarg termini i que les seves actuacions en conductes infractores tendeixen a centrar-se en els resultats immediats, sense anar més enllà.

Piquero, Farrington, Welsh, Tremblay i Jennings (2008) afegeixen que, com a prevenció primerenca, enfront de les conductes problemàtiques dels menors, a més de la rapidesa, actuar quan les conductes s'inicien també és clau. Una altra variable important per considerar és l'impacte que té la formació i entrenament dels pares en la reducció d'aquesta conducta problemàtica dels fills.

Caldria plantejar-se, tot i que no és el tema d'aquesta recerca, fins a quin punt la justícia pot respectar en la feina quotidiana els principis que acabem d'esmentar per poder donar una sanció que sigui eficient des del punt de vista de plantejar canvis en els comportaments dels joves infractors. Funes (2008:245) afirma que "les respostes correctores haurien d'ajudar el jove a la seva incorporació positiva a la societat, o almenys, no haurien de posar-hi més dificultats afegides o fer-la impossible". La discussió sobre la utilització del càstig, diu el mateix autor (2008:247), s'hauria de fer no tant respecte a la quantitat de sanció que cal aplicar, sinó sobre com aquesta sanció ha d'ajudar el jove a ser responsable, ara i en el futur.

Morondo (1998) incideix en la complicada tensió d'interessos que hi ha entre la necessitat d'una tramitació ràpida dels assumptes perquè l'actuació respongui a una acció educativa eficaç envers els menors i la necessitat de retardar el procediment per complir les garanties jurídiques.

Thió de Pol (2008:274) aporta un altre punt de vista sobre el tema de les sancions i esmenta els principals desavantatges pedagògics que presenten els càstigs: no són educatius, atès que poden impedir fer coses mal fetes (mentre hi hagi garantia de ser castigat), però no incentiven les ganes d'obrar correctament. Aquesta incentivació que sí que podria donar-se en el cas que s'utilitzés l'explicació, el raonament i la manifestació d'aprovació o reprovació d'una conducta, i el demanar explícitament el canvi que es vol aconseguir. Les normes cal saber explicar-les i exposar-ne la raó de ser, i no imposar-les per la força. L'ús reiterat de la superioritat del poder provoca conductes antisocials a mig i llarg termini.

Urra Portillo (1995) assenyala, en aquest sentit, que, si es triga massa a solucionar els assumptes en què estan implicats els infractors menors, es facilita l'aparició d'estigmes perdurables i que les solucions siguin inabastables.

Des de la criminologia i els models explicatius de la delinqüència també s'ha abordat el fet que la sanció pot generar un efecte nociu, o el que podríem anomenar efectes secundaris indesitjables: Eysenck i Gudjonsson (1989), amb les aportacions de la psicologia de la personalitat i la investigació biopsicològica; Bandura (1987), amb la teoria de l'aprenentatge social; Agnew (2006) i altres com Merton, Cloward, Ohlin, Andrews i Bonta, amb la teoria de la tensió; Becker i Cohen (1988), amb la teoria de l'etiquetatge o de la reacció social.

Així doncs, conclouríem que aquesta recerca es proposa l'estudi del temps objectiu que transcorre entre la comissió d'una infracció penal per part d'un menor i el moment en què el sistema penal hi respon.

En general, hem vist que es considera interessant que aquest temps objectiu sigui analitzat per dos motius ben diferents:

- En primer lloc, perquè s'associa l'eficiència del sistema judicial al fet que es resolguin els assumptes amb agilitat. Aquest és un aspecte general, ja que la rapidesa o no demora en els serveis se sol vincular a l'eficiència dels serveis públics: esperes sanitàries, expedients de creació d'empreses, resposta a reclamacions, etc.
- En segon lloc, per la incidència que el pas del temps entre fet delictiu i resposta judicial pugui tenir en l'efectivitat de la pena o de la resposta que l'infractor rebi. Aquest aspecte és especialment rellevant en l'àmbit penal juvenil.

En la jurisdicció de menors, nombroses normes nacionals i internacionals remarquen la importància que el procés sigui ràpid per tal que la resposta sigui eficaç. Aquesta vinculació entre rapidesa de resposta i eficàcia de la pena en termes de prevenció també ha estat analitzada des de la criminologia per diversos autors, que assenyalen que una resposta més ràpida fa la pena més eficaç des del punt de vista de la prevenció especial i general. Aquesta afirmació és, però, teòrica, axiològica, ja que, segons els estudis consultats, no ha estat prou contrastada empíricament i, fins i tot, hi ha estudis que aporten resultats en sentit contrari. Finalment, les aportacions de la psicopedagogia en relació amb l'eficàcia del càstig com a mitjà d'aprenentatge de les normes socials remarquen també la importància que la resposta no sigui només sancionadora i que, si ho és, estigui propera als fets, si bé aquesta és només una de les múltiples característiques que hauria de tenir un càstig eficaç.

1.4 Aspectes legals del procediment penal de menors

Fins ara hem vist tots els aspectes relacionats amb el temps d'actuació de la justícia que des de diferents disciplines es contemplen com a significants, especialment en el cas dels joves infractors. En aquest apartat es presenta, de forma sintètica, què diu el nostre ordenament jurídic, en l'àmbit de la justícia penal de menors, respecte a les diferents fases del procediment i quins temps legals estableix per complir cadascuna d'aquestes fases (en cas que la llei els

contempli). S'ha partit de la norma bàsica, la LORPM i les reformes posteriors, però també s'han revisat altres normatives legals.⁵

1.4.1 Sobre el procediment que cal seguir

Per orientar el lector, aquest apartat explica breument les passes que segueix l'Administració de justícia a partir que té coneixement d'un fet delictiu comès per un menor de 18 anys.

1) Quan es té constància de la *comissió d'un fet delictiu*, que podria tenir com a autor un menor de 18 anys, el fet es posa en coneixement del ministeri fiscal (Fiscalia de Menors). La fiscalia ha de decidir si admet o no admet a tràmit la denúncia segons si els fets són o no són constitutius de delictes.⁶ Si hi ha indicis, el ministeri fiscal incoa l'expedient i s'encarrega de la instrucció del cas. El ministeri fiscal dóna a conèixer *la incoació d'expedient* al jutge, qui ha d'iniciar les diligències de tràmit corresponents.

2) El ministeri fiscal demana a l'equip tècnic (compost per treballadors socials i psicòlegs) un informe sobre el menor. A partir d'aquí, es poden donar diverses possibilitats:

a) Si el fet comès pel menor és una falta o bé un delictes menys greu, sense violència i/o intimidació, el ministeri fiscal pot decidir, a proposta de l'equip tècnic, aplicar l'article 27.4 de la LORPM, i tramitar l'expedient amb proposta de sobreseïment.

b) Si l'equip tècnic dur a terme una mediació amb conciliació, reparació del dany o compromís d'assistència a activitats formatives amb resultat

⁵ S'hi ha inclòs també la revisió del marc normatiu posterior a aquesta llei, que n'ha introduït modificacions en altres aspectes. Aquesta revisió s'ha fet per incorporar els canvis de referència relacionats en algun període temporal objecte de l'estudi. Concretament, s'ha revisat la Llei orgànica 8/2006, de 4 de desembre, per la qual es modifica la LORPM; el Reial decret 1774/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la LORPM; i la Llei catalana 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil.

⁶ Si és el primer delictes, el ministeri fiscal pot desistir de la incoació de l'expedient, en el cas que es tracti de delictes menys greus, sense violència i/o intimidació, o faltes. Si el jove és reincident, el ministeri fiscal ha d'incoar expedient necessàriament.

positiu, el ministeri fiscal pot desistir de continuar tramitant l'expedient, en el qual cas dóna per conclosa la instrucció i demana al jutge el sobreseïment i arxiu de les actuacions.

c) Si el resultat del procés de MRM és negatiu, o bé si no és possible per algun motiu, l'equip tècnic ha d'elaborar un informe tècnic sobre el menor i el ministeri fiscal finalitza la instrucció.

3) Acabada la instrucció, el ministeri fiscal resol la conclusió de l'expedient i el remet al jutge de menors junt amb *l'escrit d'al·legacions* o de proposta de sobreseïment.

4) En rebre'l, el jutge resol el sobreseïment i finalitza l'expedient, o bé obre el *tràmit d'audiència* i el secretari demana a l'acusació i a la defensa que presentin els seus escrits d'al·legació.

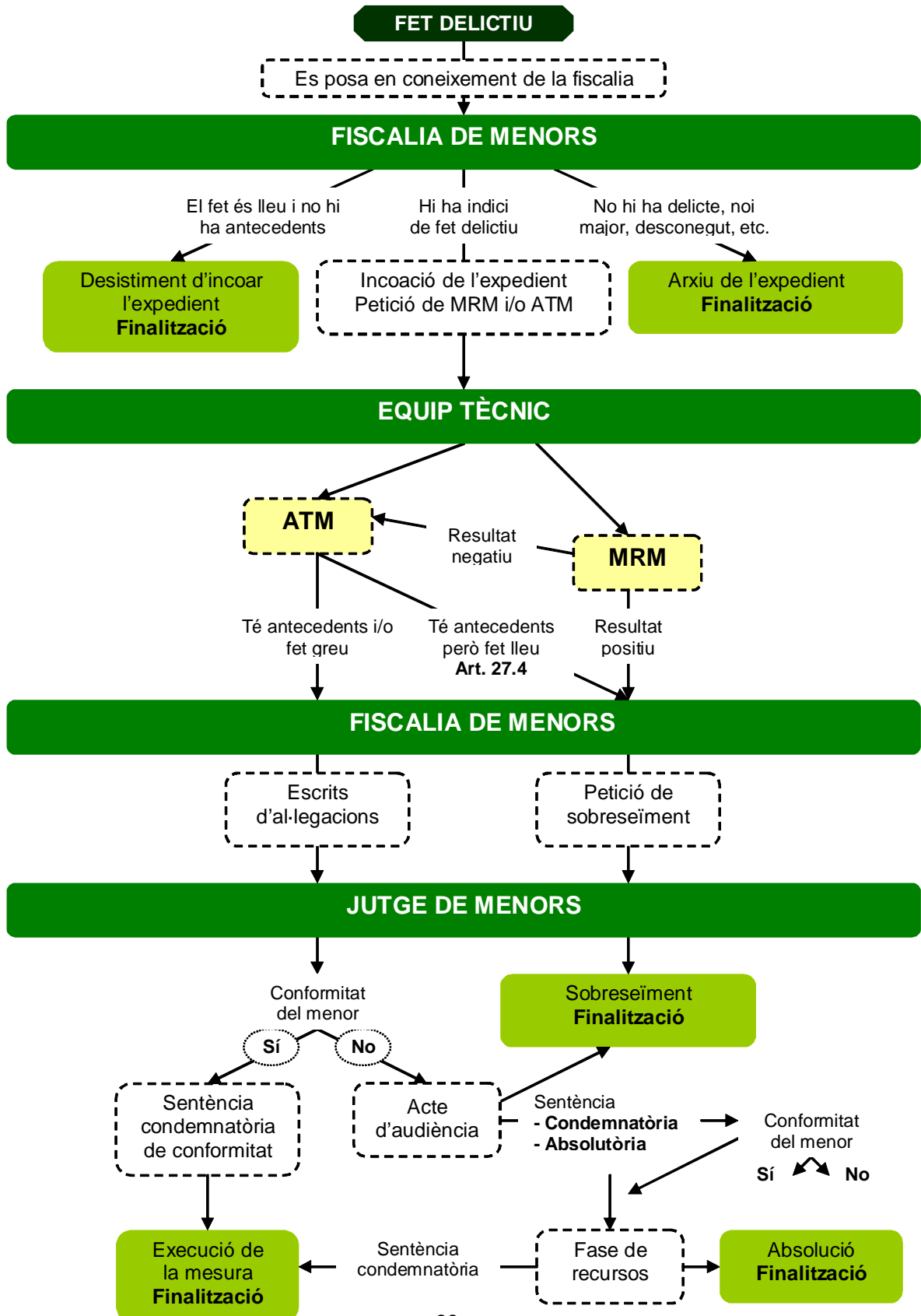
5) Si l'acusació demana qualsevol mesura que no sigui d'internament o d'internament terapèutic en règim obert, semiobert o tancat, el jutge ha de preguntar al jove si es declara autor dels fets dels quals se l'acusa, i si està d'acord amb la mesura sol·licitada i amb la responsabilitat civil. Si el jove hi està conforme, el jutge dicta *sentència de conformitat*. Si el lletrat no està d'acord amb la decisió del jove, el jutge pot decidir si continuar amb l'audiència o no. Si el jove està conforme amb els fets, però no amb la mesura, el tràmit d'audiència se substancia únicament en aquest punt practicant la prova acordada per tal de decidir l'aplicació de la mesura o la substitució per una altra més adequada per al jove que hagi estat proposada per una de les parts. Si només hi ha disconformitat en la responsabilitat civil, l'audiència es limita a aquest punt.

7) En els altres casos, el jutge pot celebrar l'audiència, dictar el sobreseïment de les actuacions, remetre les actuacions al jutge competent, i practicar les proves presentades per les parts que hagi denegat el ministeri fiscal i que cregui rellevants per al procediment.

En cas que se *celebri l'audiència*, el jutge ha d'avaluar la pertinència de les proves i dictar interlocutòria d'obertura d'audiència; el secretari s'encarrega

d'assenyalar dia i hora per a la celebració. Un cop celebrada, el jutge ha de dictar sentència.

Gràfic 1. Gràfic del procediment

1.4.2 Sobre els temps que marca la llei

La LORPM i reformes posteriors⁷ estableixen els temps següents per a les diverses parts del procediment.

L'expedient es notifica al menor en el mateix moment de la incoació i aquest té *tres dies* per designar lletrat (art. 22).

Quan el ministeri fiscal requereixi l'informe a l'equip tècnic, aquest l'ha de realitzar en un termini de *deu dies*, prorrogables a un màxim no superior a *trenta dies* en casos de gran complexitat (art. 27).

La durada màxima de la mesura d'internament cautelar és de *sis mesos*, prorrogable *tres mesos* com a màxim (art. 28).

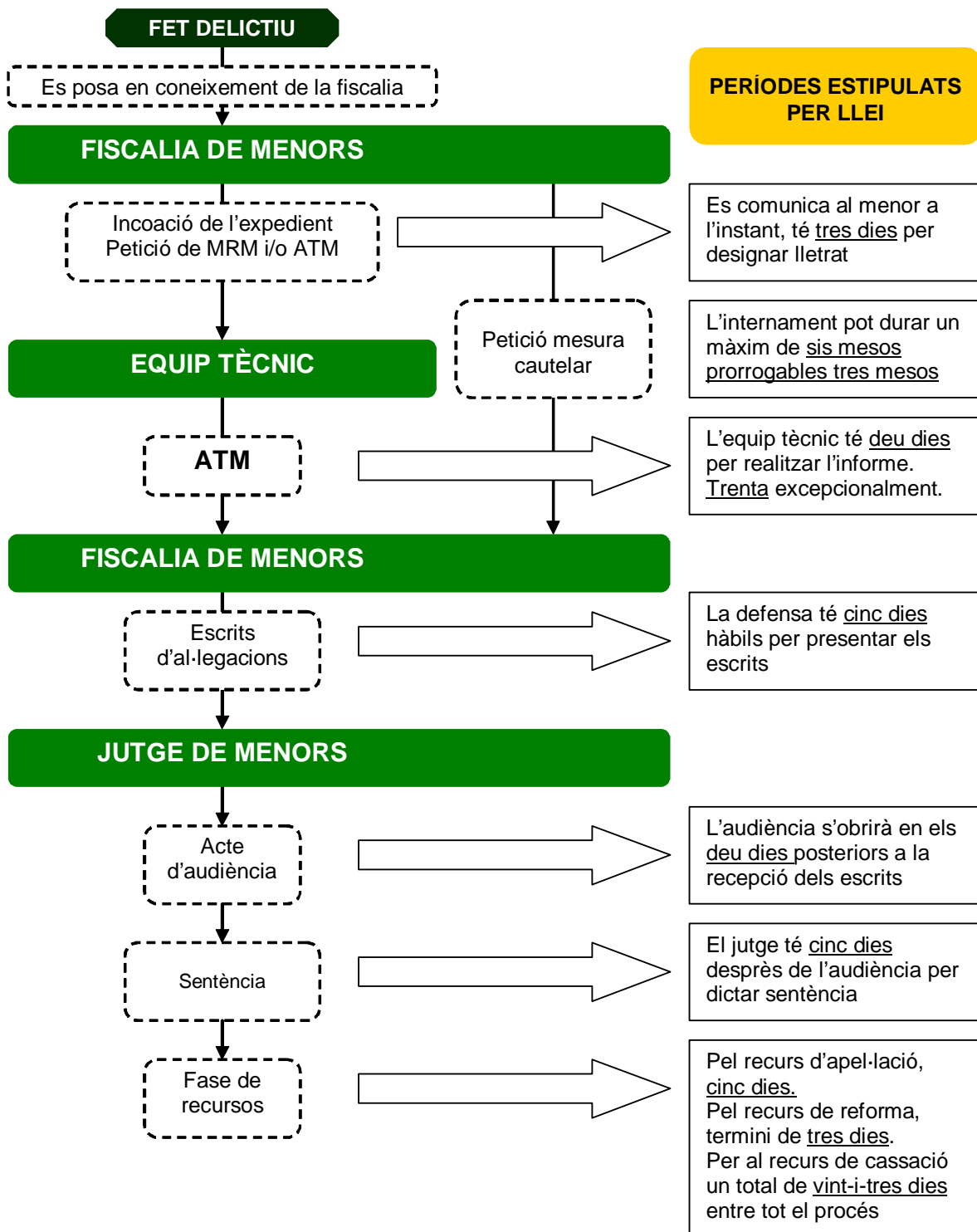
Un cop el jutjat rep tota la documentació del ministeri fiscal, el secretari la incorpora a les diligències i el jutge procedeix a obrir el tràmit d'audiència. Les parts que exerceixen l'acció penal i civil disposen de *cinc dies hàbils* per formular els escrits d'al·legacions respectius i per proposar les proves que considerin pertinents. Aquesta informació s'ha de passar al lletrat del menor, que disposa de *cinc dies hàbils* per presentar el seu escrit i les proves pertinents (art. 31).

En un termini de *cinc dies* des de la recepció de l'escrit d'al·legacions, o passat el termini si aquest no s'ha presentat, el jutge decideix la pertinència de la prova presentada i procedeix a l'obertura de l'audiència. El secretari judicial assenyala el dia i l'hora d'inici dins del termini dels *deu dies següents* (art. 34).

⁷ Bàsicament, es parla de la LORPM i la seva reforma posterior, la Llei orgànica 8/2006. El Reglament de desplegament de la LORPM, Reial Decret 1774/2004, de 30 de juliol, i la Llei catalana 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil, quan tracten dels temps i els terminis ho fan en el camp de l'execució de mesures adoptades pels jutges i tribunals, i en el desplegament de programes destinats a donar suport als processos de reinserció dels joves objecte de l'àmbit d'aplicació. Per tant, no aporten novetats o modificacions als intervals de temps que són objecte del nostre estudi.

Finalitzada l'audiència, el jutge de menors ha de dictar sentència en un termini màxim de *cinc dies*. La decisió es pot anticipar oralment en acabar les sessions de les audiències sense perjudici de la documentació posterior (art. 38).

Gràfic 2. Els períodes que estipula la llei

1.4.3 Sobre la prescripció

La LORPM (art.15) recull en el text original que els períodes de prescripció per als diferents fets delictius siguin:

Tipus de fet delictiu	Període legal de prescripció
Per a les faltes	Tres mesos
Per als delictes menys greus	Un any
Per als delictes greus	Tres anys
Per als delictes greus sancionats en el Codi penal amb pena superior a deu anys	Cinc anys

La Llei orgànica 8/2006, de reforma de la LORPM, afegeix que:

Els delictes d'homicidi, assassinat, violació, violació amb agreujants i per agrupacions i delictes relacionats amb el terrorisme prescriuen en el temps que estipula el Codi penal en l'article 131.

Segons l'article 131 del Codi penal, els delictes prescriuen:

Als vint anys, quan la pena màxima assenyalada pel delicte és de presó per quinze o més anys.

Als quinze anys, quan la pena màxima assenyalada per la llei és d'inhabilitació per més de deu anys o de presó per més de deu i menys de quinze anys.

Als deu, quan la pena màxima assenyalada per la llei és de presó o d'inhabilitació per més de cinc anys i no excedeix de deu.

Als cinc, els altres delictes, excepte la injúria i la calúmnia, que prescriuen a l'any.

Per al còmput de la prescripció, la LORPM i les reformes posteriors no diuen res de com es comptabilitza en els terminis de prescripció i hi remeten al Codi penal. La norma general la defineix l'article 132 del Codi penal, que concreta que es comença a comptar a partir del dia de la comissió del fet, s'interromp quan hi ha una incoació (“[...] quan el procediment es dirigeixi contra la persona indiciàriament responsable[...]”) i torna a comptar de nou quan es paralitza el procediment, o bé quan el procediment acaba sense condemna.

Una de las darreres modificacions del Codi penal espanyol, la Llei orgànica 5/2010, de 22 de juny, va introduir en l'apartat 34 del seu article únic la reforma de l'article 132.2 del Codi penal. El nou redactat concreta com a condició per aturar el còmput de temps de prescripció que "[...] es dicti resolució judicial motivada en què se li atribueixi [a l'infractor] la seva presumpta participació en un fet que pugui ser constitutiu de delictes o falta [...]".

La introducció com a requisit d'una **resolució judicial motivada** contra l'acusat per tal que el temps de prescripció es paralitzi ha dut alguns jutges⁸ a interpretar que aquest requisit no es dóna en la instrucció del cas en la justícia de menors, ja que aquesta instrucció es duu a terme íntegrament pel ministeri fiscal, i no pel jutge instructor com succeeix en la jurisdicció d'adults. Segons la interpretació d'aquest sector de la judicatura, tot i que el ministeri fiscal posa en coneixement del jutge la incoació d'un nou expedient, el jutge no té cap competència ni control sobre la decisió del ministeri fiscal i, per tant, no ha d'emetre cap resolució judicial motivada ni decidir la persona contra la qual va dirigit el procés penal de menors. Seguint aquest raonament, el temps de prescripció del fet delictiu no s'atura durant la tramitació de la instrucció que fa la fiscalia i, per tant, a partir de la jurisprudència que creen els nous casos, això pot tenir una repercussió notable en el fet que les faltes i els delictes menys greus (que són els que tenen un període de prescripció menor) prescrivin amb molta freqüència.⁹ Tot i això, sembla que no hi ha unanimitat en aquesta interpretació del còmput del temps de prescripció i només els casos de les províncies de Barcelona i Girona sembla que apliquen la jurisprudència creada

⁸ Sentències núm. 343/2011, AP Girona, Secció 3a, de 6 de juliol de 2011; núm. 826/2011, AP Barcelona, Secció 3a, de 5 d'octubre de 2011, i núm. 846/2011, AP Barcelona, Secció 3a, de 6 d'octubre de 2011.

⁹ Es poden consultar íntegrament a: <http://audiencias.vlex.es/vid/-347858674> sentència núm. 343/2011, AP Girona, Secció 3a, de 6 de juliol de 2011; <http://audiencias.vlex.es/vid/-344755442> sentència núm. 826/2011, AP Barcelona, Secció 3a, de 5 d'octubre de 2011 i finalment <http://audiencias.vlex.es/vid/-344755454>, sentència núm. 846/2011, AP Barcelona, Secció 3a, de 6 d'octubre de 2011. També es pot consultar l'article <http://www.legaltoday.com/practica-juridica/penal/penal/nueva-discusion-sobre-la-prescripcion-esta-vez-en-el-proceso-penal-de-menores> de la advocada penalista Marina Roig Altozano on profunditza en les causes i conseqüències d'aquestes diferents interpretacions dels períodes de prescripció arrel les darreres modificacions legislatives del Codi penal.

per a aquestes interlocutòries. Així ho recull el fiscal coordinador de menors en la memòria de la Fiscalia General de l'Estat de 2012.¹⁰

L'estudi que presentem no es veu afectat per aquesta casuística, atès que analitza els procediments oberts l'any 2008 i, com hem dit, la modificació d'aquest aspecte del Codi penal es va produir l'any 2010.

¹⁰ “Únicamente debe significarse durante la pasada anualidad divergencias interpretativas respecto a la interrupción de la prescripción con las Audiencias Provinciales de Barcelona y Gerona. En la Circular 9/2011 de la Fiscalía General del Estado se sostuvo que la incoación de expediente de reforma por el Fiscal tiene efecto interruptivo de la prescripción. Tal criterio hermenéutico es el seguido por la inmensa mayoría de Juzgados y Audiencias Provinciales. La excepción queda reducida, por el momento y a salvo que maticen su criterio en el futuro, a las Audiencias Provinciales antes citadas que en diversas sentencias han sostenido, a partir de una aplicación supletoria a la jurisdicción de menores de la literalidad del artículo 132.2.1.^a del CP, que sólo una resolución judicial dictada por el Juzgado de menores paralizaría la prescripción” (Memòria 2012. “7.6. Fiscal de Sala Coordinador en materia de Menores”, p. 969). “El elevado número de faltas que se califican y el reducido plazo de prescripción, de tres meses, elevan el índice de retiradas de acusación cuando el expediente hubiera estado paralizado en el Juzgado de Menores” (“7.6. Fiscal de Sala Coordinador en materia de Menores”, p. 964)

http://www.fiscal.es/cs/Satellite?cid=1240559967610&language=es&pagename=PFiscal/Page/FE_sinContenido

2. La recerca

Com a resultat del procés de detecció de necessitats de recerca impulsat per la Unitat d'Investigació del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (CEJFE), el Servei de Centres Educatius, l'SMAT i l'Àrea de Medi Obert de la DGEPCJJ van fer la proposta d'analitzar el temps total que empra el sistema de justícia juvenil a Catalunya en la resolució definitiva dels procediments oberts als menors d'edat penal; és a dir, el temps que transcorre entre la data de la comissió del fet delictiu i la data de la resolució judicial definitiva sobre el cas (o la data de sentència en cas que s'imposi una mesura).

2.1 Finalitat

La recerca aporta dades a la DGEPCJJ sobre el temps mitjà d'actuació que empra cada òrgan que intervé en el procés de resolució de les causes obertes a menors. Una resposta propera al fet delictiu es considera d'especial rellevància en el cas de la justícia de menors. La finalitat, per a la DGEPCJJ, és poder analitzar els períodes de temps i millorar-ne els que són de la seva competència, en cas que es consideri necessari, mitjançant la gestió, organització i prioritització dels recursos en funció d'aquests fluxos temporals.

2.1.1 Objectius

- a) Comptabilitzar el temps total que transcorre entre la data de la comissió del fet delictiu per part d'un menor i la data de la resolució judicial definitiva sobre el cas (o la data de sentència en cas que s'imposi una mesura).
- b) Comptabilitzar els temps parcials (de les actuacions identificades com a rellevants) en què es divideix l'actuació dels diferents òrgans que hi intervenen (Fiscalia de Menors, jutjats de menors i DGEPCJJ).
- c) Determinar si els períodes temporals anteriors resulten diferents en funció del tipus de sentències (condemnatòria o absolutòria) i de les resolucions de sobreseïment definitiu.

- d) Esbrinar si hi ha altres variables independents controlades en l'estudi que es relacionen amb una variació de la durada d'aquests intervals (gènere, edat, nacionalitat, territori, jutjat, etc.).
- e) Saber si hi ha diferències en els períodes temporals esmentats entre l'any d'estudi (2008) i un altre any de control (2005).

2.2 Metodologia

Cal recordar que el *procediment base*, com hem explicat en el capítol de "Sigles i conceptes", és el procés seguit individualment amb cadascun dels menors implicats en un procediment obert per la Fiscalia de Menors l'any 2008. És a dir, un únic procediment de la Fiscalia de Menors comporta tants *procediments base* com menors hi estiguin implicats.

Els procediments de fiscalia oberts l'any 2008 són 5.776. El nombre de *procediments base* són en total 8.059, però, cal separar-ne els casos de MRM (que sumen 1.726 procediments), de manera que la xifra amb la qual finalment treballem per donar resultats sobre el temps en la justícia de menors és de 6.333 procediments.

Els casos de MRM es treballen a part, en el capítol 6.

El nombre de *procediments base* implica a 5.523 joves diferents. En la resta de *procediments base* de l'any 2008 (2.536, el 31,5%), els joves estan repetits en un altre procediment.

Els *procediments base* oberts l'any 2008 els hem seguit fins al 31 de desembre de 2011 a fi de veure'n l'evolució i els temps parcials que cadascun ha seguit a través de la fiscalia, l'equip tècnic i el jutjat de menors.

S'ha revisat també fins a la mateixa data (31/12/2011) si en l'expedient del jove apareixen nous procediments de fiscalia que impliquin nous delictes comesos amb posterioritat del procediment obert l'any 2008. En cas afirmatiu, hem distingit els casos en què el nou delicte va ser comès *durant* el *procediment base*, dels casos en què el nou delicte va ser comès *després*. Atès que el

període de seguiment és molt curt, aquestes dades no es poden considerar com una bona mesura de reincidència, però sí com un indicador de tendència.

La presa de decisions respecte a l'any que havíem de seleccionar va seguir algunes consideracions. Es van descartar els anys anteriors a 2008 per tal de no donar resultats massa antics respecte a la situació actual. També es va descartar l'any 2009 perquè fou l'any del trasllat a Barcelona de tots els jutjats de menors d'aquesta província, i de la Fiscalia, a la Ciutat de la Justícia. Hi havia la sospita que això podia haver-hi alentit els processos de manera conjuntural per tots els inconvenients del canvi d'ubicació i, d'aquesta manera, hagués desvirtuat la generalització dels resultats que s'obtinguessin.

L'any 2010 es va descartar perquè se sospitava que molts dels procediments encara estarien pendents de finalitzar i no es podria donar informació suficient. D'altra banda, l'any 2010 s'ha produït una de les reformes del Codi penal d'adults, la Llei orgànica 5/2010, de 22 de juny, que afectava el temps de prescripció dels delictes també de la jurisdicció de menors. Això ha provocat, com expliquem amb més detall al llarg del desenvolupament del marc teòric, algunes interpretacions diferents entre la judicatura respecte al temps de prescripció i quines són les actuacions que paralitzen o no el període de prescripció dels fets delictius. Ara bé, aquest estudi no es veu afectat per aquesta casuística, atès que analitza els procediments oberts l'any 2008 i, com hem dit, la modificació d'aquest aspecte del Codi penal es va produir l'any 2010 i afecta sobretot a partir de l'any 2011.

L'inici de la recerca va ser entre novembre i desembre de 2011, en què vam portar a terme un estudi de pilotatge de les primeres dades facilitades a través de l'Àrea de Planificació i Projectes Estratègics, adscrita a la DGSP. Aquest procés previ responia a la necessitat de familiaritzar-nos amb les dades, entendre la complexitat dels procediments judicials i concretar les variables que calia recollir.

L'extracció definitiva de les dades del JOVO es va dur a terme entre gener i febrer de 2012 i ens ha servit per construir totes les variables relacionades amb

els procediments que calia estudiar, els fets comesos, els joves implicats i les actuacions dels diferents òrgans que hi intervenen.

Per tal de poder comparar les dades de 2008 amb les d'un altre any anterior i veure si s'havien produït canvis en els intervals temporals o si, per contra, es mantenien estables, vam extreure la mateixa informació del JOVO de tots els procediments donats d'alta durant l'any 2005 (N = 7.383). Les dades d'aquest any només s'han utilitzat com a grup de control i no se n'ha fet cap altra anàlisi, tret de la comparació amb les de 2008.

Durant el mes de març de 2012, vam dur a terme una segona recollida de dades a la Fiscalia de Menors de Barcelona per tal d'obtenir les dates dels procediments que no consten en el JOVO. En primer lloc, vam fer una extracció manual de totes les causes obertes a Barcelona el 2008 a través de l'aplicació GIF de la Fiscalia de Menors. Més tard, la fiscalia ens va proporcionar un arxiu informàtic amb les dades de la resta de províncies, Girona, Tarragona i Lleida.

Una vegada obtingudes totes les dates, vam construir les variables que reflectissin tots els períodes temporals, explicitant-hi el temps transcorregut en dies des d'una data a l'altra.

Les variables temporals construïdes són les següents: *temps global*, el que va des de la comissió del fet delictiu fins a la resolució judicial dictada en sentència (no s'hi inclou si hi ha hagut recursos posteriors); *temps 1*, el que va des del fet delictiu fins a la incoació de l'expedient per part de fiscalia; *temps 2*, temps de gestió del procediment judicial de la fiscalia que va des de la incoació de l'expedient (o les diligències prèvies, si n'hi ha hagut) per part de fiscalia fins a la remissió al jutjat. Aquest temps l'hem subdividit en temps parcials:

El temps 2.1 és el que va des de les diligències prèvies fins a la incoació de l'expedient per part de fiscalia.

El temps 2.2 és el que va des de la incoació fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió de l'expedient en cas que se'n demani un sobreseïment. Dins d'aquest interval, hi ha el temps que va des de la petició de l'informe tècnic d'assessorament i/o de conciliació per part de fiscalia fins al lliurament

d'aquest informe per part dels equips tècnics. Per tal d'identificar-lo dins de l'estudi, l'hem anomenat el temps 2.2.1.

El temps 2.3 és el temps que va des de l'escrit d'al·legacions fins a la remissió al jutjat.

El *temps 3* és el temps de gestió del procediment judicial del jutjat de menors. Va des de l'arribada del cas al jutjat fins a la resolució final o sentència. Aquest temps l'hem subdividit en temps parcials (que no afecten els sobreseïments, que tenen un temps únic des de l'arribada al jutjat fins a la resolució):

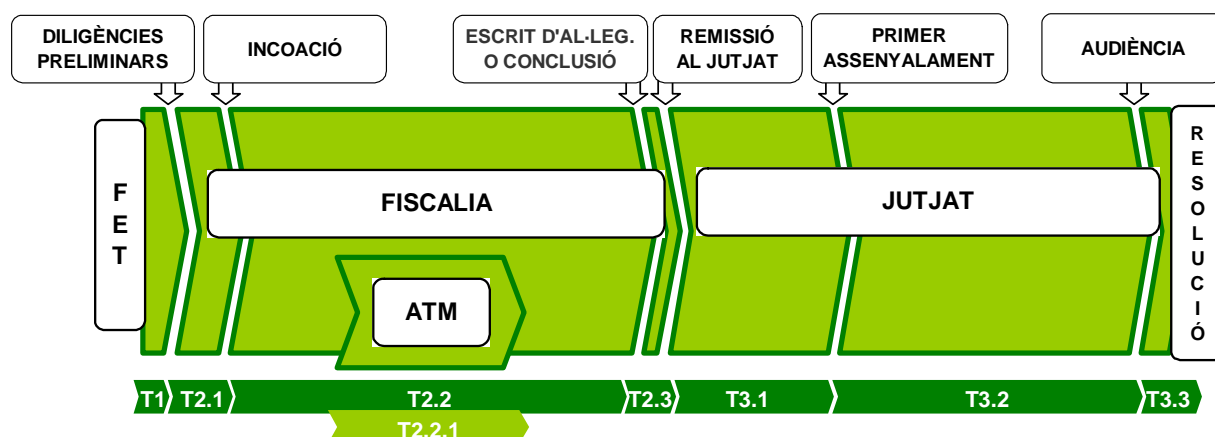
El temps 3.1 és el temps que va des de l'arribada del cas al jutjat fins a la primera data d'assenyalament.

El temps 3.2 és el temps que va des del primer assenyalament fins a l'audiència.

El temps 3.3 és el temps que va des de la celebració de l'audiència fins a la resolució de sentència.

Per a algunes anàlisis comparatives amb l'any 2005, les agrupacions de temps han estat diferents per permetre la comparació amb les dades disponibles d'aquell any, però en cada cas s'indica específicament quins són els períodes comparats. En l'apartat 1.4 d'aquest informe, el lector pot trobar detallats els aspectes legals del procediment per entendre què implica cadascun d'aquests espais de temps.

Gràfic 3. Distribució global i parcial del temps de tot el procediment judicial

També es van construir dues variables més relacionades amb la reincidència. La primera l'hem anomenat *fets_durant* i implica els nous procediments que s'incoen als joves que han comès nous fets delictius durant el temps que dura la tramitació del *procediment base*.

La segona l'hem anomenat *fets_després* i implica els nous procediments que s'incoen als joves que han comès nous fets delictius després de la data de resolució del *procediment base* i fins al 31 de desembre de 2011 (data de finalització del seguiment del treball de camp).

En el procés de tractament de dades es van eliminar tots els errors en les dates originàries del JOVO i el GIF. Un cop depurades les variables de temps, vam identificar per a cada una d'aquestes variables els casos amb un valor superior a +2 desviacions típiques de la mitjana. Són els casos que anomenem *excepcionals*, les causes la durada total o parcial de les quals ha estat molt superior a la que es pot considerar dins de la normalitat estadística. Respecte a aquests casos, també vam dur a terme una recollida de dades, a partir dels expedients en paper, a la Fiscalia de Menors de Barcelona, per tal de desenvolupar una anàlisi qualitativa dels casos *excepcionals*. Es va escollir una mostra de 25 expedients que representessin la heterogeneïtat del conjunt (10 casos *excepcionals* i 15 casos no *excepcionals* com a grup de control).

Tota la informació recollida de la Fiscalia de Menors només implica les causes iniciades l'any 2008, per tant, són dades que no podem comparar amb 2005.

Per a totes les anàlisis del temps s'han separat els casos de MRM de la resta i s'han analitzat els resultats per separat. L'únic moment en què es comptabilitzen junts tots els procediments de justícia juvenil és en l'apartat descriptiu 3.1. Els casos de MRM s'analitzen per separat en el capítol 6.

2.3 Variables que es recullen

Variables generals de la causa	
id_causa_exp	Identificador del <i>procediment base</i>
data_alta	Data d'alta del <i>procediment base</i> en el JOVO
refosa	Causa amb mesures refoses o acumulades
causa_màx_implicats	Màxim de joves implicats en el <i>procediment base</i>
causa_procedència	Territori del <i>procediment base</i> (Catalunya / fora de Catalunya)
causa_territori	Territori de justícia juvenil assignat
nombre_actuacions_judicials	Nombre d'actuacions judicials abans de sentència
nombre_citacions	Nombre de citacions abans de sentència
nombre_notificacions	Nombre de notificacions abans de sentència
nombre_actuacions_total	Nombre total d'actuacions abans de sentència
antecedents_total	Nombre de procediments anteriors a la resolució
antecedents	Té procediments anteriors a la resolució? (sí / no)
Dades del menor	
jove_naixement_data	Data de naixement
jove_sexe	Gènere
jove_nacionalitat	Nacionalitat (àrees geogràfiques de procedència)
jove_estranger	Nacionalitat (espanyol / estranger)
jove_província	Província de residència
edat_primer_fet	Edat en la comissió del primer fet del <i>procediment base</i>
edat_alta	Edat en l'alta del <i>procediment base</i> en el JOVO
edat_resolució	Edat en la resolució del jutge
Variables dels fets	
fet_nombre	Nombre de fets en què està implicat el jove
fet_data_primer	Data del primer en què està fet implicat el jove
fet	Fet delictiu més greu
fet_tipus	Tipus de fet (falta / delicte) (valoració inicial feta en el JOVO)
fet_agrupat	Categoria de fet (contra persones, contra propietat, etc.)

fet_violència	Violència en el fet delictiu més greu
fet_durant	Fet comès pel mateix jove d'un nou procediment que s'obre entre la data d'alta d'incoació del <i>procediment base</i> i la data de resolució
fet_després	Fet comès pel mateix jove d'un nou procediment que s'obre després de la resolució del <i>procediment base</i> i fins a finalitzar el seguiment el 31/12/2011
fet_durant_nombre	Nombre de fets comesos en els nous procediments oberts durant la tramitació del <i>procediment base</i>
fet_després_nombre	Nombre de fets comesos en els nous procediments oberts després de la data de resolució del <i>procediment base</i> i fins a finalitzar el seguiment el 31/12/2012

Dades de mesures cautelars

MC	Hi ha hagut alguna actuació de MC (sí / no)
MC_tipus	Tipus de MC executada (internament / altres cautelars)

Dades de Fiscalia de Menors

fiscalia_diligències_preliminars_data	Data de les diligències preliminars
fiscalia_incoació_data	Data de l'obertura de l'expedient
fiscalia_petició_ATM_MRM_data	Data de la petició d'ATM o/i MRM (la primera)
fiscalia_escrit_data	Data de l'escrit d'al·legacions o sobreseïment
fiscalia_escrit_tipus	Tipus d'escrit o sobreseïment
fiscalia_remissió_data	Data de la remissió de fiscalia al jutjat

Dades de l'ATM i/o MRM

ATM_MRM	ATM i/o MRM? (ATM / MRM / tots dos)
ATM_MRM_data_final	Data última actuació d'ATM o MRM

Dades del jutge de menors

inhibició	Inhibició o canvi de competència judicial anterior a sentència
assenyalament_data	Data del primer assenyalament d'audiència
audiència_data	Data de l'última audiència celebrada
resolució_òrgan	Òrgan que resol la causa
resolució_descripció	Descripció de la resolució
resolució_tipus	Tipus de resolució (sobreseïment / absolució / condemna)
resolució_data	Data de la resolució
prescripció	La causa ha prescrit? (no / sí)

Dades de l'execució

Dades de l'execució

execució_motiu	Primera situació de la mesura imposada
execució_data	Data de la primera situació de la mesura imposada

2.4 Temporalització

	Any 2011 i 2012 - Mes										
	9	10	11	12	1-2	3-4	5-6	7-9	10-11	12	
Concreció de l'encàrrec i disseny de la recerca	X	X	X								
Presa de decisions i conformació equip recerca	X										
Pilotatge i rectificacions			X								
Recerca de dades i treball de camp			X	X		X					
Creació de la base de dades i introducció dades			X	X	X	X					
Anàlisi estadística						X	X				
Discussió de resultats						X	X	X			
Elaboració de l'informe final							X	X	X		
Presentació de resultats											X

2.5 Fitxa tècnica

Àmbit territorial	Catalunya
Població objecte d'estudi	<i>Procediments base</i> oberts per la Fiscalia de Menors l'any 2008 (N = 8.059 procediments) <i>Procediments base sense MRM</i> (N = 6.333 procediments) <i>Procediments base només MRM</i> (N = 1.726 procediments) Procediments de fiscalia oberts l'any 2008 (N = 5.776 procediments) Nombre de joves diferents encausats en el total de procediments (N = 5.523 joves)
Grup de control	<i>Procediments base</i> oberts per la Fiscalia de Menors l'any 2005 (N = 7.383 procediments)
Grup d'estudi qualitatiu	<i>Excepcionalitats</i> . Procediments base que han durat molt més temps de la mitjana (+2 desviacions típiques) (N = 280 procediments) Estudi de 10 casos en profunditat + 15 casos de la resta de procediments per comparar (mostres no aleatòries)
Període de seguiment	De l'1 de gener de 2008 fins al 31 de desembre de 2011
Font de les dades	SIJJ; aplicació GIF de la Fiscalia de Menors de Barcelona i extracció de dades de Girona, Lleida i Tarragona
Explotació estadística	Paquet estadístic IBM SPSS Statistics 17.0

3. El procediment penal a justícia juvenil

3.1 Característiques del procediment

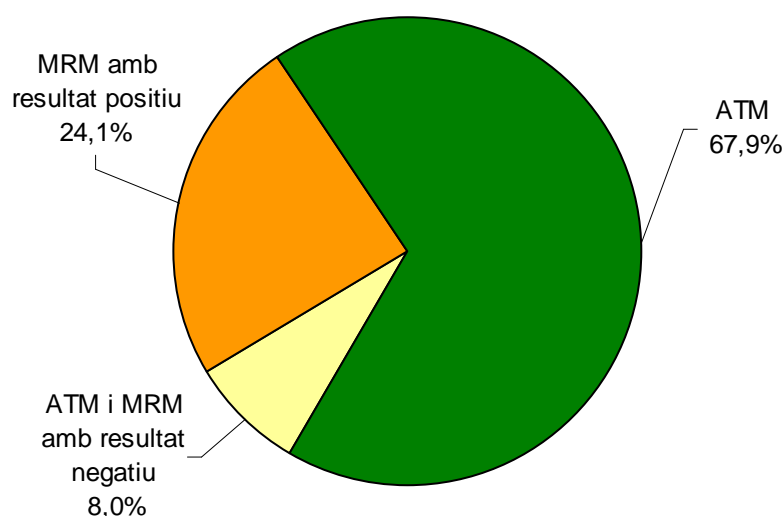
3.1.1 Els *procediments base*

Cal recordar que el *procediment base*, com hem explicat en el capítol de “Sigles i conceptes”, és el procés seguit individualment amb cadascun dels menors implicats en un procediment obert per la Fiscalia de Menors l’any 2008. És a dir, un únic procediment de la Fiscalia de Menors implica tants *procediments base* com menors hi estiguin implicats.

El *procediment base* comprèn totes les actuacions realitzades, per diverses instàncies, des de la comissió dels fets delictius per part d’un menor fins a la primera resolució judicial que conclou el procediment. Sense els casos de MRM (que sumen 1.726 procediments), la xifra és de 6.333 procediments. Aquest és el nombre respecte al qual es donen els resultats en aquesta part de la recerca, capítols 3 i 4. Per a l’any 2005 foren 5.745 procediments, sense comptar l’MRM. De manera que el nombre de procediments base de 2008 ha augmentat el 10,2% respecte a 2005.

Si ens fixem en la distribució dels procediments oberts que recollim en el gràfic 4, es va dur a terme amb èxit una MRM en el 24,1% dels procediments dels quals es té informació. En un altre 8%, l’MRM va fracassar o va resultar negativa i, per tant, es va continuar el procés amb un informe d’ATM. Els casos en què directament ja es va formalitzar la petició d’un informe d’ATM, sense donar peu a l’MRM, és l’altre 67,9%. Com acabem de dir, l’estudi se centra en els 6.333 procediments que no han acabat amb una MRM, tot i que els procediments que inclouen una MRM tindran un tractament específic en el capítol 6.

Gràfic 4. Distribució dels procediments oberts l'any 2008

Nota: el càlcul està fet respecte als 7.165 procediments dels quals es té aquesta informació.

Taula 5. Característiques dels procediments base

Variable	Categoria	2008		2005
		N	% (vàlid)	% (vàlid)
Nombre d'implicats	1 implicat	3.181	*53,1	49,9
	2 o 3 implicats	2.226	37,1	37,5
	Més de 3 implicats	589	9,8	*12,6
Província	Barcelona	4.788	**75,6	73,9
	Girona	643	10,2	9,7
	Lleida	310	4,9	5,5
	Tarragona	592	9,3	**10,9
Antecedents	Sense antecedents	1.786	32,2	**34,0
	Amb antecedents	3.769	**67,8	66,0
Nombre d'antecedents	Cap precedent	1.786	32,2	34,0
	1 o 2 antecedents	1.539	27,7	26,6
	De 3 a 6 antecedents	1.243	22,4	22,5
	Més de 6 antecedents	987	17,8	16,9

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Una mica més de la meitat dels procediments (53,1%) tenen un sol implicat. Aquest percentatge ha augmentat 3 punts des de l'any 2005, que és l'any que hem triat per comparar-ne l'evolució. I l'altra dada destacada de la taula és que el 67,8% dels procediments impliquen a joves que ja tenen antecedents.

Taula 6. Nombre de joves que tenen procediments anteriors al *procediment base* (antecedents) i nombre que n'acumulen. Any 2008

Nombre d'antecedents del jove	Joves		Procediments	
	N	% (vàlid)	N	% (vàlid)
Cap precedent	1.749	47,5	-	-
D'1 a 2 antecedents	1.541	41,8	2.056	55,4
Més de 2 antecedents	395	10,7	1.652	44,6
Total *	3.685	100,0	3.708	100,0

* Hi ha 326 joves dels quals no ens consta si tenien o no tenien antecedents.

S'observa que el 47,5% del joves tenen un sol procediment judicial anterior al *procediment base*. En l'altre extrem, trobem que el 10,7% en tenen més de 2 i acumulen quasi el 44,6% dels antecedents.

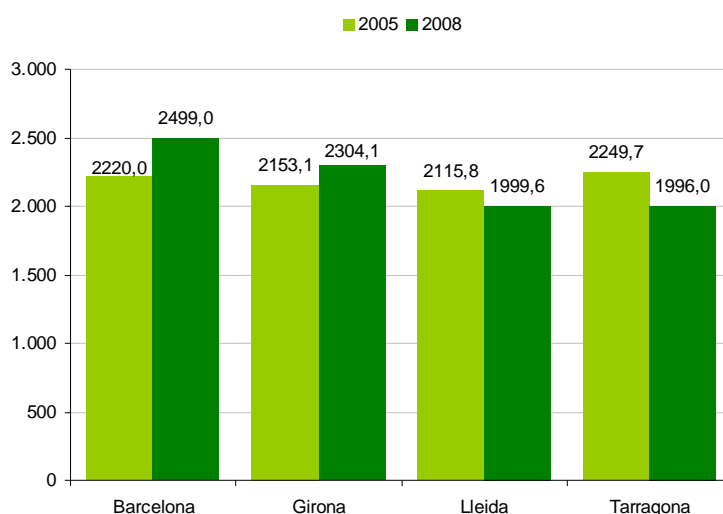
Taula 7. Mitjana d'implicats i antecedents en els *procediments base*

Variable	2008		2005		Sig.
	\bar{x}	DT	\bar{x}	DT	
Nombre d'implicats	1,9	1,3	2,0	1,6	*
Nombre d'antecedents	3,5	5,0	3,6	5,8	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

S'ha produït un lleuger descens, estadísticament significatiu, quant al nombre d'implicats en els procediments en la comparativa dels dos anys. Respecte al nombre de procediments que tenen joves amb antecedents, no s'aprecien canvis.

Gràfic 5. Procediments donats d'alta per cada 100.000 habitants joves segons la província i l'any de referència

Font: elaboració a partir de dades pròpies i de l'Idescat.

El gràfic 5 mostra que la proporció de procediments per cada 100.000 habitants joves es similar en les diverses províncies. A Barcelona i Girona, l'any 2008 ha augmentat lleugerament respecte a l'any 2005, mentre que a Lleida i Tarragona ha disminuït.

3.1.2 Els joves

Taula 8. Característiques dels joves implicats en els procediments base

Variable	Categoria	2008		2005
		N	% (vàlid)	% (vàlid)
Gènere	Home	3.358	82,5	82,4
	Dona	711	17,5	17,6
Nacionalitat	Espanyol	2.489	61,2	*67,6
	Estranger	1.580	*38,8	32,4
Àrea geogràfica de procedència	Unió Europea	252	*15,9	4,4
	Resta d'Europa	31	2,0	*21,5
	Magrib	584	37,0	*44,6
	Resta d'Àfrica	39	*2,5	1,4
	Amèrica Central i del Sud	626	*39,6	25,7
	Àsia	43	2,7	2,2
	Resta del món	5	0,3	0,3
Edat en el primer fet	14 anys	540	14,0	13,3
	15 anys	839	21,7	23,3
	16 anys	1.102	28,5	29,7
	17 anys	1.384	35,8	33,7
Edat en la resolució	14 anys	59	1,6	2,2
	15 anys	357	9,7	10,0
	16 anys	709	19,2	20,2
	17 anys	987	26,7	**29,3
	18 anys o més	1.583	**42,8	38,3
Antecedents	Sense antecedents	1.747	48,4	**51,5
	Amb antecedents	1.863	**51,6	40,1

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Els joves que van passar pel sistema de justícia juvenil aquests dos anys són majoritàriament homes (82,5% enfront del 17,5% de dones). Resulta significatiu l'augment d'estrangers, que l'any 2008 representen ja el 38,8% de la població. L'àrea geogràfica la presència de la qual ha augmentat més en la justícia juvenil a Catalunya és la corresponent a Amèrica Central i del Sud, que

representa el 39,6% de la població estrangera. Tenint en compte l'any 2005 com a referència, s'observa que també augmenten significativament els joves de la Unió Europea (que passen d'una representació del 4,4% el 2005 al 15,9% el 2008). D'altra banda, s'observa una reducció important de joves de la resta d'Europa¹¹ (del 21,5% el 2005 al 2,0% el 2008). També s'observa un descens estadísticament significatiu de la presència d'estrangers provinents del Magrib (que han passat de representar el 44,6% al 37,0%).

El percentatge de joves primaris en el delictes és del 48,4%. Ha augmentat el percentatge de joves amb antecedents (51,6% el 2008 enfront del 40,1% el 2005).

Taula 9. Mitjanes d'edat dels joves segons els anys de referència

Variable	2008		2005		Sig.
	\bar{x}	DT	\bar{x}	DT	
Edat en el primer fet	15,9	1,1	15,8	1,0	
Edat en la resolució	17,2	1,3	17,1	1,3	*

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Pel que fa a les edats dels joves, s'observa que no hi ha diferències significatives segons els anys de referència en les mitjanes d'edat quant al primer fet dels joves, però sí quan reben la resolució final del procediment, sobretot, com mostra la taula 10, quan són ja majors d'edat (42,8% del total). Creix el nombre de nois que ja ho són quan reben la resposta judicial.

¹¹ Cal tenir present, en aquest punt, que a partir de l'any 2007 s'inclouen a la Unió Europea Romania i Bulgària, amb la conseqüència que infractors d'aquestes nacionalitats (registrats el 2005 dins la categoria *Reste d'Europa*) s'hagin pogut bolcar en la categoria *Unió Europea*.

Taula 10. Edat en el moment de la resolució judicial

Edat	2008		2005
	N	% (vàlid)	% (vàlid)
14 anys	59	1,6	**2,2
15 anys	357	9,7	10,0
16 anys	709	19,2	20,2
17 anys	987	26,7	**29,3
18 anys	1.583	**42,8	38,3

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

3.1.3 Els fets delictius

Taula 11. Característiques dels fets del procediment base

Variable	Categoria	2008		2005
		N	% (vàlid)	% (vàlid)
Nombre de fets	1 fet	4.095	68,3	*72,3
	2 fets	1.317	*22,0	19,6
	3 o més fets	580	*9,7	8,2
Tipus de fet	Delicte	4.651	*77,6	74,9
	Falta	1.341	22,4	*25,1
Categoria del fet	Contra les persones	2.001	*33,4	29,9
	Contra la llibertat sexual	53	0,9	1,0
	Contra la propietat	2.918	48,7	49,8
	Drogues	78	1,3	1,5
	Trànsit	153	2,6	0,6
	Altres	789	13,2	*17,1
Violència en el fet	Violent	3.050	*50,9	47,1
	No violent	2.942	49,1	*52,9
Delictes greus	Delicte greu	650	13,2	14,6
	No delicte greu	4.933	86,8	85,4

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Pel que fa als fets delictius, cal destacar que el gruix dels procediments segueixen acumulant un sol fet (68,3%), tot i que en els últims anys ha augmentat lleugerament el nombre procediments amb dos o més fets acumulats. Els tipus d'infraccions són majoritàriament delictes (77,6%), en especial per fets *contra la propietat* (48,7%) i *contra les persones* (33,4%), que han augmentat des de 2005 en 3,5 punts percentuals.

3.1.3.1 *Nous procediments oberts durant la tramitació del procediment base.*
Any 2008

Al llarg de la tramitació del *procediment base* donat d'alta l'any 2008 i abans de la data de la resolució judicial, alguns joves infractors cometen nous fets delictius que impliquen l'obertura de nous procediments judicials. Hem recollit aquesta variable per saber si un nou procediment obert té algun impacte en la durada del *procediment base* o en la resolució presa.

Del total de *procediments base* dels quals tenim data de resolució (6.333), el 33,5% presenten nous procediments judicials oberts per fets delictius comesos durant la tramitació del *procediment base*.

Taula 12. Procediments oberts durant la tramitació del *procediment base*. Any 2008

	Període 2008-2011	
	N procediments base	%
Sense nous procediments durant la tramitació	4.214	66,5
Amb nous procediments durant la tramitació	2.119	33,5
Total	6.333	100,0

Quants fets delictius impliquen aquests nous procediments? La taula 13 en recull la distribució.

Taula 13. Nombre de fets delictius que consten en els procediments oberts durant la tramitació del *procediment base*. Any 2008

Nombre de fets delictius	Període 2008-2011	
	N fets delictius	%
1 fet delictiu	637	30,1
2 fets delictius	418	19,7
3 fets delictius	301	14,2
4 i 5 fets delictius	329	15,5
De 6 a 10 fets delictius	296	14,0
De 11 a 20 fets delictius	132	6,2
Més de 20 fets delictius	6	0,3
Total	2.119	100,0

Si bé la meitat dels nous procediments tenen 1 o 2 fets delictius, n'hem trobat 2 amb 41 fets delictius nous cadascun i 4 procediments amb 22 fets delictius nous.

3.1.3.2 *Nous procediments oberts després de la resolució judicial del procediment base. Període 2008-2011*

Amb posterioritat a la data de resolució judicial del *procediment base* donat d'alta l'any 2008 i fins a la data de finalització del seguiment d'aquesta recerca (31/12/2011), alguns joves infractors han comès nous fets delictius que impliquen l'obertura d'altres procediments judicials posteriors. També hem volgut recollir aquesta variable com a indicador indirecte i variable de control de la *prevenció especial*, amb caràcter merament orientatiu, ja que el període de seguiment és molt curt i no es parla específicament de persones, sinó de procediments. No obstant aquestes limitacions importants, els resultats dels creuaments de la resta de variables amb aquesta poden indicar algunes tendències respecte al caràcter dissuasori de la pena.

Del total de *procediments base* dels quals tenim data de resolució (6.333), el 21,4% tenen nous procediments oberts després de la data de resolució del *procediment base* i fins al 31 de desembre de 2011, data de finalització del seguiment de la recerca.

Taula 14. Nous procediments amb fets delictius comesos amb posterioritat a la resolució judicial del *procediment base*. Any 2008

	Període 2008-2011	
	N procediments base	%
Sense procediments després de la resolució	4.979	78,6
Amb nous procediments després de la resolució	1.354	21,4
Total	6.333	100,0

Quants fets delictius impliquen aquests nous procediments? La taula 15 en recull la distribució.

Taula 15. Nombre de fets delictius que consten en els procediments oberts amb posterioritat a la resolució judicial del *procediment base*. Any 2008

Nombre de fets delictius	Període 2008-2011	
	N fets delictius	%
1 fet delictiu	407	30,0
2 fets delictius	265	19,6
3 fets delictius	142	10,5
4 i 5 fets delictius	231	17,1
De 6 a 10 fets delictius	201	14,8
De 11 a 20 fets delictius	97	7,2
Més de 20 fets delictius	11	0,8
Total	1.354	100,0

Aquí tornem a trobar que la meitat dels procediments reincidents tenen 1 o 2 nous fets delictius, però també en l'extrem més negatiu trobem 3 procediments amb 24 fets delictius cadascun i 4 procediments amb 22 fets delictius nous.

3.1.4 La gestió del procediment penal

Taula 16. Característiques de la tramitació dels *procediments base*

Variable	Categoria	2008		2005
		N	% (vàlid)	% (vàlid)
Mesures cautelars	Sense mesura cautelar	5.912	93,4	94,6
	Internament cautelar	245	3,9	*4,5
	Llibertat vigilada cautelar	174	*2,7	1,7
	Convivència cautelar amb altres	2	0,0	0,0
Demanda d'informe	ATM	4.866	89,5	*91,6
	ATM i MRM amb resultat negatiu	573	*10,5	8,4
Òrgans de resolució	Jutjat de Menors 1 de Barcelona	705	12,7	12,1
	Jutjat de Menors 2 de Barcelona	680	12,3	11,9
	Jutjat de Menors 3 de Barcelona	676	12,2	13,2
	Jutjat de Menors 4 de Barcelona	690	12,5	11,6
	Jutjat de Menors 5 de Barcelona	692	12,5	12,6
	Jutjat de Menors 6 de Barcelona	677	12,2	11,8
	Jutjat de Menors de Girona	515	9,3	8,4
	Jutjat de Menors de Lleida	233	4,2	**5,4
	Jutjat de Menors de Tarragona	561	10,1	**11,6
	Altres	102	1,8	1,5
Tipus de resolució	Sobreseïment	1.875	33,6	35,2
	Sobreseïment lliure	899	16,1	*17,4

Variable	Categoria	2008		2005
		N	% (vàlid)	% (vàlid)
	Sobreseïment provisional	220	3,9	4,5
	Sobreseïment per prescripció	756	13,5	13,3
	Sentència absolutòria	573	10,3	10,7
	Sentència condemnatòria	3.135	56,2	54,1
	Internament	650	11,6	12,7
	Medi obert	2.216	*39,7	35,1
	Amonestació	265	4,7	4,2
	Extinció responsabilitat penal	4	0,1	*2,0

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

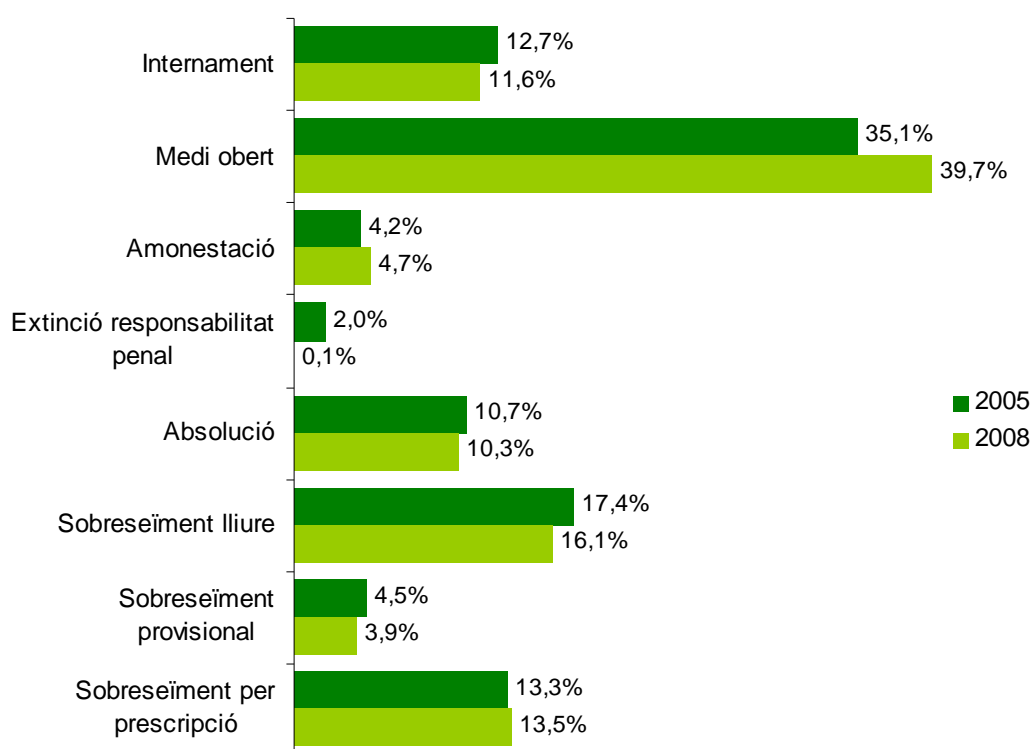
** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Com podem veure, l'ús de les mesures cautelars és prou excepcional (només les trobem en el 6,6% dels *procediments base*). Del total de mesures cautelars aplicades, més de la meitat són internaments cautelars (58,2%). Tot i així, s'observa que l'aplicació de la llibertat vigilada cautelar ha augmentat significativament i suposa el 41,3% del total de mesures cautelars imposades el 2008.

En la majoria de les causes (89,5%), s'ha realitzat un informe d'ATM, tot i que s'observa un augment de dos punts percentuals en els casos en què es va iniciar una MRM que va acabar amb resultat negatiu i amb posterioritat es va realitzar un ATM.

La distribució dels procediments per òrgans és molt homogènia entre els jutjats de la província de Barcelona. Tampoc no es veuen diferències respecte a l'any 2005. Sí que s'observa un canvi entre 2008 i 2005 a Tarragona, on ha disminuït el percentatge de procediments oberts.

Gràfic 6. Tipus de resolució segons l'any de referència

Els sobreseïments representen quasi el 33,6% de totes les resolucions en justícia juvenil. Comparant-los amb l'any 2005, el percentatge global ha disminuït (el 2005 era del 35,2%), però aquesta diferència no és estadísticament significativa. En detall, s'observa que el 16,1% dels procediments es resolen amb un sobreseïment lliure (recordem que no s'inclouen els corresponents a un procés de MRM). La diferència entre tots dos anys pel que fa al percentatge de sobreseïment lliure sí que és estadísticament significativa.

Els procediments amb sentència condemnatòria impliquen el 56,2% de totes les resolucions de justícia juvenil. D'aquests, els que tenen com a mesura un programa de medi obert representen el 39,7% del total. Les mesures de medi obert han augmentat de manera estadísticament significativa l'any 2008 respecte a 2005, entre altres motius per l'entrada en vigor de la Llei orgànica 15/2007, que modifica el Codi penal en matèria de seguretat viària i tipifica nous fets delictius inexistents fins al moment.

Els procediments amb sentència absolutòria suposen el 10,3% de totes les resolucions de justícia juvenil, percentatge molt similar al de l'any 2005 (10,7%).

Com es distribueixen les resolucions dels procediments en funció dels òrgans judicials existents a Catalunya l'any 2008?

Les taules 17, 18 i 19 descriuen, atenent al jutjat que ha emès la resolució, la distribució de sentències condemnatòries (i, dins d'aquestes, com es distribueixen les mesures), sentències absolutòries i sobreseïments (i, dins d'aquests, els que són lliures, provisionals o per prescripció). La província de Barcelona disposa de sis jutjats de menors (JMB 1-6), i a cadascuna de les altres províncies catalanes n'hi ha un: a Girona (JMG), Lleida (JML) i Tarragona (JMT).

Taula 17. Distribució, per òrgans judicials, de les sentències condemnatòries i desglossament segons les mesures imposades. Any 2008

Jutjat	Total sentències condemnatòries		Internament		Medi obert		Amonestació	
	N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid
JMB 1	419	13,8	102	16,1	275	12,9	42	15,8
JMB 2	407	13,4	95	15,0	297	13,9	15	5,7
JMB 3	393	13,0	77	12,1	284	13,3	32	12,1
JMB 4	390	12,9	75	11,8	270	12,7	45	17,0
JMB 5	339	11,2	75	11,8	234	11,0	30	11,3
JMB 6	336	11,1	70	11,0	232	10,9	34	12,8
JMG	437	14,4	63	9,9	328	15,4	46	17,4
JML*	201	6,6	51	8,0	150	7,0	0	0,0
JMT	110	3,6	27	4,3	62	2,9	21	7,9
Total	3.032	100,0	635	100,0	2.132	100,0	265	100,0

Nota: no s'hi inclouen els casos *d'extinció de responsabilitat penal* perquè en són un baix nombre (4).

* El Jutjat de Menors de Lleida no imposa la mesura d'amonestació, si més no en els procediments oberts l'any 2008. Ens costa que actualment utilitza, en molt pocs casos, aquesta mesura.

Taula 18. Distribució, per òrgans judicials, de les sentències absolutòries. Any 2008

Jutjat	Total sentències absolutòries	
	N	% vàlid
JMB 1	61	10,7
JMB 2	41	7,2
JMB 3	68	11,9
JMB 4	75	13,1
JMB 5	141	24,7
JMB 6	82	14,3
JMG	56	9,8
JML*	8	1,4
JMT	40	7,0
Total	572	100,0

Taula 19. Distribució, per òrgans judicials, dels sobreseïments. Any 2008

Jutjat	Total sobreseïments		Sobreseïment lliure		Sobreseïment provisional		Sobreseïment per prescripció	
	N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid
JMB 1	223	12,2	93	10,8	35	16,2	95	12,7
JMB 2	232	12,7	130	15,1	15	6,9	87	11,7
JMB 3	215	11,8	67	7,8	30	13,9	118	15,8
JMB 4	225	12,3	94	10,9	21	9,7	110	14,7
JMB 5	211	11,6	62	7,2	15	6,9	134	18,0
JMB 6	259	14,2	113	13,1	14	6,5	132	17,7
JMG *	22	1,2	0	0,0	20	9,3	2	0,3
JML	24	1,3	12	1,4	6	2,8	6	0,8
JMT	411	22,6	289	33,6	60	27,8	62	8,3
Total	1.822	100,0	860	100,0	216	100,0	746	100,0

* El nombre de sobreseïments de Girona pot ser que estigui poc informat en la base de dades JOVO. És possible que això es produeixi pel fet que el jutjat corresponent no informi al Servei de Suport a l'Execució Penal de Girona del resultat del procediment en els casos de sobreseïment, de manera que aquesta categoria quedaria poc representada no perquè no es dictin sobreseïments, sinó perquè no consten en la base.

Taula 20. Característiques de l'execució penal dels procediments base

Variable	Categoria	2008		2005
		N	% (vàlid)	% (vàlid)
Primera situació de la mesura imposada	En execució	1.311	*54,8	49,7
	No iniciat per impossibilitat	651	27,2	*33,2
	No iniciat per incompareixença	173	7,2	7,7
	Suspès	198	8,3	7,9
	Altres situacions	58	*2,4	1,5

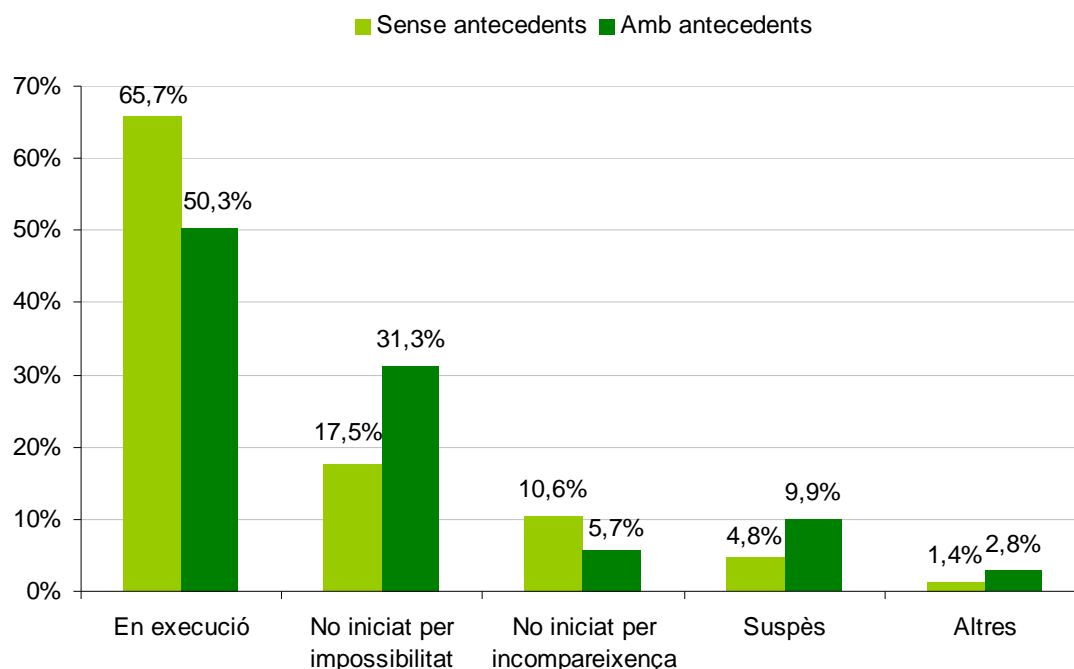
* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

La primera situació de la mesura imposada és la situació en què trobem l'execució de la sentència condemnatòria tot just després que el jutjat l'ha notificat a l'Administració (DGEPCJJ).

La DGEPCJJ ha pogut iniciar l'execució del 54,8% de les mesures imposades pels jutges de menors. Aquest percentatge ha augmentat de manera estadísticament significativa l'any 2008 respecte a l'any 2005. Els procediments no iniciats per impossibilitat, que han patit impediments o retards (per exemple, perquè el jove està complint una altra mesura), suposen el 27,2%.

El percentatge de mesures que es poden executar un cop són imposades, sense cap impediment, és més alt quan els joves implicats no tenen antecedents (65,7% enfront del 50,3% quan el jove sí que acumula antecedents). En canvi, els joves sense antecedents tenen el doble de procediments no iniciats per incompareixença que els joves amb antecedents (10,6% enfront del 5,7%).

Gràfic 7. Primera situació de l'execució segons els antecedents. Any 2008

3.2 Durada total del procés penal amb menors

A partir d'aquest apartat, tornem a recordar que els resultats no inclouen els casos de MRM. Amb l'objectiu d'evitar biaixos, totes les anàlisis s'han realitzat amb els *procediments base* que no van finalitzar amb una MRM. Els procediments amb MRM s'han estudiat a part, en el capítol 6.

La mitjana de temps total que es triga a resoldre un procediment l'any 2008 és de **440,5 dies**, o, el que és el mateix, **14,7 mesos**.

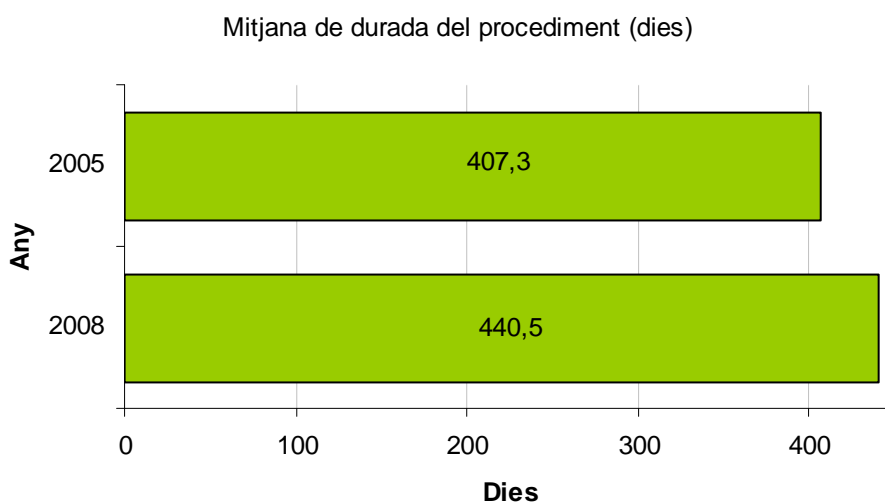
La taula 21 recull les dades relatives al temps total del procés penal amb menors i als temps parcials, presentats en mesos i dies. Quan la llei estableix un termini legal, també s'hi inclou.

Taula 21. Durada total del temps dels procediments a justícia juvenil. Any 2008

	Terminis legals	Total (en dies)	Total (en mesos)
Temps total	No hi ha terminis	440,5	14,7
Fet-fiscalia	No hi ha terminis	14,3	0,5
Total fiscalia		210,4	7,0
Dilig. preliminars - obertura exp.	No hi ha terminis	26,8	0,9
Obertura exp. - escrit	No hi ha terminis	179,7	6,0
Escrit - remissió jutjat	No hi ha terminis	7,5	0,2
Total ATM	10-30 dies (art. 27)	79,6	2,7
Total jutjat		199,6	6,6
Remissió - primer assenyalament	~25 dies (art. 31 i 34)	75,8	2,5
Primer assenyalament - audiència	No hi ha terminis	133,6	4,5
Audiència - resolució	5 dies (art. 38)	22,9	0,8

Aprofundirem en el contingut que reflecteix la taula 21 en els apartats 3.3.1 a 3.3.3, en els quals s'especifiquen cadascuna de les etapes del procediment i les seves vicissituds.

Gràfic 8. Durada total dels procediments segons l'any de referència

La durada total dels procediments ha augmentat respecte a l'any 2005. Una de les explicacions que justificaria aquest augment és l'increment de les càrregues de treball de fiscalia i jutjats, informació que ens ha estat confirmada per la Fiscalia de Barcelona (no disposem de dades oficials en el moment de redactar aquest informe).

Fins a un any, a partir de la data de comissió del fet delictiu, es van resoldre el 43,2% dels *procediments base*. El 2005 el percentatge va ser més elevat (48,7%).

Taula 22. Durada dels procediments segons intervals de temps i any de referència

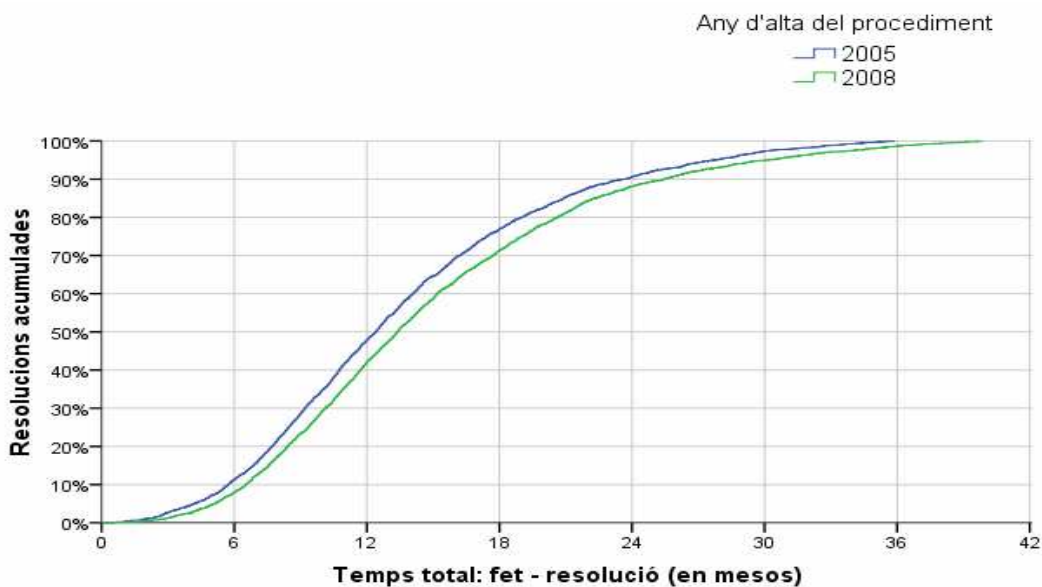
Intervals de temps	2008		2005
	N	% (vàlid)	% (vàlid)
1 any	2.421	43,2	*48,7
D'1 a 2 anys	2.572	*45,9	42,4
Més de 2 anys	612	*10,9	9,0

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

El gràfic 9 ens mostra les diferències entre 2005 i 2008 en relació amb la durada dels procediments. Els intervals de temps en què la línia és més vertical són els intervals en els quals s'ha resolt un nombre més alt de procediments. Com més separades entre elles es presenten les corbes, més diferència hi ha entre anys i més podem dir que la variable *any d'alta del procediment* influeix

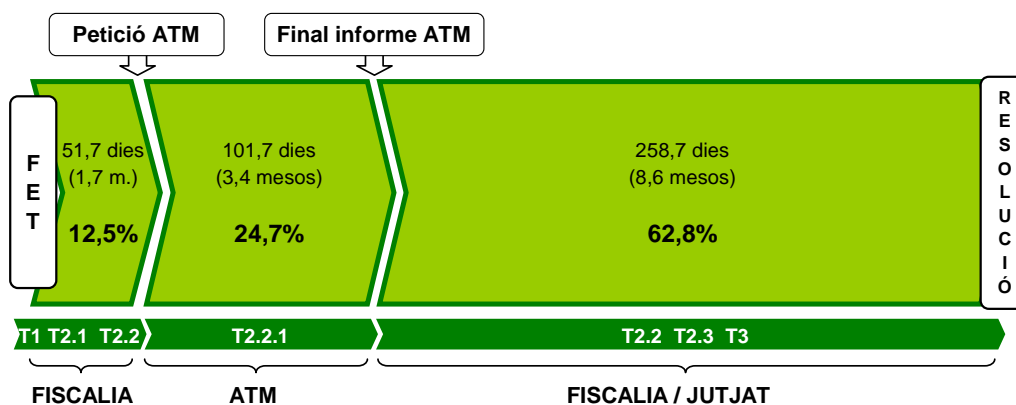
en la durada. Als 18 mesos, s'havien resolt el 72,8% dels procediments l'any 2008, mentre que el 2005 aquesta proporció era del 77,5%.

Gràfic 9. Resolucions acumulades en el temps segons l'any de referència

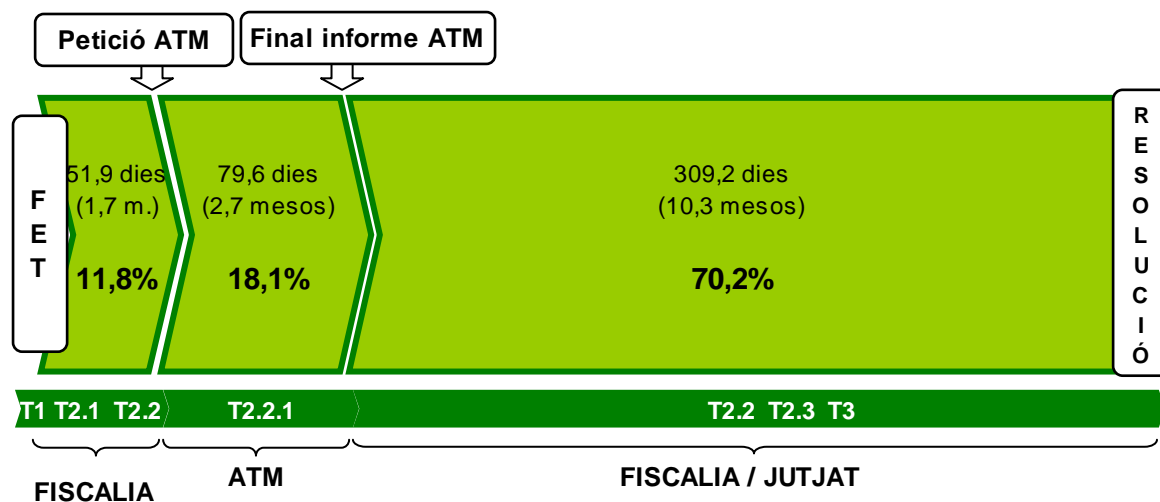

Així doncs, el temps que es triga a resoldre un procediment ha augmentat l'any 2008 en relació amb el que es trigava el 2005. Aquestes diferències, però, no són proporcionals a cada etapa o fase del procediment. Els gràfics 10 i 11 així ho reflecteixen.

Gràfic 10. Distribució del temps pels òrgans que hi intervenen (any 2005)

Gràfic 11. Distribució del temps pels òrgans que hi intervenen (any 2008)

El temps que va des de la comissió del fet fins que es posa en coneixement de la fiscalia s'ha mantingut estable. El temps que es triga a fer l'informe d'ATM s'ha reduït 22 dies de mitjana (de 101,7 dies el 2005 es va passar a 79,6 dies el 2008). En canvi, el temps que va d'ençà que es finalitza l'informe d'ATM fins a la resolució s'ha incrementat uns 50 dies de mitjana (de 258,9 dies ha pujat fins a 309,2 dies).¹²

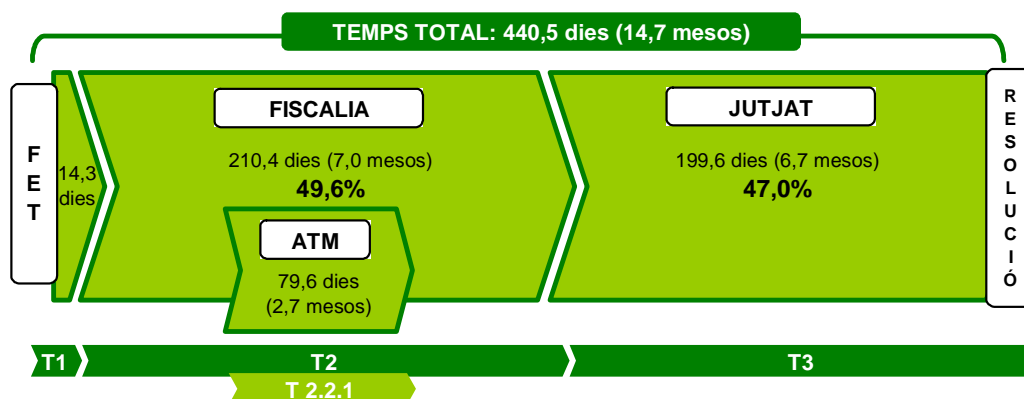
Aquestes són les úniques dades de 2008 (any objecte d'estudi) que comparem amb l'any 2005. A partir d'aquí, totes les dades de l'informe corresponen exclusivament a 2008.

3.3 Durada de les actuacions dels òrgans que hi intervenen

Si ens fixem com es distribueix el temps total dels *procediments base* segons els òrgans que hi han intervingut, veiem que gairebé la meitat d'aquest temps (49,6%) s'inverteix en les tasques que ha de fer la Fiscalia de Menors, mentre que el 47,0% del temps l'ocupa el jutjat de menors.

¹² Recordem que les dades de 2005 es van extreure únicament de la base de dades JOVO. Aquesta base no disposa de la data en què fiscalia remet l'expedient al jutjat. Per aquesta raó, no hem pogut diferenciar i comparar el temps de cadascun d'aquests dos òrgans.

Gràfic 12. Distribució del temps pels òrgans que hi intervenen. Any 2008

Vegem tot seguit la influència que tenen diverses variables (nombre d'implicats en el *procediment base*, tenir o no tenir antecedents, i haver seguit un programa de MRM amb resultat negatiu). La taula 23 descriu els temps de cadascun d'aquests supòsits i assenyala si les diferències són significatives.

Taula 23. Durada total dels *procediments base* segons diferents variables

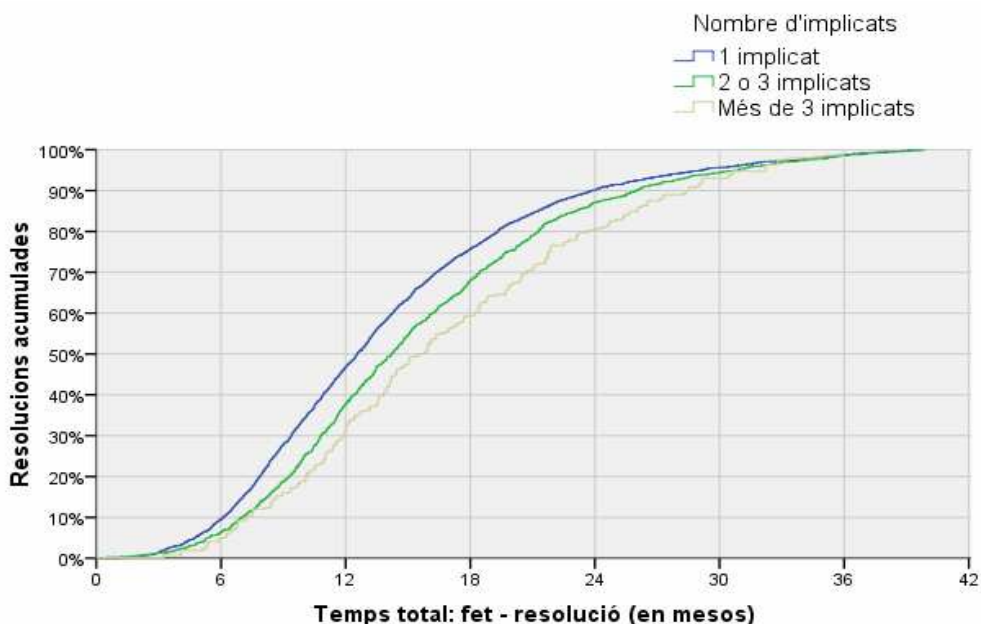
Variable	Categoria	N	\bar{X} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	2.992	416,6	217,8	
	2 o 3 implicats	2.090	460,1	220,6	*
	Més de 3 implicats	523	499,3	231,8	
Antecedents	Sense antecedents	1.752	424,6	221,4	*
	Amb antecedents	3.714	445,5	219,7	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	1.752	424,6	221,4	
	1 o 2 antecedents	1.508	449,8	220,2	**
	De 3 a 6 antecedents	1.229	436,2	217,7	
	Més de 6 antecedents	977	450,4	221,2	
ATM / MRM	ATM	4.564	446,0	222,9	**
	ATM i MRM negativa	550	472,2	191,3	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

En general, es triga més dies a resoldre els procediments quan hi ha més d'un implicat i també quan hi ha antecedents, si bé el nombre d'antecedents no comporta canvis significatius en el temps que es triga a resoldre.¹³

Gràfic 13. Temps que es triga a resoldre un procediment segons el nombre d'implicats

3.3.1 El temps de la Fiscalia de Menors

Ens fixem ara en el temps que ocupa la tasca de fiscalia.

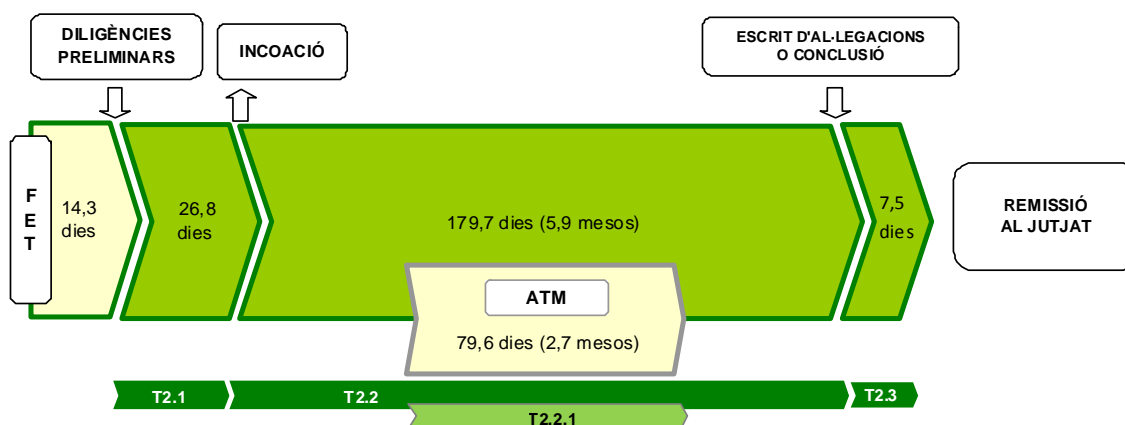
Gràfic 14. El temps de fiscalia

¹³ Resultat extret a partir de la prova ANOVA d'un factor DMS.

El gràfic 15 especifica les parts que componen aquest temps de fiscalia. El període més llarg és el que va des de la incoació de l'expedient fins que es fa la conclusió o l'escrit d'al·legacions, amb un total de 179,7 dies. En aquest temps, s'inclou el temps que fiscalia ha d'esperar per tal que els equips tècnics li remetin l'informe d'ATM. La taula A1, en l'annex 1, mostra els temps parcials de fiscalia.

Gràfic 15. Intervals de temps dins de fiscalia

Les variables que poden influir per augmentar el temps en aquest període són: el nombre d'implicats (com més n'hi ha, més es triga) o el fet que s'hagi de reiniciar el procés un cop ha fracassat una MRM. La taula 24 en detalla els valors. En canvi, els antecedents per a la fiscalia i per a l'equip tècnic són una variable que redueix el temps de durada del procediment, probablement perquè ja es té informació prèvia del jove i l'actualització de la informació és més ràpida.

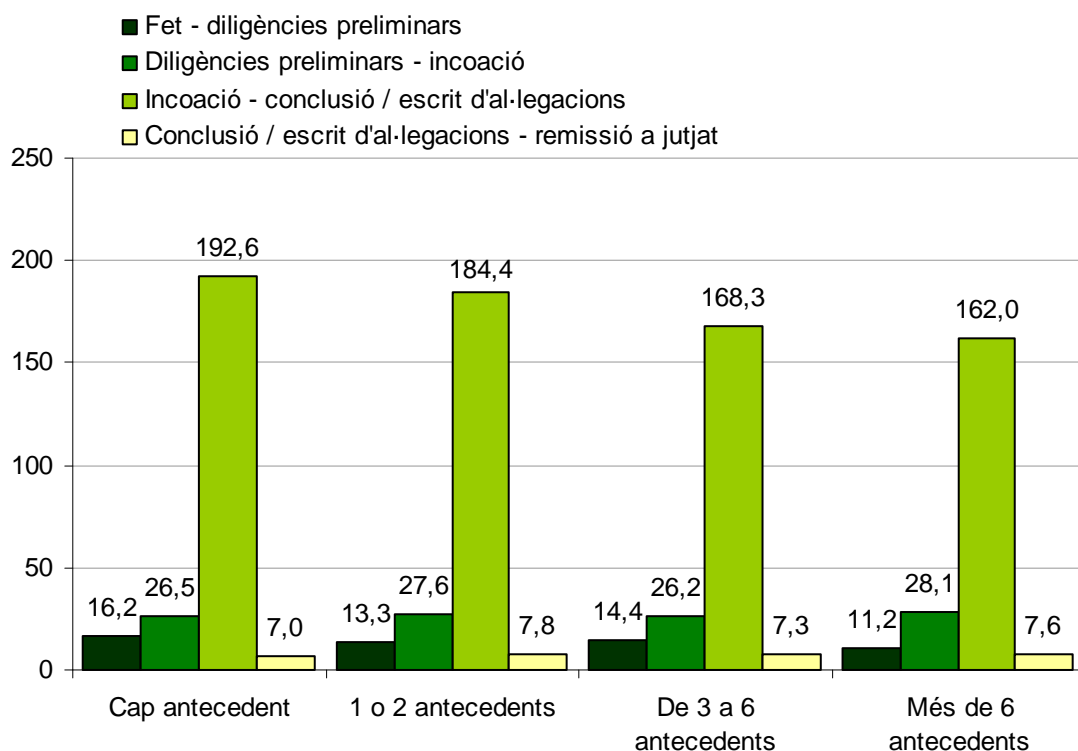
Taula 24. Durada del temps de fiscalia segons les característiques dels procediments

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	2.791	192,6	111,3	
	2 o 3 implicats	2.036	229,2	114,7	*
	Més de 3 implicats	510	272,5	127,0	
Antecedents	Sense antecedents	1.575	229,1	119,8	*
	Amb antecedents	3.500	206,9	115,3	

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'antecedents	Cap precedent	1.575	229,1	119,8	
	1 o 2 antecedents	1.419	219,7	112,9	*
	De 3 a 6 antecedents	1.151	197,8	113,7	
	Més de 6 antecedents	930	198,5	119,1	
Demanda d'informe	ATM	4.425	202,8	111,0	*
	ATM i MRM negativa	529	281,2	114,2	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

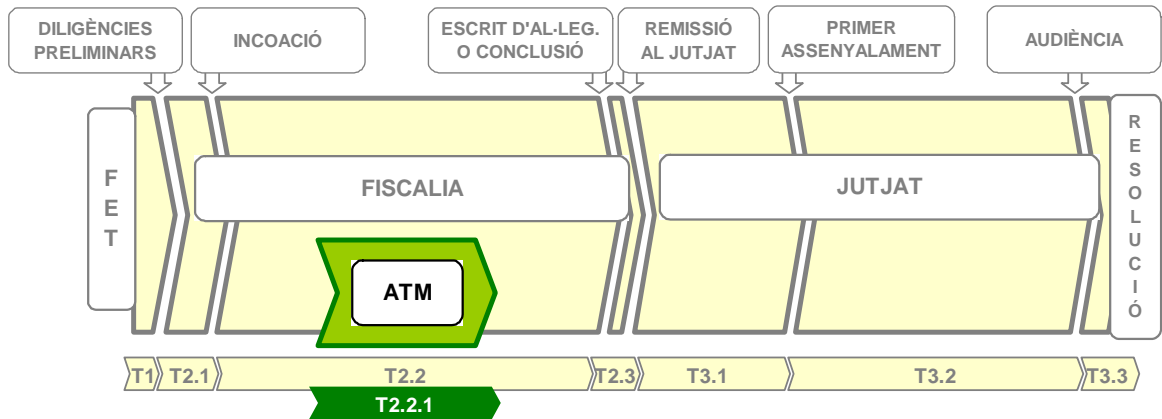
Gràfic 16. Durada en dies dels intervals de temps de fiscalia segons el nombre d'antecedents

Dels quatre intervals de temps controlats per les dades que tenim, el que presenta diferències significatives segons el nombre d'antecedents és l'interval que va de la incoació de l'expedient a la conclusió o escrit d'al-legacions (recordem que aquest interval inclou el temps de l'informe d'assessorament). Com més antecedents, menys es triga en donar-hi tràmit.

3.3.2 El temps de l'informe d'ATM

Gràfic 17. El temps de l'ATM

Un dels pocs terminis temporals que recull la LORPM és el temps disponible per a l'elaboració de l'informe d'ATM, que ha de ser per norma de deu dies, i trenta dies en casos de gran complexitat (art. 27.1).

Els informes d'ATM els elaboren tant els equips de l'SMAT com, en cas que el jove ja estigui complint una mesura, els equips de medi obert o els equips educatius dels centres.

En el nostre estudi, hem recollit el temps que va d'ençà que qualsevol d'aquests equips enregistra la demanda d'assessorament que els fa la fiscalia fins que completen i envien l'informe. El 2008 aquest temps total era d'una mitjana de 79,6 dies (2,7 mesos). Aquestes dades són una millora respecte a 2005, en què es trigava 101,7 dies (3,4 mesos).

Aquest temps, però, no és el temps real que s'utilitza de manera efectiva per elaborar l'informe, ja que des que es rep la demanda de fiscalia fins que realment es pot fer l'entrevista amb el jove que donarà peu a l'ATM, poden sorgir múltiples incidències.

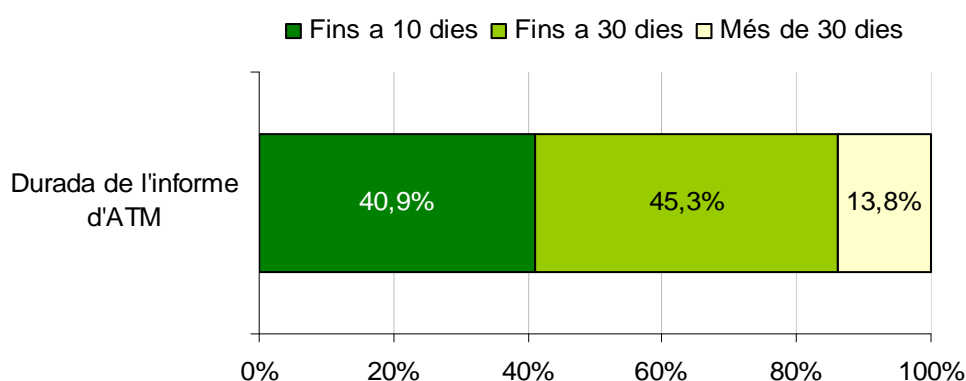
Entre els entrebancs més comuns que pot tenir l'equip tècnic a l'hora d'iniciar l'assessorament i que retarden l'elaboració de l'informe, hi ha els següents: a) no poder contactar amb el jove o la seva família; b) que un cop contactats no compareguin en la primera citació i calgui iniciar el procediment per demanar la

seva detenció i compareixença; c) que els menors no tinguin advocat i calgui demanar-ne la designació al Col·legi d'Advocats, esperar que aquest el designi i ho comuniqui per escrit a fiscalia, i que la fiscalia ho traspassi a l'equip tècnic responsable d'elaborar l'informe.

Totes aquestes incidències provoquen dilacions en el temps per a l'inici de la realització dels informes que no depenen dels equips tècnics. És per això que, per tal de controlar que es respecten els terminis legals establerts (deu dies com a norma; trenta dies amb caràcter excepcional), la DGEPCJJ recull sistemàticament el temps que va des que s'inicia realment l'informe fins que es conclou i s'envia a la fiscalia. L'Àrea de Planificació i Projectes Estratègics del Departament de Justícia ens ha facilitat la dada del percentatge d'informes que e van elaborar l'any 2008 dins del termini màxim d'un mes: el 84,3%.

Aquesta dada és força coincident amb la que es desprèn del nostre estudi quan analitzem el temps que ocupa l'elaboració de l'informe des que realment els tècnics el poden iniciar. Tal com mostra el gràfic 18, el 41% dels ATM s'han fet i tramès en deu dies, i en poc més del 45% s'ha trigat un període de trenta dies. En el 14% dels casos, s'ha trigat més de trenta dies.

Gràfic 18. Durada de l'ATM des que realment es pot iniciar

No obstant aquesta puntualització sobre el temps real que comporta l'elaboració dels informes, a partir d'ara, la nostra anàlisi se centrarà en les dades recollides a la recerca sobre el temps total que transcorre entre la demanda de fiscalia i la conclusió de l'informe d'ATM.

Varia aquest temps de gestió i realització de l'informe d'ATM en funció de les variables controlades segons les característiques dels procediments? La resposta és que sí, i la taula 25 ho mostra.

Taula 25. Durada de l'ATM segons les característiques dels procediments

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	2.739	77,7	61,5	**
	2 o 3 implicats	2.001	81,1	61,9	
	Més de 3 implicats	529	83,6	57,1	
Antecedents	Sense antecedents	1.438	96,8	61,3	*
	Amb antecedents	3.469	73,4	60,7	
Nombre d'antecedents	Cap antecedent	1.438	96,8	61,3	*
	1 o 2 antecedents	1.365	89,0	65,8	
	De 3 a 6 antecedents	1.161	70,1	60,3	
	Més de 6 antecedents	943	54,7	46,0	
Demanda d'informe	ATM	4.734	68,5	50,3	*
	ATM i MRM negativa	535	177,1	63,5	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

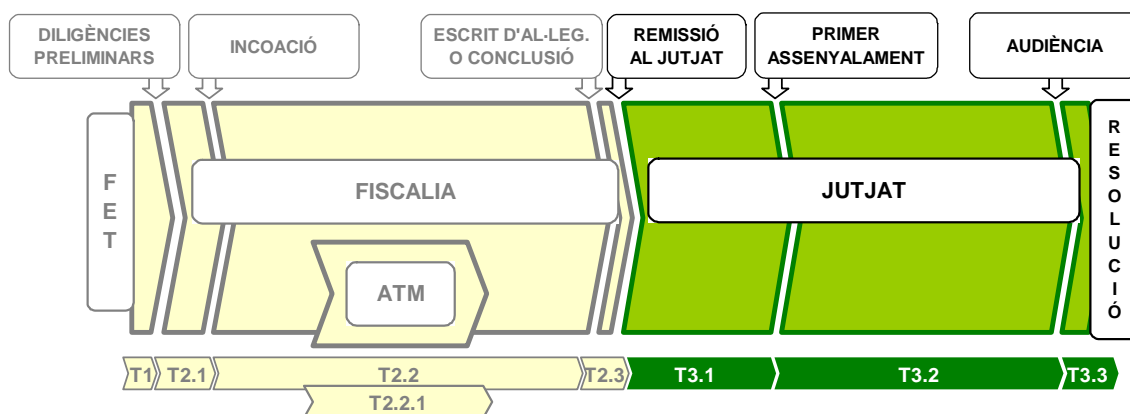
** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Tot i que la influència del nombre d'implicats també és significativa en el temps de l'ATM, l'efecte no és tan acusat com el que hem vist en el temps de fiscalia. Es triga més temps (6 dies) en l'elaboració de l'informe quan hi ha més de 3 implicats. Hem de tenir en compte que, en un procediment amb diversos joves, alguns poden seguir la via de la conciliació i alguns altres, no, fet que pot condicionar la tramesa de tots els informes i, consegüentment, el temps que es triga a trametre-los.

També hi influeixen els antecedents, però en sentit contrari. Com més antecedents té un jove, més ràpida resulta la tramitació de l'ATM, possiblement perquè ja es té molta de la informació requerida. Per als que tenen 6 o més antecedents, es triga quasi la meitat de temps de mitjana en la tramitació de l'informe que per als primaris en el delictes. D'altra banda, quan en el procediment s'ha provat de portar a terme una MRM, però finalment no ha pogut ser o ha acabat amb resultat negatiu, gairebé es triplica el temps d'actuació dels equips tècnics (177,1 dies enfront dels 68,5 dies si només s'ha fet un ATM).

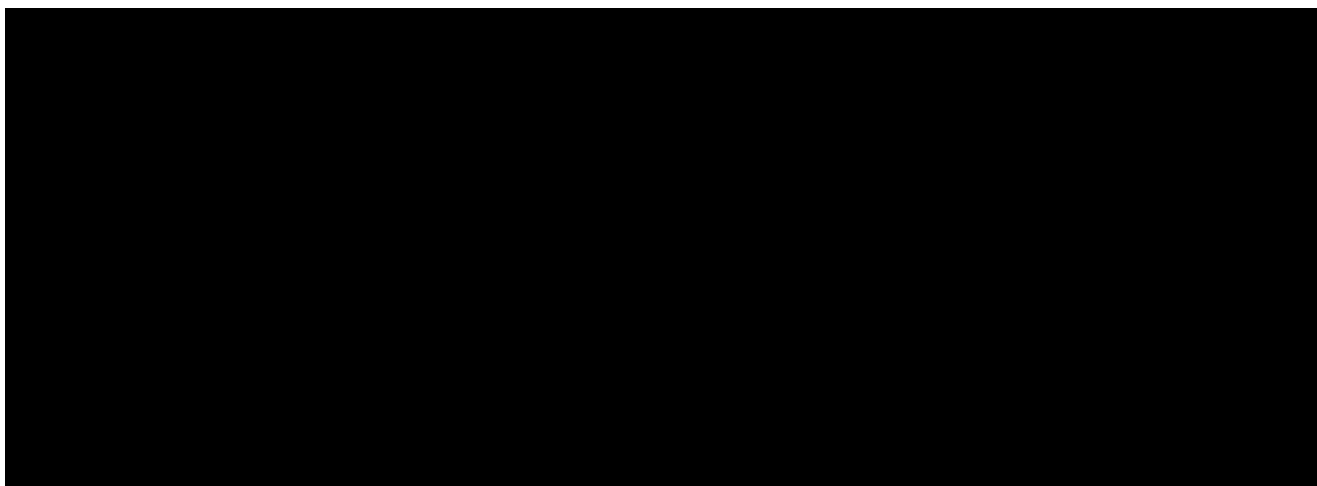
3.3.3 El temps dels jutjats de menors

Gràfic 19. El temps dels jutjats

Des que un expedient es remet al jutjat fins que aquest dicta la resolució final, passen una mitjana de 199,6 dies. En aquest període, l'interval més llarg és de 133,6 dies i és el que va des del primer assenyalament d'audiència fins a la celebració de l'audiència. La taula A2, en l'annex 1, mostra les dades completes dels temps parcials als jutjats.

Gràfic 20. Temps parcials dels jutjats

Pel que fa als terminis de temps en aquest espai d'actuació, la llei estableix diferents tràmits en el procediment sense fixar un termini màxim total.¹⁴

¹⁴ Art. 31 i 34 de la LORPM.

El temps que va des de la remissió d'un expedient al jutjat fins a l'assenyalament d'audiència és de mitjana de 75,8 dies (2,5 mesos).

El temps que va des de la finalització de l'audiència a l'emissió d'una sentència o resolució és d'un màxim de 5 dies¹⁵ i, segons el nostre estudi, la mitjana és de 22,9 dies.

Varien aquests temps parcials dels jutjats segons les característiques dels procediments? Sí, i la taula 26 ho mostra.

Taula 26. Durada del temps emprat pels jutjats segons les característiques dels procediments

Variable	Categoria	Jutjat (temps total)			Sig.
		N	\bar{x} dies	DT	
Nombre d'implicats	1 implicat	2.680	192,0	158,3	*
	2 o 3 implicats	1.916	208,5	159,9	
	Més de 3 implicats	478	209,3	183,7	
Antecedents	Sense antecedents	1.515	175,4	160,8	*
	Amb antecedents	3.427	209,4	160,0	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	1.515	175,4	160,8	*
	1 o 2 antecedents	1.389	203,7	161,5	
	De 3 a 6 antecedents	1.138	207,2	158,0	
	Més de 6 antecedents	900	220,9	159,6	
Demanda d'informe	ATM	4.208	213,9	4.208	*
	ATM i MRM negativa	523	169,0	523	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Com més implicats hi ha en un procediment, més es perllonga el temps dels jutjats. Tot i així, l'impacte d'aquesta variable als jutjats de menors no és gaire gran, atès que entre els procediments amb més de tres implicats i els que en tenen un de sol només hi ha 17 dies de diferència de mitjana. Com hem vist, aquesta diferència sí que és important quan parlem del temps de fiscalia i d'equip tècnic (83 dies de mitjana).

Igual que passa quan analitzem la durada total dels procediments, però contràriament al que passa en el temps de fiscalia, quan els joves implicats

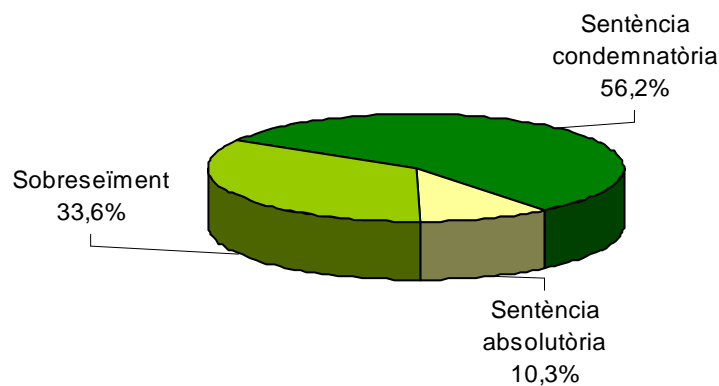
¹⁵ Art. 38 de la LORPM.

tenen antecedents és triga més a resoldre el cas per part dels jutjats, probablement perquè es fa més difícil que el jove es conformi amb la mesura i cal arribar a judici. En el capítol 3.4, en què s'analitza la durada dels procediments segons el tipus de resolució, veurem que els antecedents també fan variar força el temps dels jutjats.

3.4 Durada del procediment segons el tipus de resolució

En aquest apartat, trobem agrupats els procediments segons si van acabar en sentència condemnatòria, en sentència absolutòria o en sobreseïment, per tal d'analitzar de manera descriptiva i comparativa algunes dades vinculades a cadascun d'aquests tres grups. Les sentències condemnatòries inclouen les que imposen qualsevol mesura, incloent-hi l'amonestació, i també els casos que finalitzen amb l'extinció de la responsabilitat penal. Els sobreseïments inclouen els provisionals, els lliures i els que són per prescripció.¹⁶

Gràfic 21. Distribució de la mostra segons el tipus de resolució

Les sentències condemnatòries van suposar el 2008 més de la meitat del total de les resolucions. Les mesures de medi obert van ser les més nombroses de les que es van dictar en sentència, com es pot veure en la taula 28, que recull el detall de cada tipus de resolució.

¹⁶ Recordem que el capítol de Sigles i conceptes recull una breu explicació del que signifiquen tots aquests conceptes.

Una de cada tres resolucions va acabar amb sobreseïment. Cal recordar que no hi estan comptades les MRM, que s'han exclòs específicament de totes les anàlisis. El 13,5% del total de les resolucions van ser sobreseïments per prescripció (tractarem aquest tema de manera més específica en l'apartat 3.4.1).

Una de cada deu resolucions va acabar en una sentència absolutòria.

El temps que es triga a resoldre és diferent segons els tres grups esmentats (sentència condemnatòria, absolutòria o sobreseïment)? Sí, i la taula 27 ho mostra.

Les que triguen més a produir-se són les sentències absolutòries: 532,3 dies de mitjana (17,7 mesos). En canvi, per a les sentències condemnatòries es triga 3,7 mesos menys: 421,2 dies (14,0 mesos). Això té una explicació, ja que les sentències absolutòries sempre suposen que s'ha produït el judici i, per tant, impliquen més gestions i temps, mentre que les condemnatòries tenen una proporció de sentències de *conformitat* en què les parts accepten la mesura sense necessitat d'arribar a judici, i això escurça sensiblement les gestions i el temps.

Sorprèn que per al sobreseïment es trigui més que per a les sentències condemnatòries: de mitjana, 438,8 dies (14,6 mesos).

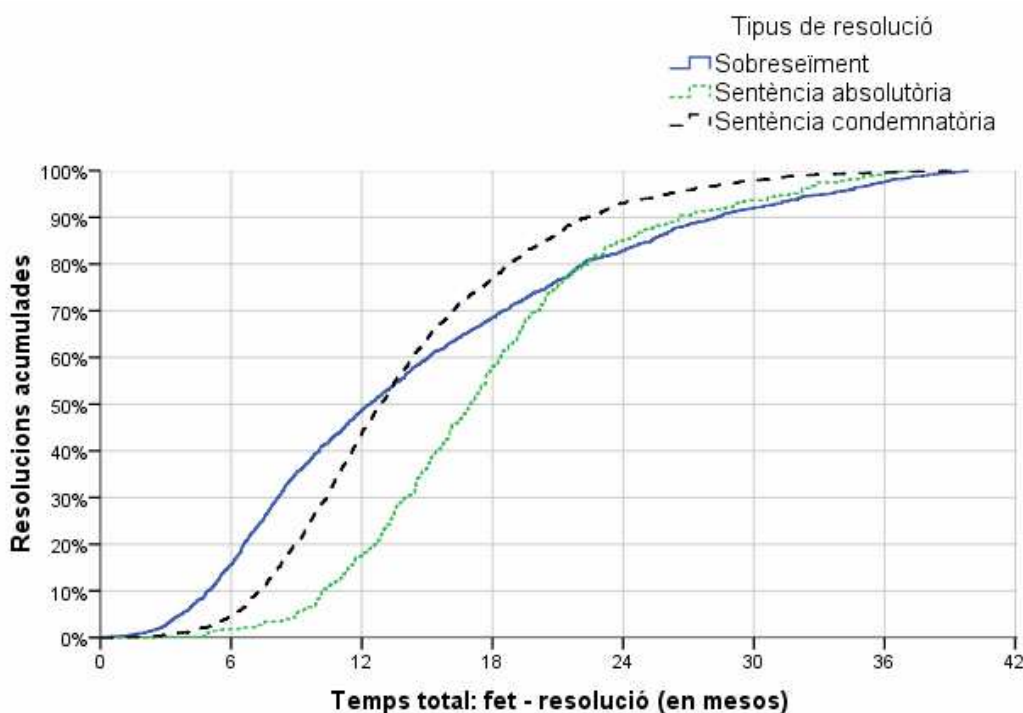
Taula 27. Durada dels procediments segons el tipus de resolució

Tipus de resolució	2008		
	N	\bar{x} dies	DT
Sentència condemnatòria	3.106	421,2	184,5
Sentència absolutòria	553	532,3	193,8
Sobreseïment	1.829	438,8	270,9

A part de les diferències en els temps totals, també són diferents els temps parcials de cadascun dels tres tipus de procediment analitzats. Com veiem en el gràfic 22, quan ha passat un any s'ha resolt el 50% dels sobreseïments i de les sentències condemnatòries que es dicten. En canvi, només s'ha resolt el 20% de les sentències que acaben sent absolutòries.

Als 18 mesos es manté encara una diferència important, de quasi 20 punts, entre els dos tipus de resolucions. Trobem resoltes el 78% de les sentències condemnatòries, el 69% dels sobreseïments i només el 59% de les sentències absolutòries.

Gràfic 22. Temps que es triga a resoldre un procediment segons el tipus de resolució

Ja hem vist anteriorment que la durada dels procediments ha augmentat respecte a l'any 2005. En la taula 28, podem veure les diferències entre les durades mitjanes de cada tipus de resolució. Els sobreseïments són els que han crescut més en temps, principalment quan el motiu és la prescripció (de 426,5 dies de mitjana l'any 2005 a 507,8 dies de mitjana l'any 2008, un increment de 81,3 dies).

Taula 28. Durada total dels procediments segons el tipus de resolució i l'any de referència

Tipus de resolució	2008			2005	
	N	\bar{x} dies	DT	\bar{x} dies	DT
Sentència condemnatòria	3.106	421,2	184,5	401,1	191,9
Internament	647	354,2	171,3	319,1	179,1
Medi obert	2.194	432,7	179,5	423,0	186,2
Amonestació	262	493,3	207,3	464,9	193,8
Extinció responsabilitat penal	3	100,0	59,4	409,0	211,1

Tipus de resolució	2008			2005	
	N	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT
Sentència absolutòria	553	532,3	193,8	505,6	188,3
Sobreseïment	1.829	438,8	270,9	386,7	231,8
Sobreseïment lliure	875	401,3	273,9	368,2	234,2
Sobreseïment provisional	216	355,3	218,0	339,1	209,7
Sobreseïment per prescripció	738	507,8	265,8	426,5	230,3

Les diferències de temps segons els tres tipus de resolució són grans i estadísticament significatives entre elles. El gràfic 23 presenta, en forma de seqüència, la mitjana de temps (en dies) que triga a produir-se cada tipus de resolució. Els colors mostren quines mitjanes són similars pel que fa a l'estadística (mateix color) i quines són diferents de manera estadísticament significativa (color diferent). En un extrem, trobem les mesures d'internament i el sobreseïment provisional, que són els procediments que menys es triga a finalitzar. En l'altre extrem, l'absolució, el sobreseïment per prescripció i l'amonestació, que són els que més es triga a finalitzar. Les mesures en medi obert són les que s'apropen més a la mitjana de temps global de l'any 2008, que és de 440,5 dies (14,7 mesos).

Gràfic 23. Diferències en la durada dels procediments segons el tipus de resolució

Nota: s'hi ha exclòs la categoria *extinció de responsabilitat penal* atès que la mostra és massa petita.

La diferència de colors marca les diferències de mitjana de temps que són estadísticament significatives respecte a les que tenen al costat; $p \leq 0,05$.

Una de les explicacions que podem trobar a aquestes diferències és el temps que els diferents òrgans empren per produir cadascuna d'aquestes resolucions. Se'n poden consultar les dades completes segons l'òrgan i la resolució en les taules A3-A9, en l'annex 2.

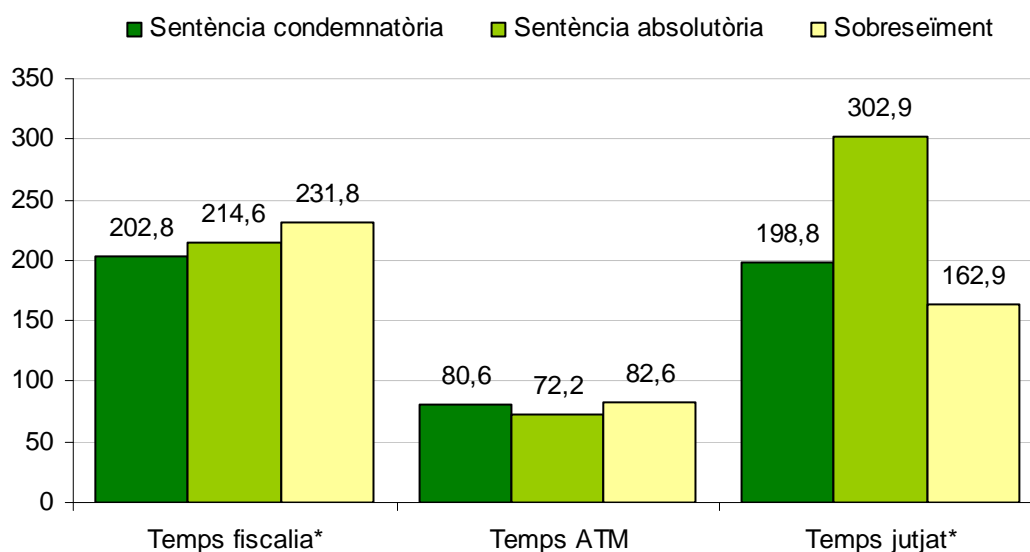
Taula 29. Interval·s de temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de resolució

Interval·s de temps (en dies)	Sentència condemnatòria	Sentència absolutòria	Sobreseïment	Sig.
Total fiscalia	202,8	214,6	231,8	*
Des del fet fins que s'obren diligències	12,3	19,7	15,3	*
Des que s'obren diligències fins a l'obertura de l'expedient	27,0	28,9	26,4	
Des de l'obertura de l'expedient fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió	163,1	176,2	206,7	*
Des de l'escrit d'al·legacions o conclusió fins a la remissió al jutjat	7,3	7,0	7,8	
Total ATM	80,6	72,2	82,6	
Total jutjat	198,8	302,9	162,9	*
Des de la remissió al jutjat fins al primer assenyalament	73,4	75,4	91,8	*
Des del primer assenyalament fins a l'audiència	120,5	192,3	139,3	*
Des de l'audiència fins a la resolució	11,7	40,0	103,7	*

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Com es pot veure en la taula 29, totes les diferències entre mitjanes són estadísticament significatives, excepte en el temps d'elaboració de l'informe d'ATM. Observem que els informes d'ATM es duen a terme, com a màxim, amb deu dies de diferència, independentment del tipus de resolució de què es tracti. A la fiscalia, els tràmits es resolen amb relativament poca diferència de temps, independentment del tipus de resolució emesa (aproximadament, trenta dies). La diferència més significativa la presenten les mitjanes del temps de jutjats: entre els sobreseïments (els que es tarda menys a resoldre) i les absolucions (les que més), la diferència és de quasi el doble de dies.

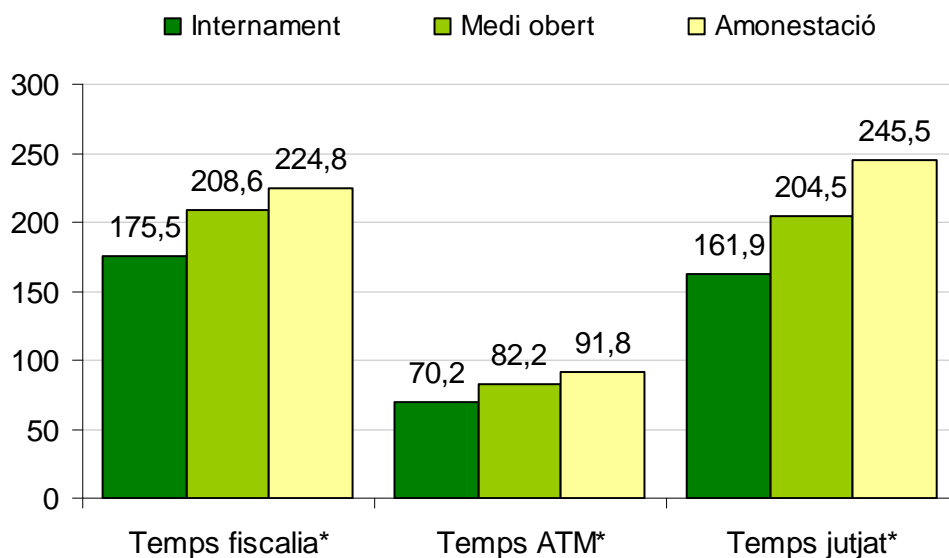
Gràfic 24. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de resolució

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Quant als temps que ocupa cada òrgan per resoldre la seva part del procediment, presenten força variàncies segons els diferents tipus de resolució. Dels procediments que finalitzen amb sentència condemnatòria (gràfic 25), anteriorment hem vist que els internaments són els que es resolen més ràpidament, seguits per les mesures de medi obert i, finalment, l'amonestació, que és en la que es triga més. Aquest ordre el trobem de la mateixa manera en cada òrgan que hi intervé i aquesta tendència és estadísticament significativa. El tipus de sentència condemnatòria determina de manera clara la durada del procediment. Se'n poden consultar les dades completes en les taules A10 i A11, en l'annex 2.

Gràfic 25. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de sentència condemnatòria

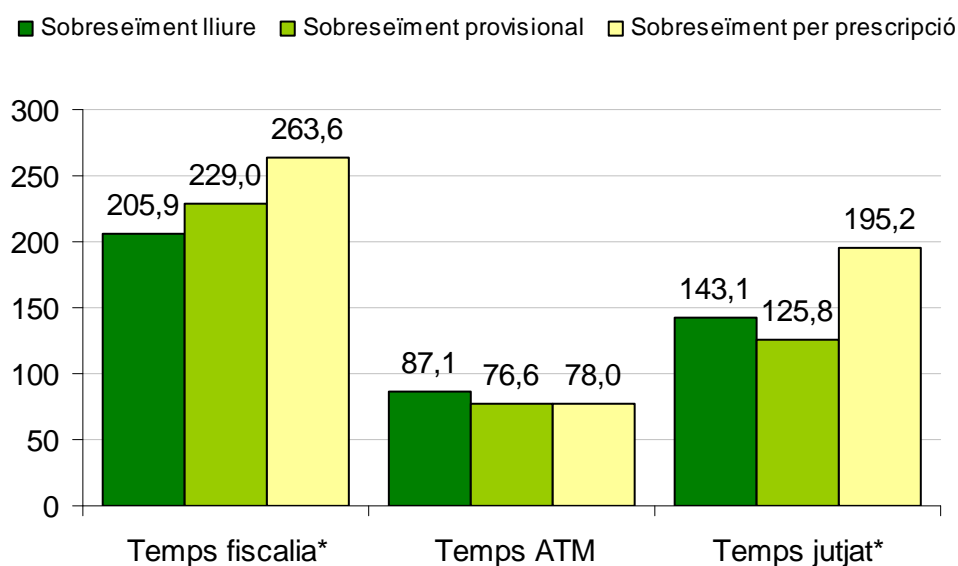

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Nota: s'hi ha exclòs la categoria *extinció de responsabilitat penal* atès que la mostra és massa petita.

Pel que fa als sobreseïments, les diferències vistes en la mitjana general només es repeteixen de la mateixa manera als jutjats on els sobreseïments provisionals són els que menys temps ocupen. Els sobreseïments per prescripció són, d'altra banda, els que més temps ocupen a fiscalia i a jutjats.

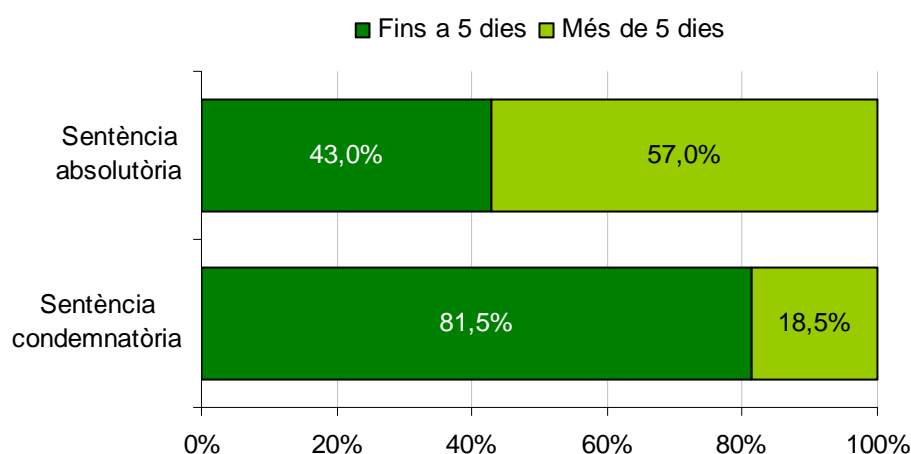
Gràfic 26. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de sobreseïment

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

El temps que transcorre entre que l'audiència finalitza i que el jutge dicta sentència no hauria de sobrepassar els cinc dies segons la LORPM (art. 38). En la major part dels procediments, el 70,9%, es triga més de cinc dies a dictar sentència. Atès que la llei parla de "dictar sentència", hem analitzat quin percentatge de casos es resol dins del termini de cinc dies segons el tipus de resolució (gràfic 27). En aquest cas, en la majoria de sentències condemnatòries es respecta el termini legal. No és així, però, quan la sentència és absolutòria, atès que només el 43,0% d'aquestes sentències es dicten dins el termini legal. No obstant això, i com es pot consultar en els annexos, hem de tenir en compte que aquest interval de temps presenta una desviació típica molt elevada.

Gràfic 27. Temps per dictar sentència des de l'audiència segons els terminis legals

A continuació, s'analitzen els temps segons el tipus de resolució i algunes variables que han resultat estadísticament significatives, com són: el nombre d'implicats; si la causa té antecedents; i si l'equip tècnic ha realitzat amb el jove únicament un informe o un informe més un programa de MRM fracassat. L'annex 2 (taules A12, A13 i A14) mostra les dades completes de la durada total dels procediments segons les seves característiques i el tipus de resolució.

Taula 30. Durada total dels procediments segons les seves característiques i el tipus de resolució

Variable	Categoria	Sentència condemnatòria	Sig.	Sentència absolutòria	Sig.	Sobre- seïment	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	396,4		505,5		425,5	
	2 o 3 implicats	443,7	*	526,9	*	457,7	
	Més de 3 implicats	492,2		642,2		445,0	
Antecedents	Sense antecedents	438,3		517,4		384,5	*
	Amb antecedents	415,3		541,2		480,1	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	438,3		517,4		384,5	
	1 o 2 antecedents	430,4	*	558,2		449,4	*
	De 3 a 6 antecedents	391,0		561,1		502,6	
	Més de 6 antecedents	424,3		480,3		507,7	
ATM / MRM	ATM	413,0	*	531,6		470,5	
	ATM i MRM negativa	480,6		544,3		439,1	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

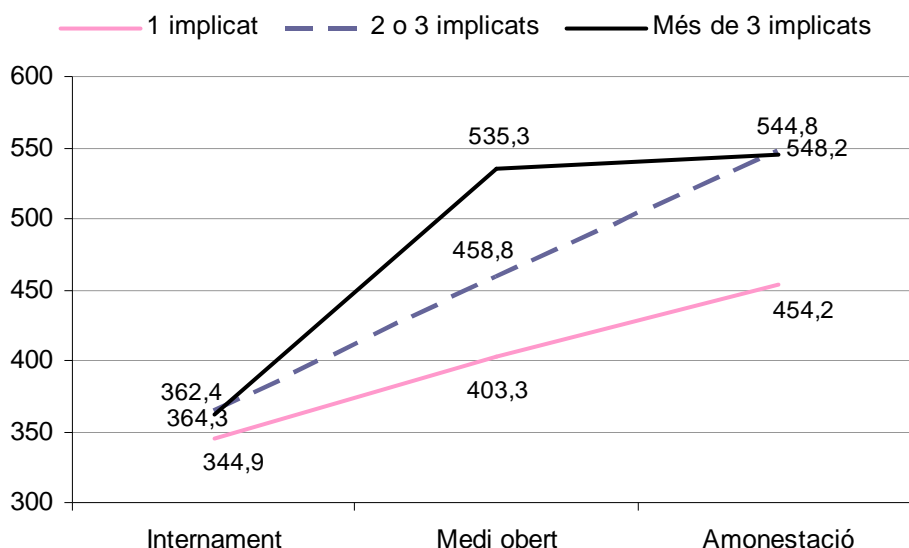
Quan hi ha sentència, com més implicats hi ha, més temps es triga a resoldre el cas. Això resulta lògic perquè suposa haver de citar més joves i es complica el procediment en general. També es triga significativament més temps en les sentències condemnatòries quan s'ha fet abans un intent de conciliació i ha resultat fallit, la qual cosa representa un temps perdut abans de passar a elaborar l'informe d'ATM. En el cas dels sobreseïments, es triga més quan els joves tenen antecedents.

Si ens fixem en els procediments que impliquen a joves sense antecedents, podem apreciar que les sentències absolutòries (517,4 dies) triguen menys temps que els procediments dels joves amb antecedents (la mitjana entre els diferents intervals és de 532,3 dies). En canvi, si la sentència és condemnatòria, els procediments de joves sense antecedents (438,3 dies) triguen més que la mitjana dels joves amb antecedents (421,2 dies). Aquestes diferències són estadísticament significatives ($p \leq 0,001$) i es donen en el temps de fer l'informe d'ATM i en el temps dels jutjats.

Pel que fa als procediments que finalitzen amb la imposició d'una mesura de medi obert o una amonestació, la diferència de temps quan hi ha un sol implicat respecte de quan hi ha més de tres implicats és de 132 dies (4,4 mesos) en

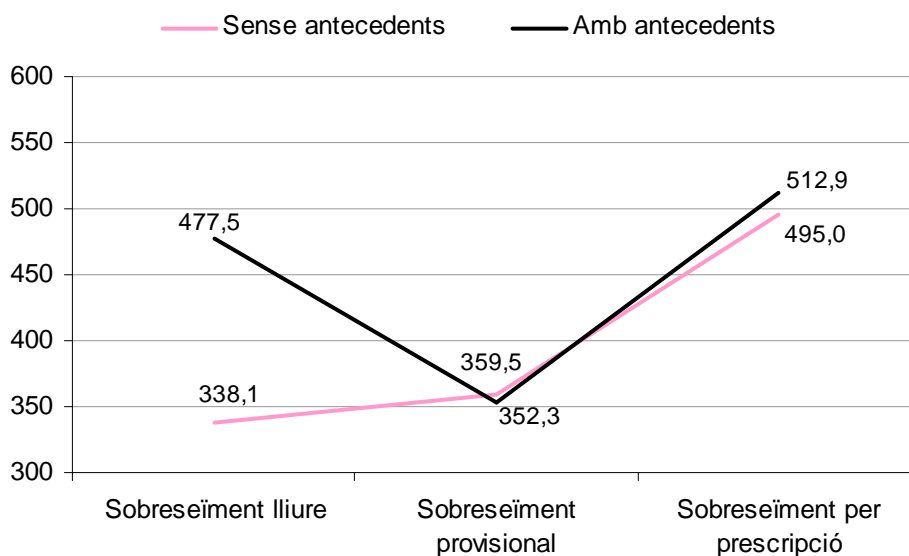
mesures de medi obert i de és 96 dies (3,2 mesos) en la mesura d'amonestació.

Gràfic 28. Durada en dies dels procediments segons el tipus de sentència condemnatòria i el nombre de joves implicats

Ja hem esmentat el fet que els procediments que acaben en sobreseïment ho fan abans si els joves no tenen antecedents. Cal destacar que no és així en tots els tipus de sobreseïment, sinó que aquesta variable influeix únicament en els casos de sobreseïment lliure (139,4 dies, o, el que és el mateix, 4,6 mesos).

Gràfic 29. Durada en dies dels procediments segons el tipus de sobreseïment i els antecedents

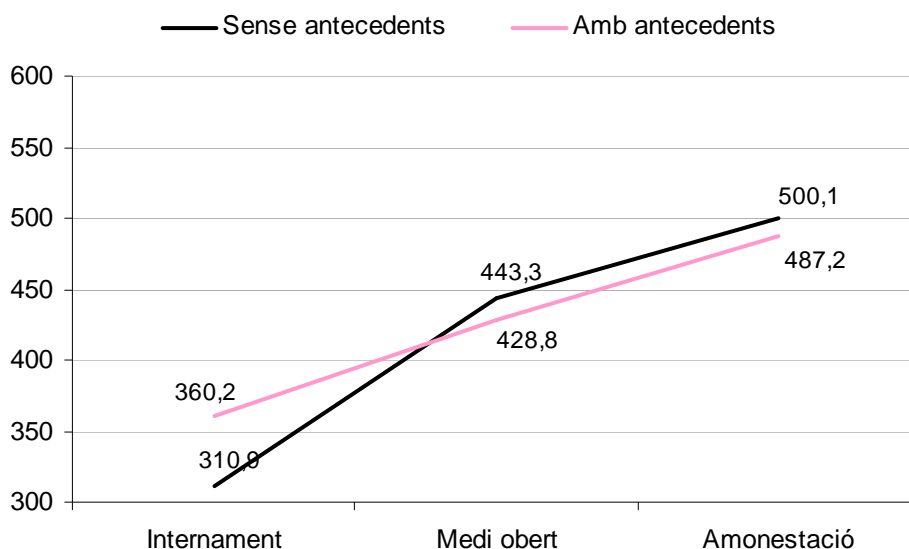
De fet, els procediments que impliquen a joves primaris en el delictes estan sobrerrepresentats en els sobreseïments lliures, o, dit d'una altra manera, els òrgans judicials dicten més sobreseïments lliures en procediments que inclouen joves primaris (52,2% del total dels lliures). Quan els procediments inclouen joves amb antecedents, disminueix el nombre de sobreseïments lliures; i disminueix més com més antecedents hi ha. Pel que fa al sobreseïment per prescripció, els procediments que impliquen joves amb antecedents estan més representats del que els correspondria per mitjana. La taula 31 reflecteix aquestes dades.

Taula 31. Relació entre antecedents i tipus de sobreseïment

Formació assolida		Reincidència				Total
		Cap antecedent	1 o 2 antecedents	De 3 a 6 antecedents	Més de 6 antecedents	
Sobreseïment lliure	Recompte	458	205	128	86	877
	% antecedents	*59,9	41,8	37,6	33,2	47,3
	Residu corregit	9,1	-2,8	-4,0	-4,9	
Sobreseïment provisional	Recompte	90	61	44	25	220
	% antecedents	11,8	12,4	12,9	9,7	11,9
	Residu corregit	-0,1	0,5	0,7	-1,2	
Sobreseïment per prescripció	Recompte	216	224	168	148	756
	% antecedents	28,3	*45,7	*49,4	*57,1	40,8
	Residu corregit	-9,2	2,6	3,6	5,8	
Total	Recompte	764	490	340	259	1.853
	% antecedents	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mesures simètriques			Valor		Sig. aproximada	
V de Cramer			0,167		0,000	

En els procediments finalitzats amb sentència condemnatòria, la variable *antecedents* no influeix en el temps de manera significativa. Tanmateix, si ens fixem en els diferents tipus de condemna, veiem que no tenir antecedents sí que implica un procediment més ràpid quan la mesura dictada ha estat un internament (49,3 dies de diferència, o, el que és el mateix, 1,6 mesos).

Gràfic 30. Durada en dies dels procediments segons el tipus de sentència condemnatòria i els antecedents

Nota: s'hi ha exclòs la categoria *extinció de responsabilitat penal* atès que la mostra és massa petita.

Pel que fa al nombre d'antecedents, no ens diu si la causa es resoldrà de mitjana en més o menys temps.

3.4.1 Els procediments que prescriuen

A continuació, dediquem un apartat especial a les causes que han prescrit, Hi analitzem si hi ha variables que afecten el temps del procediment i que poden explicar la prescripció de la causa. Recordem que el sobreseïment per prescripció suposa el 13,5% del total de resolucions. Respecte als sobreseïments, la prescripció representa el 40,3%.

Un cop més, prenem les variables que han sortit estadísticament significatives a l'hora de comparar les causes que han prescrit amb les que no.

Hi ha un risc de prescripció més alt entre els procediments que impliquen a joves estrangers que en els que impliquen a joves nacionals.

Taula 32. Relació entre prescripcions i nacionalitat

Prescripció		Nacionalitat		Total
		Espanyol	Estranger	
Sobreseïment per prescripció	Recompte	282	474	756
	% nacionalitat	*28,8	*52,8	40,3
	Residu corregit	-10,6	10,6	
Total	Recompte	978	897	1.875
	% nacionalitat	100,0	100,0	100,0
Mesures simètriques		Valor	Sig. aproximada	
V de Cramer		0,281	0,000	

Taula 33. Durada total dels procediments segons la prescripció

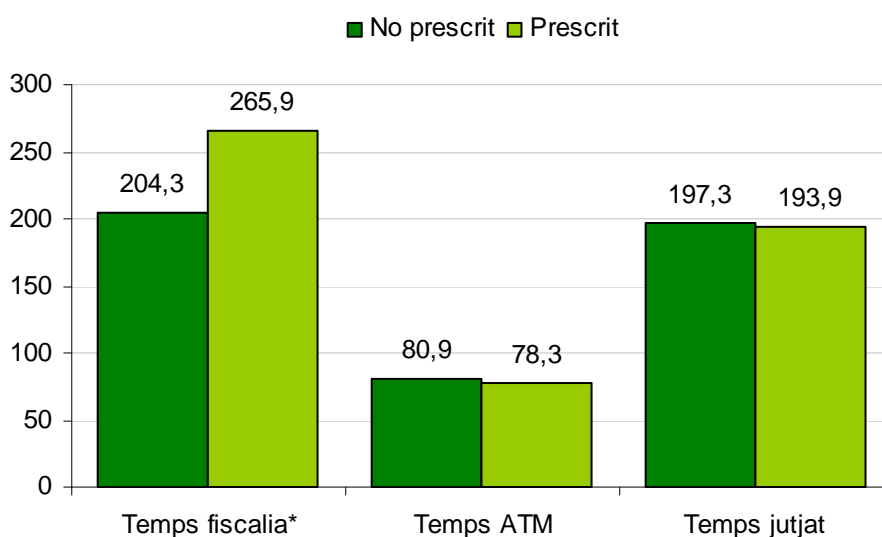
Prescripció	N	\bar{x} dies	DT	Sig
No	3.487	422,5	199,1	*
Sí	790	509,8	268,4	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,01$

En taula 33, podem veure que, com és evident, les causes que prescriuen triguen més temps de mitjana a tancar-se.

Si ens fixem en els temps que ocupen a cada òrgan, veiem que la diferència entre la durada dels procediments prescrits i la resta només és significativa a fiscalia.

Gràfic 31. Temps en dies dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de resolució

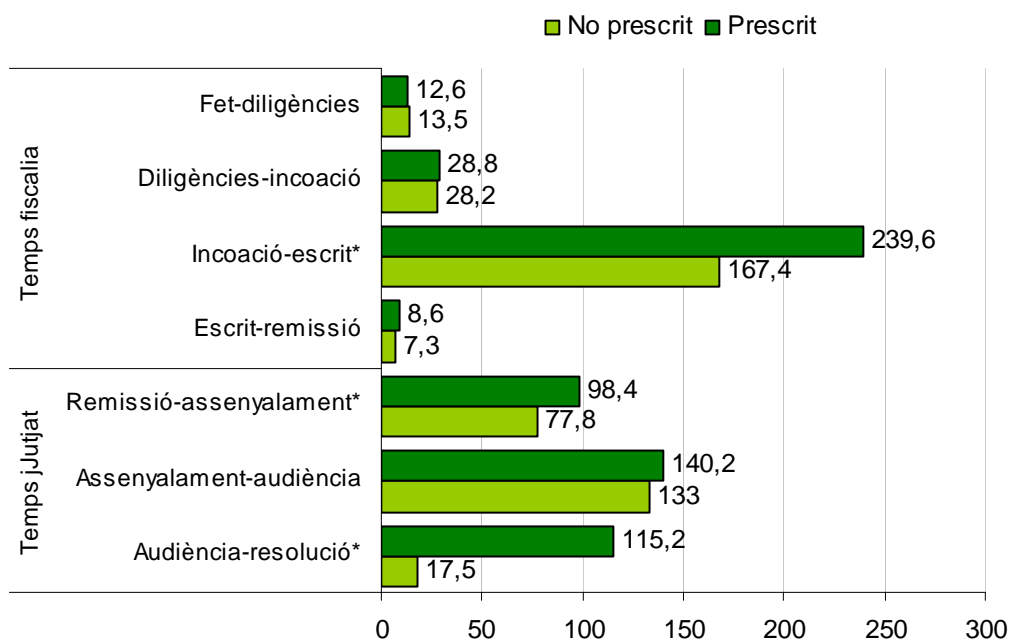

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

En els temps de fiscalia, l'interval en el qual es produeix més diferència entre els procediments prescrits i la resta de procediments, i aquesta diferència és significativa, és en el temps que va des de la incoació del procediment fins a l'escrit d'al·legacions (167,4 dies per als no prescrits enfront dels 239,6 dies per als prescrits; 72,2 dies de diferència de mitjana).

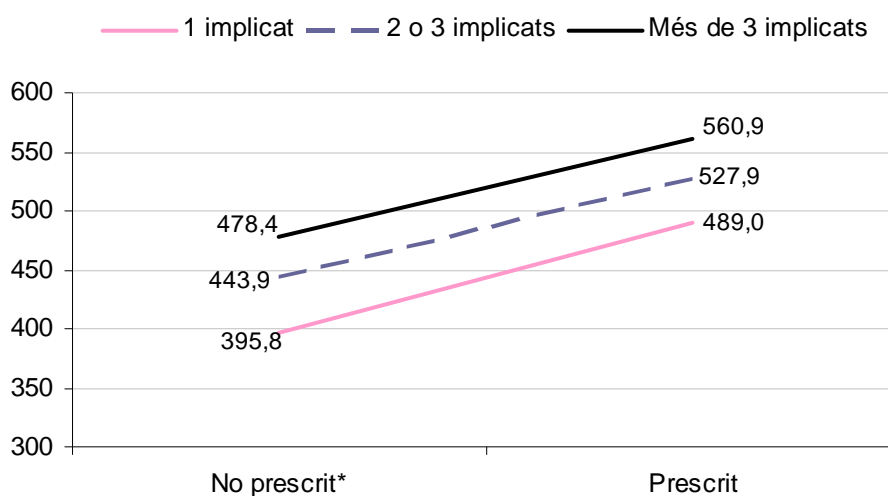
Tot i que en el temps general dels jutjats no trobem diferències generals segons la prescripció o no del procediment, sí que observem dilacions significants a l'hora de fer el primer assenyalament de compareixença o audiència i, especialment, a l'hora de dictar resolució (97,7 dies més de mitjana els prescrits que la resta).

Gràfic 32. Interval de temps dels òrgans que hi intervenen segons la prescripció

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Gràfic 33. Durada en dies dels procediments segons la prescripció i el nombre de joves implicats

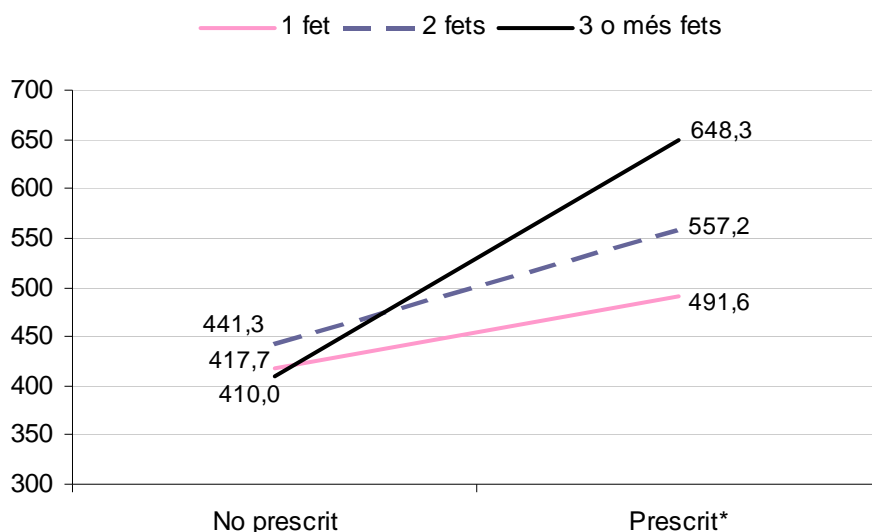
* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Si observem la variable *nombre d'implicats*, veiem que en ambdós casos el temps augmenta segons augmenta el nombre d'implicats: com més gran és el nombre d'implicats, més temps, independentment de si la causa ha prescrit o no. La diferència temporal, però, només és significativa en els casos que no han prescrit.

De fet, la majoria de variables controlades en l'estudi han resultat ser rellevants només en els procediments no prescrits o en cap dels casos. Per tant, la prescripció no es pot explicar per cap d'aquestes variables. Només tres variables mostren diferències significatives entre expedients prescrits i la resta: el nombre de fets comesos, el tipus de fet delictiu i la violència del fet principal.

Soprèn la influència del nombre de fets en la durada total del procediment en els casos que han prescrit, atès que és una variable que fins ara no ha presentat resultats significatius. Veiem en el gràfic 34 que, en les prescripcions, com més fets comesos, més s'ha trigat a resoldre el procediment, i que aquesta diferència és significativa en els casos prescrits.

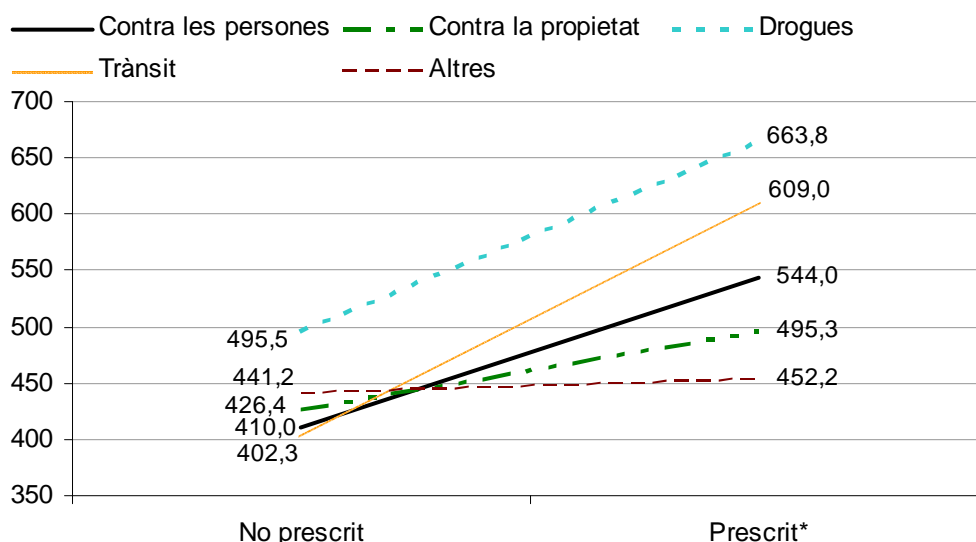
Gràfic 34. Durada en dies dels procediments segons la prescripció i el nombre de fets delictius

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Segons la categoria del fet delictiu comès, els delictes per *drogues*, *contra la seguretat del trànsit* i *contra les persones* són els que han tingut procediments més llargs dins del grup de prescrits, tal com mostra el gràfic 35.

Gràfic 35. Durada en dies dels procediments segons la prescripció i la categoria del fet

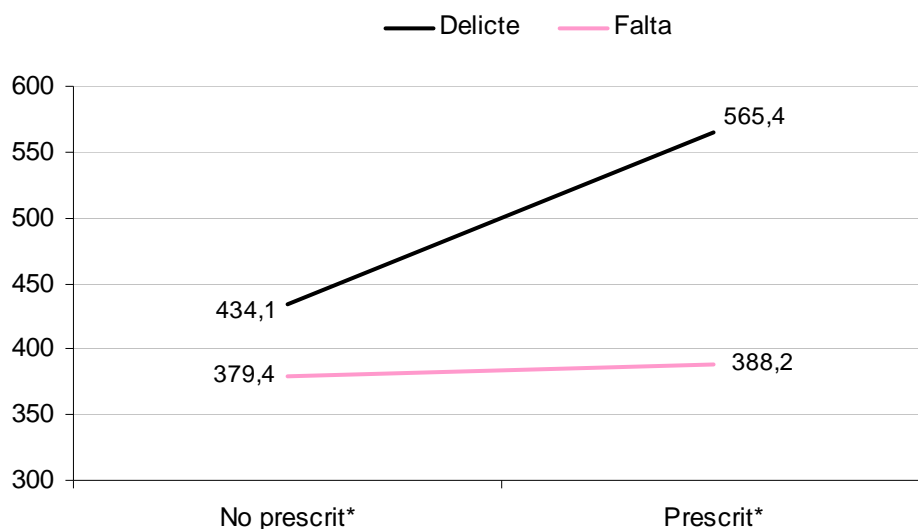

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

En els procediments que no han prescrit, de mitjana es triga 50 dies menys a resoldre les faltes que a resoldre els delictes. Aquesta diferència es bastant més gran quan es tracta d'expedients prescrits ja que les faltes es resolen en uns 180 dies menys de mitjana que els delictes. Atès que la legislació preveu

un temps més breu per a la prescripció de les faltes (art. 15 de la LORPM), els resultats derivats d'aquesta variable no ens han de sorprendre.

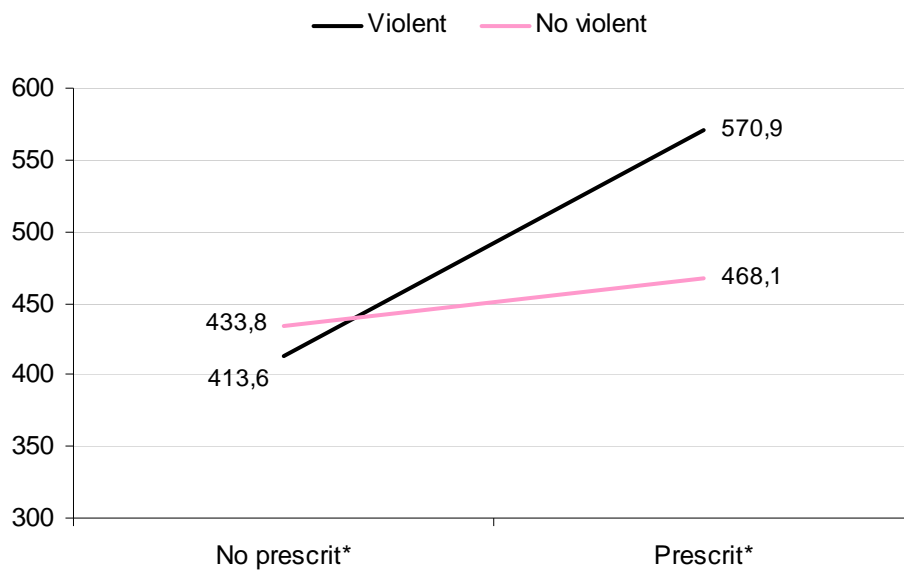
Gràfic 36. Durada en dies dels procediments segons la prescripció i el tipus de fet

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

En el cas dels procediments que no prescriuen, en el gràfic 37 podem observar que el fet que el delicte principal del procediment sigui violent o no ho sigui no afecta el temps que es tarda a resoldre l'expedient (uns 20 dies de mitjana). En els casos que prescriuen, en canvi, si els fets són violents es triga 100 dies més de mitjana a resoldre-los.

Gràfic 37. Durada en dies dels procediments segons la prescripció i la violència en el fet

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

4. El temps segons algunes variables d'interès

En aquest capítol, s'analitzen les durades dels procediments segons la incidència d'algunes variables. Concretament, ens fixem si hi ha diferències en la durada del procediment segons el tipus de fet delictiu principal que inclou i segons la gravetat del delicte (delictes greus, lleus i faltes). S'estudia també la incidència que tenen en la durada dels procediments el territori (Barcelona, Girona Lleida i Tarragona), les característiques del jove i les mesures cautelars que s'hi hagin pogut prendre.

4.1 El temps del procediment segons el fet delictiu

En aquest apartat, es presenten els temps que es tarda de mitjana a resoldre un procediment segons el nombre de fets comesos, el tipus de fet principal i si el aquest fet era violent o no ho era. Aquestes característiques del fet delictiu es relacionen també amb altres variables. Posteriorment, aquest apartat es divideix en dos subapartats per entrar a analitzar casos concrets que considerem d'especial interès: en el primer, es comparen els temps entre els procediments per delictes greus i per delictes no greus. A l'efecte d'aquesta recerca, es consideren delictes greus els delictes principals dels procediments que han finalitzat amb la imposició d'una mesura d'internament per part del jutge. El segon subapartat es fixa en les diferències de temps entre les faltes i els delictes, per veure si els uns es resolen més ràpidament que els altres, atès que els temps de prescripció són notablement diferents.

Taula 34. Durada total dels procediments segons les característiques del fet delictiu

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre de fets	1 fet	3.835	432,2	216,5	
	2 fets	1.228	462,7	228,3	**
	3 o més fets	542	448,8	240,9	
Tipus de fet	Contra les persones	1.881	431,3	228,5	
	Contra la llibertat sexual	46	458,4	256,5	
	Contra la propietat	2.745	444,0	216,8	*
	Drogues	72	531,2	252,0	
	Trànsit	147	424,3	215,6	
	Altres	714	444,8	217,6	

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Violència en el fet	Violent	2.881	434,9	226,4	
	No violent	2.724	446,5	216,9	

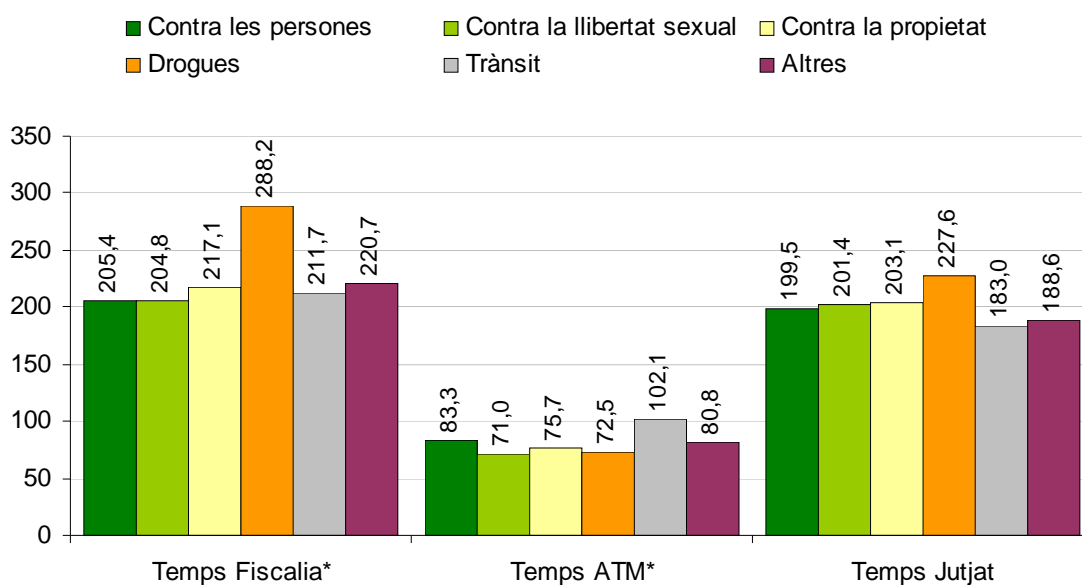
** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

En la taula 34, podem observar que el tipus de fet delictiu només incideix en la diferència de temps dels procediments quan es tracta de delictes relacionats amb les drogues, que triguen quasi 100 dies més que la resta. El temps que empren les fiscalies en els procediments per delictes de drogues es el que fa que s'allarguin més i de manera estadísticament significativa. Les diligències de prova que requereixen aquests tipus de delictes podrien ser la raó de la dilació, atès que, com veurem a continuació, cap altra de les variables controlades en l'estudi no pot explicar-la. En la taula A15, en l'annex 3, es poden consultar les dades completes dels temps dels òrgans en funció del tipus de fet delictiu.

En canvi, que el fet delictiu principal associat al procediment sigui violent o no ho sigui no té influència en el fet que el procediment s'allargui més o menys. Pel que fa al nombre de fets, es triga menys a resoldre el procediment si només hi ha un fet delictiu que si n'hi ha més d'un.

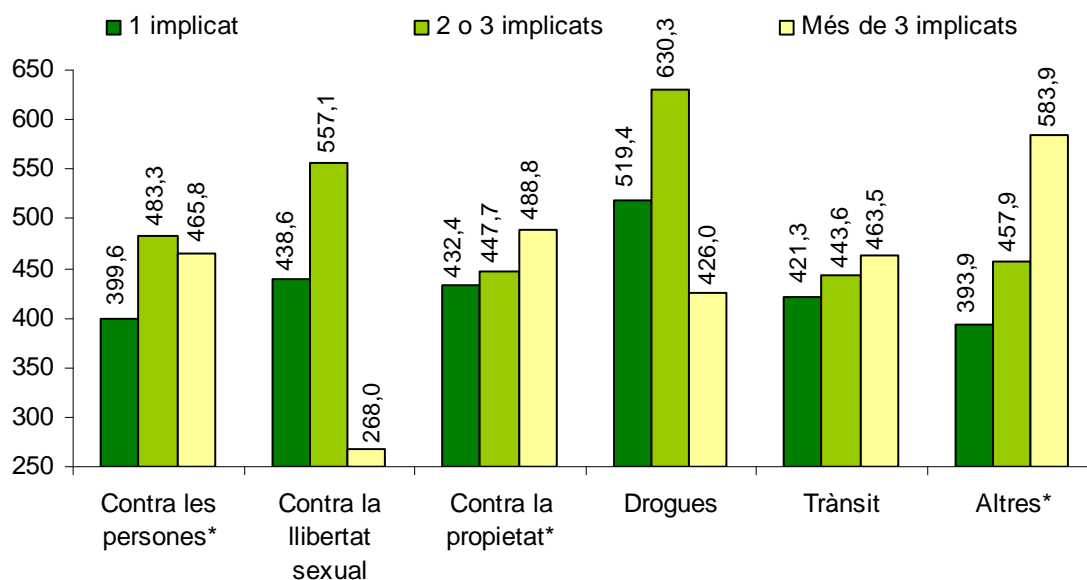
Gràfic 38. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de fet delictiu

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Els gràfics 39 a 41 mostren com afecten la durada del procediment determinades variables analitzades tenint en compte el tipus de fet comès. Se'n poden consultar les dades completes en la taula A16, en l'annex 3.

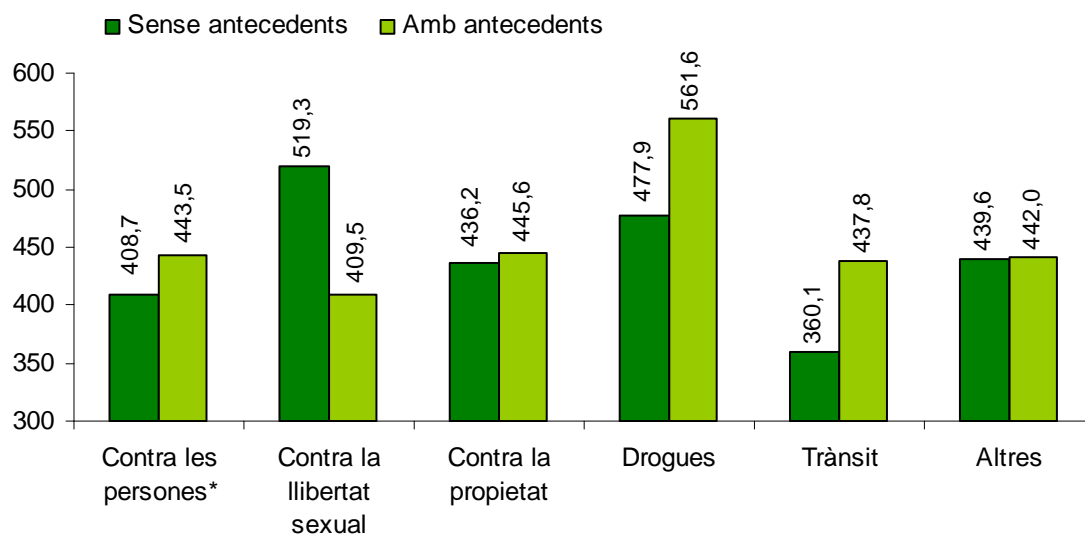
Gràfic 39. Durada dels procediments segons el tipus de fet delictiu i el nombre de joves implicats

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Pel que fa al nombre d'implicats en el procediment, aquesta variable té més o menys incidència en el temps del procediment segons el tipus de fet delictiu. Tanmateix, només tres categories mostren diferències estadísticament significatives: en els delictes *contra la propietat* i en *altres delictes*, el temps augmenta segons augmenta el nombre d'implicats (com més implicats, més temps). En els fets *contra les persones*, també augmenta el temps de resolució si hi ha més d'un implicat. Pel que fa a la resta de categories, malgrat les diferències de mitjanes, el nombre de casos és tan baix que les proves estadístiques no donen significacions.

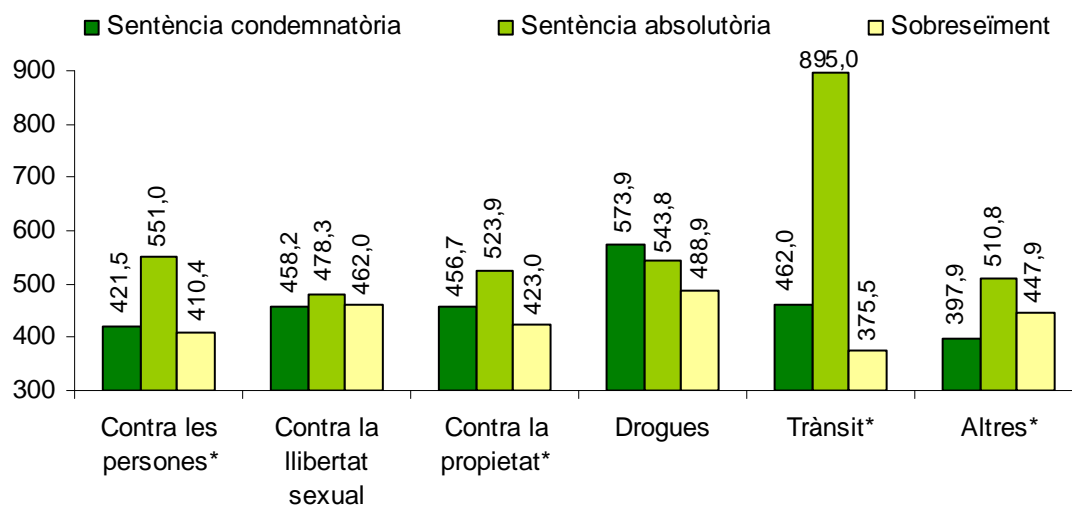
Gràfic 40. Durada dels procediments segons el tipus de fet delictiu i els antecedents

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Pel que fa a la incidència dels antecedents en el temps dels procediments, només resulta significatiu que els procediments oberts per delictes *contra les persones* duren menys de mitjana si no hi ha antecedents. Pel que fa a la resta de categories delictives, tenir o no tenir antecedents no afecta el temps que es triga a resoldre els procediments. Com en el cas anterior, la diferència de mitjanes en la resta de delictes és mínima, o bé el nombre de casos és molt baix per donar significació estadística.

Gràfic 41. Durada dels procediments segons el tipus de fet delictiu i el tipus de resolució

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

El tipus de resolució és una variable que incideix de manera molt destacada en el fet que la durada dels procediments sigui diferent de manera estadísticament significativa en els delictes *contra les persones, contra la propietat, contra la seguretat viària i altres delictes*. Com es veu en el gràfic 41, les sentències absolutòries triguen més temps i els sobreseïments són els que en triguen menys. Les sentències condemnatòries se situen en un punt mitjà entre ambdós, si bé més proper al temps dels sobreseïments, excepte en els casos d'*altres delictes*. No s'ha de tenir en compte l'àmplia durada dels casos de *trànsit* en la categoria d'absolts, atès que el nombre de casos era molt petit (3 casos) i no permet extreure'n conclusions.

4.1.1 Delictes greus

En aquest subapartat, analitzem les diferències que hi ha en els temps que es triga a resoldre els procediments dels *delictes greus* en comparació de la resta. Per poder fer aquesta distinció sense consultar un a un tots els expedients, hem considerat *delictes greus* a l'efecte d'aquesta recerca, com ja hem dit a l'inici d'aquest apartat, els delictes principals dels procediments que han finalitzat amb la imposició d'una mesura d'internament per part del jutge.

Taula 35. Durada total dels procediments segons la gravetat del fet

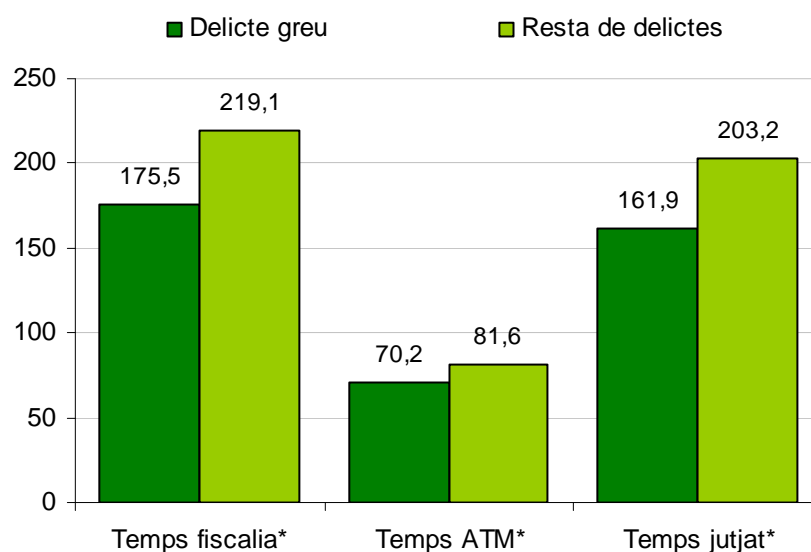
Gravetat del fet	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Delicte greu	647	354,2	171,3	*
Resta de delictes	4.841	449,5	223,7	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

En la taula 35, es pot observar que el temps total dels delictes greus és, de mitjana, uns 100 dies menor que la resta; de manera que podríem dir que es prioritzen i es resolen en menys temps.

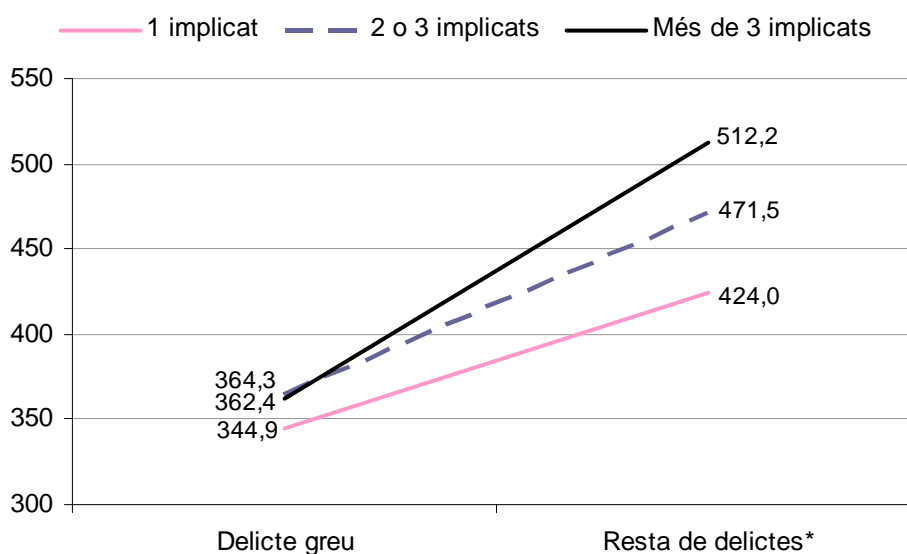
Pel que fa al temps que utilitza cada òrgan, tant a fiscalia com en els equips tècnics i als jutjats, els procediments per *delictes greus* es trameten amb més rapidesa que la resta, de manera estadísticament significativa.

Gràfic 42. Temps dels òrgans que hi intervenen segons la gravetat del fet

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

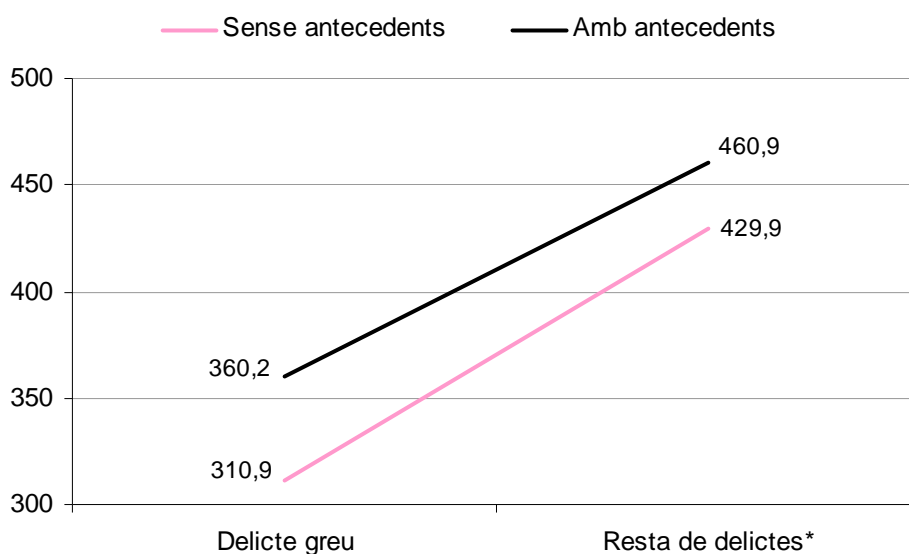
Gràfic 43. Durada dels procediments segons la gravetat del fet i el nombre de joves implicats

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Cal destacar que la rapidesa en la resolució dels procediments per *delictes greus* no depèn del nombre d'implicats i es resolen tots en un temps de mitjana similar. En el cas de la resta de delictes, el nombre d'implicats sí que afecta el temps de resolució dels procediments: com més alt és el nombre d'implicats, es triga més dies de mitjana a resoldre-los.

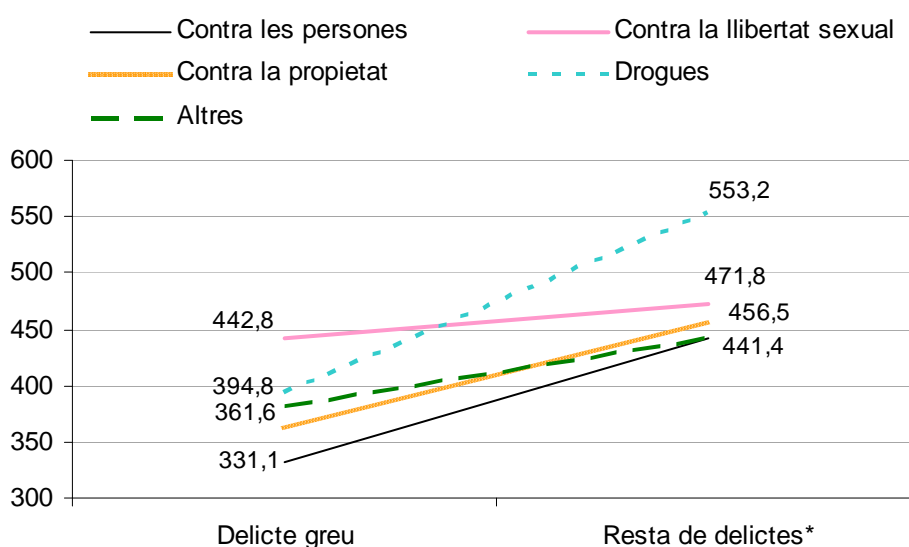
Gràfic 44. Durada dels procediments segons la gravetat del fet i els antecedents

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Els procediments per *delictes greus* es resolen més ràpidament en el cas que els joves implicats no tinguin antecedents, però la diferència amb els que impliquen joves que sí que en tenen no és significativa. Pel que fa als procediments per delictes menys greus, aquesta diferència sí que és significativa.

Gràfic 45. Durada dels procediments segons la gravetat del fet i el tipus de fet delictiu

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

El fet que els delictes greus siguin d'un o altre tipus tampoc no marca diferències estadísticament significatives quant al temps que dura el procediment. Tot i que pugui semblar el contrari, en els casos *contra la llibertat sexual*, el fet que siguin pocs casos (9) i que tinguin una gran desviació típica fa que no hi hagi significació.

4.1.2 Faltes i delictes

En aquest punt es classifiquen els procediments en dos grups, segons si inclouen com a fet principal una falta o un delicte, i s'analitza la incidència de diverses variables en la durada de la resolució d'aquests dos grups de procediments.

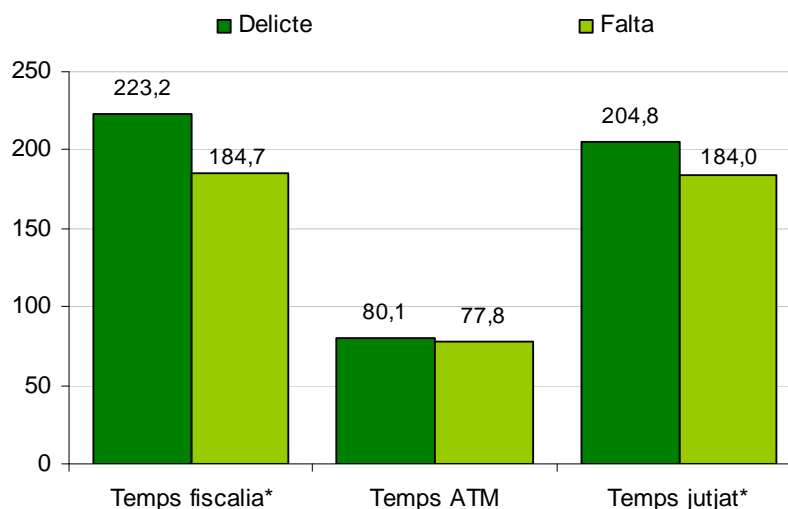
Taula 36. Durada total dels procediments segons el tipus de fet delictiu

Tipus de fet	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Delicte	4.329	456,4	230,7	*
Falta	1.276	386,8	178,8	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

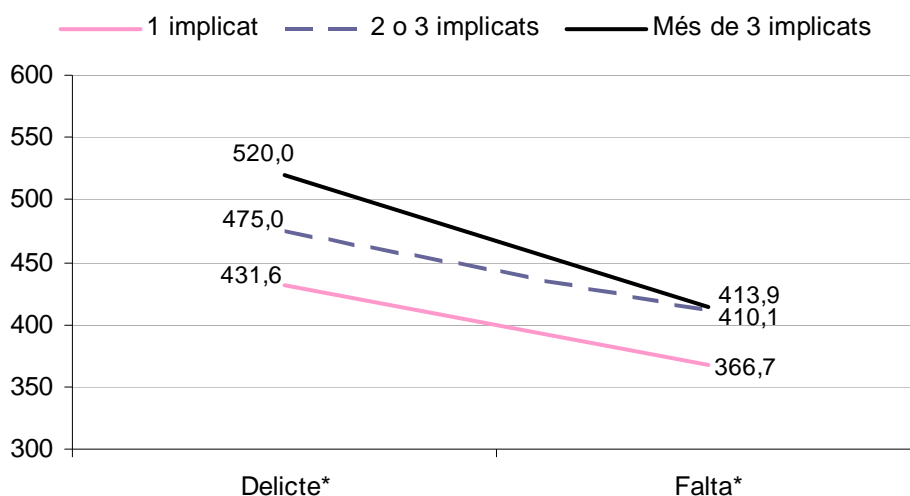
En general, observem que els procediments per faltes tenen una durada força elevada, però es resolen en menys temps que els delictes. Aquesta diferència també es produeix de manera significativa en els temps emprats per la fiscalia i pels jutjats.

Gràfic 46. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de fet

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Gràfic 47. Durada dels procediments segons el tipus de fet i el nombre de joves implicats

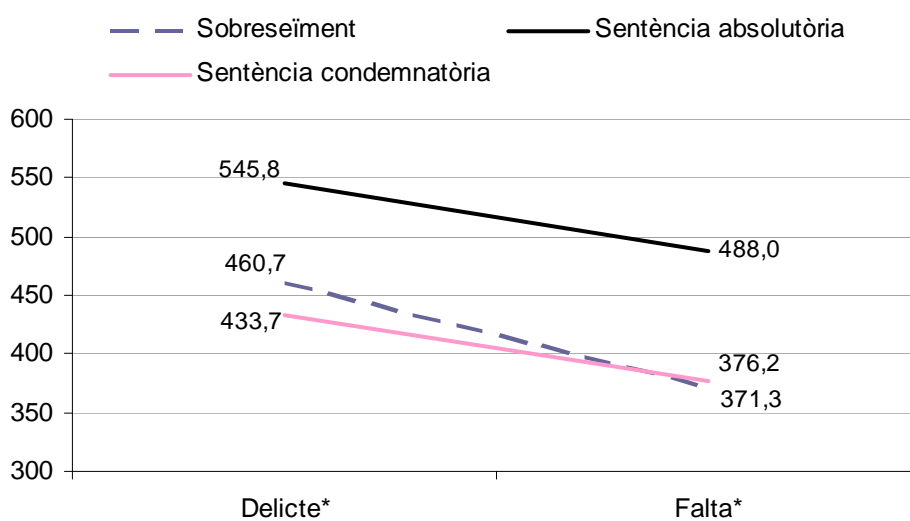

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Tant per a faltes com per a delictes, com més alt és el nombre d'implicats, s'inverteix més temps a resoldre l'expedient. Aquesta diferència, però, és superior en els delictes que en les faltes.

No s'han trobat diferències en la durada dels procediments per delictes o faltes segons si hi ha o no hi ha antecedents, ni segons el nombre dels antecedents, ni si només s'ha dut a terme un ATM o també un programa de MRM negatiu.

Gràfic 48. Durada dels procediments segons el tipus de fet i el tipus de resolució

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Tant en delictes com en faltes, el que més es tarda a resoldre, de manera significativa, són els procediments que finalitzen amb una sentència absolutòria. En el cas de les faltes, el temps per al sobreseïment i la sentència condemnatòria és gairebé el mateix.

La categoria dels fets (contra la propietat, contra les persones, drogues, etc.) o si han estat o no han estat fets violents no tenen incidència significativa en el temps que es triga a resoldre els procediments per delictes ni per faltes.

4.2 El temps segons el territori

Es triga el mateix a tots els territoris en la tramitació dels procediments? Hi ha diferències entre els territoris en el temps que es triga a resoldre els procediments segons si els òrgans que hi intervenen en gestionen major o menor nombre? Les variables recollides com a característiques dels procediments influeixen de manera similar sobre el temps en tots els territoris? Són preguntes que intentarem respondre a continuació.

Taula 37. Durada total dels procediments segons la província

Província	2008			Sig.
	N	\bar{x} dies	DT	
Barcelona	4.316	439,4	215,4	
Girona	513	395,4	188,3	*
Lleida	238	359,8	172,5	
Tarragona	538	528,7	285,3	

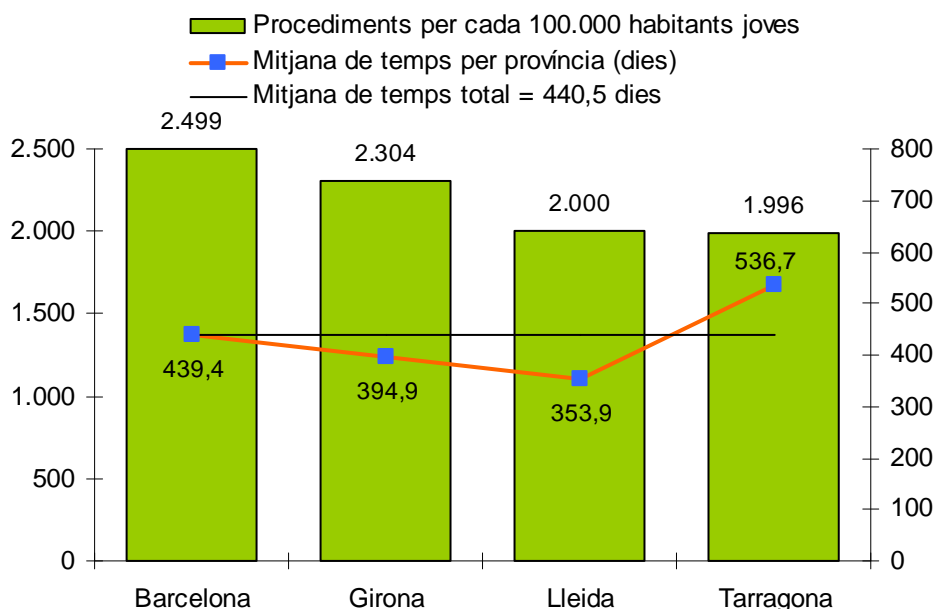
* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

A les províncies de Girona i Lleida, els procediments que es van donar d'alta el 2008 van trigar a ser resolts, de mitjana, menys que a la resta del territori català. A Barcelona es van resoldre els casos en un temps similar a la mitjana global i Tarragona és la província on es van triga més temps.

El gràfic 49 incorpora els procediments donats d'alta a cada territori per cada 100.000 habitants joves. Aquesta taxa només ens permet comparar el nivell d'infraccions penals comeses per menors i que arriben a les instàncies judicials de cada territori. Com que no disposem de la distribució de recursos humans i materials dels organismes judicials de cada territori, no podem comparar, en

termes d'eficiència, les dades dels diferents territoris, però aportem aquesta informació, si més no, per fer palesos els desequilibris territorials quant a taxa de procediments oberts a cada territori.

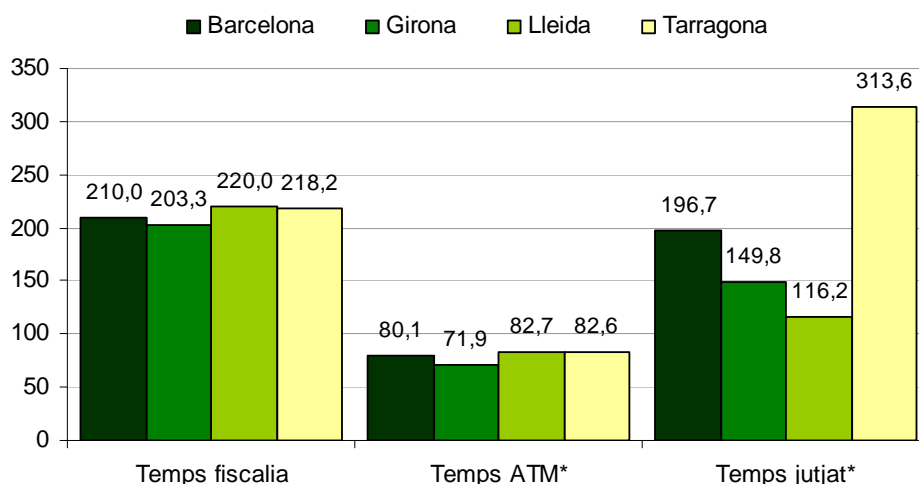
Gràfic 49. Procediments donats d'alta per cada 100.000 habitants joves i durada total per província

Font: elaboració a partir de dades pròpies i de l'Idescat.

Atès que cada òrgan que intervé en un procediment té una organització territorial pròpia, es donen dades respecte a la durada específica de cadascun.

Gràfic 50. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el territori

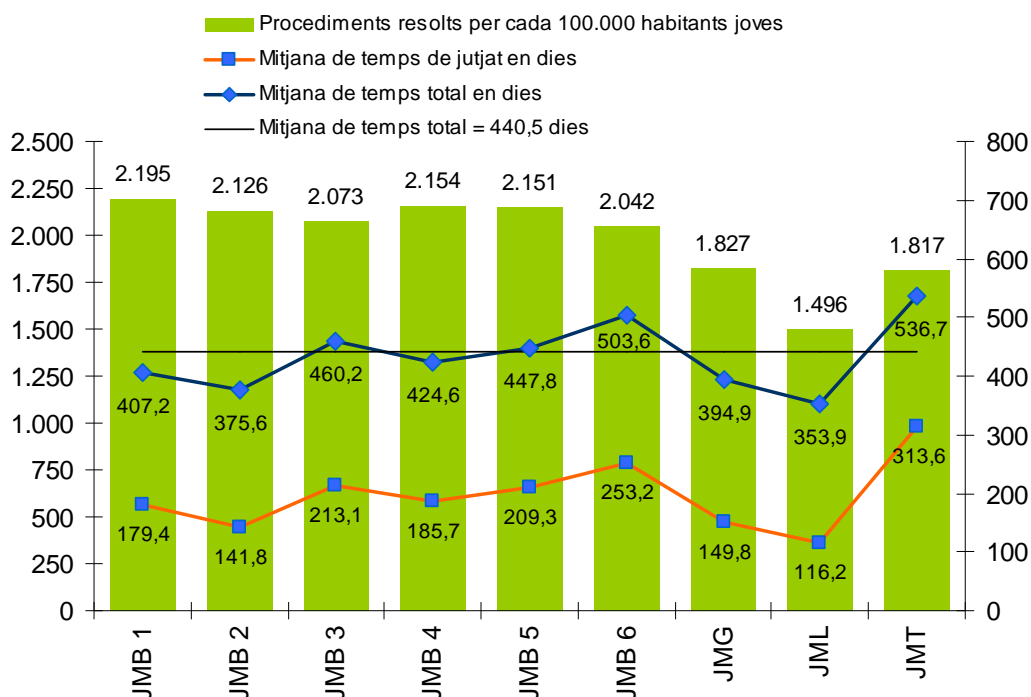
* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Tal com podem veure en el gràfic 50, les mitjanes de durada dels procediments a les fiscalies dels diferents territoris són força similars i les diferències en cap cas no resulten estadísticament significatives. Pel que fa al temps que es va trigar a elaborar l'informe d'ATM, també es força homogeni, tot i que Girona és la que triga menys i amb una diferència estadísticament significativa respecte a la resta.

En el cas del temps que empren els jutjats, en canvi, les diferències entre les quatre províncies són força grans i tots els territoris són estadísticament diferents. Aquestes diferències territorials en el temps dels jutjats mantenen el mateix ordre que en el cas dels temps totals per territoris, és a dir, de menys a més temps: Lleida, Girona, Barcelona i Tarragona. No obstant això, hem de tenir en compte que a la província de Barcelona operen sis jutjats. Tot seguit, especifiquem les dades relatives a cada jutjat.

En el gràfic 51, es pot comparar la taxa estandarditzada de procediments resolts en funció de la població jove d'un territori i la mitjana de temps que es triga a resoldre-los segons els diferents jutjats. Les sis primeres columnes corresponen als jutjats de la província de Barcelona (JMB de l'1 al 6) i les altres tres als jutjats de Girona, Lleida i Tarragona. La taula A18, en l'annex 4, especifica els temps parcials dels jutjats i com es reparteixen segons el temps que es triga des de la remissió fins a l'assenyalament, des de l'assenyalament fins l'audiència i des de l'audiència fins a la resolució. Tal com hem explicat en amb referència al gràfic 49, no disposem de la distribució de recursos humans i materials de cada territori ni de cada jutjat; per tant, el gràfic no pretén comparar el nombre de procediments resolts o la durada en termes d'eficiència, sinó fer palesos els desequilibris territorials quant al nombre de procediments resolts.

Gràfic 51. Procediments resolts per cada 100.000 habitants joves i durada del temps dels jutjats

Font: elaboració a partir de dades pròpies i de l'Idescat.

Per aprofundir en les diferències de temps entre els jutjats, és interessant disposar de les mitjanes de temps que triguen cadascun dels jutjats a resoldre els procediments segons si finalitzen en una sentència condemnatòria, absolutòria o en un sobreseïment.

Taula 38. Distribució per òrgans judicials de les mitjanes de temps en les sentències condemnatòries (totals i segons les mesures imposades)

Jutjat	Total sentències condemnatòries		Internament		Medi obert		Amonestació	
	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT
JMB 1	419,0	178,9	370,1	178,7	436,8	181,9	428,0	132,2
JMB 2	380,1	152,2	329,2	155,9	395,1	148,6	406,5	137,2
JMB 3	458,0	194,5	398,8	179,8	453,9	180,8	635,2	242,9
JMB 4	428,5	179,3	373,8	199,9	443,3	176,8	429,6	140,5
JMB 5	411,3	174,4	338,1	138,8	411,9	158,1	599,9	227,5
JMB 6	495,3	203,8	385,3	166,1	515,1	198,5	586,1	225,4
JMG	405,8	188,9	337,6	173,6	419,0	187,8	405,3	201,4
JML	345,0	142,5	264,0	122,8	372,5	138,5	-	-
JMT	421,9	182,0	342,4	144,4	435,3	191,3	484,3	169,2
Mitjana total	421,3	184,5	354,2	171,3	432,7	179,6	493,3	207,3

Nota: no s'hi inclouen els casos *d'extinció de responsabilitat penal* pel baix nombre de casos (4). Cal recordar que no hi ha casos d'amonestació al Jutjat de Menors de Lleida i per aquest motiu no hi ha mitjanes.

Les diferències entre mitjanes dels diferents òrgans són estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

L'òrgan judicial que triga menys de mitjana a resoldre el total de les sentències condemnatòries és el Jutjat de Menors de Lleida (345,0 dies), i és el primer a resoldre els procediments que finalitzen en un internament (264,0 dies) o en una mesura de medi obert (372,5 dies). Per a la mesura d'amonestació, el que triga menys és el Jutjat de Menors de Girona (405,3 dies).

El jutjat que de mitjana triga més a resoldre el total de sentències condemnatòries és el Jutjat de Menors de Barcelona 6, amb una mitjana de 495,3 dies. També és el més lent pel que fa a les mesures de medi obert (515,1 dies). Per a les mesures d'internament i les amonestacions, el que triga més és el Jutjat de Menors Barcelona 3 (398,8 dies).

Taula 39. Distribució per òrgans judicials de les mitjanes de temps en les sentències absolutòries

Jutjat	Total absolucions	
	\bar{X} dies	DT
JMB 1	485,9	166,3
JMB 2	523,5	118,5
JMB 3	592,0	203,2
JMB 4	486,8	150,9
JMB 5	562,6	197,7
JMB 6	629,5	214,3
JMG	384,2	144,6
JML	393,0	162,4
JMT	561,5	190,3
Mitjana total	532,3	193,8

Les diferències entre mitjanes dels diferents òrgans són estadísticament significatives. L'òrgan judicial que triga menys de mitjana a arribar a una sentència absolutòria és el Jutjat de Menors de Girona (384,2 dies). El que triga més és el Jutjat de Menors de Barcelona 6, amb una mitjana total de 629,5 dies.

Taula 40. Distribució per òrgans judicials de les mitjanes de temps en els sobreseïments (total i segons tipus de sobreseïment)

Jutjat	Total sobreseïments		Sobreseïment lliure		Sobreseïment provisional		Sobreseïment per prescripció	
	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT	\bar{X} dies	DT
JMB 1	363,5	221,1	255,7	130,2	308,8	213,3	489,9	232,1
JMB 2	342,0	202,6	275,6	162,5	323,3	136,6	444,5	224,2
JMB 3	425,4	242,9	271,3	157,7	540,8	305,9	486,6	223,9
JMB 4	397,2	245,2	280,8	155,1	368,0	257,8	501,9	260,8
JMB 5	432,5	273,0	289,2	170,4	367,6	114,5	506,1	295,7
JMB 6	475,8	268,3	320,0	179,0	432,0	125,8	622,6	267,0
JMG	208,8	133,2	-	-	215,4	135,7	142,5	115,3
JML	418,7	303,9	361,6	340,7	410,3	121,3	565,6	365,5
JMT	566,6	309,9	651,7	294,3	316,0	189,5	432,1	294,6
Mitjana total	439,3	271,1	403,0	275,6	355,5	220,0	505,5	264,9

Les diferències entre les mitjanes de temps dels diferents òrgans tornen a ser, com en els casos anteriors, estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

L'òrgan judicial que menys triga de mitjana a resoldre el total de sobreseïments és el Jutjat de Menors de Girona (208,8 dies), que és el més ràpid en els sobreseïments provisionals (215,4 dies) i per prescripció (142,5 dies). Per als sobreseïments lliures, el que triga menys és el Jutjat de Menors de Barcelona 1 (255,7 dies).

El que triga més de mitjana a resoldre el total de sobreseïments és el Jutjat de Menors de Tarragona (566,6 dies), i, concretament, triga molt en el sobreseïment lliure (651,7 dies). En els sobreseïments provisionals, el més lent és el Jutjat de Menors de Barcelona 3 (540,8 dies); i pel que fa als sobreseïments per prescripció, ho és el Jutjat de Menors de Barcelona 6 (622,6 dies).

Si situem en una línia contínua el temps total que duren de mitjana tots els procediments als diferents jutjats, l'ordre és el que reflecteix el gràfic 52, de menys durada (esquerra) a més durada (dreta) El mateix to del color vol dir que les mitjanes de temps són similars i sense diferència estadística entre els òrgans judicials implicats; el canvi de tonalitat explica diferències significatives respecte als altres.

Gràfic 52. Diferències en la durada total dels procediments entre els jutjats de menors

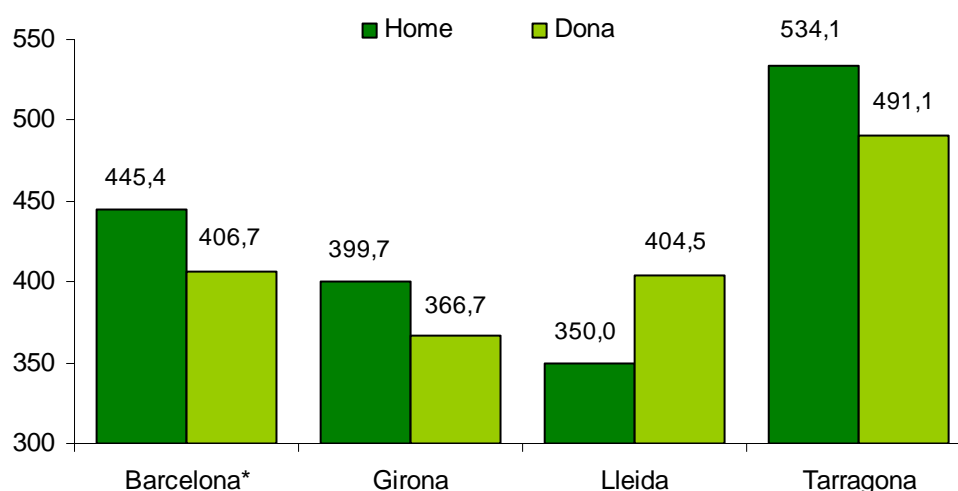
Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Dels resultats, s'extreu que Lleida i Barcelona 2 estan significativament molt per sota del temps que es triga de mitjana (recordem que era de 440,5 dies), mentre que Girona, Barcelona 1 i Barcelona 4 n'estan per sota d'una manera més discreta. Barcelona 5 i Barcelona 3 es troben en la mitjana del temps total.

Barcelona 6 i Tarragona estan significativament per sobre del temps que es triga de mitjana.

Pel que fa a la influència de diverses variables en els temps dels diferents territoris, desglossem les taules en l'annex de l'informe,¹⁷ però, tot seguit, destaquem l'impacte que hi tenen les variables següents: el sexe, el nombre d'implicats, els antecedents, el tipus de fet delictiu comès i el tipus de resolució emesa.

Gràfic 53. Durada dels procediments segons el territori i el gènere del jove

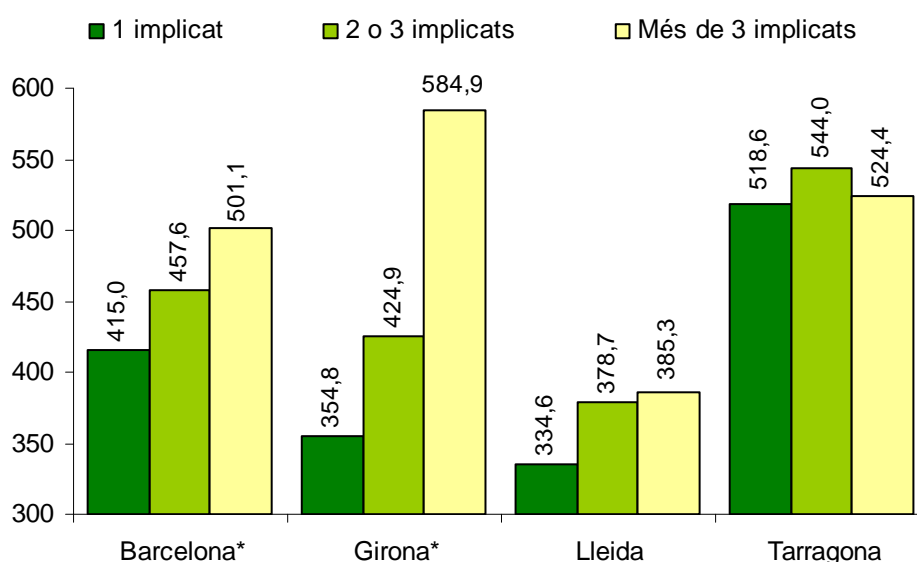

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

¹⁷ Vegeu la taula A17, en l'annex 4.

Barcelona és l'única província on la diferència de mitjanes en el temps emprat per finalitzar els procediments és significativa per raó de gènere. Es triga més temps a resoldre els procediments quan hi ha nois implicats. A la resta de les províncies, les diferències no són significatives.

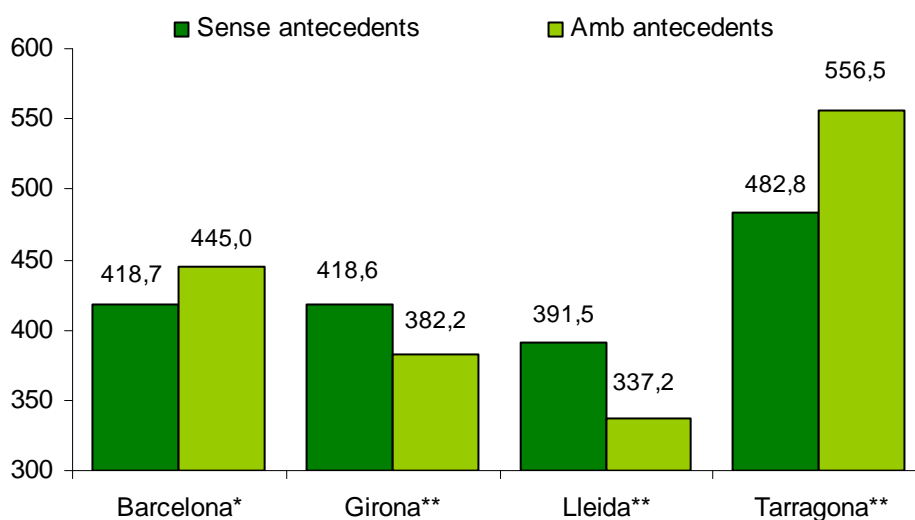
Gràfic 54. Durada dels procediments segons el territori i el nombre d'implicats

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Ja hem esmentat en diferents apartats que el nombre d'implicats influeix en el temps que es triga a resoldre els procediments. S'observa que els procediments amb un sol implicat són els que es resolen més ràpidament en tots els territoris. Les mitjanes de temps segons el nombre d'implicats a Barcelona i Girona són diferents de manera estadísticament significativa; a Lleida i Tarragona, no.

Gràfic 55. Durada dels procediments segons el territori i els antecedents

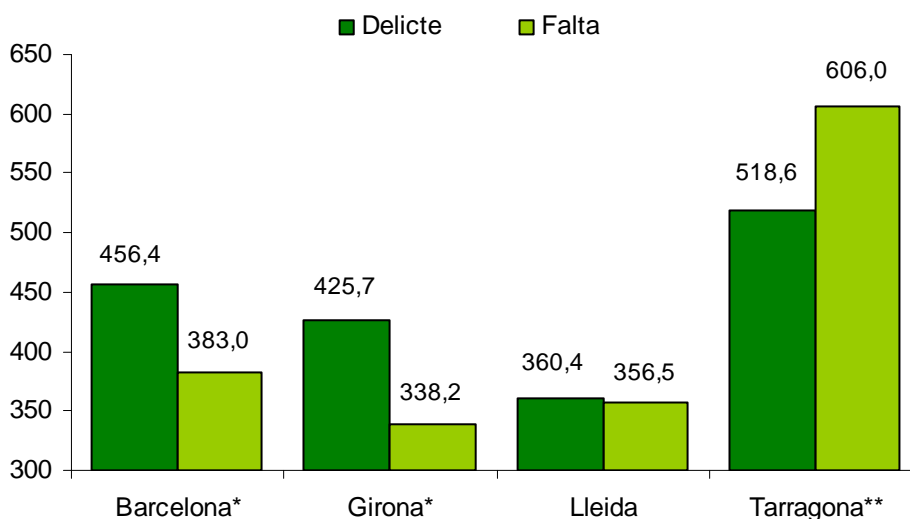

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Pel que fa als antecedents, a Barcelona i Tarragona, es triga més temps a resoldre els procediments quan un dels joves en té; en canvi, a Girona i Lleida, el procediment és més llarg amb els joves que són primaris en el seu pas per la justícia juvenil. Les diferències són estadísticament significatives en totes les províncies.

Gràfic 56. Durada dels procediments segons el territori i el tipus de fet

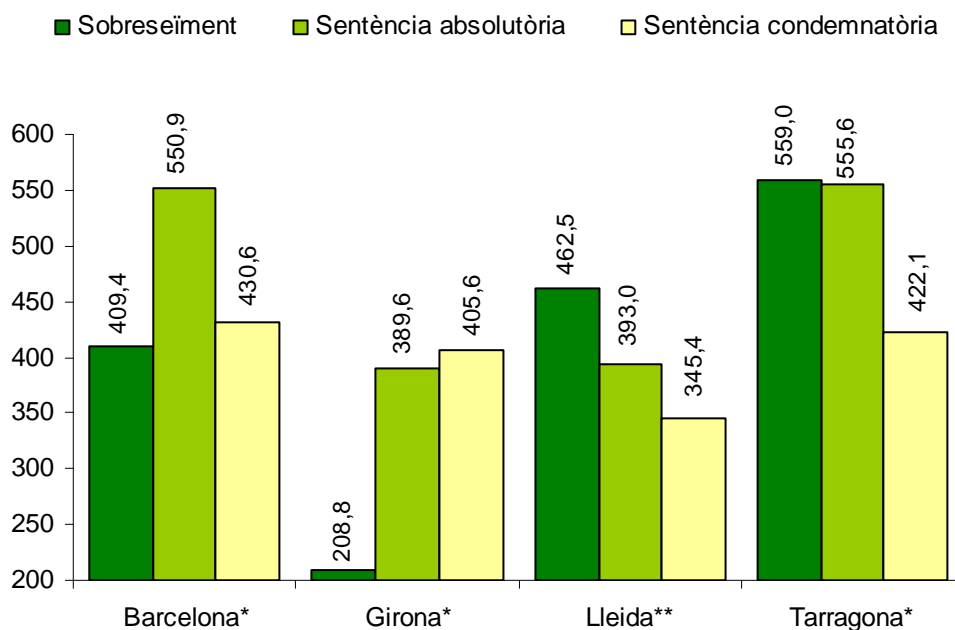
* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

En general, es triga més temps en els procediments que impliquen un fet delictiu qualificat com a delicte. A Tarragona, a diferència de les altres províncies, es tarda més dies de mitjana a resoldre els procediments amb faltes (606 dies) que no pas amb delictes (518,6 dies). Com es pot veure, les diferències en les mitjanes de temps entre delictes i faltes són significatives en tres de les quatre províncies.

Pel que fa la violència en el fets, Girona i Lleida resolen amb més rapidesa els procediments amb fets violents (vegeu la taula A17, en l'annex 4).

Gràfic 57. Durada dels procediments segons el territori i el tipus de resolució

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Respecte a la incidència del tipus de resolució dels procediments en el temps que es triga a gestionar-los, es dóna força variància entre províncies pel que fa al temps per resoldre els sobreseïments i les sentències absolutòries, i no tant pel que fa a les sentències condemnatòries. Dins d'aquestes darreres, les mesures d'internament són les que es resolen més ràpidament en les quatre províncies (vegeu la taula A17, en l'annex 4).

En les quatre províncies es troben diferències significatives entre les mitjanes de temps segons el tipus de resolució, però en sentits molt diferents. Així, a

Barcelona, els sobreseïments i els dos tipus de sentències presenten temps mitjans de resolució diferents, i totes aquestes diferències són estadísticament significatives. En canvi, a Girona,¹⁸ no hi ha diferències entre el temps que es triga a resoldre els procediments segons si aquests acaben en una sentència absolutòria o condemnatòria; per contra, sí que hi ha diferències entre el temps d'aquestes dues resolucions i el dels procediments sobreseguts, que duren menys. A Lleida, les diferències només hi són entre el temps de sobreseïments, que duren molt més, i el de les sentències condemnatòries. I, finalment, a Tarragona, no hi ha diferències entre els sobreseïments i les sentències absolutòries, però sí entre aquests i les sentències condemnatòries. La conclusió de tot plegat és que els procediments a cada província segueixen unes mitjanes de temps en la tramitació molt diferents.

4.3 El temps segons les característiques del jove

En aquest apartat, analitzem si les característiques dels joves infractors (gènere, nacionalitat i edat en la comissió del fet) influeixen en el temps que es triga a resoldre els procediments en la jurisdicció de menors. S'analitzen, en primer lloc, els diferents períodes de temps del procediment i, finalment, s'intenta indagar quines variables influeixen en les diferències temporals. En cas que un jove es vegi involucrat en més d'un *procediment base*, aquest jove comptarà tantes vegades com *procediments base* tingui oberts durant 2008. Tal com hem explicat en la metodologia de la recerca, el total dels *procediments base* de l'any 2008 (incloent-hi MRM) era de 8.059, en els quals hi ha implicats 5.523 joves diferents.

¹⁸ El nombre de sobreseïments que ens consten a la base de dades JOVO de Girona pot estar poc informada. Això pot venir produït perquè el Jutjat corresponent no informi al *Servei de suport a l'Execució Penal* de Girona el resultat del procediment en els casos de sobreseïment, de manera que aquesta categoria estigui poc representada no perquè no es dictin sobreseïments, sinó perquè no constin a la base.

4.3.1 Gènere

Els *procediments base* en què hi ha implicada una dona representen el 15,8% del total i aquells en què hi ha implicat un home, el 84,2%.

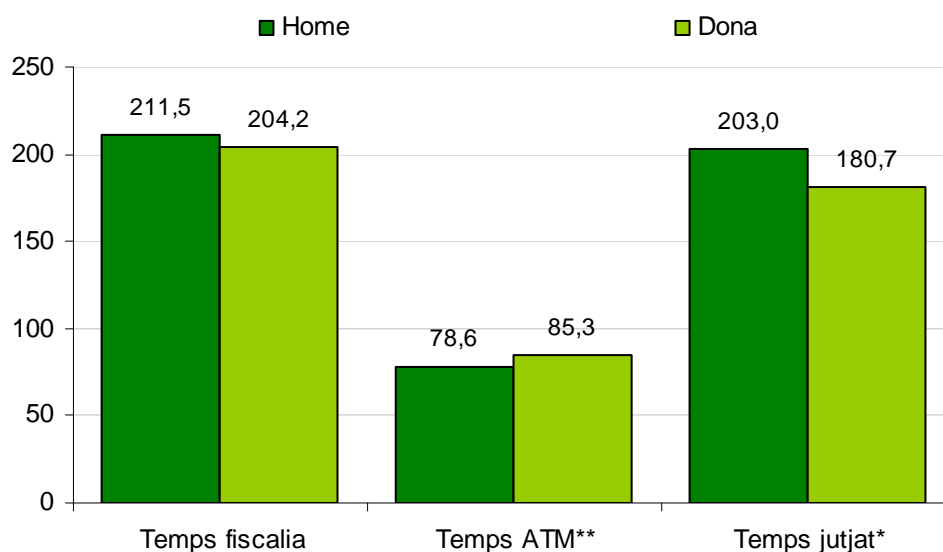
Taula 41. Durada total dels procediments segons el gènere del jove

Gènere	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Home	4.755	446,0	223,4	*
Dona	850	410,1	211,0	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Els procediments en què hi ha implicades dones durant l'any 2008 han trigat, de mitjana, 410 dies (13,7 mesos) a ser resolts, mentre que aquells en què hi ha implicats homes triguen, significativament, més temps (446 dies; 14,9 mesos). Això podria explicar-se pel fet que les noies acumulen major proporció de *faltes* (37,5% enfront del 19,7% dels nois).

Gràfic 58. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el gènere del jove

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

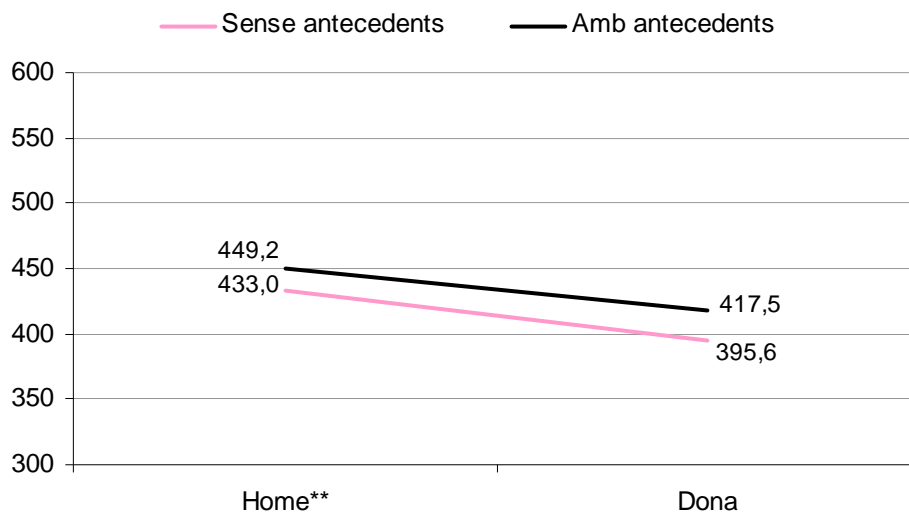
** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Les diferències temporals més significatives entre els procediments segons si hi ha implicats homes o dones es troben en el període dels jutjats, en què, de mitjana, els de les dones triguen 22,3 dies menys a ser resolts. L'únic període en què els procediments amb dones superen temporalment els procediments

amb homes és en l'ATM, que triga una mica més, 6,7 dies de mitjana. La taula A19, en l'annex 5, en conté les dades completes.

A continuació, destaquem aquelles variables que mostren diferències en la durada dels procediments segons el gènere, és a dir, que afecten el temps dels *procediments base* segons si han estat oberts a un noi o a una noia. La taula A20, en l'annex 5, presenta les variables significatives respecte al gènere.

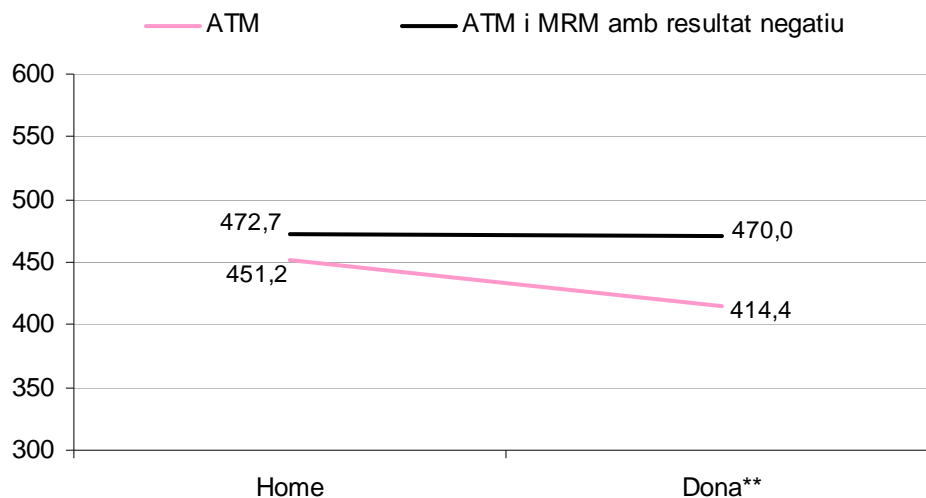
Gràfic 59. Durada dels procediments segons el gènere del jove i els antecedents

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Tal com hem vist en el capítol 3.3, es tarda més a resoldre els procediments incoats a joves amb antecedents. Les anàlisis ens mostren, però, que el fet de tenir o no tenir antecedents no influeix, significativament, en la durada dels procediments oberts a les noies.

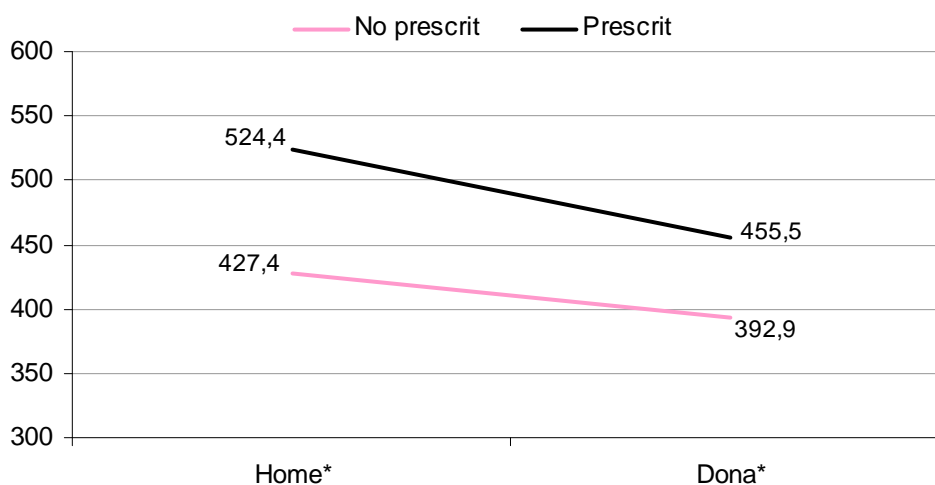
Gràfic 60. Durada dels procediments segons el gènere del jove i la realització d'ATM o de MRM i ATM

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

També hem vist anteriorment que el fet d'haver realitzat un programa de MRM amb resultat negatiu prèviament a l'ATM allarga, lògicament, el temps del procediment. En el cas dels procediments amb noies, aquest augment és força rellevant i diferent dels procediments amb nois (55,6 dies de diferència, estadísticament significativa, en els procediments de les noies; en canvi, 21,5 dies de diferència en els procediments dels nois, diferència sense significació estadística).

Gràfic 61. Durada dels procediments segons el gènere del jove i incidència de la variable *prescripció*

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

La prescripció dels fets, com era d'esperar, comporta que el procediment s'allargui en el temps, tant si s'ha obert a un noi com a una noia. És destacable que els casos prescrits triguen quasi 70 dies més de mitjana en els procediments amb nois que en els procediments amb noies, mentre que, si no han prescrit, la diferència és la meitat.

Cal recalcar, finalment, que no s'han trobat diferències en la durada dels procediments de les noies segons la categoria del fet delictiu.

4.3.2 Nacionalitat

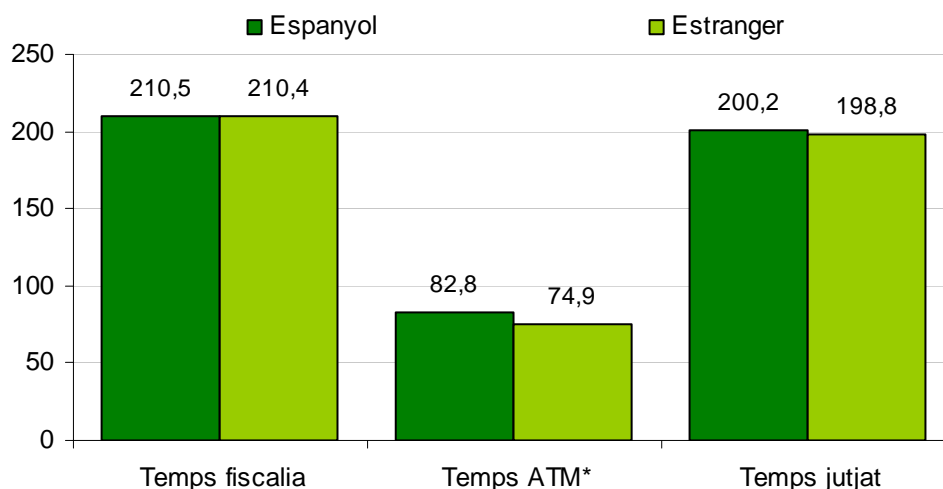
Els *procediments base* que en què hi ha implicada una persona estrangera representen el 34,1% del total, enfront del 65,9% en què hi ha implicada una persona espanyola. Cal recordar que no parlem de joves, sinó de procediments.

Taula 42. Durada total dels procediments segons la nacionalitat del jove

Nacionalitat	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Espanyol	3.205	441,0	220,8	
Estranger	2.400	439,9	223,4	

No hi ha diferències en el temps total que duren els procediments dels joves que han passat pel sistema de justícia juvenil segons la nacionalitat d'aquests joves. Tampoc no es veuen diferències significatives en el temps en funció dels òrgans que hi intervenen. La taula A21, en l'annex 5, en conté les dades completes.

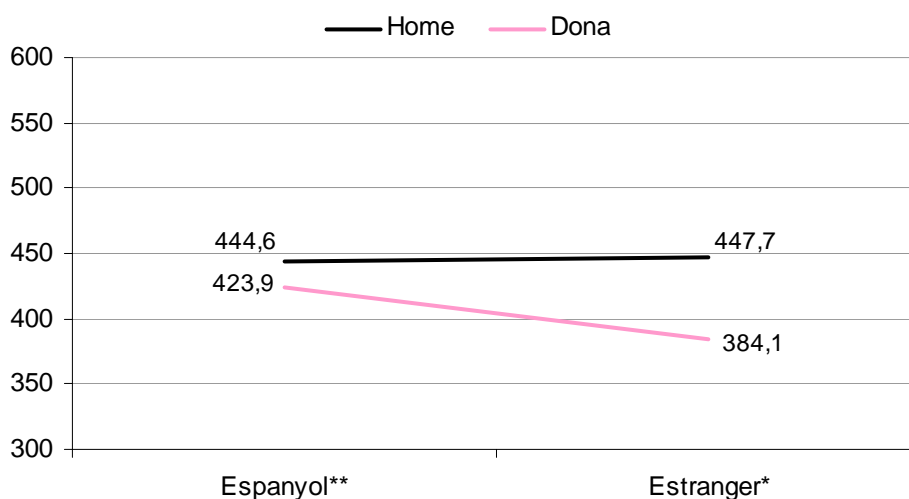
Gràfic 62. Temps dels òrgans que hi intervenen segons la nacionalitat del jove

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Si relacionem gènere amb nacionalitat, els procediments amb noies tant espanyoles com estrangeres es resolen en menys temps que els procediments amb nois. Els procediments amb noies estrangeres, a més, són més curts, amb una mitjana de 40 dies menys que els procediments amb noies espanyoles. La taula A22, l'annex 5, en mostra les dades significatives.

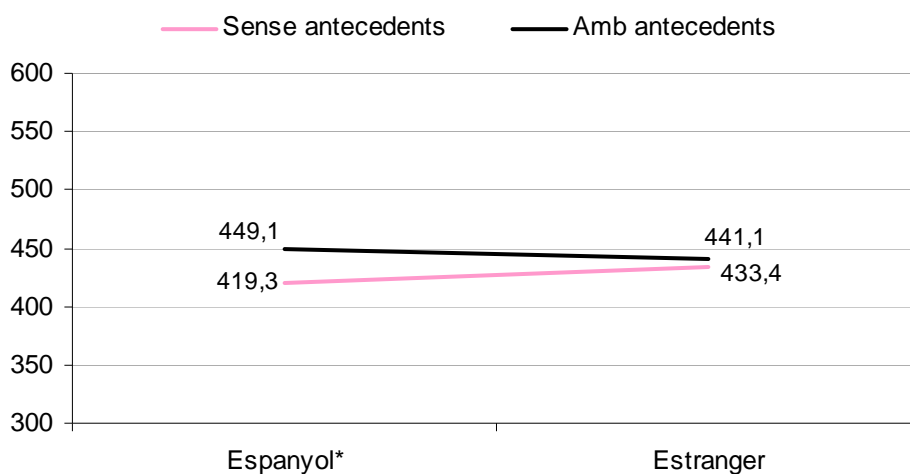
Gràfic 63. Durada dels procediments segons la nacionalitat i el gènere del jove

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Gràfic 64. Durada dels procediments segons la nacionalitat del jove i els antecedents

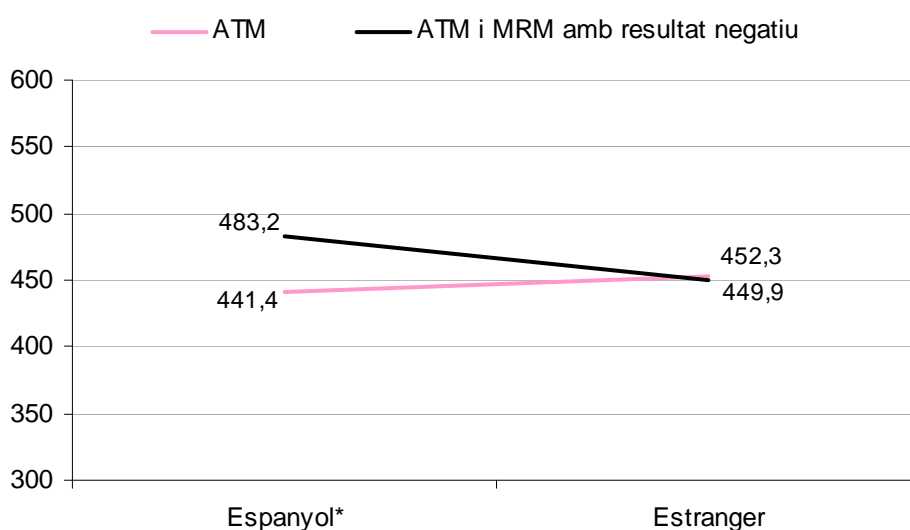

*Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

El fet que el jove implicat tingui o no tingui antecedents és una variable que modifica significativament el temps del procediment en el cas que aquest jove sigui espanyol, però no si és estranger.

D'altra banda, la realització d'un programa de MRM amb resultat negatiu prèviament a l'ATM tampoc no sembla influir en el temps que es tarda a resoldre el procediment si el jove és estranger, com podem veure tot seguit.

Gràfic 65. Durada dels procediments segons la nacionalitat del jove i la realització d'ATM o de MRM i ATM

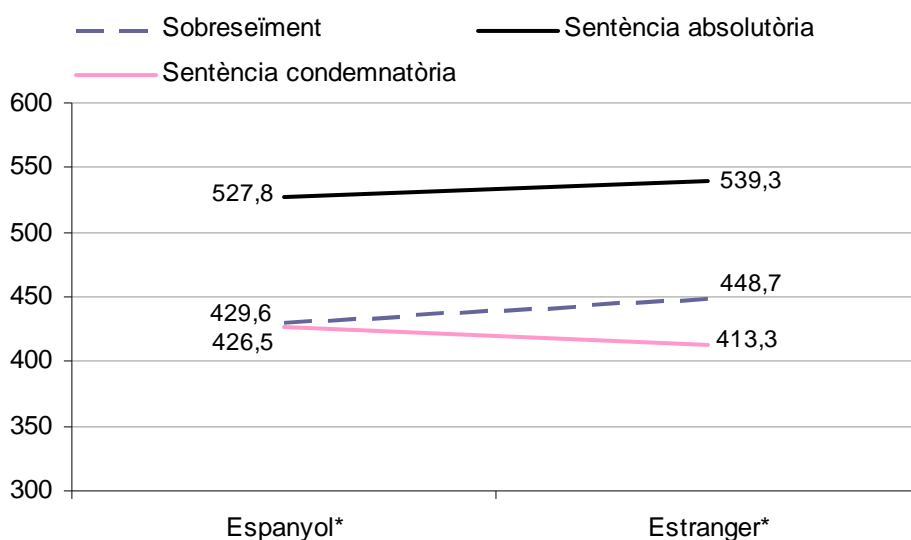

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

A l'últim, analitzem la durada dels procediments amb espanyols i estrangers segons el tipus de resolució emesa. En el gràfic 66, veiem que els procediments duren més temps en les absolutòries i els sobreseïments per als estrangers i duren menys en les condemnatòries per als nacionals.

També veiem diferències si ens fixem en el tipus de resolució emesa (hi ha una proporció d'estrangers més gran del que correspondria en els sobreseïments, i una proporció més gran d'espanyols en sentències condemnatòries i absolutòries).

Gràfic 66. Durada dels procediments segons la nacionalitat del jove i el tipus de resolució emesa

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Taula 43. Distribució dels procediments segons la nacionalitat i el tipus de resolució emesa

Tipus de resolució		Nacionalitat		
		Espanyol	Estranger	Total
Sobreseïment	Recompte	978	897	1.875
	% nacionalitat	*30,6	*37,6	33,6
	Residus corregits	-5,5	5,5	
Sentència absolutòria	Recompte	348	225	573
	% nacionalitat	*10,9	*9,4	10,3
	Residus corregits	1,8	-1,8	
Sentència condemnatòria	Recompte	1.871	1.264	3.135
	% nacionalitat	*58,5	*53,0	56,2
	Residus corregits	4,1	-4,1	
Total	Recompte	3.197	2.386	5.583
	% nacionalitat	100,0	100,0	100,0
Mesures simètriques		Valor	Sig. aproximada	
V de Cramer		0,074	0,000	

4.3.3 Edat

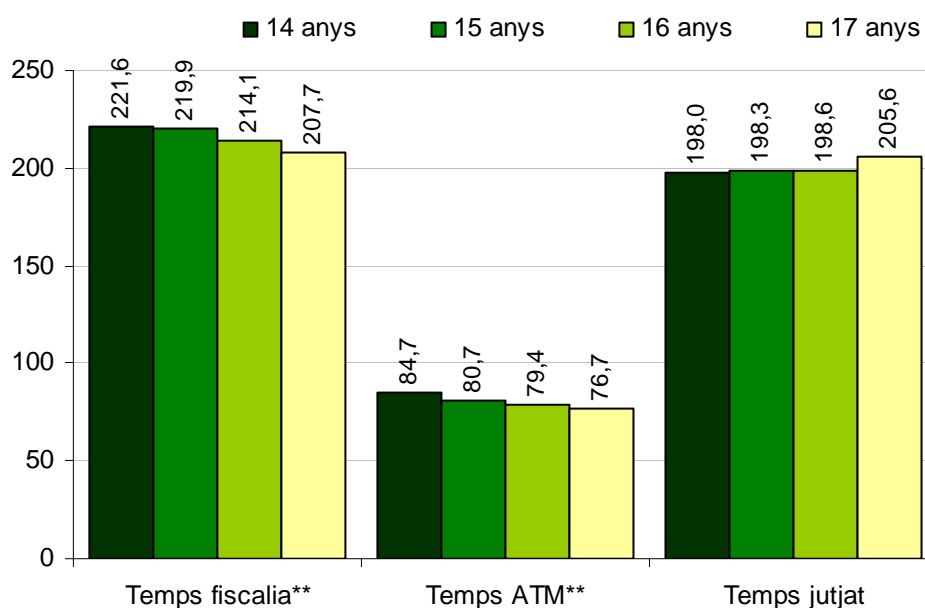
El 15,6% dels procediments inclouen joves que en el moment de cometre els fets tenien 14 anys; el 23,2% tenia 15 anys; el 28,6% tenia 16 anys i el 32,6% en tenia 17.

Taula 44. Durada total dels procediments segons l'edat del jove en la comissió del fet delictiu

Edat en el fet	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
14 anys	810	447,1	208,1	
15 anys	1.206	443,2	217,2	
16 anys	1.672	441,4	217,2	
17 anys	1.844	440,2	233,2	

Pel que fa als temps que triguen els procediments a ser resolts segons l'edat que tenien els implicats, no trobem diferències significatives pel que fa a la durada total dels procediments, només s'observen diferències significatives en el període de treball de la fiscalia i en el corresponent a l'elaboració de l'informe d'ATM. En aquests casos, el temps del procediment es redueix si els joves implicats són més grans. La taula A23, en l'annex 5, en conté les dades completes.

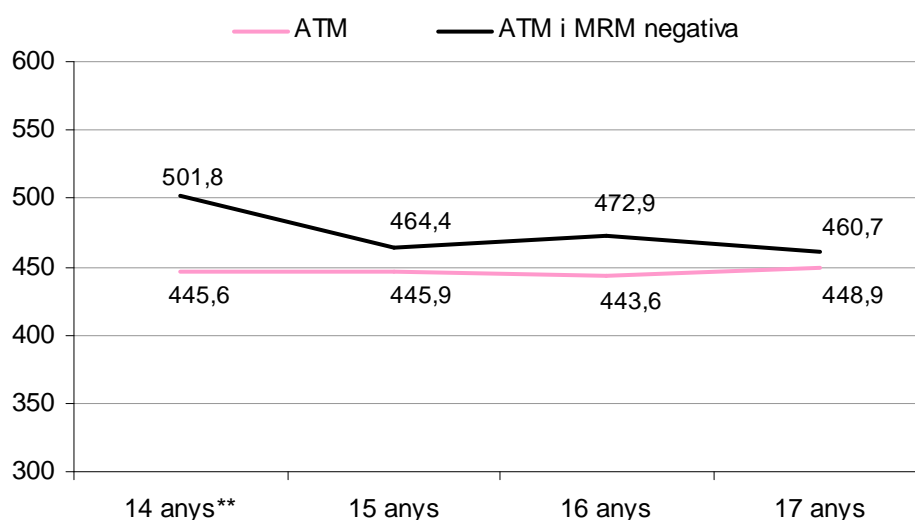
Gràfic 67. Temps dels òrgans que hi intervenen segons l'edat del jove

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

També observem que es triga més a resoldre els procediments en què, a més de l'informe d'ATM, també s'ha realitzat un programa de MRM amb resultat negatiu si hi ha implicats joves de 14 anys. La taula A24, en l'annex 5, mostra la relació de variables significatives relacionades amb l'edat.

Gràfic 68. Durada dels procediments segons l'edat del jove i la realització d'ATM o de MRM i ATM

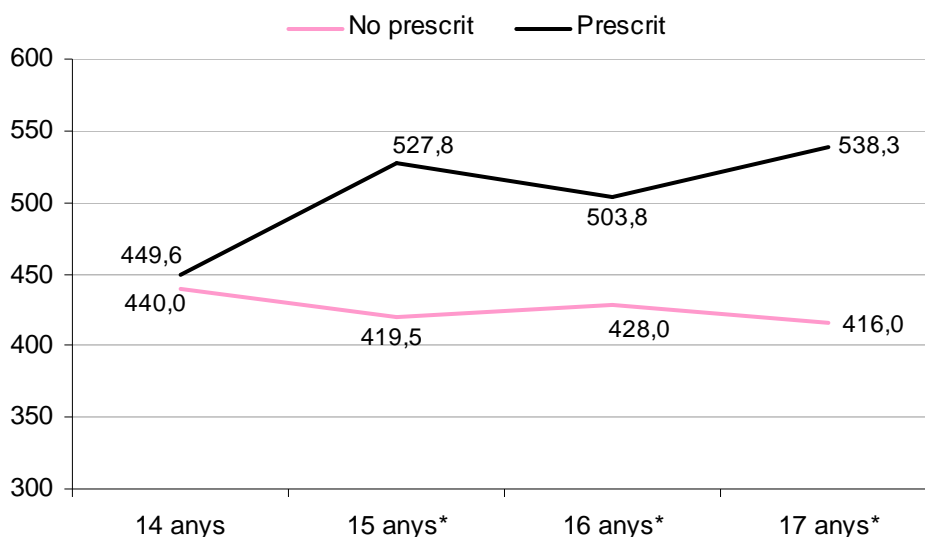

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Si ens fixem en la incidència de la variable *edat* en el temps dels procediments base que finalitzen en prescripció, veiem que els més joves són els únics que

no mostren diferències significatives. Els casos prescrits que es van obrir a joves de 14 anys no tarden més que els que no han prescrit.

Gràfic 69. Durada dels procediments segons l'edat del jove i la prescripció

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

En relacionar la resta de característiques del procediment amb l'edat dels joves implicats no donen diferències significatives quant al temps que duren els procediments.

4.4 Incidència de les mesures cautelars en el temps

En aquest apartat, analitzem l'impacte que tenen les mesures cautelars sobre el temps total que es triga a resoldre un *procediment base* en la jurisdicció de menors.

La LORPM, reformada per la Llei orgànica 8/2006, en l'article 28.1, estableix que les mesures cautelars aplicables són les següents: l'internament en centre en el règim adequat, la llibertat vigilada, la prohibició d'aproximar-se o contactar amb la víctima o familiars, i la convivència amb una altra persona, família o grup educatiu.

L'any 2008, els procediments que inclouen una mesura cautelar representen el 6,6% del total: el 3,9% corresponen a una mesura d'internament cautelar i el 2,7% a la resta de mesures. L'internament representa, doncs, gairebé el 60%

de les mesures cautelars aplicades als joves implicats en els procediments de l'any d'estudi. En la presentació de les dades, es distingeix l'internament cautelar de la resta de mesures cautelars¹⁹ i es contrasta la durada dels procediments d'ambdós grups respecte a la dels procediments que no inclouen mesures cautelars.

La taula A25, en l'annex 6, presenta les variables descriptives que tenen una incidència més significativa en la mitjana de dies de durada dels *procediments base* quan aquests inclouen una mesura cautelar.

Com podem veure en la taula 45 i el gràfic 70, els procediments que han inclòs una mesura cautelar es resolen més ràpidament que la resta. I els més ràpids de tots són els que han inclòs una mesura cautelar d'internament, amb una mitjana de 117 dies menys que la resta de procediments.

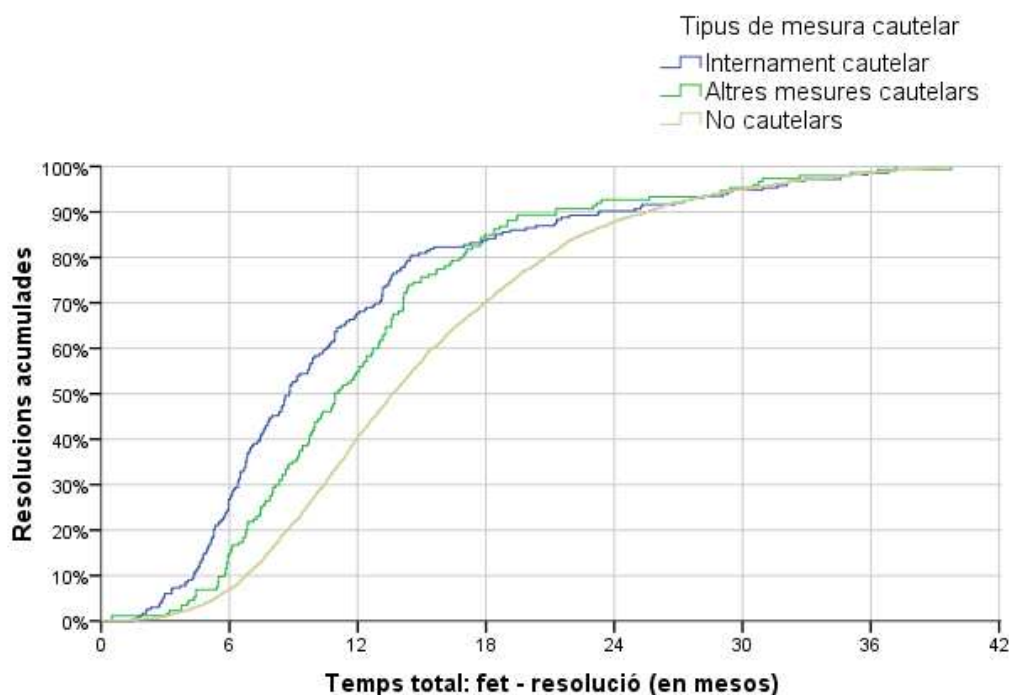
Taula 45. Durada total dels *procediments base* segons l'aplicació de mesura cautelar

Tipus de mesura cautelar	2008			
	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Internament cautelar	233	330,7	234,6	
Altres mesures cautelars	174	369,7	206,1	*
No mesures cautelars	5.198	447,8	220,1	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

¹⁹ En realitat, quasi totes les mesures cautelars diferents a l'internament cautelar són *llibertats vigilades cautelars*. Només dos procediments del total de mesures cautelars tenen com a proposta *la convivència amb una altra persona, família o grup educatiu*. No hi ha cap cas el 2008 en què s'hagi dictat una mesura de *prohibició d'aproximar-se o contactar amb la víctima o familiars*.

Gràfic 70. Evolució del temps que es triga a resoldre la causa segons si el procediment inclou o no inclou una mesura cautelar

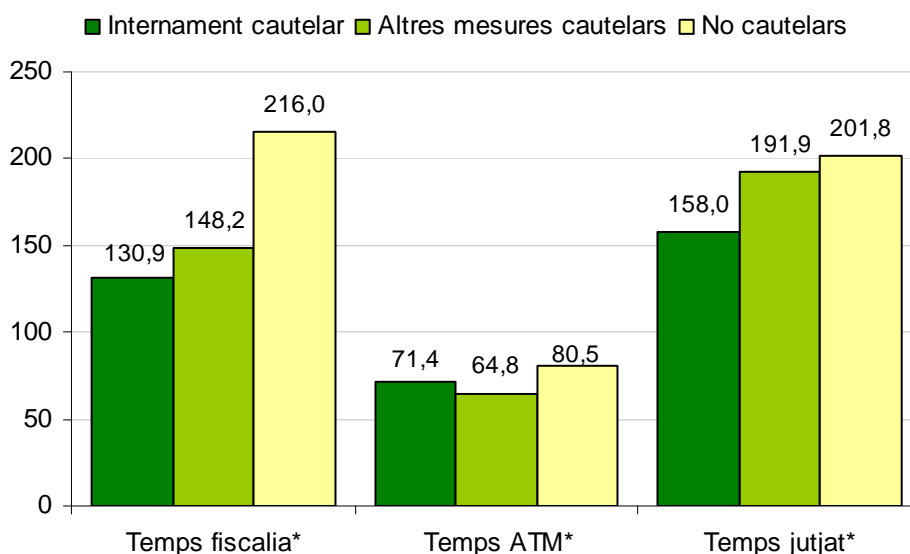
Aquestes diferències es mantenen en els diferents òrgans d'intervenció, amb les matisacions següents:

Per a la fiscalia, és molt més fàcil la tramitació en els casos en què s'ha imposat una mesura cautelar, probablement perquè el jove està localitzat i resulta més senzill realitzar les diferents actuacions. Malgrat la diferència de mitjanes de temps entre l'internament cautelar i les altres mesures cautelars en el temps de fiscalia, aquestes diferències no són significatives.

Quant al temps d'elaboració de l'informe d'ATM, passa exactament el mateix.

En canvi, en el temps que empren els jutjats, les diferències sí que són significatives entre els tres tipus de situació. Es resolen més ràpidament els procediments que comporten internaments cautelars; en segon lloc, els que impliquen altres mesures cautelars; i, en tercer lloc, la resta.

Gràfic 71. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de mesura cautelar

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

4.4.1 El temps que dura la mesura cautelar dins del procediment

Si ens fixem només en el temps que duren les mesures cautelars dins del temps total dels procediments, observem que la mesura cautelar d'internament dura 6,2 mesos de mitjana i les altres mesures cautelars, 10 mesos (amb una diferència de 3,8 mesos de mitjana, que és una diferència significativa).²⁰

Taula 46. Temps de durada mitjana de les mesures cautelars

Tipus de mesura cautelar	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Internament cautelar	214	186,3	129,5	*
Altres mesures cautelars	167	300,1	158,6	
Total	381	236,2	153,6	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Respecte al temps total que duren els *procediments base* que inclouen mesures cautelars, observem que, quan la mesura ha estat un internament cautelar, el procediment ha durat de mitjana 330,7 dies. La mesura cautelar

²⁰ Com ja hem explicat en l'apartat 1.4.2, la durada màxima de la mesura d'internament cautelar segons la llei és de sis mesos, prorrogable tres mesos com a màxim (art. 28 de la LORPM), i això té una repercussió directa en aquesta dada.

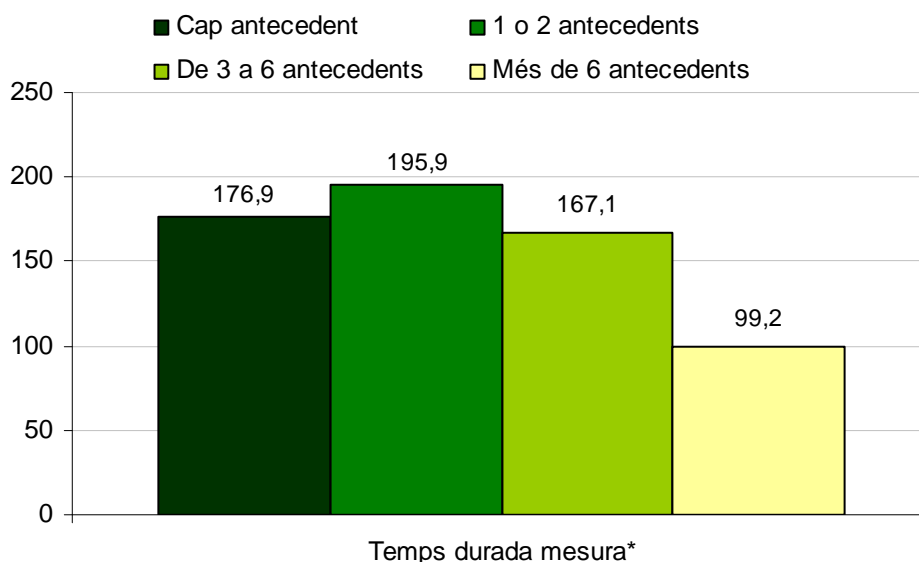
d'internament es desenvolupa paral·lelament al procés durant una mica més de la meitat d'aquest temps (56,3%): el jove ha estat complint l'internament cautelar durant 186,3 dels 330,7 dies.

En el cas de les altres mesures cautelars, tot el procediment ha durat 369,7 dies de mitjana. Aquestes mesures cautelars es desenvolupen paral·lelament al procés durant el 81,2% del total del procediment, ja que els joves han complert de mitjana 300,1 dies de mesura cautelar.

Respecte al temps que duren les mesures cautelars incloses en els procediments estudiats, trobem diferències en la durada segons les variables següents: tenir antecedents, tipus de resolució i gravetat del delictes.

Respecte als antecedents, trobem diferències en el temps que duren les mesures cautelars segons el nombre d'antecedents que tinguin els joves implicats. Com més antecedents tenen, menys temps de mesura cautelar compleixen.

Gràfic 72. Durada de la mesura cautelar segons els antecedents

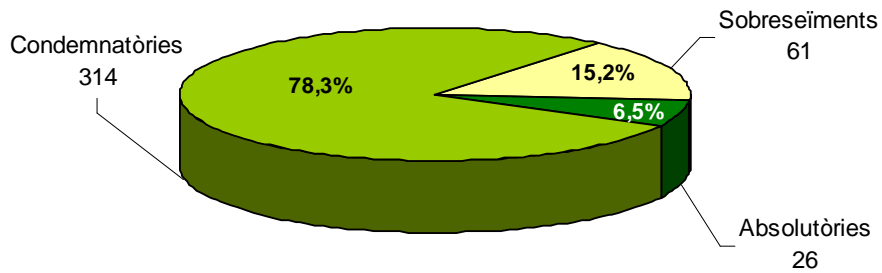

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Respecte al tipus de resolució, s'observa que els procediments que finalitzen amb una sentència condemnatòria incorporen mesures cautelars més llargues, encara que també hi ha procediments que finalitzen amb sentència absolutòria

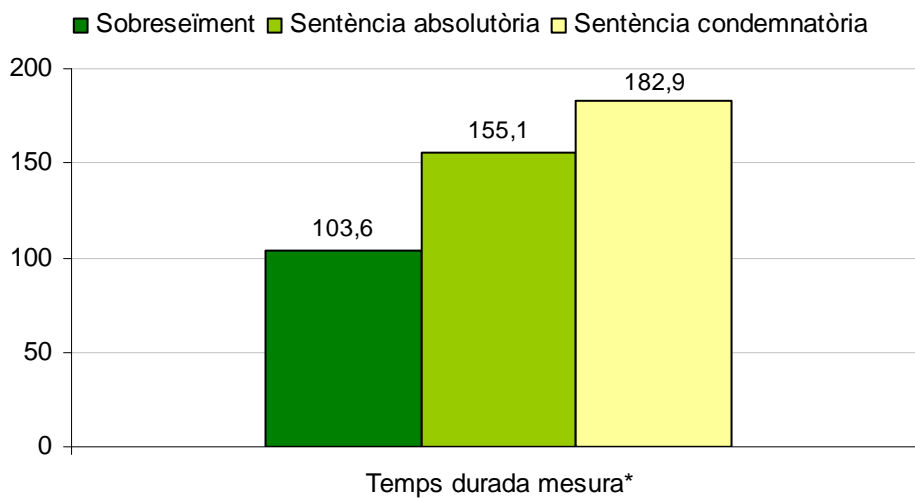
o amb una resolució de sobreseïment i que incorporen mesures cautelars, en aquest cas, de més breu durada.

Gràfic 73. Distribució dels procediments base que inclouen mesura cautelar segons la resolució final

Pel que fa als *procediments base* que inclouen una mesura cautelar i que han finalitzat amb un sobreseïment, la durada d'aquestes mesures cautelars ha estat de 103,6 dies de mitjana, o, el que és el mateix, 3,5 mesos. Quant als *procediments base* que finalitzen en sentència, si la sentència ha estat absolutòria, la durada de la mesura cautelar ha estat de 155,1 dies de mitjana, o, el que és el mateix, 5,2 mesos. Si la sentència ha estat condemnatòria, la durada de la mesura cautelar ha estat de 182,9 dies de mitjana, o, el que és el mateix, 6,1 mesos.

Gràfic 74. Durada de la mesura cautelar segons la resolució

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

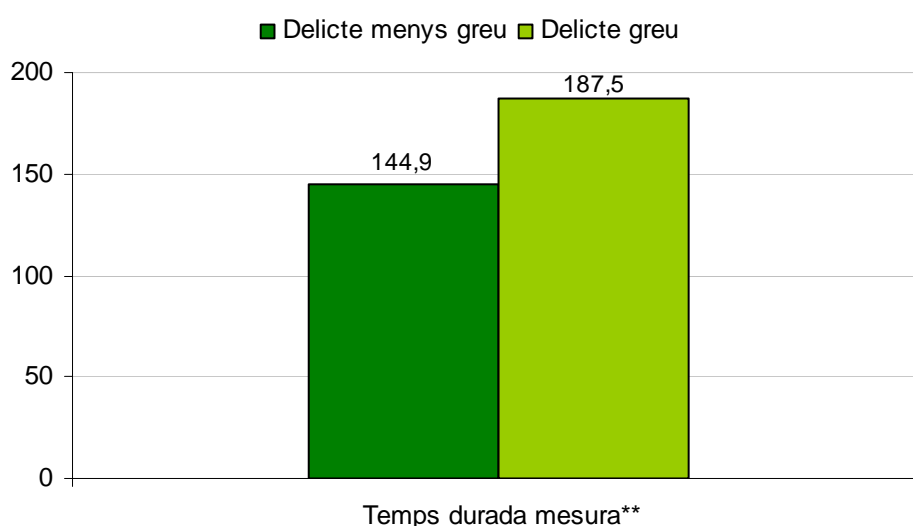
La taula 47 recull, segons cada tipus de resolució adoptada pel jutge, quin percentatge de *procediments base* inclouen mesures cautelars i de quin tipus (internament o altres), i quin percentatge no n'inclouen.

Taula 47. Procediments amb mesures cautelars segons la resolució

Resolució adoptada	Internament cautelar		Altres mesures cautelars		No mesures cautelars		Total
	N	%	N	%	N	%	N
Sobreseïment	38	2,0	23	1,2	1.814	*96,7	1.875
Sentència absolutòria	11	1,9	15	2,6	547	*95,5	573
Sentència condemnatòria	181	*5,8	133	*4,2	2.821	90,0	3.135
Total	230	4,1	171	3,1	5.182	92,8	5.583
Mesures simètriques			Valor		Sig. aproximada		
V de Cramer			0,89		0,000		

Finalment, si s'ha aplicat a un jove una mesura cautelar per un determinat delicte que en aquest estudi hem qualificat com a *delicte greu*, el temps de mesura cautelar ha estat més llarg que en els casos qualificats com a menys greus, amb una diferència de 42,6 dies de mitjana, o, el que és el mateix, 1,4 mesos.

Gràfic 75. Durada de la mesura cautelar segons la gravetat del delicte

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

4.5 El temps segons la reincidència

Ja hem vist que la mitjana de temps total que es triga a resoldre un procediment donat d'alta l'any 2008 és de 440,5 dies, és a dir, 14,7 mesos. Al llarg de la tramitació del *procediment base*, o bé després de la finalització de la resolució judicial, alguns joves infractors cometem nous fets delictius pels quals se'ls obren nous procediments judicials. En el capítol 3.1, hem aportat dades respecte a aquests nous procediments i el nombre de nous fets delictius que impliquen, tant en un cas com en l'altre, fins al 31 de desembre de 2011, data en què finalitza el seguiment d'aquest estudi.

En aquest capítol expliquem si l'existència dels nous procediments ha tingut incidència en el temps que s'ha trigat a resoldre els *procediments base*. També comparem la incidència dels nous procediments oberts durant la tramitació del *procediment base* amb la que poden tenir els oberts un cop finalitzat el *procediment base*.

4.5.1 Nous procediments oberts durant la tramitació del *procediment base*

Cal recordar que el 33,5% dels *procediments base* estudiats tenen nous procediments oberts durant la tramitació; és a dir, un total de 2.119 dels 6.333 procediments analitzats.

En els casos en què s'han obert nous procediments per nous fets delictius durant la tramitació del *procediment base*, han durat més aquests procediments que quan no es dóna aquesta circumstància? La resposta és que sí: han durat 47,5 dies més de mitjana (1,5 mesos), amb diferències que són estadísticament significatives.

Taula 48. Mitjana del temps total dels *procediments base* segons l'existència de nous procediments durant la tramitació

Procediments	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Sense procediments durant la tramitació	3.523	422,9	222,5	*
Amb nous procediments durant la tramitació	2.082	470,4	217,7	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Es pot trobar alguna relació significativa entre els procediments base que tenen nous procediments oberts durant la tramitació i els que no en tenen pel que fa a les variables controlades en l'estudi? Sí, i la taula 49 n'assenyala les variables que tenen percentatges, i taula A26, en l'annex 7, n'és la taula de contingència detallada. A continuació, només s'especifiquen quines són aquestes variables i el seu percentatge.

Taula 49. Comparació entre els *procediments base (PB)* que presenten nous procediments oberts durant la tramitació i els que no en presenten, en relació amb les variables de l'estudi

Variablen	PB amb nous procediments oberts durant la tramitació*	PB sense nous procediments oberts durant la tramitació*
Gènere	90,4% de procediments amb homes	82,4% de procediments amb homes
Nacionalitat	49,4% l'implicat és un estranger	39,8% l'implicat és un estranger
Antecedents	97,0% l'implicat té antecedents	50,7% l'implicat no té antecedents
Tipus de delictes principal	56,3% contra la propietat	44,6% contra la propietat Més representació de delictes contra les persones, contra la llibertat sexual i altres delictes
Fet violent	53,0% el delictes principal no és violent	47,0% el delictes principal no és violent
Delictes greu**	15,5% el delictes principal és greu	9,4% el delictes principal és greu
Tipus de resolució	43,8% de procediments acaben en sentències condemnatòries associades a mesures de medi obert	37,3% de procediments acaben en sentències condemnatòries associades a mesures de medi obert Més representació d'amonestacions, de sobreseïments lliures i de sobreseïments provisionals
Territori	80,7% són de la província de Barcelona	73,0% són de la província de Barcelona Més representació de procediments de les províncies de Girona i Lleida

Variables	PB amb nous procediments oberts durant la tramitació*	PB sense nous procediments oberts durant la tramitació*
Òrgan judicial	13,6% de procediments del Jutjat de Menors de BCN 4 13,8% de procediments del Jutjat de Menors de BCN 6	11,8% de procediments del Jutjat de Menors de BCN 4 11,3% de procediments del Jutjat de Menors de BCN 6

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Cal recordar que, a l'efecte d'aquest estudi, hem definit com a *delictes greus* els delictes principals d'un *procediment base* que ha finalitzat amb la imposició d'una mesura d'internament en la sentència condemnatòria. Per tant, estem parlant de delictes violents, de gravetat, però també de delictes menys greus, però comesos per joves reincidents.

En contra del que es podria pensar, els *procediments base* que finalitzen en prescripció no tenen una major proporció de nous procediments oberts durant la tramitació. Tampoc no hi ha diferències en relació amb les mesures cautelars (si n'hi ha o no, i el tipus) ni segons el tipus de fet delictiu (si és delicte o falta).

Els *procediments base* que tenen nous procediments oberts *durant* la tramitació també tenen més freqüentment nous procediments oberts *després* de la resolució judicial. Dit d'una altra manera, quan els joves cometen nous fets delictius durant la gestió del *procediment base*, aquesta variable (tenir nous procediments oberts durant la tramitació) funciona com un indicador molt potent que el jove cometrà noves reincidències posteriors.

Taula 50. Relació entre nous procediments oberts durant la tramitació del *procediment base* i nous procediments oberts després de la resolució judicial

Nous fets després de la resolució		Nous fets durant la tramitació		
		Sense fets	Amb nous fets	Total
Sense fets	Recompte	3.681	1.298	4.979
	% fets durant	*87,4	*61,3	78,6
	Residu corregit	23,9	-23,9	
Amb nous fets	Recompte	533	821	1.354
	% fets durant	*12,6	*38,7	21,4
	Residu corregit	-23,9	23,9	
Total	Recompte	4.214	2.119	6.333
	% fets durant	100,0%	100,0%	
Mesures simètriques		Valor	Sig. aproximada	
V de Cramer		0,300	0,000	

4.5.2 Nous procediments oberts després de la resolució judicial del *procediment base*

Cal recordar que el 21,4% dels *procediments base* estudiats inclouen joves amb nous procediments oberts després de la resolució judicial del *procediment base*; és a dir, 1.354 dels 6.333 procediments analitzats.

S'han trobat diferències en la durada de la tramitació dels *procediments base* en funció de si als joves infractors implicats els han obert un nou procediment amb data posterior a la data de resolució? Sí, i de manera estadísticament significativa. Per molt que pugui sorprendre, és justament en el grup dels procediments que s'han resolt més ràpidament on trobem amb més freqüència joves infractors amb més procediments nous oberts un cop finalitzada la tramitació del *procediment base*. El temps de diferència és de 3,5 mesos.

Taula 51. Mitjana del temps total dels procediments segons l'existència de nous procediments després de la resolució del *procediment base*

Procediments	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Sense procediments després de la resolució	4.270	465,5	231,3	*
Amb nous procediments després de la resolució	1.335	360,8	165,2	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Resoldre més ràpidament no és garantia d'eficàcia en termes de reincidència. No obstant això, com ja hem dit en l'apartat 4.1.1, els procediments resolts amb més rapidesa solen correspondre als delictes que hem anomenat greus i, per tant, sovint associats a joves amb més risc de reincidència.

Es pot trobar alguna relació entre els procediments base amb nous procediments oberts després de la resolució i els que no en tenen, segons les variables controlades en l'estudi? Sí, i la taula 52 n'assenyala les variables que tenen percentatges diferents, i la taula A27, en l'annex 7, n'és la taula de contingència detallada.

Taula 52. Comparació entre els *procediments base (PB)* que presenten nous procediments oberts després la tramitació i els que no en presenten, en relació amb les variables de l'estudi

Variables	PB amb nous procediments oberts després la tramitació*	PB sense nous procediments oberts després la tramitació*
Gènere	89,2% de procediments amb homes	84,0% de procediments amb homes
Nacionalitat	47,1% l'implicat és un estranger	41,9% l'implicat és un estranger
Antecedents	83,0% l'implicat té antecedents	63,2% l'implicat no té antecedents
Tipus de delictes principal	59,1% contra la propietat	45,7% contra la propietat Més representació d'altres delictes
Mesures cautelars	9,9% de procediments amb mesures cautelars	5,8% de procediments amb mesures cautelars
Delicte greu**	18,1% de procediments amb un delicte principal greu	9,6% de procediments amb un delicte principal greu
Tipus de resolució	45,4% de procediments finalitzen amb sentències condemnatòries associades a mesures de medi obert i també d'internament (18'1%)	37,9% de procediments finalitzen amb sentències condemnatòries associades a mesures de medi obert i d'internament (9,6%) Més representació d'amonestacions, de sentències absolutòries i tots els tipus de sobreseïment (lliure, provisional i per prescripció)
Territori	79,6% de procediments de la província de Barcelona	74,5% de procediments de la província de Barcelona Mes representació de procediments de les províncies de Girona i Tarragona
Òrgan judicial	14,2% de procediments del Jutjat de Menors de BCN 2 5,3% de procediments del Jutjat de Menors de Lleida	11,7% de procediments del Jutjat de Menors de BCN 2 3,9% de procediments del Jutjat de Menors de Lleida
Prescripcions	14,9% procediments nous	19,9% procediments nous

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Cal recordar que, a l'efecte d'aquest estudi, hem definit com a *delictes greus* els delictes principals d'un *procediment base* que ha finalitzat amb la imposició d'una mesura d'internament en la sentència condemnatòria. Per tant, estem parlant de delictes violents, de gravetat, però també de delictes menys greus, però comesos per joves reincidents.

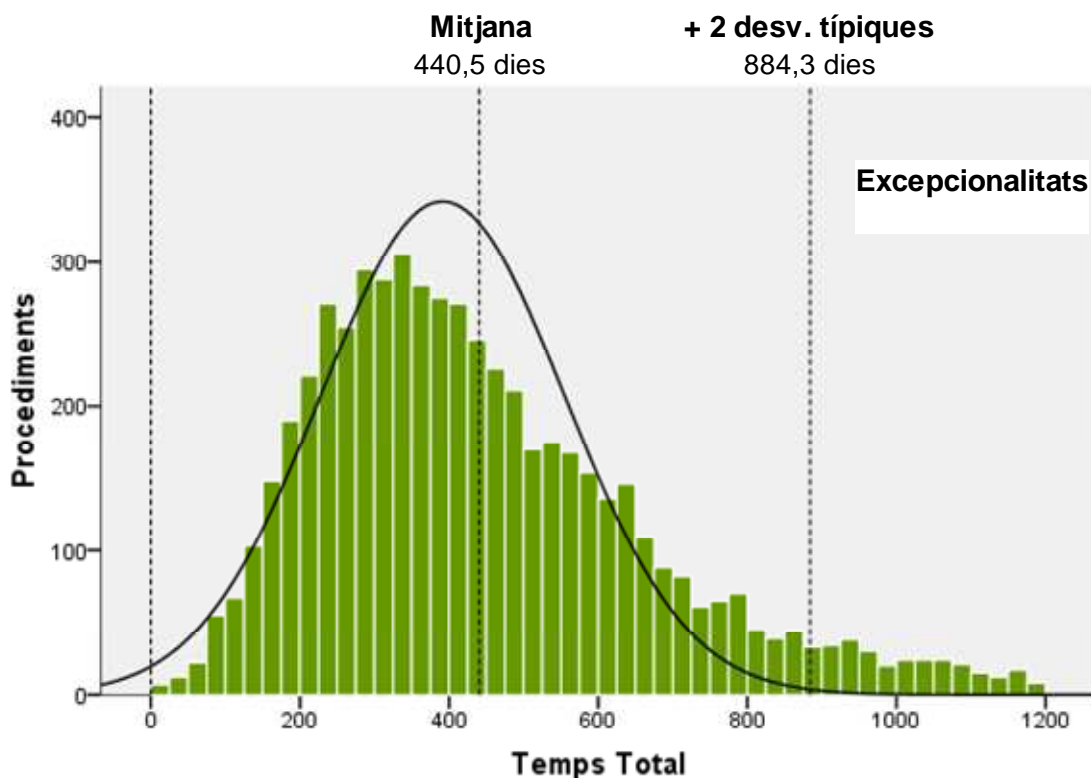
No es troba relació entre el tipus de fet delictiu principal vinculat al *procediment base* i el fet que aquest procediment tingui associats nous procediments oberts després de la seva resolució. Tampoc no es dóna cap relació pel que fa a si aquest fet delictiu és violent o no ho és.

5. Les excepcionalitats

5.1 El nombre de procediments excepcionals quant a la durada

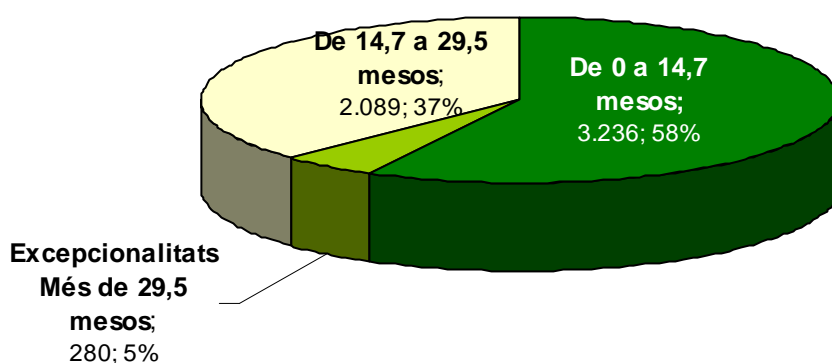
Amb l'objectiu d'aprofundir en les causes de les dilacions en la durada dels procediments, durant la fase de treball de camp a la Fiscalia de Menors de Barcelona, vam dur a terme una recollida de dades a partir dels expedients en paper. Les dades recollides ens permeten conèixer les incidències específiques que van fer allargar el procés de cada procediment en més temps del que, estadísticament, es pot considerar *normal*. Amb aquest propòsit vam identificar com a *excepcionalitats*, només a l'efecte d'aquesta recerca, tots els procediments amb una durada superior a dues desviacions típiques (DT = 221,9) per sobre de la mitjana global de temps que es triga a resoldre un procediment (440,5 dies) i que es troben més enllà del 95% del nivell de confiança. És a dir, considerem *excepcionalitats* els procediments que es van allargar més de 884,3 dies (2 anys i 5 mesos).

Gràfic 76. Punts de tall dels procediments considerats *excepcionalitats* (a partir de + 2 desviacions típiques)

En l'histograma anterior, s'observa que la distribució de procediments no segueix estrictament la corba normal ni la distribució percentual estadísticament esperada. Com es pot veure en el gràfic 77, les *excepcionalitats* representen el 5% del conjunt de procediments donats d'alta l'any 2008, és a dir, 280 procediments.

Gràfic 77. Distribució percentual dels procediments donats d'alta l'any 2008 segons la durada total

En la taula 53, veiem que els procediments excepcionals tenen aquelles característiques que en l'estudi han resultat associades a més durada del procés. No obstant això, la diferència mostrada de procediments entre aquest grup i la resta ens dificulta treure conclusions a partir d'anàlisis quantitatives. La taula A28, en l'annex 8, mostra els resultats desglossats d'aquesta taula.

Taula 53. Característiques dels procediments excepcionals en relació amb la resta de procediments

	Excepcionalitats (280 procediments)	Resta de procediments (5.325 procediments)
Característiques dels procediments	Hi ha més proporció de procediments incoats a Tarragona	Hi ha més proporció de procediments amb un sol implicat (53,7%) i d'incoats a Girona, Lleida i Barcelona
No hi ha diferències quant a antecedents		
Òrgans, cautelars, resolució i prescripció	Hi ha més proporció de <i>sobreseïments</i> i <i>absolucions</i> . Quasi la meitat d'aquests procediments han prescrit (44,0%)	Més de la meitat ha acabat amb una condemna (58,1%), especialment d' <i>internament</i> i <i>medi obert</i> . Només una minoria dels procediments han prescrit (17,3%)
No hi ha diferències quant a la imposició de <i>mesures cautelars</i>		

	Excepcionalitats (280 procediments)	Resta de procediments (5.325 procediments)
Els joves	Només en el 10,7% d'aquests procediments s'han vist involucrades noies. Destaca que quasi la meitat dels joves tenia ja els 17 anys en la comissió del fet.	S'ha obert més proporció de procediments a noies (15,4%) i a joves de 14 anys.
Pel que fa a la nacionalitat no s'han trobat diferències		
Els fets	Només un 9,6% dels procediments s'han iniciat per faltes i quasi la meitat per 2 o més fets. Destaca la proporció de delictes <i>contra les persones</i> i de <i>drogues</i> . Els delictes greus signifiquen només el 3,0%.	El percentatge de faltes és força més elevat (23,5%) i també hi ha més delictes greus (12,2%)

Els procediments excepcionals han durat de mitjana uns 2 anys i 9 mesos. Si eliminéssim les *excepcionalitats* de l'estudi general, la mitjana global de durada dels procediments es reduiria 1 mes (410,4 dies).

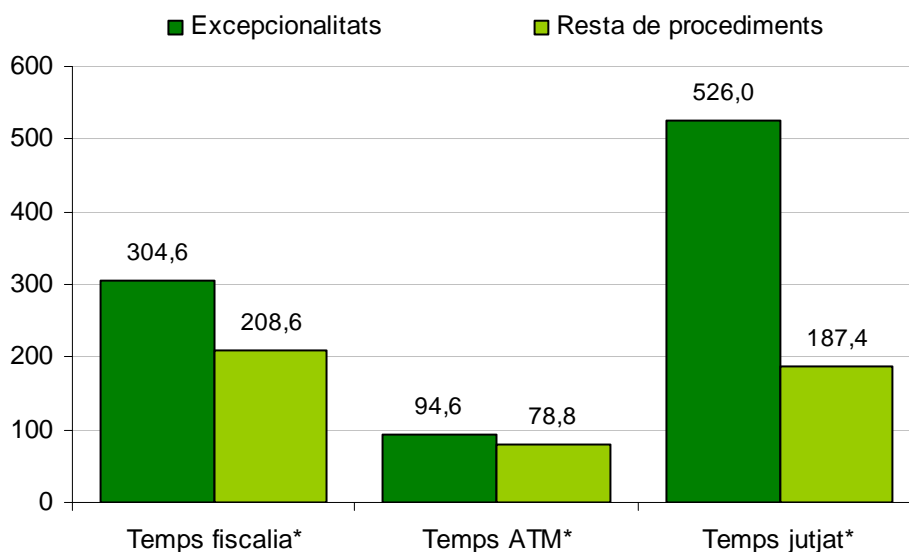
Taula 54. Durada de les *excepcionalitats* i la resta de procediments

Grup	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Excepcionalitats	280	1.013,5	84,4	*
Resta de procediments	5.325	410,4	182,4	
Total	5.605	440,5	221,9	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

Quant al temps que ocupen aquests procediments en cada òrgan, observem que en les *excepcionalitats* s'ha tardat més en cada fase. Tanmateix, cal destacar que és en la fase del jutjat on s'allarguen més (quasi 1 any més que la resta de procediments).

Gràfic 78. Distribució del temps dels òrgans segons l'exceptualitat

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

5.2 Anàlisi qualitativa dels procediments seleccionats

Com ja hem comentat en la part metodològica de la recerca i al començament del capítol, s'ha volgut fer una anàlisi qualitativa d'aquestes diferències per aprofundir en les casuístiques que poden explicar els endarreriments en els procediments. Això s'ha fet en una mostra seleccionada de 25 procediments (10 dels considerats *exceptualitats*, en l'intent d'obtenir el màxim de variabilitat possible, i 15 de la resta de procediments seleccionats aleatòriament amb l'SPSS). Un cop recollida la informació, vam comprovar que les característiques de la mostra no fossin diferents a les de la resta de la població. Les úniques variables que diferencien la mostra de la part qualitativa de la resta de població són les referides al temps (variable controlada) i el territori (només es va fer recollida de dades a la Fiscalia de Barcelona). La resta de variables no mostren diferències estadísticament significatives.

La taula 55 ens descriu a quin grup pertanyen cadascun dels procediments seleccionats.

Taula 55. Distribució de casos entre el grup *excepcionalitats* i el grup de control

Excepcionalitats	Resta de procediments
Cas 1	Cas 2
Cas 3	Cas 5
Cas 4	Cas 6
Cas 8	Cas 7
Cas 14	Cas 9
Cas 19	Cas 10
Cas 20	Cas 11
Cas 21	Cas 12
Cas 22	Cas 13
Cas 24	Cas 15
	Cas 16
	Cas 17
	Cas 18
	Cas 23
	Cas 25

A partir dels expedients físics en paper consultats a la Fiscalia de Menors de Barcelona, el mes d'abril de 2012, la informació dels procediments es va anar agrupant i classificant, utilitzant una metodologia qualitativa basada en l'enfocament inductiu. Tota la informació disponible de cada cas s'anava codificant, agrupant-la per categories cada cop més generalistes i simplificadores. Posteriorment, es relacionaven els casos que presentaven característiques més similars, mirant de trobar els conceptes que definien millor aquest agrupament. A continuació, es presenta la síntesi de tota aquesta tasca.

Les categories que finalment hem utilitzat per explicar les incidències en les dilacions del procés (barrejats els casos que corresponen al grup d'*excepcionalitats* i els del grup que implica la resta de procediments) són:

- Els fets i l'entorn
- Característiques i situació del jove
- Repercussió d'altres implicats
- Actuacions en fase d'instrucció
- Actuacions en fase de jutjat

De cada categoria, el lector pot trobar una codificació específica de la informació, els conceptes que inclou i exemples concrets de casos que ajuden

a entendre les diferents incidències i a explicar les dilacions en el temps que s'han trobat. En els exemples concrets, s'especifica el temps total de dies que ha trigat el procediment (en negreta) i, a continuació, es desglossa, entre claudàtors, el que ha trigat cada òrgan.²¹ El temps que es triga a fer l'informe d'ATM (temps T2.2.1), com que està inclòs dins del temps de la fiscalia, s'especifica dins de claus.

Exemple: **Cas 8 - Temps total: 905 dies** [59_(T1) - 753_(T2) {21}_(T2.2.1) - 93_(T3)].

5.2.1 Els fets i l'entorn

Taula 56. Codificació de la categoria *els fets i l'entorn*

Codi	Conceptes codificats
Fets no violents	Furt, robatori sense violència, danys, estafa
Fets violents	Lesions, amenaça, detenció il·legal, atemptat contra l'autoritat, robatori amb violència o intimidació
Fets posteriors	Inclusió de fets posteriors en el mateix procediment
Reacció de l'entorn vers el fet delictiu	Repercussió social i mediàtica dels fets

En la recerca qualitativa, tampoc no hem trobat cap relació entre la violència exercida en el fet delictiu i la durada del procediment, com ja havíem vist en la part quantitativa.

Pel que fa a la inclusió, dins del mateix procediment, de fets comesos amb posterioritat, trobem que aquesta circumstància es vincula a dilacions en les diligències prèvies anteriors a fiscalia (T1) i en el mateix temps de fiscalia (T2).

²¹ Cal recordar que el T1 és el temps que va des del fet delictiu fins a la incoació de l'expedient per part de fiscalia i implica bàsicament les diligències policials.

El T2 és el temps de gestió del procediment judicial de la fiscalia i va des de la incoació de l'expedient per part de fiscalia fins a la remissió al jutjat. Aquest temps dins de la recerca s'ha subdividit en temps parcials, dels quals el T2.2.1 és el que s'ocupa des de la petició de l'informe tècnic d'assessorament i/o conciliació per part de fiscalia fins al lliurament d'aquest informe per part dels equips tècnics.

El T3 és el temps de gestió del procediment judicial del jutjat de menors i va des de l'arribada del cas al jutjat fins a la resolució de sentència o de sobreseïment.

Cas 8 - Temps total: 905 dies [59_(T1) - 753_(T2) {21}_(T2.2.1) - 93_(T3)]

El procediment s'obre a un jove estranger de 16 anys i dos implicats més per un delictes de *furt* i, amb posterioritat, s'inclou en la causa un nou fet comés 53 dies després del primer. Això fa que el temps previ a fiscalia s'allargui més de la mitjana. Un cop el cas està incoat per fiscalia i ja s'ha fet l'ATM per a tots tres implicats, queda palès que no tots els joves estan implicats en els dos fets i es demana dividir el procediment.

Cas 21 - Temps total: 1.003 dies [113_(T1) - 258_(T2) {121}_(T2.2.1) - 632_(T3)]

En aquest cas, també s'inclouen nous fets, comesos 113 dies després del primer. La causa, que s'obre a un jove estranger de 17 anys per un delictes de *robatori amb força en les coses*, s'allarga tant en les diligències policials com a fiscalia, la qual ha d'enviar la petició d'ATM en dues ocasions.

Respecte a la reacció de l'entorn vers el fet, observem que es relaciona amb dilacions en diverses fases del procediment, amb la intervenció de testimonis i amb la finalització de les diligències policials molt tardana.

Cas 24 - Temps total: 1.047 dies [48_(T1) - 498_(T2) {66}_(T2.2.1) - 501_(T3)]

La causa, que s'obre a un jove espanyol de 16 anys per un delictes d'*estafa*, resulta des del principi un cas mediàtic en què també hi estan implicats majors d'edat per un delictes violent. En aquest procediment, hi trobem més varietat de diligències policials que en la resta (reconeixements fotogràfics, proves pericials, declaracions) i que finalitzen 417 dies després dels fets, molt poc abans que fiscalia faci l'escrit d'al·legacions. A més a més, en la fase d'audiència també hi apareixen incompareixences dels testimonis, fet que fa suspendre l'audiència en dues ocasions, essent els terminis entre unes i les altres de més de 4 mesos. Tot i que no ho podem vincular amb dilacions, cal destacar que el jove ha hagut de canviar de domicili per les tensions socials generades pels fets, i això pot haver dificultat alguna actuació.

Els casos en què les característiques i l'entorn dels fets han incidit en el temps només els hem trobat en el grup d'*excepcionalitats*.

5.2.2 Característiques i situació del jove

Codi	Conceptes codificats
Situació familiar sense problemàtica	Família estructurada, amb estil educatiu democràtic i sense problemes econòmics
Situació familiar amb problemàtica	Família desestructurada (separació conflictiva o abandonament dels progenitors), desaparició de progenitors (mort o empresonament), estil educatiu autoritari o negligent, pèrdua de la tutela, contacte amb serveis socials, problemes econòmics, jove amb càrregues familiars

Codi	Conceptes codificats
Estabilitat formativa i laboral	Cursa estudis obligatoris o finalitzats, sense absentisme, rendiment escolar normal o alt, vinculat al món laboral si no estudia
Inestabilitat formativa i laboral	Absentisme o abandonament dels estudis obligatoris, baix rendiment escolar, expulsions del centre escolar, sense vinculació al món formatiu ni laboral, feina no normativa
Grup d'iguals sense problemàtica	Grup d'iguals amb qui realitza activitats normalitzades
Grup d'iguals dissociat	Grup d'iguals amb conductes disruptives, dinàmica de carrer, contactes amb la justícia
Salut física o mental sense problemàtica	No consten problemàtiques relacionades amb la salut física o mental
Salut física o mental amb problemàtica	Vinculació amb CSMIJ per trastorn nerviós, trastorn paranoide, per abús de substàncies tòxiques, dislèxia amb diagnòstic tardà
Estranger amb dificultats immigració	Entrada il·legal al país, MEINA, arribada al país fa menys d'1 any, sense documentació, sense permís de treball
Incertesa en el domicili	Escapoliment d'un CRAE, domicili desconegut, domicili fora de Catalunya
Incertesa en la identitat	Infractor desconegut, necessitat de roda de reconeixement
Incompareixença	Incompareixença a jutjat, necessitat de detenció o internament cautelar per realització d'ATM o celebració d'audiència, absència temporal del país

Les dilacions en el procediment que hem observat relacionades amb el jove tenen a veure amb la dificultat de trobar-ne el domicili, de conèixer-ne realment la identitat o que incorri en incompareixences durant el procés. En canvi, no hem trobat que la situació familiar del jove influeixi directament en la dilació del procés. Això es produeix tant en el grup d'excepcionalitats com en la resta de procediments.

Els casos en què hi ha hagut dificultats per esbrinar el domicili del menor i localitzar-lo han afectat especialment la fase de diligències prèvies (T1) i la de fiscalia (T2). La coordinació amb altres serveis o amb altres territoris ha estat necessària en els procediments en què hem trobat una dilació per aquest motiu.

Cas 19 - Temps total: 936 dies [171_(T1) - 574_(T2) {189_(T2.2.1) - 191_(T3)]

Obert a un jove espanyol de 15 anys per un delictes de *robatori amb força en les coses*, aquest procediment s'ha allargat pel fet de no saber on viu el jove. Tant les diligències policials com les de fiscalia s'allarguen amb demandes i notificacions respecte al domicili, que no se sap si és a Andalusia o a Balears. Finalment, quasi 2 anys després, és l'equip tècnic de Mallorca qui pot trametre l'informe d'ATM.

Cas 13 - Temps total: 216 dies [16_(T1) - 119_(T2) {77}_(T2.2.1) - 81_(T3)]

Tot i que només el temps previ a fiscalia és el que dura més que la mitjana, s'observa que les intervencions fetes per esbrinar el parador del jove influeixen en la durada global. La causa s'obre a quatre joves per una *falta de lesions* i un fet més. Tots quatre implicats estan tutelats per la DGAIA i el jove que ens ocupa, un jove estranger de 17 anys, es troba escapolit del CRAE on està internat, fet que provoca que, més de 4 mesos després dels fets, la policia encara no l'hagi localitzat. El procediment acaba amb un sobreseïment provisional per no poder corroborar les versions i tenir dubtes sobre el què va passar.

La dificultat per esbrinar la identitat dels autors és també un fet associat a retards durant el procés i que afecta la part d'instrucció del cas. Tot i les diligències de la policia i de la fiscalia per poder incoar l'expedient al jove, els procediments que hem analitzat amb aquesta casuística s'han hagut d'arxivar temporalment i reobrir-los una vegada s'ha esbrinat la identitat del jove.

Cas 9 - Temps total: 631 dies [102_(T1) - 336_(T2) {65}_(T2.2.1) - 193_(T3)]

En aquest cas, les diligències policials per esbrinar la identitat del jove duren més de 6 mesos des del fet, un *delicte de lesions*, imputat a un jove estranger de 17 anys. En aquest temps, fiscalia no ha pogut incoar la causa i ha arxivat el cas. Finalment, més de 8 mesos després del fet, es pot incoar l'expedient i continuar amb el procediment.

La incompareixença del jove és una incidència que pot provocar dilacions en qualsevol moment del procés i el pot endarrerir força si aquesta actitud del jove és reiterativa. En alguns casos, ha estat necessari portar a terme actuacions per assegurar la compareixença del menor, com ara acordar-ne la detenció o imposar-li un internament cautelar.

Cas 14 - Temps total: 1.025 dies [6_(T1) - 662_(T2) {441}_(T2.2.1) - 357_(T3)]

Les incompareixences del menor en aquest procediment afecten tant la fase d'instrucció, que s'allarga quasi 2 anys, com la d'audiència. L'implicat és un jove espanyol de 15 anys imputat per un delicte d'*atemptat contra l'autoritat* que incorre en diverses incompareixences per poder dur a terme diligències de fiscalia, la qual ha de demanar un acord de detenció. Amb el menor detingut, l'equip tècnic pot realitzar l'entrevista per a l'informe d'ATM a les mateixes dependències de la policia. En el temps de jutjat, tornem a trobar una incompareixença del jove que causa la suspensió de l'audiència i l'assenyalament d'una altra de nova.

Cas 18 - Temps total: 805 dies [1_(T1) - 372_(T2) {44}_(T2.2.1) - 432_(T3)]

Com en cas anterior, les incompareixences del jove en aquest procediment causen dilacions tant a la fiscalia com al jutjat. El menor, que és un jove estranger de 17 anys, està imputat amb tres implicats més en un delict de *detenció il·legal* i en 2 fets més. Durant les diligències d'instrucció, consten incompareixences que impedeixen dur a terme informes forenses en dues ocasions i fan que aquesta fase s'allargui més d'1 any. També incorre en una incompareixença per la qual s'ha de suspendre l'audiència i en la qual el tècnic referent de la DGEPCJJ declara que està en parador desconegut. Per aquesta raó, el jutge es veu en la necessitat d'imposar un internament cautelar per tal d'assegurar la compareixença del jove en la pròxima audiència. Destaca que, abans d'aquesta suspensió, s'han realitzat fins a tres assenyalaments, tot i que no podem associar amb certesa aquest fet a les incompareixences del jove.

Pel que fa als expedients que s'han obert a joves amb la condició d'estranger, aquesta condició no influeix directament en les dilacions del procés, més enllà de les comentades per a tot el col·lectiu respecte a les dificultats per esbrinar el domicili o la identitat del jove.

Cas 1 - Temps total: 949 dies [171_(T1) - 321_(T2) {31}_(T2.2.1) - 457_(T3)]

El procediment s'obre a un jove estranger de 17 anys per un delict de *robatori amb força en les coses*. El temps previ a fiscalia ja dura més de 5 mesos a causa de múltiples diligències policials encaminades a esbrinar la identitat del jove. Fiscalia ha d'arxivar el cas i no pot fer-ne la incoació fins a quasi 10 mesos després del fet. Durant la fase d'audiència, a més a més, hi ha una incompareixença del jove, i l'equip de medi obert amb què es troba vinculat per altres causes no sap on és. Posteriorment, es descobreix que el jove ha marxat temporalment al país d'origen. Finalment, torna per poder acudir a l'acte d'audiència.

Les incidències relacionades amb les característiques i situació del jove les hem trobades tant en els procediments considerats *excepcionalitats* com en la resta.

5.2.3 Repercussió d'altres implicats

Codi	Conceptes codificats
Procediments creuats	Denúncia creuada entre la víctima, el jove i el pare del jove
ATM per a altres imputats	Elaboració de l'informe d'ATM per als altres joves imputats en el procediment
MRM per a altres imputats	Realització d'un programa de MRM amb altres joves imputats en el procediment
Incompareixença d'altres	Incompareixença a diligències policials i diligències de fiscalia, a exploracions per a informes mèdics, a compareixences i audiències al jutjat per part d'altres joves implicats en la causa, víctimes i perjudicats, testimonis o agents de policia

Codi	Conceptes codificats
Resolució de procediments amb altres implicats	Incidents en la fase d'audiència per resolució de procediments amb diversos implicats

Quan els fets delictius han provocat denúncies creuades entre els qui hi intervenen, l'expedient estudiat s'ha vist afectat en la durada de la instrucció. Com veiem en el cas següent, l'estat d'altres procediments i la necessitat que el jove hagi de comparèixer i declarar en altres processos a part del seu són qüestions que s'han de tenir en compte.

Cas 12 - Temps total: 412 dies [29_(T1) - 232_(T2) {153}_(T2.2.1) - 151_(T3)]

El cas s'inicia arran de denúncies creuades entre el menor i el pare del menor. El cas es porta tant en la jurisdicció d'adults (on el pare és l'acusat i el menor és la víctima i testimoni) com en la jurisdicció de menors (on el jove, estranger de 17 anys, és acusat per un *delicte de lesions*). Les informacions i diligències del procediment d'adults estan presents en tot el transcurs de l'expedient del jove i es dupliquen les declaracions, informes i gestions. En el que pertoca a menors, és el temps de la instrucció, tant en diligències policials com de fiscalia, el que dura més que la mitjana. Finalment, el cas acaba amb absolució del menor, 1 any després de la resolució seguida per la jurisdicció d'adults.

El fet que l'expedient de tots els implicats en un mateix cas es gestioni de forma conjunta durant la instrucció pot portar a dilacions quan les actuacions que cal fer per a cada jove són diferents. El treball dels equips tècnics és el més sensible a aquesta situació, atès que la legislació preveu dues vies, la conciliació i/o l'informe d'ATM.

El temps per dur a terme un informe d'ATM sol ser més curt que el d'una conciliació, però és també un temps variable. Algunes de les incidències que poden comportar endarreriments són les referents a la impossibilitat d'iniciar temporalment el programa d'ATM per part d'algun dels implicats, per exemple, per la dificultat de localitzar-lo o per incompareixença. En altres casos, pot haver-hi més celeritat si l'equip tècnic, a favor del principi d'intervenció mínima, tramet un informe anterior actualitzat.

Cas 7 - Temps total: 833 dies [0_(T1) - 762_(T2) {221}_(T2.2.1) - 71_(T3)]

El jove, estranger de 16 anys, està implicat en la causa amb 2 joves més. Un mes després de la petició de fiscalia, l'equip tècnic pot trametre un informe d'ATM recent referent al jove. Pel que fa als altres implicats, en canvi, es tarda més de 7 mesos a poder entrevistar-los, elaborar els informes i trametre-los a fiscalia.

En el cas de procediments amb diversos joves implicats, si s'elabora un informe d'ATM per a algun dels joves i per a d'altres es realitza un procés de mediació, els temps seran força diferents entre ells. Fiscalia no pot remetre l'expedient al jutjat fins que té tots els informes o processos de conciliació conclosos i, per tant, malgrat que el fiscal podria haver acabat la part d'instrucció amb més celeritat amb el jove per al qual s'ha sol·licitat un informe d'ATM, les actuacions s'endarrereixen per la durada dels processos de conciliació.

Cas 17 - Temps total: 447 dies [2_(T1) - 236_(T2) {165}_(T2.2.1) - 209_(T3)]

El temps d'elaboració de l'ATM s'allarga a causa d'actuacions respecte a altres implicats. Només 17 dies després de la petició de fiscalia, l'equip tècnic tramet un informe d'ATM recent del jove, espanyol de 17 anys imputat per una *falta de furt* junt amb un altre implicat. Aquest últim, en canvi, realitza una conciliació amb la víctima que dura quasi 5 mesos i sense l'informe de la qual fiscalia no pot decretar la conclusió de l'expedient i remetre'l al jutjat junt amb l'escrit d'al·legacions del jove.

Hem vist anteriorment que la incompareixença del menor afecta tot el procediment i pot implicar dilacions importants. Quan qui no compareix és algun altre implicat en el procés (altres joves imputats, víctimes, perjudicats, testimonis, lletrats o agents de policia que han de declarar) les conseqüències són les mateixes.

Cas 16 - Temps total: 794 dies [4_(T1) - 184_(T2) {33}_(T2.2.1) - 606_(T3)]

En aquesta causa, oberta a un jove espanyol de 17 anys per un *delicte de lesions*, el temps del jutjat es veu afectat per la dificultat d'un testimoni per comparèixer. Atès que en la primera compareixença del jove no hi va haver conformitat, s'assenyala una audiència en un termini d'un mes i mig. Quan falten 23 dies per celebrar-la, un dels testimonis compareix a fiscalia per comunicar que no hi podrà assistir i es demana que el testimoni es faci a través de videoconferència. L'audiència finalment s'ha de suspendre i en l'expedient del jove trobem encara diverses notificacions i demandes per seguir cercant i el testimoni i per citar-lo. No se celebra l'audiència fins ben bé 1 any després.

Cas 3 - Temps total: 1.065 dies [5_(T1) - 609_(T2) {20}_(T2.2.1) - 451_(T3)]

El procediment s'inicia a partir d'un *delicte de robatori amb violència* en què es troba imputat un jove espanyol de 16 anys. A part de trobar dilacions en el temps de la fiscalia, també n'hi ha hagut al jutjat a causa d'incompareixences alienes al jove. Després de la no conformitat del menor, s'assenyala una audiència, que s'ha de suspendre perquè no hi compareixen dues de les víctimes. L'audiència següent, 3 mesos després, també s'ha de suspendre perquè aquesta vegada no s'ha presentat el testimoni que havia de declarar. Finalment, quasi 11 mesos després de la no conformitat del jove, l'audiència se celebra i el cas es pot resoldre.

Al jutjat, els expedients dels diferents implicats es resolen individualment i no haurien d'influir els uns en els altres pel que fa al temps de resolució. No obstant això, cal destacar que en tres casos (10, 17 i 22), el primer assenyalament de compareixença o audiència no es produeix fins després de resoldre el sobreseïment de l'altre jove implicat en els fets. En aquests casos, el temps entre la remissió de l'expedient per part de fiscalia al jutjat i el primer assenyalament és força més elevat que la mitjana (T3.1 = 75,8 dies) i, en el cas 22, s'allarga fins a més de 8 mesos.

Tant en les *excepcionalitats* com en la resta de procediments hem trobat incidències relacionades amb els altres implicats del cas.

5.2.4 Actuacions en fase d'instrucció

Codi	Conceptes codificats
Diligències policials	Diligències dutes a terme per la policia, reconeixement fotogràfic, esbrinar el domicili del jove o altres implicats, esbrinar situació legal d'estrangers, esbrinar identitat del jove i altres implicats, extracció d'antecedents, entrega dels objectes robats, esbrinar informació sobre targeta de crèdit
Ampliatòria policia	Ampliatòria de les diligències policials
Detencions i declaracions	Citació, detenció, exploració, declaració i posada en llibertat del joves i altres implicats per part de la policia i fiscalia
Diligències fiscalia	Diligències dutes a terme per fiscalia, extracció d'antecedents, coordinacions amb la DGAIA i serveis socials, oferiment d'accions civils
Diligències fora de Catalunya	Petició d'informes d'ATM a l'equip tècnic de Mallorca
Informes pericials forenses	Informes mèdics forenses i d'urgències referents al jove i a altres implicats, informes de balística, peritatge de vehicles, del valor econòmic d'objectes robats, de danys al tren, peticions de factures per part de fiscalia
Peticions posteriors de fiscalia	Petició d'informe d'ATM posterior quan la instrucció ja es troba avançada per comissió d'un fet delictiu nou, petició de diligències policials després de la incoació

Codi	Conceptes codificats
Absència de diligències	Prescripció del cas per no dur a terme diligències
Arxiu	Arxiu per autor desconegut, reobertura del cas
ATM anterior	Tramesa d'un informe d'ATM realitzat recentment
ATM fora de Catalunya	Realització i tramesa de l'informe d'ATM per l'equip tècnic de Mallorca
ATM per a jove implicat	Realització i tramesa de l'informe d'ATM referent al jove
MRM inviabilitat	Valoració d'inviabilitat per portar a terme un programa de MRM, per incompareixença del menor o perquè la víctima no està localitzable
MRM negativa	Substitució d'un programa de MRM ja iniciat per un d'ATM

No tots els codis recollits com a actuacions en fase d'instrucció s'associen a dilacions del procediment. Exposarem a continuació només els que han aparegut com a incidències en el temps.

Quan parlem de peticions posteriors de fiscalia, ens referim a les demandes que aquest òrgan ha fet en un moment tardà. Aquest fet es relaciona amb la incorporació a l'expedient d'un nou fet delictiu comés, o bé amb la necessitat de practicar diligències quan la instrucció ja està força avançada.

Cas 25 - Temps total: 498 dies [8_(T1) - 249_(T2) {145}_(T2.2.1) - 241_(T3)]

El procediment s'inicia a partir d'una falta de *violència física sobre persones* i un altre fet més imputats a un jove espanyol de 16 anys. Quasi 4 mesos després dels fets, la fiscalia fa una petició a la policia respecte a l'existència o no de denúncia contra ell per part de la seva mare com a víctima. El cos de seguretat dona resposta a la petició un mes després, moment en el qual la durada del procediment ja sobrepassa els 5 mesos i el temps de fiscalia (T2) s'acaba allargant més que la mitjana.

En fets delictius *contra les persones* en els quals hi ha hagut un resultat lesiu, és freqüent trobar diligències referides a informes forenses de tipus mèdic. Tant si provenen d'urgències mèdiques com d'exploracions forenses, aquest tipus d'actuacions solen fer-se amb rapidesa i no comporten cap incidència pel que fa a la durada del procediment. Quan es tracta de realitzar perícies i informes pericials, la situació és diferent i el temps de la instrucció es veu afectat.

Cas 23 - Temps total: 881 dies [0_(T1) - 390_(T2) {85}_(T2.2.1) - 491_(T3)]

El cas que ens ocupa s'ha obert a una jove espanyola de 16 anys per un delictes d'*atemptat contra l'autoritat* i un altre fet més. Com en molts altres casos, hi trobem actuacions pel que fa a informes forenses a partir de comunicats d'urgències mèdiques, tant referents la víctima com a la menor. Les diligències respecte als informes mèdics es fan amb rapidesa, en canvi, mig any després d'obrir-se aquest procediment també s'han realitzat pericials per tal de valorar objectes trencats. El temps de fiscalia (T2) finalment ha durat 1 any.

Una altra de les incidències que hem trobat en la durada de la instrucció és l'absència de diligències en un període llarg de temps i que, finalment, ha comportat la prescripció dels fets.

Cas 7 - Temps total: 833 dies [0_(T1) - 762_(T2) {221}_(T2.2.1) - 71_(T3)]

De la mateixa manera que en el cas 23, en aquest procediment s'han realitzat peritatges molts mesos després dels fets. Els informes pericials s'han hagut de fer a causa d'un *delicte de robatori amb força en les coses*, imputat a un jove estranger de 16 anys, i les últimes actuacions que trobem són 9 mesos després dels fets. Des d'aquesta última actuació hi ha un període d'1 any i 9 mesos on no consta cap diligència més i, finalment, fiscalia ha de sol·licitar l'arxiu de l'expedient per prescripció.

Cas 15 - Temps total: 460 dies [8_(T1) - 155_(T2) {93}_(T2.2.1) - 297_(T3)]

Tot i que el temps de la instrucció està per sota de la mitjana, en aquest procediment sí que es va allargar el temps corresponent a l'informe d'ATM. La petició de fiscalia es produeix a partir de l'obertura de l'expedient a una jove estrangera de 15 anys acusada d'una *falta de lesions*. Des d'aquesta petició fins a la tramesa de l'informe per part de l'equip tècnic van passar 3 mesos i, dins d'aquest temps, el programa va estar en execució durant 30 dies.

Ja hem dit anteriorment que un procés de mediació i conciliació amb la víctima sol tenir més durada que l'elaboració de l'informe d'ATM. Tot i que de la mostra estudiada s'han extret els procediments en què es va portar a terme una mediació, sí que s'han inclòs aquells en què es va intentar sense èxit. No parlem només dels casos en què el programa de MRM es va iniciar i es va haver d'aturar per incompliment dels acords, sinó també aquells en els quals la valoració d'inviabilitat ha endarrerit considerablement l'informe d'ATM posterior.

Cas 25 - Temps total: 498 dies [8_(T1) - 249_(T2) {145}_(T2.2.1) - 241_(T3)]

En aquest cas, el temps de l'ATM (T2.2.1) és de quasi 5 mesos des de la petició de fiscalia. L'informe s'elabora a causa de la imputació d'una *falta de violència física sobre persones* i un altre fet més a un jove espanyol de 16 anys. Com sol ser freqüent, abans d'iniciar l'ATM es valora la possibilitat de portar a terme un programa de MRM amb la víctima. Aquestes actuacions s'allarguen durant 3 mesos: primer es notifica la impossibilitat d'iniciar-lo (no en consten les causes), seguidament se suspèn administrativament el programa per aquesta raó i, finalment, s'acaba substituint per l'elaboració de l'ATM. En 13 dies es trameta a fiscalia un informe d'ATM fet anteriorment.

Cas 12 - Temps total: 412 dies [29_(T1) - 232_(T2) {153}_(T2.2.1) - 151_(T3)]

El temps de l'ATM en aquest procediment també és de 5 mesos des de la petició de fiscalia. En un primer moment, el programa de MRM es valora com a viable ja que el menor hi reuneix les condicions, un jove estranger de 17 anys imputat per un delicte de lesions. L'equip tècnic no aconsegueix localitzar la víctima i el programa s'acaba suspent després de 3 mesos i mig. La tramitació de l'informe d'ATM es fa 1 mes i mig més tard, tot i que l'execució només dura 4 dies.

A l'últim, també han aparegut altres incidències relacionades amb la necessitat de realitzar actuacions fora de Catalunya i que estan vinculades a les que ja hem exposat referents a la localització i domicili del jove.

No es tracta que les dilacions en aquesta categoria de codis es trobin únicament en les *excepcionalitats*; també hi són en la resta de procediments.

5.2.5 Actuacions en fase de jutjat

Codi	Conceptes codificats
Actuacions de les parts	Escrit de defensa, petició acusació particular
Compareixença i audiència	Citacions, acte d'obertura d'audiència, assenyalament de compareixença
Conformitat	Conformitat del menor amb la mesura sol·licitada i l'escrit d'al·legacions
No conformitat	No conformitat del menor amb la mesura sol·licitada i l'escrit d'al·legacions
Suspensió d'audiència	Suspensió per incompareixences del jove i altres implicats, suspensió anticipada, altres suspensions no especificades
Resolució condemnatòria	Amonestació, internament en centre, mesures de medi obert
Resolució absolutòria	Absolució
Resolució de sobreseïment	Sobreseïment lliure, provisional i per prescripció

Si tenim en compte que el temps entre la remissió de l'expedient al jutjat i el primer assenyalament (T3.1) significa més del 30% del temps d'aquest òrgan (75,8 dies de mitjana), com més tard es produeix l'assenyalament, més s'enredereix el temps total de jutjat. No obstant això, no hem pogut trobar cap motiu pel qual el primer assenyalament es faci més tard que la mitjana.

Cas 23 - Temps total: 881 dies [0_(T1) - 390_(T2) {85}_(T2.2.1) - 491_(T3)]

Un dels temps que ha superat la mitjana, en aquest cas, és el del jutjat, amb un total de 419 dies. L'expedient s'inicia per un *delicte d'atemptat contra l'autoritat* i un altre fet més a una jove espanyola de 16 anys. A part d'una altra incidència relacionada amb la no conformitat de la menor, una de les causes que provoca la dilació en aquesta fase del procediment és el retard a fer el primer assenyalament d'audiència. No és fins a 7 mesos després que fiscalia remeti l'expedient a jutjat que s'assenyala el primer acte.

Quan en l'audiència el jove no admet la culpabilitat o no es conforma amb la mesura sol·licitada i amb l'escrit d'al·legacions, és necessari assenyalar un nou acte d'audiència. La no conformitat només està relacionada amb les dilacions en el temps dels jutjats quan, a més a més, es produeixen altres incidents, com ara el retard en el primer assenyalament o la suspensió d'alguna audiència.

Cas 15 - Temps total: 460 dies [8_(T1) - 155_(T2) {93}_(T2.2.1) - 297_(T3)]

Aquest procediment s'ha obert a una jove estrangera de 15 anys per una *falta de lesions*. La fase d'instrucció s'ha realitzat amb celeritat respecte a la mitjana de temps, en canvi, al jutjat el procés s'alenteix i ocupa quasi 10 mesos. La primera compareixença no es produeix fins a 7 mesos després de la remissió de l'expedient, que finalitza amb la no conformitat de la menor amb l'escrit d'al·legacions. La pròxima audiència no se celebra fins a 2 mesos després.

El motiu més comú que hem trobat pel qual s'ha de suspendre una audiència ha estat la incompareixença del menor o d'algun dels implicats, ja sigui en grau d'imputat, víctima o testimoni. Altres motius que han aparegut han estat els canvis de data de l'audiència assenyalada a petició dels citats i també motius no especificats. El que destaca més, pel que fa a la suspensió d'audiències, és el temps de l'aplaçament entre actes, que oscil·la entre 1 i 8 mesos. En molts casos, com més ha durat el procediment, més suspensions i més temps d'aplaçament hi ha hagut en la fase del jutjat. Aquesta incidència és, per tant, la que explica millor la diferència de temps dels jutjats entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments que hem descrit en l'apartat 5.1.

Cas 6 - Temps total: 881 dies [9_(T1) - 277_(T2) {49}_(T2.2.1) - 595_(T3)]

A part de la no conformitat amb la mesura sol·licitada i les al·legacions, també trobem dues audiències suspeses. Una de les audiències s'ha hagut de suspendre per la incompareixença d'un testimoni i el lletrat del menor, i una altra, per la petició d'ajornament del mateix lletrat. Aquesta segona audiència s'intenta celebrar 5 mesos després de l'anterior i els motius de suspensió són la impossibilitat del lletrat i del menor d'assistir-hi. L'acte coincideix amb una guàrdia de l'advocat i que el jove està temporalment al seu país d'origen.

Una última incidència que trobem durant les actuacions de jutjat és la no conclusió dels casos amb sobreseïment provisional. El fet de no poder portar a terme noves diligències per aclarir les causes del sobreseïment provisional provoca, inevitablement, que els fets prescrivin i el procediment sobrepassi força la mitjana.

Cas 4 - Temps total: 959 dies [10_(T1) - 198_(T2) {64}_(T2.2.1) - 751_(T3)]

Durant la instrucció, aquest cas, obert a un jove espanyol de 17 anys per una *falta d'amenaçes* i un altre fet més, transcorre amb celeritat respecte al temps mitjà. La primera resolució del jutge també es produeix força ràpidament: només una setmana després de la remissió de l'expedient es resol un sobreseïment provisional del cas. No consten els motius d'aquest sobreseïment ni si s'han pogut resoldre, però al cap de 2 anys s'acaba dictant sobreseïment per prescripció dels fets. Un procediment que s'estava resolent amb rapidesa no s'ha pogut tancar definitivament fins a un total de 2 anys i 7 mesos.

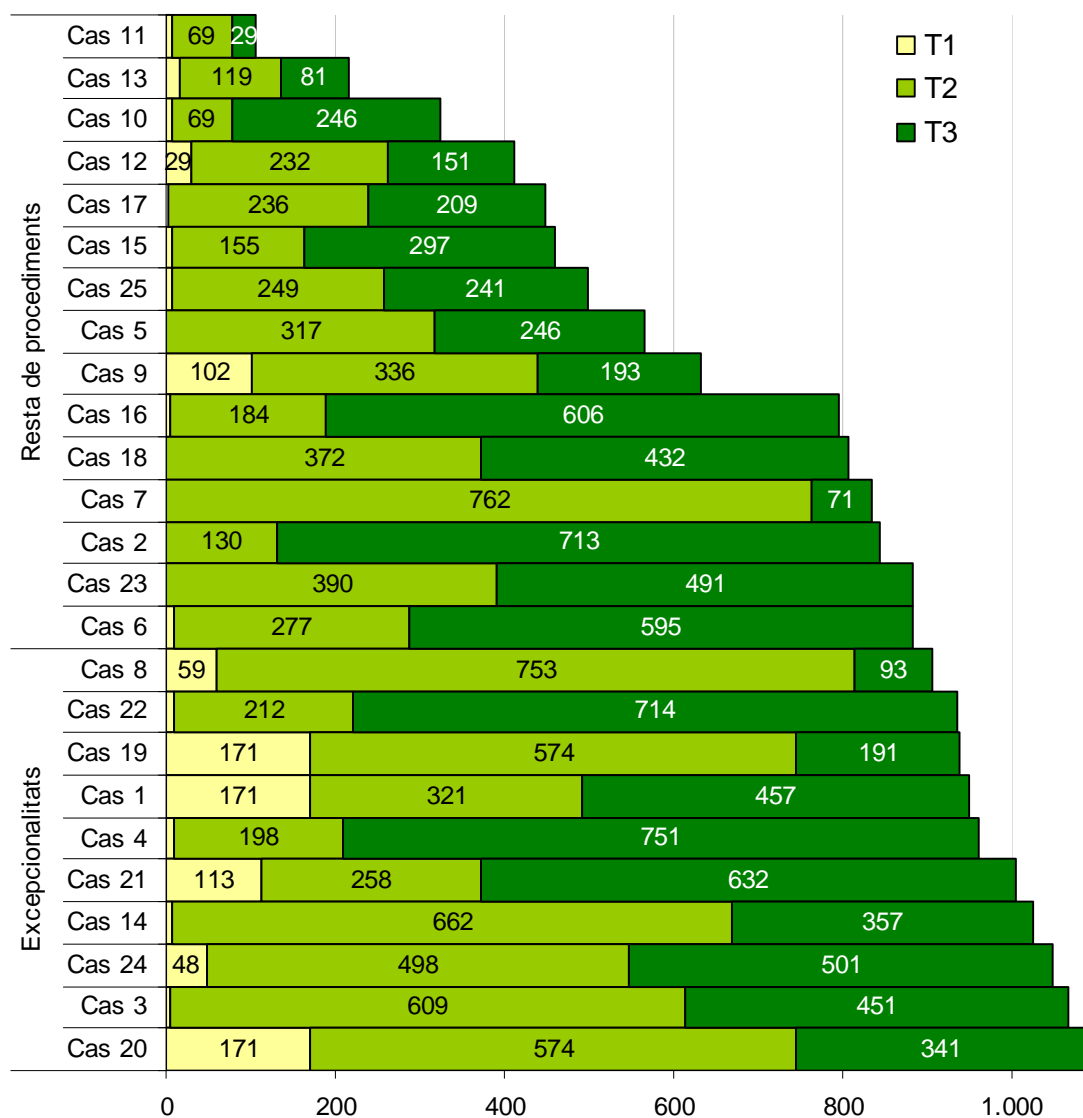
Pel que fa a les actuacions de les parts i al tipus de resolució, cap d'aquestes dues qüestions no expliquen les dilacions del procediment als jutjats a partir de l'anàlisi qualitativa. El que sí que s'observa és que les actuacions que s'han practicat no han estat les mateixes segons el tipus de resolució i les incidències relacionades amb el temps dels jutjats que acabem d'exposar tampoc no apareixen igual segons la resolució. Per exemple, en els sobreseïments, òbviament, no hi trobarem retards per la no conformitat o per la suspensió d'audiències.

5.3 Comparativa entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments

Finalment, hem volgut comparar les incidències trobades en el grup *excepcionalitats* amb les del grup de la resta de procediments per tal de determinar si apareixen igual en ambdós grups i si es relacionen amb les dilacions de la mateixa manera.

En el gràfic 79, presentem la durada total i per òrgans (a excepció del temps d'ATM, que s'inclou en el T2) dels casos estudiats en l'anàlisi qualitativa. El fet de presentar-los per ordre de durada ens permet diferenciar les *excepcionalitats* de la resta de procediments, i també entreveure els diferents patrons pel que fa a les incidències i dilacions i que descriurem a continuació.

Gràfic 79. Durada total i per òrgans dels casos estudiats en l'anàlisi qualitativa

Tant en el grup de les *excepcionalitats* com en la resta de procediments hem trobat dos patrons en la manera en què es presenten les incidències.

El primer d'aquests patrons són els casos en què una o varies incidències han afectat només una de les fases del procés.

En el cas de les *excepcionalitats*, una sola incidència ha allargat excessivament la fase afectada i tot el procediment s'ha endarrerit. La incorporació de nous fets delictius en l'expedient i la prescripció per no aclarir un sobreseïment provisional en són exemples.

Cas 8 - Temps total: 905 dies [59_(T1)- 753_(T2) {21}_(T2.2.1) - 93_(T3)]

El procediment s'obre a un jove estranger de 16 anys i dos implicats més per un delicte de *furt* i, amb posterioritat, s'inclou en la causa un nou fet comés 53 dies després del primer. Això fa que el temps previ a fiscalia s'allargui més de la mitjana. Un cop el cas està incoat per fiscalia i ja s'ha fet l'ATM per a tots tres implicats, queda palès que no tots els joves estan implicats en els dos fets i es demana dividir el procediment. La instrucció de fiscalia té una durada de 2 anys, quasi el 80% de la durada del procediment.

Cas 4 - Temps total: 959 dies [10_(T1) - 198_(T2) {64}_(T2.2.1) - 751_(T3)]

En aquest cas, obert a un jove espanyol de 17 anys per una *falta d'amenaçes* i un altre fet més, la instrucció transcorre amb celeritat respecte al temps mitjà. La primera resolució del jutge també es produeix força ràpidament: només una setmana després de la remissió de l'expedient es resol un sobreseïment provisional del cas. No consten els motius d'aquest sobreseïment ni si s'han pogut resoldre, però al cap de 2 anys s'acaba dictant sobreseïment per prescripció dels fets. Un procediment que s'estava produint amb rapidesa no s'ha pogut resoldre definitivament fins a un total de 2 anys i 7 mesos.

En la resta de procediments, també trobem aquest patró, amb la diferència que en alguns casos han estat diversos incidents els que han afectat el temps d'una fase del procés. Tanmateix, aquesta dilació no ha estat excessiva i la celeritat en les altres fases d'alguna manera l'ha compensada. Són exemple dels incidents en aquets casos la dificultat per esbrinar la identitat del jove i la no conformitat, junt amb el retard del primer assenyalament i la suspensió d'audiència.

Cas 16 - Temps total: 794 dies [4_(T1) - 184_(T2) {33}_(T2.2.1) - 606_(T3)]

En aquesta causa, oberta a un jove espanyol de 17 anys per un *delicte de lesions*, el temps de jutjat es veu afectat per la dificultat d'un testimoni per comparèixer. Atès que en la primera compareixença del jove no hi va haver conformitat, s'assenyala una audiència amb un termini d'un mes i mig. Quan falten 23 dies per celebrar-la, un dels testimonis compareix a fiscalia per comunicar que no hi podrà assistir i es demana que el testimoni es faci a través de videoconferència. L'audiència finalment s'ha de suspendre i en l'expedient del jove trobem encara diverses notificacions i demandes per seguir cercant el testimoni i per citar-lo. No se celebra l'audiència fins quasi 1 any després.

Cas 9 - Temps total: 631 dies [102_(T1) - 336_(T2) {65}_(T2.2.1) - 193_(T3)]

En aquest cas, un *delicte de lesions* imputat a un jove estranger de 17 anys, les diligències policials per esbrinar la identitat del jove duren més de 6 mesos des del fet. En aquest temps, la fiscalia no ha pogut incoar la causa i ha arxivat el cas. Finalment, més de 8 mesos després del fet es pot incoar el procediment i continuar amb la tramitació.

Cas 2 - Temps total: 843 dies [0_(T1) - 130_(T2) {56}_(T2.2.1) - 713_(T3)]

El temps de jutjat és el que s'ha vist endarrerit en aquest cas, que s'ha iniciat per un *delicte de danys* imputat a un jove espanyol de 15 anys. L'òrgan judicial ha d'assenyalar audiència fins a quatre vegades per poder celebrar-la. El primer assenyalament ja es produeix 6 mesos i mig després de la remissió de l'expedient, temps superior al doble de la mitjana. Després de la no conformitat del jove, les dues audiències següents s'han de suspendre a causa de la incompareixença del jove o dels testimonis. El temps entre un acte i l'altre és de 3 mesos cadascun i el temps del jutjat finalment dura quasi 2 anys.

El segon patró el formen els casos en què les incidències han afectat més d'una fase del procés.

En els procediments *excepcionals*, els tipus d'incidències que trobem són variades: les dificultats per localitzar o esbrinar el domicili i la identitat del menor, la inviabilitat del programa de MRM o el fet de realitzar-lo només per a altres joves implicats, la incompareixença del jove, el retard en el primer assenyalament, la suspensió d'audiència i la no conformitat.

Cas 21 - Temps total: 1.003 dies [113_(T1) - 258_(T2) {121}_(T2.2.1) - 632_(T3)]

En aquest cas s'inclouen nous fets comesos 113 dies després del primer. La causa, que s'obre a un jove estranger de 17 anys per un *delicte de robatori amb força en les coses*, s'allarga tant en les diligències prèvies com a fiscalia, la qual ha d'enviar la petició d'ATM en dues ocasions. L'equip tècnic fa les actuacions corresponents per valorar la viabilitat d'un programa de MRM i, després de 2 mesos amb incompareixences del menor i atès que una de les víctimes també està il·localitzable, es considera inviable. Aquest fet causa que el temps total d'ATM sigui de 4 mesos, superior a la mitjana. Una vegada fiscalia ha remès l'expedient a jutjat, el primer assenyalament no es produeix fins gairebé 4 mesos després i li segueixen encara altres incidències i dilacions. Abans de poder celebrar l'audiència en què es produeix la conformitat del jove, se n'han hagut de suspendre tres anteriorment. La primera, perquè no s'ha pogut citar algun dels implicats (citació negativa) i les dues següents, per incompareixença del menor. Els terminis de temps entre aquests audiències han estat de 2, 8 i 4 mesos, respectivament, i el temps de jutjat ha durat un total de 1 any i 9 mesos.

Cas 20 - Temps total: 1.086 dies [171_(T1) - 574_(T2) {74}_(T2.2.1) - 341_(T3)]

Les dilacions del cas 20 ja comencen en les diligències prèvies portades a terme per la policia. El procediment s'obre a un jove espanyol de 16 anys i un altre implicat per un delict de *robatori amb força en les coses*. Més tard, s'hi afegeix un nou fet comès 11 dies després. Les diligències policials s'allarguen més del compte respecte a la mitjana i, per exemple, hi podem trobar una declaració a la mare de l'altre implicat 4 mesos després dels fets. Durant el temps de fiscalia també s'han produït dilacions a causa de la dificultat per trobar el domicili de l'altre implicat i la necessitat que un equip tècnic de fora de Catalunya elabori i trameti l'informe d'ATM d'aquest altre jove. Una vegada l'expedient s'ha remès al jutjat, la causa no es resol fins a 11 mesos més tard, amb un sobreseïment lliure, després d'haver dictat resolució per a l'altre implicat.

Cas 22 - Temps total: 935 dies [9_(T1) - 212_(T2) {182}_(T2.2.1) - 714_(T3)]

El procediment d'aquest jove espanyol de 15 anys i un altre implicat s'inicia per un delict de *furt d'ús de vehicle de motor*. Els temps de fiscalia i el de l'ATM es veuen afectats per la realització o valoració d'un programa de MRM. La conciliació s'intenta fer amb tots dos implicats, però el jove que ens ocupa no es presenta quan se'l cita i, després de 3 mesos, se substitueix, per inviabilitat, per un programa d'ATM. Una vegada fiscalia ha rebut els informes d'ATM i MRM dels dos implicats, remet l'expedient a jutjat. Fins al cap de 8 mesos i mig, i després de resoldre el sobreseïment per a l'altre implicat, no es fa el primer assenyalament. Al jutjat continuen les incidències i hi trobem dues audiències suspeses per incompareixença del menor i una no conformitat que obliga a fer un nou assenyalament. Els terminis entre aquests actes han estat d'entre 3 i 5 mesos cadascun i el temps total del jutjat ha durat quasi 2 anys.

El mateix patró el trobem en la resta de procediments, és a dir, hi ha expedients que han sofert diversos incidents que han afectat més d'una de les fases del procés. No obstant això, a diferència dels procediments excepcionals, les dilacions en aquests procediments han estat menys importants pel que fa al conjunt de la durada.

Cas 5 - Temps total: 564 dies [1_(T1) - 317_(T2) {64}_(T2.2.1) - 246_(T3)]

El temps de fiscalia s'allarga ja en les diligències preliminars, en les quals podem trobar declaració de la víctima 4 mesos després dels fets i que la incoació de l'expedient no es produeix fins al cinquè mes. Obert a una jove espanyola de 15 anys per un delict de *robatori amb violència* i un altre fet més, l'expedient es remet a jutjat i no hi trobem el primer assenyalament fins quasi 3 mesos després. El primer acte d'audiència s'ha de suspendre i 108 dies més tard se celebra definitivament.

Cas 18 - Temps total: 805 dies [1_(T1) - 372_(T2) {44}_(T2.2.1) - 432_(T3)]

Les incompareixences del jove en aquest procediment causen dilacions tant a la fiscalia com al jutjat. El menor, que és un jove estranger de 17 anys, està imputat amb tres implicats més en un delictes de *detenció il·legal* i 2 fets més. Durant les diligències d'instrucció, consten incompareixences que impedeixen dur a terme informes forenses en dues ocasions i fan que aquesta fase s'allargui més d'1 any. El jove també incorre en una incompareixença per la qual s'ha de suspendre l'audiència i en la qual el tècnic referent de la DGEPCJJ declara que està en parador desconegut. Per aquesta raó, el jutge es veu en la necessitat d'imposar un internament cautelar per tal d'assegurar la compareixença del jove en la pròxima audiència. Destaca que abans d'aquesta suspensió s'han realitzat fins a tres assenyalaments, tot i que no podem associar aquets fet amb certesa a les incompareixences del jove.

Cas 25 - Temps total: 498 dies [8_(T1) - 249_(T2) {145}_(T2.2.1) - 241_(T3)]

Quasi 4 mesos després dels fets, una falta de *violència física sobre persones* i un altre fet més imputats a un jove espanyol de 16 anys, la fiscalia fa una petició a la policia respecte a l'existència o no de denúncia per part de la mare del jove. La policia dóna resposta a la petició un mes després, moment en el qual la durada del procediment ja sobrepassa els 5 mesos i el temps de fiscalia i de l'ATM s'acaben allargant més de la mitjana. Com sol ser freqüent, abans d'iniciar l'ATM es valora la possibilitat de portar a terme un programa de MRM amb la víctima. Aquestes actuacions s'allarguen durant 3 mesos en què primer es notifica la impossibilitat d'iniciar-lo (no en consten les causes), seguidament se suspèn administrativament el programa per aquesta raó i, finalment, s'acaba substituint per l'elaboració de l'ATM. En 13 dies es tramet a fiscalia un informe d'ATM fet anteriorment.

En general, hem trobat poques diferències a nivell qualitatiu entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments. El que més destaca és que les dilacions han estat més grans que en la resta i han provocat que el procés s'allargui excessivament.

Tanmateix, hem de recalcar que algunes incidències tenen més presència o només apareixen en els casos que hem qualificat d'*excepcionalitats*. Aquestes incidències són:

- Les incidències lligades al fet delictiu comès (per exemple, l'alarma social i la pressió social i d'opinió pública que s'exerceix respecte al cas, o bé quan hi ha incorporació de fets comesos amb posterioritat al que va generar el *procediment base*).
- Períodes llargs de temps sense actuacions ni diligències que ocasionen la prescripció dels fets.

- Les incompareixences del jove o d'altres implicats en el procés en la fase del jutjat.
- Les suspensions d'audiències.

Tots quatre tipus d'incidències originen dilacions durant tot el procediment, però la fase que es veu més afectada és la de jutjat. Com hem vist en el primer apartat del capítol, la durada del temps del jutjat és el que presenta més diferència entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments. Aquesta diferència s'explica en gran manera per la necessitat de suspendre les audiències, sovint a causa d'incompareixences, i el temps d'ajornament de l'acte d'assenyalament següent, que en alguns casos ha estat de 8 mesos.

6. El temps en els procediments de MRM

Fins a aquest moment, totes les dades tractades en els resultats que hem presentat han parlat de la durada dels procediments sense comptar els procediments que han conclòs amb una MRM. Ara tractarem exclusivament aquests procediments, que impliquen el 24,1% del total de procediments que han obtingut una resposta judicial l'any 2008.

Quant de temps es triga a resoldre els procediments que acaben amb una MRM?

Taula 57. Durada total dels procediments segons la realització de MRM positiva i l'any de referència

Tipus de procediments	2008			2005	
	N	\bar{x} dies	DT	\bar{x} dies	DT
Procediments sense MRM positiva	5.605	440,5	221,9	407,3	209,0
Procediments amb MRM positiva	1.394	296,6	141,4	300,9	119,7

Els procediments que consten d'una MRM finalitzada positivament triguen 296,6 dies a resoldre's, és a dir, una mitjana de 9,9 mesos, quasi 5 mesos menys que la mitjana de procediments estudiats fins ara.

Podem veure, a més, que les mitjanes de les durades dels procediments dels anys 2005 i 2008 són molt similars, si bé amb una dispersió major de dades el 2008, la qual cosa significa major variabilitat quant a la durada dels casos.

Taula 58. Durada dels procediments amb MRM positiva segons intervals de temps i l'any de referència

Intervals de temps	2008		2005
	N	% (vàlid)	% (vàlid)
1 any	1.104	*79,2	75,8
D'1 a 2 anys	265	19,0	*23,6
Més de 2 anys	25	*1,8	0,6

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

La taula 58 ens mostra que en el primer any, s'han resolt un 79,2% dels procediments amb MRM positiva, una xifra superior i estadísticament significativa respecte a allò que succeïa l'any 2005.

Si analitzem com es distribueix el temps total dels procediments amb MRM positiva, només pel que fa a l'any 2008, objecte del nostre estudi, la taula 59 ens mostra la distribució dels diferents temps parcials que ocupa el procediment.

Taula 59. Distribució global i parcial del temps en procediments amb MRM pels òrgans que hi intervenen

Temps que implica	N	\bar{x} dies	DT
T1. Del fet fins a fiscalia	1.605	14,5	26,4
T2. Temps total de fiscalia	1.549	222,7	91,9
T2.1. Temps de les diligències - incoació	1.614	28,1	27,5
T2.2. Temps incoació - escrit o conclusió	1.074	183,1	78,4
T2.3. Temps escrit - remissió jutjat	1.080	6,3	9,1
T2.2.1. Temps equip tècnic per fer l'MRM*	1.665	148,5	61,8
T3. Temps jutjat - resolució	1.289	53,6	79,4
Temps total (del fet delictiu fins a la resolució)	1.394	296,6	141,4

* El temps de l'equip tècnic per fer l'MRM (T2.2.1) està dins del temps de fiscalia que va de la incoació fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió (T.2.2).

Si comparem el temps que triguen els procediments amb MRM positiva amb la resta de procediments que hem vist en els capítols anteriors i com es distribueix el temps en cada òrgan, veiem que els temps T2 són lleugerament superiors en els primers (222,7 dies en el cas de MRM enfront dels 210,4 en el cas de la resta). Ara bé, els diferents temps parcials de fiscalia són molt similars entre MRM i la resta de procediments: T2.1, 28,1 dies enfront de 26,8; T2.2, 183,1 dies enfront de 179,7; i T2.3, 6,3 dies enfront de 7,5 dies.

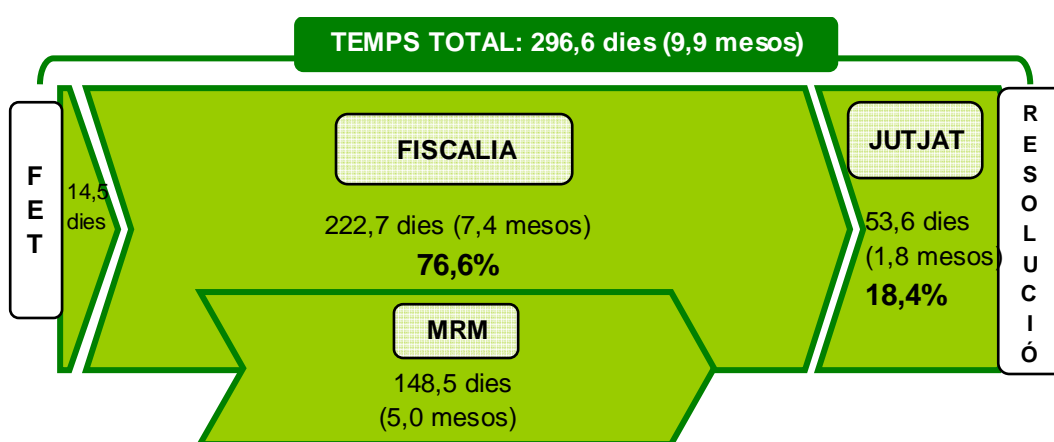
Qui s'enduu més diferència en temps (però que queda integrat dins del temps de fiscalia) és la tasca que fan els equips tècnics amb els processos de mediació. El temps 2.2.1 és sensiblement superior, com no podia ser d'altra manera, en el cas de MRM al de la resta de procediments (148,5 dies enfront de 79,6).

Tot i que el període de dilació del jutjat en el cas de l'MRM pot semblar un període de tràmit que no afecta cap actuació amb el jove infractor, el cert és que fins a la resolució formal del procediment no es pot donar per conclòs. Si bé el temps del jutjat en els casos de MRM és molt inferior (1,8 mesos enfront de 6,7 mesos de la resta de procediments) no seria gens adequat compararlos, atès que, en aquests casos, el jutjat és limita a resoldre el sobreseïment del

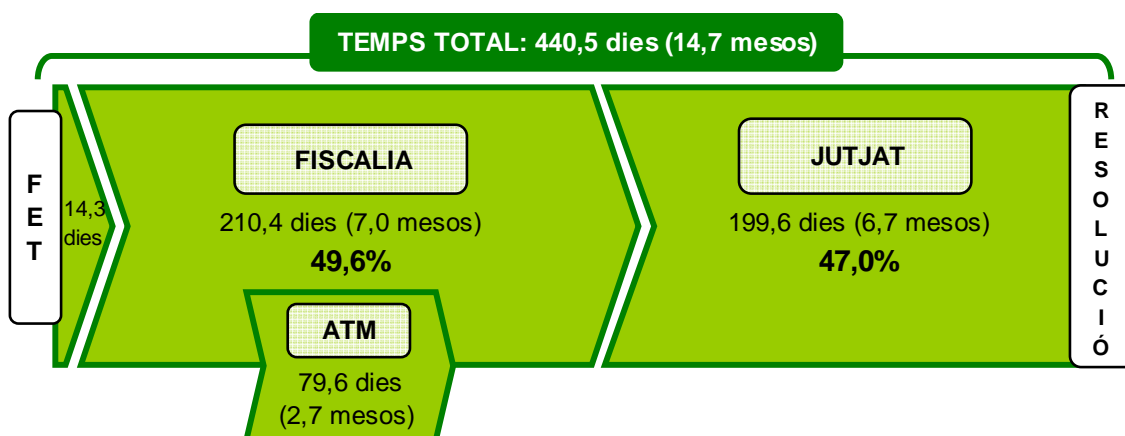
procediment de l'MRM amb resultat positiu proposat per fiscalia a instància de les gestions fetes per l'equip tècnic.

Si ens fixem en els gràfics 80 i 81, que comparen els temps parcials dels òrgans, com era de preveure, en els casos de MRM tres quartes parts del temps l'ocupen les gestions de fiscalia, i, dins d'aquest temps, la meitat és de les gestions per desenvolupar el procés de MRM que fa l'equip tècnic. El temps del jutjat ocupa una cinquena part del temps total.

Gràfic 80. Distribució del temps en procediments amb MRM pels òrgans que hi intervenen

Gràfic 81. Distribució del temps en procediments sense MRM pels òrgans que hi intervenen

En els procediments que inclouen una MRM positiva, el temps és una tercera part més breu que en la resta de procediments.

Quines són les variables que afecten el temps total dels procediments amb MRM?

Les dades de la taula 60 mostren que la durada dels procediments de MRM varia de manera estadísticament significativa en funció d'algunes variables (les taules de dades completes i desagregades per a cada òrgan es troben en l'annex 9).

Taula 60. Durada total del procediment amb MRM positiva segons diferents variables

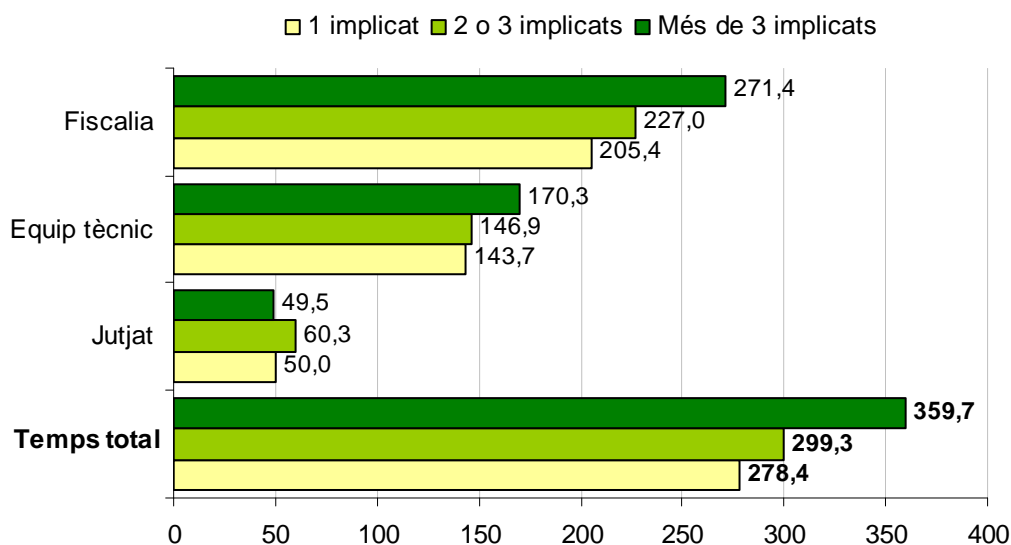
Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	710	278,4	122,6	
	2 o 3 implicats	500	299,3	148,4	*
	Més de 3 implicats	184	359,7	169,2	
Antecedents	Sense antecedents	976	288,1	133,7	*
	Amb antecedents	395	316,6	157,8	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	976	288,1	133,7	
	1 o 2 antecedents	326	315,3	154,7	**
	De 3 a 6 antecedents	66	324,6	172,4	
	Més de 6 antecedents	3	280,0	217,4	
Gènere	Home	1.120	292,1	137,0	**
	Dona	274	315,4	157,0	
Tipus de fet	Delicte	1.067	304,8	152,2	*
	Falta	327	270,1	93,6	
Categoria del fet	Contra les persones	469	296,8	154,5	
	Contra la llibertat sexual	5	422,6	239,8	
	Contra la propietat	474	291,5	125,8	**
	Drogues	20	255,9	128,5	
	Trànsit	137	269,4	99,1	
	Altres	289	318,2	155,4	
Violència en el fet	Violent	578	308,3	156,9	**
	No violent	816	288,4	128,8	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

En general, el procediment de l'MRM positiva dura més temps quan: hi ha més implicats; el jove implicat té antecedents; el jove infractor és una dona; el fet delictiu està tipificat inicialment com a delicte; la categoria del fet delictiu és *altres delictes* o *delictes contra la llibertat sexual* (tot i que hi ha pocs casos per poder extreure'n conclusions); i quan el fet ha estat violent.

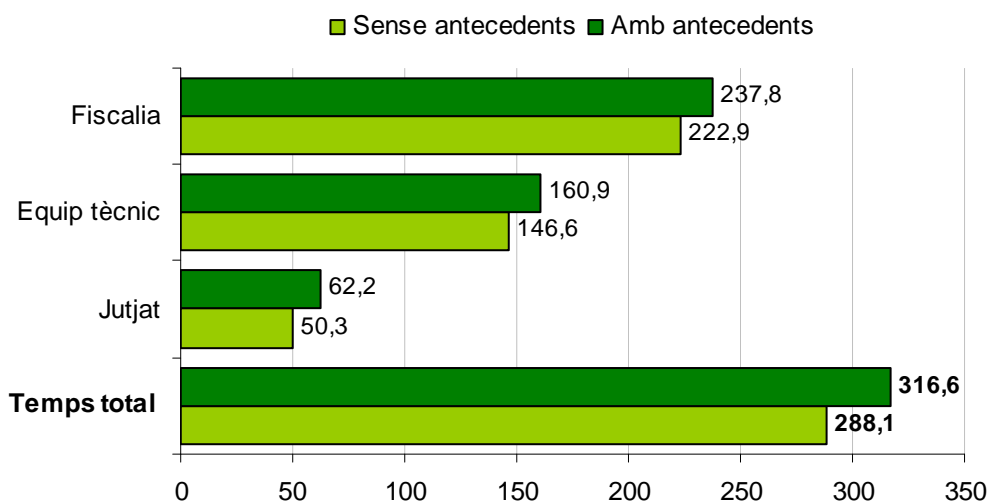
Gràfic 82. Dies de mitjana que el procediment passa en cada òrgan segons el nombre d'implicats

Com més alt és el nombre d'implicats, més augmenta el temps a fiscalia i el del procés de MRM, especialment a partir dels tres implicats. El motiu és que el procediment de fiscalia és un de sol i inclou tots els joves encausats, i, per tant, la gestió s'ha de fer de tots ells. Als jutjats, sembla que la influència de la variable afecta de manera irregular, segurament perquè el procediment és diferent per a cada encausat, la qual cosa fa que la variable no tingui incidència respecte del temps, ja que cadascun tindrà temporalitats diferents en funció de la proposta de mesura presa.

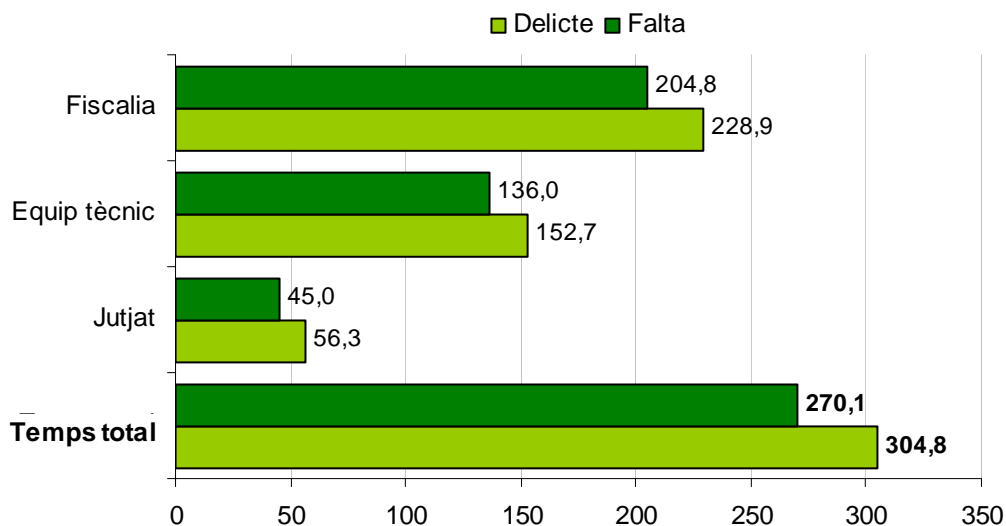
Si recordem que la mitjana general en els procediments amb MRM és de 296,6 dies, podem observar que els procediments que tenen un implicat es troben per sota de la mitjana i la resta, per sobre.

Gràfic 83. Dies de mitjana que el procediment passa en cada òrgan segons els antecedents

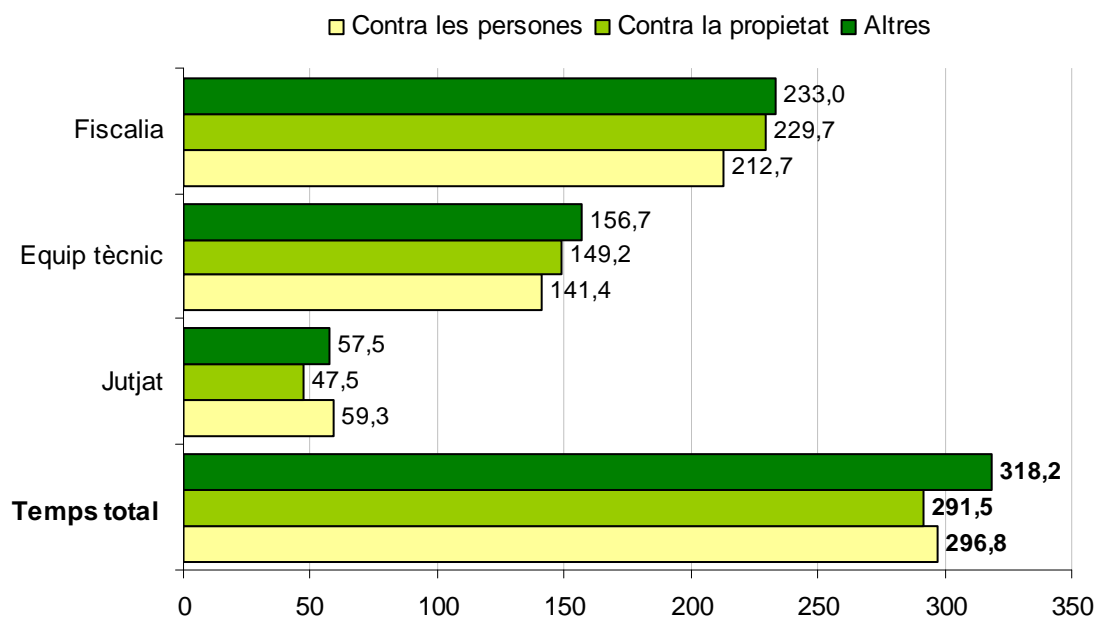
Tenir antecedents dilata uns 15 dies, aproximadament, per a cada òrgan el temps que es triga a resoldre l'MRM positiva. En el còmput de temps total la diferència és de 28,5 dies.

Gràfic 84. Dies de mitjana que el procediment passa en cada òrgan segons el tipus de fet

Es tarda menys temps a resoldre les faltes (cal recordar que la tipificació és la inicial que consta en el JOVO) quan es fa MRM, una mitjana de 34,7 dies menys.

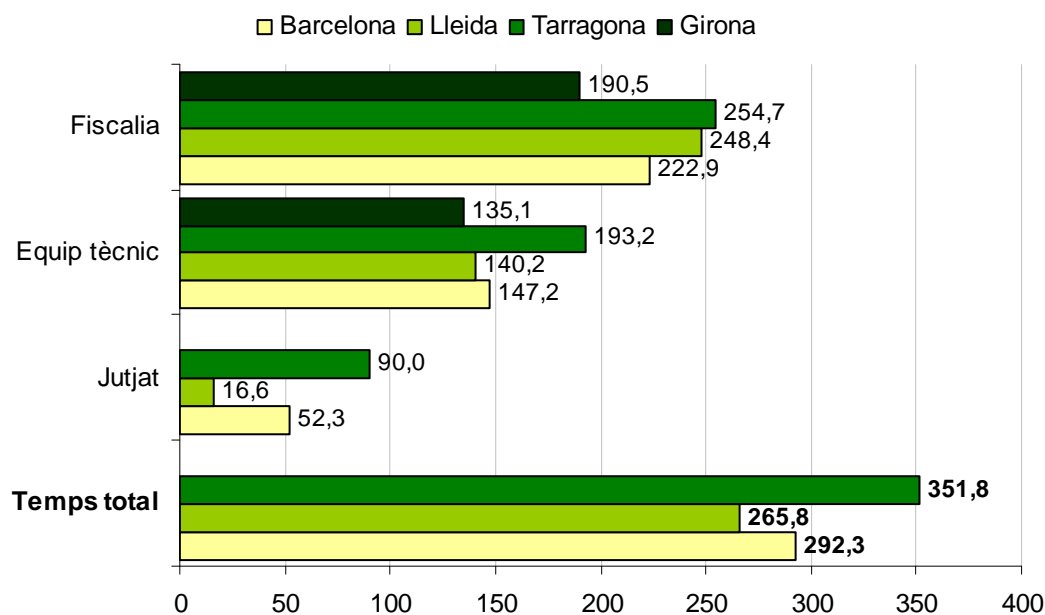
Gràfic 85. Dies de mitjana de cada òrgan per a la gestió del procediment segons la categoria del fet

El gràfic 85 presenta els procediments agrupats pels tres delictes que més habitualment cometien els joves infractors i que sumen el 88,4% dels procediments totals. A l'efecte d'aquesta anàlisi, s'han obviat, pel seu poc pes en el conjunt dels casos, els delictes *contra la llibertat sexual*, *drogues* i delictes relacionats amb *el trànsit*. Les dades referents a totes les categories delictives es troben en l'annex 9.

Pel que fa als resultats mostrats en el gràfic, s'observa que els procediments amb fets principals classificats en la categoria *altres delictes* són els més lents en tots els òrgans. Els procediments amb delictes *contra la propietat* ocupen més temps a fiscalia i a l'equip tècnic que a l'MRM, però menys als jutjats i en temps total. Pel que fa als procediments per delictes *contra les persones*, pràcticament coincideixen amb els anteriors quant al temps total que dura la gestió; en canvi, són els que impliquen menys temps per a la fiscalia i per als equips tècnics.

Gràfic 86. Dies de mitjana de cada òrgan per a la gestió dels procediments que inclouen una MRM positiva, segons el territori

Nota: no s'hi han inclòs els temps parcials del Jutjat de Girona ni tampoc el temps total de Girona, atès que, com ja hem explicat en el capítol 4.2, el nombre total de sobreseïments que ens consta en la base de dades JOVO de Girona està poc informat. Això es produeix, probablement, perquè el Jutjat de Girona no traspassa al Servei de Suport a l'Execució Penal de Girona els resultats dels procediments en els casos de sobreseïment i, per tant, no s'introdueixen en la base de dades de gestió d'expedients de Justícia Juvenil. De totes maneres, com que es disposa del temps de fiscalia i de l'SMAT en els casos de MRM, es pot comparar de manera fidedigna el temps que triga la mediació, sense comptar el temps de jutjat ni, lògicament, el total.

Tal com ja passava respecte a la gestió dels procediments sense MRM positives, els territoris triguen temps diferents tant en el total com en cadascun dels òrgans: Girona és el territori que menys triga en el temps de fiscalia i de l'equip tècnic (no tenim dades de la resta). Per contra, Tarragona és el que més triga en tots els temps parcials i també en el total. Barcelona i Lleida se situen en un punt intermedi similar, si bé Barcelona triga menys que Lleida en el temps de fiscalia i jutjat.

7. Conclusions

7.1 Interès de l'estudi del temps en la justícia de menors: influència de la celeritat en l'eficiència i l'eficàcia del sistema penal juvenil

Aquesta recerca es proposa l'estudi del temps objectiu que transcorre entre la comissió d'una infracció penal per part d'un menor i el moment en què el sistema penal hi respon.

En general, hem vist que aquest temps objectiu es considera interessant que sigui analitzat per dos motius ben diferents:

- En primer lloc, perquè l'eficiència del sistema judicial s'associa al fet que es resolguin els assumptes amb agilitat. Aquest és un aspecte general, ja que la rapidesa o no demora en els serveis se sol vincular a l'eficiència dels serveis públics de diferents sectors: esperes sanitàries, expedients de creació d'empreses, resposta a reclamacions, etc.
- En segon lloc, per la incidència que el pas del temps entre fet delictiu i resposta judicial pot tenir en l'eficàcia de la pena o de la resposta que l'infractor pugui rebre. Aquest aspecte és especialment rellevant en l'àmbit penal juvenil.

7.1.1 La celeritat com a percepció de l'eficiència de l'Administració de justícia

Diversos autors associen l'eficiència judicial a la rapidesa i diligència en les tramitacions. Com podem veure en el recull bibliogràfic respecte a aquest punt del discurs, la rapidesa de la resposta judicial es vincula directament amb l'eficiència. Com més rapidesa, més eficiència del sistema.

Segons dades del CGPJ, i en relació amb totes les jurisdiccions, l'any 2008, el motiu de reclamació o queixa feta pels ciutadans més freqüent es referia a la demanda *d'una tramitació àgil dels assumptes que els afectin i a conèixer-ne*

les causes dels endarreriments, la qual cosa assenyala la importància que té la gestió del temps com a valor i indicador de qualitat per als ciutadans.

Així doncs, malgrat que no disposem de dades específiques, podem entendre que també la jurisdicció de menors estaria afectada per aquesta concepció que com més celeritat en la resolució dels procediments, més percepció d'eficiència del sistema d'Administració de justícia.

7.1.2 Incidència de la celeritat en l'efectivitat de la pena

El segon punt que destacàvem té a veure amb el concepte eficàcia de la pena o de la resposta judicial que pugui rebre el menor. En la jurisdicció de menors, cobra una especial rellevància la celeritat del procés per diferents motius de caire jurídic, criminològic i psicopedagògic. En el capítol destinat a concretar el marc teòric d'aquesta recerca, hem fet una anàlisi de cadascuna d'aquestes perspectives. A tall de conclusió, podem dir que totes apunten a una mateixa intenció: l'eficàcia de la pena en termes d'evitació d'una nova conducta infractora i de contribució a l'educació/socialització del menor.

En la jurisdicció de menors, nombroses normes nacionals i internacionals remarquen la importància que el procés sigui ràpid per tal que la resposta sigui eficaç. Aquesta vinculació entre rapidesa de resposta i eficàcia de la pena en termes de prevenció també ha estat analitzada des de la criminologia per diversos autors, que assenyalen que una resposta més ràpida fa la pena més eficaç des del punt de vista de la prevenció especial i general. Aquesta afirmació és, però, teòrica, axiològica, ja que, segons els estudis consultats, no ha estat prou contrastada empíricament i, fins i tot, hi ha estudis que aporten resultats en sentit contrari. Finalment, les aportacions de la psicopedagogia, en relació amb l'eficàcia de la sanció com a mitjà d'aprenentatge de les normes socials, remarquen també la importància que la resposta no sigui només sancionadora, i que, si ho és, estigui propera als fets, si bé aquesta és només una de les múltiples característiques que hauria de tenir un càstig eficaç.

7.2 Principals aportacions de la recerca

Els resultats d'aquesta recerca aporten dades descriptives sobre el temps que es triga a resoldre els procediments penals amb menors. Per a l'exposició i anàlisi dels resultats, els podem organitzar en dos grans grups: el primer se centra a descriure els procediments objecte d'estudi (els corresponents a l'any 2008) i també els joves que hi van estar implicats, els fets delictius i els òrgans professionals que hi van intervenir; el segon grup se centra pròpiament en el temps de durada dels procediments, un tema poc tractat i respecte al qual aquesta recerca aporta les dades més originals.

Pel que fa a la presentació de dades sobre el temps de durada dels procediments, els resultats els podem dividir també en dos grans blocs: el primer bloc aporta dades respecte a la durada total dels procediments judicials de menors i també especificades per òrgans, mentre que el segon bloc presenta de forma sistematitzada la durada dels procediments judicials en funció d'algunes variables d'interès: segons el tipus de resolució, segons el tipus de fets delictius comesos, segons el territori, segons les característiques del jove, segons si s'han pres mesures cautelars, si hi ha hagut noves reincidències fins al moment de finalitzar l'estudi de camp, segons els casos més excepcionals quant a retards i, finalment, en els casos en què s'ha realitzat un programa de MRM.

7.2.1 Característiques del procediment de justícia juvenil

Les característiques dels *procediments base*

L'any 2008 la Fiscalia de Menors va incoar 5.776 procediments a menors de 18 anys. D'aquests el 53,1% tenen un sol implicat. Aquest percentatge ha augmentat 3 punts des de l'any 2005.

Els *procediments base*²² donats d'alta l'any 2008 són 8.059. D'aquests hem analitzat separatament els que han inclòs un procés de MRM amb resultat positiu (1.726). Així doncs, l'any 2008 hi va haver un total de 6.333 *procediments base* que no inclouen un procés positiu de MRM, la qual cosa suposa un augment del 10,2% respecte a l'any 2005. I sobre aquests 6.333 procediments aportem tot seguit les dades més significatives:

Del total de *procediments base*, el 48,4% són de joves als quals durant l'any 2008 se'ls va incoar un procediment de la jurisdicció de menors per primera vegada.

El 22,3% dels *procediments base* inclouen joves multireincidents (amb més de dos antecedents). Aquests mateixos joves els trobem en el 59,2% dels procediments amb antecedents.

Respecte a 2005, la taxa de procediments oberts per a cada 100.000 habitants joves ha augmentat a Barcelona i Girona, i ha disminuït a Lleida i Tarragona.

Durant la tramitació, el 33,5% dels *procediments base* han tingut nous procediments oberts per nous fets delictius comesos pels joves infractors.

Després de la data de resolució judicial del *procediment base*, el 21,4% d'aquests tenen nous procediments oberts per nous fets delictius comesos pels joves infractors.

Les característiques dels joves

El nombre de joves diferents encausats l'any 2008 és de 5.523. Si separem els 1.454 que van seguir un procés de MRM amb resultat positiu, en total, la població objecte d'estudi és de 4.069 joves.

La majoria d'aquests joves són homes (82,5%).

²² El *procediment base* és el procés seguit individualment amb cadascun dels menors implicats en un procediment obert per la fiscalia l'any 2008.

Si comparem les característiques dels joves de la mostra de 2008 amb les dels joves de 2005, trobem les diferències següents:

L'any 2008 augmenta el percentatge d'estrangers (38,8% enfront del 32,4%), especialment els procedents de Llatinoamèrica i de la Unió Europea (per la incorporació dels romanesos).²³ Els procedents del Magrib perden pes percentual entre el global d'estrangers.

Augmenta també el percentatge de joves amb antecedents (51,6% enfront del 40,1%); la proporció de joves de 14 anys en el moment de la comissió del fet delictiu (14,0% enfront del 13,3%); i la proporció de joves de més de 18 anys en el moment de la resolució del procediment (42,8% enfront del 38,3%).

Els fets delictius

En la majoria de *procediments base* el jove ha comès un sol fet delictiu (68,3%), que s'ha tipificat com a delicte (77,6%).

Pel que fa als fets, si comparem l'any 2008 i l'any 2005:

Augmenta el nombre de procediments amb més d'un fet delictiu (31,7% enfront del 27,8%).

Augmenten els fets tipificats com a delictes i no com a faltes (77,6% enfront del 74,9% de l'any 2005).

Per tipus de fets delictius, augmenten els delictes agrupats en la categoria *contra les persones* (33,4% enfront del 29,9%) i de *trànsit* (2,6% enfront del 0,6%), mentre que disminueixen els de les categories *contra la propietat* (48,7% enfront del 49,8%) i *altres delictes* (13,2% enfront del 17,1%).

Augmenta el percentatge de fets violents (50,9% enfront del 47,1%).

²³ L'any 2007 s'incorporen a la Unió Europea Romania i Bulgària, amb la conseqüència que infractors d'aquestes nacionalitats (registrats el 2005 en la categoria *Resta d'Europa*) s'hagin pogut bolcar en la categoria *Unió Europea*. La majoria dels casos pertanyen a Romania.

Les respostes judicials

Ha disminuït el nombre d'internaments cautelars (3,9%enfront del 4,5%). El 58,2% de les mesures cautelars que es prenen són internaments cautelars.

El 24,1% del total de procediments conclouen amb una MRM positiva. Un altre 8,0% han resultat MRM negatives, percentatge que ha augmentat significativament respecte a 2005 (8,0% enfront del 6,3%).

Les resolucions més dictades són:

En primer lloc, les sentències condemnatòries (56,2%), que es reparteixen de la manera següent: medi obert (39,7%); internament (11,6%); amonestació (4,7%); i extinció de la responsabilitat penal (0,1%).

En segon lloc, trobem les resolucions de sobreseïment (33,6% del total), que es reparteixen de la manera següent: sobreseïment lliure (16,1%); sobreseïment per prescripció (13,5%) i sobreseïment provisional (3,9%).

Finalment, en tercer lloc, trobem les sentències absolutòries (10,3%).

7.2.2 Respecte al temps que es triga a resoldre els *procediments base*

Durada del temps total del *procediment base*

La mitjana de temps total que es triga a resoldre un procediment l'any 2008 és de 440,5 dies, o, el que és el mateix, 14,7 mesos. El temps total dels procediments ha augmentat respecte a l'any 2005, en què era de 407,3 dies (13,6 mesos). Aquest augment de 33 dies de mitjana no ha estat proporcional en totes les fases del procediment judicial:

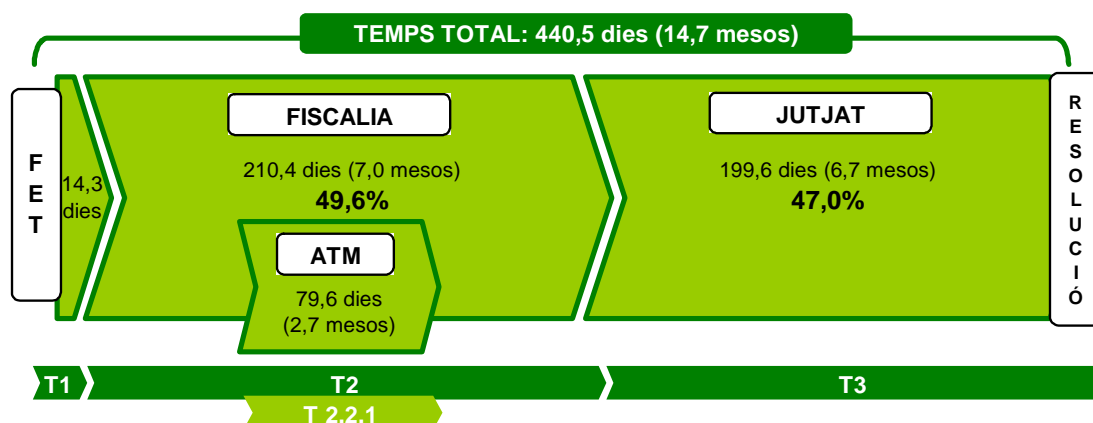
El temps que va des de la comissió del fet fins que es posa en coneixement del ministeri fiscal s'ha mantingut estable.

El temps que es triga a fer l'informe d'ATM s'ha reduït 22 dies de mitjana (de 101,7 dies el 2005 es va passar a 79,6 dies el 2008).

En canvi, el temps que va d'ençà que es finalitza l'informe d'ATM fins a la resolució s'ha incrementat uns 50 dies de mitjana (de 258,9 dies a 309,2 dies).

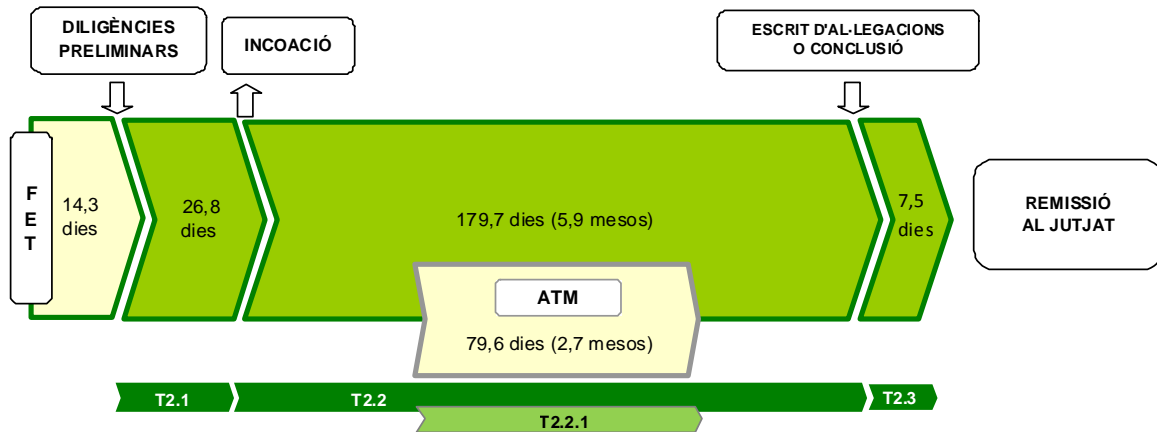
Durada del temps del *procediment base* segons els òrgans

La distribució total del temps que ha durat el procediment es reparteix de la manera següent: el 3,4% del temps, en les diligències policials per denunciar i posar el presumpte fet delictiu en coneixement del ministeri fiscal; el 49,6% del temps l'ocupa la Fiscalia de Menors (incloent-hi el temps d'elaboració de l'informe d'ATM); i el 47,0% restant l'ocupa el jutjat de menors.

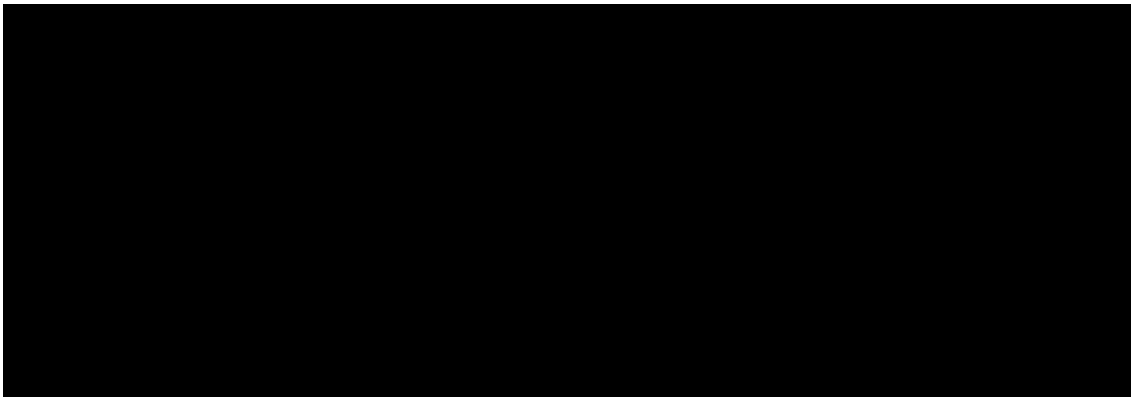

La mitjana de temps del ministeri fiscal és de 210,4 dies (7 mesos). L'interval més gran dins d'aquest espai de temps és el que va des de la incoació del procediment fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió del procediment, amb 179,7 dies (5,9 mesos).

La mitjana de temps que es triga a fer les gestions prèvies necessàries per a l'elaboració de l'informe d'ATM i per dur a terme pròpiament l'informe és de 79,6 dies (2,7 mesos). Si ens fixem en el temps que es tarda específicament a fer l'informe, podem dir que un 86,2% dels informes es finalitzen dins el termini de 30 dies.

La mitjana de temps dels jutjats és de 199,6 dies (6,7 mesos). Hi ha dos grans intervals en aquest temps dels jutjats que hem trobat informats: el que va de la remissió de l'expedient fins al primer assenyalament (75,8 dies) i el del primer assenyalament fins a l'audiència (133,6 dies).

El temps que va des de la remissió d'un procediment al jutjat fins a l'assenyalament de l'audiència està en una mitjana de 75,8 dies (2,5 mesos). La llei estableix diferents terminis que cal complir al llarg d'aquest tràmit, els quals sumats donarien un temps molt inferior.

El temps que va des de la finalització de l'audiència fins a l'emissió d'una sentència o resolució (per llei, com a màxim cinc dies) es troba en una mitjana de 22,9 dies (tot i que el termini legal es compleix en el 70,9% dels casos).

En general, es triga més dies a resoldre els procediments quan hi ha més d'un implicat. També quan hi ha involucrat un jove amb antecedents. I també quan s'ha provat de dur a terme un procés de mediació i aquest ha resultat negatiu.

7.2.3 Durada del temps segons algunes variables

Durada del temps del *procediment base* segons el tipus de resolució

El 2008 un de cada tres procediments finalitzats va acabar en sobreseïment (33,6%), les sentències condemnatòries van suposar el 56,1% i les sentències absolutòries, el 10,3%.

Els òrgans judicials dicten més sobreseïments lliures als joves primaris (52,2% del total dels lliures) i conforme van tenint més antecedents, cada cop en trobem en menys proporció. Pel que fa als sobreseïments per prescripció, els procediments que impliquen joves amb antecedents estan més representats en el grup de procediments sobreseguts per prescripció del que els correspondria per mitjana.

Els procediments que es triga més a resoldre són els que finalitzen amb una sentència absolutòria: 532,3 dies de mitjana (17,7 mesos). Per als sobreseïments, es triga de mitjana 438,8 dies (14,6 mesos). Les sentències condemnatòries són les que triguen menys, 421,2 dies (14,0 mesos). Cal tenir en compte que les sentències absolutòries sempre arriben a judici i, per tant, impliquen més gestions i temps, mentre que les condemnatòries tenen una proporció important de *conformitats* de les parts abans d'arribar a judici, la qual cosa escurça sensiblement les gestions i el temps.

Si comparem els temps de l'any 2008 amb els de 2005, els procediments amb sobreseïments per prescripció són els que més han allargat la durada (de 426,5 dies de mitjana el 2005 han passat a 507,8 dies de mitjana l'any 2008, un increment de 81,3 dies). D'altra banda, la diferència dels sobreseïments per prescripció respecte a la resta és molt àmplia: per als sobreseïments lliures es triga 401,3 dies de mitjana l'any 2008 i per als sobreseïments provisionals, 355,3 dies.

Pel que fa als procediments que finalitzen en sentència condemnatòria, els òrgans triguen menys temps a resoldre-los com més greu és la mesura que cal prendre. Així, la més ràpida és la d'internament (354,2 dies), seguida per les mesures de medi obert (432,7 dies) i les que triguen més són les

d'amonestació (493,3 dies). Això indica una clara prioritització dels casos més greus per part dels òrgans jurisdiccionals.

Sorprèn que els procediments que finalitzen amb una amonestació durin tant, si tenim en compte que és la mesura més ràpida per dur a terme. I sorprèn també que els intervals de temps que triguen els tres òrgans –fiscalia, informe d'ATM i jutjat– a resoldre aquests procediments que finalitzen amb una amonestació sigui sempre més llarg que el dels procediments que finalitzen en una mesura de medi obert o d'internament. Segurament, pot tenir a veure amb les característiques del jove, que en força casos és un jove amb molts antecedents i amb qui es poden estar executant altres mesures.

Els procediments que prescriuen

La diferència de temps entre els *procediments base* que prescriuen i els que no prescriuen es produeix en el temps de fiscalia. I, dins dels diferents intervals estudiats, el més rellevant és el temps que va des de la incoació fins a l'escrit d'al·legacions (167,4 dies de mitjana els no prescrits enfront de 239,6 dies els prescrits, 72,2 dies de diferència).

Tot i que en el temps general dels jutjats no trobem diferències entre procediments prescrits o no, sí que observem dilacions significatives a l'hora de fer el primer assenyalament de compareixença o audiència (20,6 dies més de mitjana per als procediments que prescriuen) i, especialment, a l'hora de dictar resolució (97,7 dies més de mitjana per als procediments que prescriuen).

La majoria de variables que hem controlat en aquest estudi no es relacionen significativament amb una durada major o menor dels procediments que prescriuen. Les úniques variables que influeixen en la durada dels procediments que prescriuen són el nombre de fets comesos i la categoria del fet delictiu.

Com més fets delictius comesos en el procediment que és jutja, més possibilitats que s'allargui el procediment.

Els procediments per delictes per *drogues, contra la seguretat del trànsit i contra les persones* són els que, dins dels procediments prescrits, s'han allargat més.

Proporcionalment, prescriuen amb més freqüència els procediments que impliquen a joves estrangers que els que impliquen a joves nacionals.

Durada del temps del *procediment base* segons el tipus de fet delictiu

El temps que es triga de mitjana a resoldre els procediments que impliquen un fet delictiu qualificat inicialment com a falta és de 386,8 dies (12,9 mesos) i per als que impliquen un fet delictiu qualificat inicialment com a delicte és de 456,4 dies (15,2 mesos).

No hi ha diferències pel que fa al temps que es triga a resoldre el procediment segons la categoria de fet delictiu comès, excepte en els delictes relacionats amb les drogues, que triguen més, quasi 100 dies més que la resta. I en el temps de fiscalia és on els procediments per delictes relacionats amb les drogues s'allarguen més i de manera estadísticament significativa.

Si el *procediment base* inclou un sol fet delictiu es triga menys a resoldre'l que si n'hi ha més d'un.

Si el delicte inclòs en el *procediment base* és greu (recordem que els considerem greus quan el procediment finalitza en una mesura d'internament), els procediments es tramiten d'una forma molt més ràpida que la resta (uns 100 dies de mitjana). Aquesta prioritització és comuna a fiscalia, tramitació de l'ATM i jutjat.

Durada del temps del *procediment base* segons el territori

A les províncies de Girona i Lleida, és on els procediments que es van donar d'alta l'any 2008 van trigar, de mitjana, menys temps del territori català. A Barcelona es van resoldre els casos en un temps similar a la mitjana global i Tarragona és la província on més temps es va trigar. La diferència entre els territoris que marquen el temps més alt i el més baix de mitjana és de 168,9 dies (5,6 mesos). Aquestes diferències estan marcades clarament pel temps

que triguen els jutjats de menors i no les trobem en el temps que ocupa a les fiscalies, ni en el dels equips tècnics en l'elaboració de l'informe d'ATM.

El comportament de les diferents variables de control en l'estudi és poc homogeni entre els territoris i incideix de manera diferent en la durada mitjana dels procediments. Així, el nombre d'implicats incideix en l'augment de la durada a Barcelona i Girona, però no a Lleida i Tarragona. Tenir antecedents allarga la temporalitat dels procediments a Barcelona i Tarragona, però passa tot el contrari a Girona i Lleida.

Respecte al temps que es triga a resoldre els procediments segons el tipus de resolució, també és molt significativa la variabilitat entre províncies.

Durada del temps del *procediment base* segons les característiques del jove

Amb relació al gènere, els *procediments base* de l'any 2008 en què hi ha implicades dones han trigat, de mitjana, 410 dies (13,7 mesos), mentre que els que impliquen homes han trigat, significativament, més temps (446 dies; 14,9 mesos).

Quant a la nacionalitat, no hi ha diferències en el temps total que triguen els procediments pel fet que incloguin joves estrangers o nacionals. Sí que es troben procediments més curts de durada quan parlem de noies estrangeres.

Pel que fa a l'edat, tampoc no hi ha diferències en el temps total que triguen els procediments base.

Durada del temps dels *procediments base* segons si inclouen mesures cautelars

Els procediments que l'any 2008 han incorporat una mesura cautelar representen el 6,6% del total: el 3,9% han inclòs un internament cautelar i el 2,7% han inclòs una de les altres mesures cautelars.

Els procediments amb mesures cautelars són els que es resolen més ràpidament (330,7 dies per als que inclouen una mesura d'internament i 369,7

dies quan es tracta d'una de les altres, mentre que els procediments que no n'inclouen triguen una mitjana de 447,8 dies).

La mitjana del temps que duren les mesures cautelars és de 186,3 dies quan es tracta d'una mesura cautelar d'internament i de 300,1 dies quan es tracta de la resta de mesures cautelars.

Els joves amb delictes greus compleixen més temps de mesura cautelar (187,5 dies) que els joves amb delictes no greus (144,9 dies).

El temps segons la reincidència

S'han resolt més ràpidament els *procediments base* amb joves que no han tingut més procediments nous –per nous fets delictius– oberts durant la tramitació d'aquest *procediment base*. La diferència de temps és d'1 més i mig més de durada quan sí que hi ha hagut nous procediments.

Cometre nous fets quan encara no s'ha resolt el *procediment base* és un indicador molt potent de reincidència posterior.

Curiosament, els procediments amb joves implicats que després han estat reincidents s'havien resolt més ràpidament que els que inclouen joves no reincidents, amb una mitjana de temps de diferència de 3 mesos i mig.

Resoldre més ràpidament no és garantia d'eficàcia, si més no en termes de reincidència. No obstant això, cal tenir present que els procediments resolts més ràpidament corresponen majoritàriament als delictes considerats greus en aquest informe i, per tant, en bona lògica, amb més risc de tornar a aparèixer com a reincidents.

El temps en els procediments considerats *excepcionalitats*

Els procediments que en la recerca hem considerat com a *excepcionals* han durat de mitjana 2 anys i 9 mesos (enfront de l'any i 2 mesos que duren la resta de procediments).

En general, hem trobat poques diferències a nivell qualitatiu entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments que puguin explicar que se'n demori

tant la resolució. Tanmateix, hem de recalcar que algunes incidències tenen més presència o només apareixen en els casos que hem qualificat d'*excepcionalitats*. Aquestes incidències són:

- Incidències vinculades al fet delictiu comès (per exemple, l'alarma social i la pressió social que s'exerceix respecte al cas, o la incorporació al mateix expedient de fets comesos amb posterioritat).
- Períodes llargs de temps sense actuacions ni diligències que ocasionen la prescripció dels fets.
- Les incompareixences del jove o d'altres implicats en el procés en la fase del jutjat.
- Les suspensions d'audiències.

Tots quatre tipus d'incidències originen dilacions durant tot el procediment, però la fase que es veu més afectada i presenta més diferències entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments és la dels jutjats. Aquesta diferència s'explica en gran manera per la necessitat de suspendre les audiències, sovint a causa d'incompareixences, i el temps d'ajornament de l'acte d'assenyalament següent, que en alguns casos ha estat de 8 mesos.

El temps en els procediments que inclouen un procés positiu de MRM

Mentre que el temps en la resta de procediments ha augmentat el 2008 respecte a 2005, en els procediments de MRM, la mitjana del temps que es triga a resoldre-los s'ha mantingut similar (296,6 dies l'any 2008 enfront dels 300,9 dies l'any 2005).

S'ha aplicat l'MRM amb resultat positiu al 24,1% dels *procediments base* de l'any 2008.

Els procediments que incorporen una mediació positiva triguen una tercera part menys de temps que la resta.

El comportament de les variables controlades en l'estudi és molt similar en els procediments que inclouen un procés de MRM i en la resta de procediments.

Per tant, les explicacions que hem anat donant respecte a la incidència d'aquestes variables en la durada del procediments són totalment extrapolables als *procediments base* que inclouen un programa de MRM.

8. Recomanacions

Com hem apuntat en l'apartat de conclusions, la incidència del temps en l'efectivitat de la justícia penal de menors es pot observar des de dues perspectives principals: d'una banda, la celeritat com a eficiència; i, de l'altra, la incidència de la celeritat en l'eficàcia de la pena o de la resposta que l'infractor pugui rebre. Les recomanacions també les agrupem en dos grups, segons aquestes dues perspectives.

Pel que fa a l'eficiència del sistema en la gestió dels assumptes penals amb menors:

1. Els terminis de resolució dels procediments penals juvenils s'haurien d'intentar escurçar. L'objectiu final hauria de ser l'establiment d'uns temps estàndards que concretin en l'entorn català el que, amb diferents paraules, els estudis i la legislació descriuen com "termini raonable" (el termini més breu possible que respecti les garanties processals). Una primera fita podria ser recuperar les mitjanes de 2005 ja que el temps de resolució dels procediments penals juvenils ha augmentat entre els dos períodes estudiats (2005 i 2008), principalment en el temps que impliquen els tràmits que duen a terme els jutjats.
2. D'altra banda, també s'ha vist que els territoris no tenen un comportament homogeni i hi ha força variabilitat. Caldria analitzar amb estudis qualitius i amb més profunditat els motius i justificacions d'aquests desequilibris abans de poder-hi fer propostes de millora ajustades.
3. El 22,4% dels *procediments base* estudiats s'han tramitat per faltes i han tingut una durada mitjana de 12,9 mesos. Atesa la poca entitat d'aquests fets delictius en relació amb el cost que implica la tramitació, entenem que cal seguir apostant sempre que sigui possible per una resposta extrajudicial, potser diversificant més les alternatives per als casos que no s'avinguin a mediació o per als quals aquesta no sigui la proposta de procés més adequada. També és important no permetre la prescripció dels fets, ja que pot donar a les parts una sensació d'impunitat o de manca de resposta.

Pel que fa a l'eficàcia:

4. No hem trobat cap evidència que ens pugui fer afirmar que anar més ràpid en la resolució dels procediments sigui millor en termes de l'eficàcia de la pena o de la resposta que rep el menor en termes de reinserció i reincidència. Una hipòtesi lògica, en aquest sentit, seria pensar que una resposta propera als fets és més efectiva que una altra d'allunyada en el temps, però els nostres resultats no avalen aquest apriorisme, o, si més no, generen contradiccions i dubtes, com també les hem recollit d'alguns dels estudis internacionals que hem exposat en el marc teòric d'aquesta recerca. Això ens fa pensar que cal dur a terme recerques més qualitatives que permetin fer una anàlisi completa de les variables que intervenen en l'eficàcia de les penes i, entre elles, valorar la influència del temps.
5. Caldria arribar a establir uns intervals de temps raonables en els quals es donin els millors resultats, combinant-hi l'eficiència del sistema i l'eficàcia de la pena.
6. En altres recerques que vulguin continuar aquesta línia d'estudi, cal recomanar que es faci recerca relativa als *temps subjectius* percebuts pels implicats (infractors, víctimes i agents que hi intervenen). Probablement, aquests temps tinguin més rellevància que els temps objectius que hem analitzat en aquest estudi.

Tot i que no té a veure amb la incidència del factor temps, en la recerca hem trobat que una tercera part dels *procediments base* han tingut nous procediments oberts per nous fets delictius comesos pels joves infractors. Hem vist que aquesta variable és molt predictiva de noves i repetides reincidències. Si un jove comet nous fets delictius, malgrat estar sotmès al control i a l'actuació dels diferents operadors jurídics durant el *procediment base*, la situació ha de crear alerta, ja que és un factor predictor molt rellevant de noves reincidències. Caldrà doncs, tenir-ho molt en compte en el procés que se segueixi amb el jove i la resposta que se li doni.

Barcelona, gener de 2013

9. Referències bibliogràfiques

AGNEW, R. (2006). *Pressured into crime: an overview of general strain theory*. Los Angeles: Roxbury Publishing Company.

AMAT, E., et al. (2011). *Els menors i la violència contra la parella*. Barcelona: CEJFE. (Publicació electrònica) www.gencat.cat/justicia/investigacions [consultat: 22 d'octubre de 2012].

AMORÓS, P. (coord.) (1992). *La temporalització de les mesures i la justícia juvenil*. Barcelona: Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (Documents de Treball).

ANDREWS, D.; i BONTA, J. (2006). *The Psychology of Criminal Conduct*. Cincinnati: Anderson Publishing Co. (4a ed.).

BADIA MARTÍN, M. del M. (2001). *Las percepciones de profesores y alumnos de ESO sobre la intervención en el comportamiento disruptivo: Un estudio comparativo de los IES y escuelas de enseñanza obligatoria de La comarca del Bages*. Tesi doctoral. Barcelona: Universitat Autònoma de Barcelona. (Publicació electrònica) <http://hdl.handle.net/10803/4732> [Consultat: 14 de maig de 2012].

BANDURA, A. (1987). *Teoría del aprendizaje social*. Madrid: Espasa-Calpe.

BAUMAN, Z. (2007). *Tiempos líquidos*. Barcelona: Tusquets Editores.

BECCARIA, C. (2004). *De los delitos y las penas*. Madrid: Alianza Editorial.

BELL, C. R. (1972). "Accurate performance of a time-estimation task in relation to sex, age, and personality variables". *Perceptual and Motor Skills*, 35, p. 175-178.

BOLAÑOS, M.; i VALERO, R. (2009). "Consideraciones teóricas para el abordaje empírico de la disuasión penal". *Revista CENIPEC*, 28, p. 69-95.

BUTTS, J. A.; CUSICK, G. R.; i ADAMS, B. (2009). *Delays in Youth Justice*. National Institute of Justice, Office of Justice Programs, U.S. Department of Justice.

BUTTS, J. A. (1997). "Necessarily Relative: Is Juvenile Justice Speedy Enough?". *Crime and Delinquency* (Sage Publications), 43, p. 3-5.

BUTTS, J. A.; i HALEMBA, G. (1994). "Delays in Juvenile Justice: Findings from a National Survey". *Juvenile and Family Court Journal*, 45, p.31-46B.

CALATAYUD, E. (2007). *Reflexiones de un juez de menores*. Granada: Dauro Ediciones.

CAPDEVILA, M.; i FERRER, M. (2012). *La reincidència en el Programa de Mediació i Reparació de Menors*. Barcelona: Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. (Publicació electrònica) www.gencat.cat/justicia/investigacions [consultat: 22 d'octubre de 2012].

CARMENA CASTRILLO, M. (1997). *Crónica de un desorden. Notas para reinventar la Justicia*. Madrid: Alianza Editorial.

CENTRE D'ESTUDIS JURÍDICS I FORMACIÓ ESPECIALITZADA (2010). "Adolescents... ara!". Document de treball inèdit. Jornada de formació al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada. Barcelona, 24 de novembre de 2010.

COHEN, S. (1988). *Visiones de control social*. Barcelona: PPU.

COMITÈ DE MINISTRES DEL CONSELL D'EUROPA (2003). *Concerning new ways of dealing with juvenile delinquency and the role of juvenile justice*. Recomanació Rec(2003)20, de 24 de setembre de 2003. (Publicació electrònica) <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=70063> [consultat: 26 d'abril de 2012].

CONDE ZABALA, J. M. (2001). "El nuevo sistema de justicia penal juvenil en España". A: GARCÍA MÉNDEZ, E. (comp.), *Adolescentes y responsabilidad penal*. Buenos Aires: Editorial Ad-Hoc. Disponible a: http://www.iin.oea.org/el_nuevo_sistema_M._Jesus_Conde.PDF [consultat: 30 d'abril de 2012].

CONSEJO GENERAL DEL PODER JUDICIAL (2007). *La Justicia Dato a Dato: año 2006*. (Publicació electrònica)

http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Estadistica_Judicial/Analisis_estadistico/La_Justicia_dato_a_dato/La_justicia_dato_a_dato___ano_2006 [consultat: 19 de novembre de 2012].

CONSEJO GENERAL DEL PODER JUDICIAL (2009). *La Justicia Dato a Dato: año 2008*. (Publicació electrònica)

http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Estadistica_Judicial/Analisis_estadistico/La_Justicia_dato_a_dato/La_justicia_dato_a_dato___ano_2008 [consultat: 4 de juny de 2012].

CONSEJO GENERAL DEL PODER JUDICIAL (2012). *La Justicia Dato a Dato: año 2011*. (Publicació electrònica)

http://www.poderjudicial.es/cgpj/es/Temas/Estadistica_Judicial/Analisis_estadistico/La_Justicia_dato_a_dato/La_justicia_dato_a_dato___ano_2011 [consultat: 19 de novembre de 2012].

CONSEJO GENERAL DEL PODER JUDICIAL . *Panorámica de la justicia durante 2008*. (Publicació electrònica)

<http://www.poderjudicial.es/stfls/cgpj/ESTADÍSTICA/DATOS%20DE%20JUSTICIA/FICHERO/Panorámica%20de%20la%20Justicia%202008.doc> [consultat: 4 de juny de 2012].

CONSEJO GENERAL DEL PODER JUDICIAL *Memoria anual. Actividad judicial por tribunal*. (Aplicació PC-AXIS). Disponible a:

<http://195.55.151.26:8040/estad/inicio.htm> [consultat: 4 de juny de 2012].

CONSELL D'EUROPA (2010). *Recomanació CM/R(2008)11 del Comitè de Ministres als Estats Membres sobre les regles europees per a infractors menors d'edat subjectes a sancions o mesures (Adoptada pel Comitè de Ministres el 5 de novembre de 2008 en la 1040a reunió dels representants dels Ministres)*. Barcelona: Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (Documents de Treball). (Publicació electrònica)

http://www20.gencat.cat/docs/Justicia/Documents/ARXIUS/SC_5_020_10_cat.pdf [consultat: 25 d'abril de 2012].

CONSELL D'EUROPA (2010). *Comentari a les Regles europees per a infractors menors d'edat sotmesos a sancions o mesures*. Barcelona: Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada (Documents de Treball). (Publicació electrònica).

http://www20.gencat.cat/docs/Justicia/Documents/ARXIUS/SC_5_021_10_cat.pdf
[consultat: 25 d'abril de 2012].

CORREA, A.; LUPIÁÑEZ, J.; i TUDELA, P. (2006). "La percepción del tiempo: una revisión desde la Neurociencia Cognitiva". *Cognitiva* (Fundación Infancia y Aprendizaje), 18, 2, p. 145-168.

CROW, I.; i STUBBING, T. (1999). "Fast Tracking Persistent Young Offenders: To What Effect?". *Liverpool Law Review*, 21, p.169-196.

DE LA ROSA CORTINA, J. M. (2011). "El tiempo y el proceso penal de menores: el principio de celeridad". *Diario La Ley*, 7567, 98/2011 (febrer) (Publicació electrònica) <http://diariolaley.laley.es/content/Inicio.aspx> [consultat: 25 d'abril de 2012].

ESPINOSA-FERNÁNDEZ, L.; *et al.* (2003). "Age-related changes and gender differences in time estimation". *Acta Psychologica*, 112, p. 221-232.

EYNSECK, H.; i GUDJONSSON, G. (1989). *The causes and cures of criminality*. Nova York: Plenum Press.

FABIA MIR, P. (1992). "Las especialidades del procedimiento de menores con relación a los principios del proceso penal". *Cuadernos de Derecho Judicial: Los principios del proceso penal*, 5, Madrid: Consejo General del Poder Judicial, p. 499-510.

FISCALÍA GENERAL DEL ESTADO. Memòries 2008, 2010, 2011 i 2012. Volum I Capítol III. *Actividad del Ministerio Fiscal*; Volum II Capítol II *Fiscalías de las Comunidades Autónomas y Fiscalías Provinciales*. (Publicació electrònica) http://www.fiscal.es/cs/Satellite?cid=1240559967610&language=es&pagename=PFiscal/Page/FGE_sinContenido [consultat: 19 de novembre de 2012].

FRIEDMAN, W. J.; i JANSSEN, S. M. J. (2010). "Aging and the speed of time". *Acta Psychologica*, 134, p. 130-141.

FUNES ARTEAGA, J. (2008). *El lugar de la infancia. Criterios para ocuparse de los niños hoy*. Barcelona: Editorial Graó.

GABALDÓN, L. (1987). *Control social y criminalidad en Venezuela*. Caracas: Editorial Jurídica Venezolana.

HANCOCK, P. A. (2010). "The effect of age and sex in the perception of time in life". *American Journal of Psychology*, 123(1), p. 1-13.

HANCOCK, P. A.; i RAUSCH, R. (2010). "The effects of sex, age, and interval duration on the perception of time". *Acta Psychologica*, 133, p. 170-179.

IDESCAT (2012). *Enquesta de l'ús del temps: principals resultats 2010-2011*. Barcelona: Institut d'Estadística de Catalunya.

LARROY, C.; i DE LA PUENTE, M. L. (2002). *El niño desobediente. Estrategias para su control*. Madrid: Editorial Pirámide.

LEMLICH, R. (1975). "Subjective acceleration of time with aging". *Perceptual and Motor Skills*, 41, p. 235-238.

LLEI ORGÀNICA 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la Responsabilitat Penal del Menor. I reformes posteriors.

LLEI ORGÀNICA 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal. I reformes posteriors.

LIPOVETSKY, G. (2007). *La felicidad paradójica*. Barcelona: Editorial Anagrama.

LOEBER, R.; FARRINGTON, D.; i REDONDO, S. (2011). "La transición desde la delincuencia juvenil a la delincuencia adulta". *Revista Española de Investigación Criminológica*, monografía 1, 9. (Publicació electrònica) www.criminologia.net [consultat: 1 de juny de 2012].

LÓPEZ LUQUE, A.; *et al.* (1994). "Lentitud de los procesos penales en Málaga". *Boletín Criminológico* (Instituto Andaluz Interuniversitario de Criminología), 3 (setembre).

MAHONEY, A. K. (1985). "Time and Process in Juvenile Court". *The Justice System Journal*, 10(1), p. 37-55.

MARÍ-KLOSE, P.; *et. al.* (2008). *Temps de les famílies: anàlisi dels usos del temps: anàlisi sociològica dels usos del temps dins de les llars catalanes a partir de les dades del Panel de Famílies i Infància*. Barcelona: Secretaria de Polítiques Familiars i Drets de Ciutadania. Departament d'Acció Social i Ciutadania. Generalitat de Catalunya.

MINOR, K. I.; HARTMANN, D. J.; i TERRY, S. (1997). "Predictors of Juvenile Court Actions and Recidivism". *Crime and Delinquency* (Sage Publications), 43, p. 329-333.

MORONDO TARAMUNDI, M. D. (1998). "La reforma de la justícia de menors en el País Vasco". A: DODELÓN GONZÁLEZ, E.; i PICONTÓ NOVALES, T. (comp.), *Transformaciones del Estado y del Derecho Contemporáneos*. Madrid: Dykinson, p. 171-172.

PÉREZ JIMÉNEZ, F. (2006). *Menores infractores: estudio empírico de la respuesta penal*. València: Tirant Lo Blanch.

RAMON UBIETO, J. (2010). "Infants i adolescents: els nous escenaris del malestar". *Cercle Obert 2010: espai de formació i debat sobre recerca*. Conferència organitzada per CIIMU, gener 2010. Barcelona: Institut d'infància i Món Urbà.

ROIG ALTOZANO, M. (2012). *Nueva discusión sobre la prescripción, esta vez en el proceso penal de menores*. Recuperat a: Legaltoday.com <http://www.legaltoday.com/practica-juridica/penal/penal/nueva-discusion-sobre-la-prescripcion-esta-vez-en-el-proceso-penal-de-menores> [consultat: 20 de novembre de 2012].

SÁNCHEZ TORRES, E. (2011). *Conciliar para educar*. Barcelona: Fundació Jaume Bofill (Informes Breus, 34).

SENTÈNCIA núm. 343/2011, AP Girona, Secció 3a, de 6 de juliol de 2011. <http://audiencias.vlex.es/vid/-347858674> [consultat: 19 de novembre de 2012].

SENTÈNCIA núm. 826/2011, AP Barcelona, Secció 3a, de 5 d'octubre de 2011. <http://audiencias.vlex.es/vid/-344755454> [consultat: 19 de novembre de 2012].

SENTÈNCIA núm. 846/2011, AP Barcelona, Secció 3a, de 6 d'octubre de 2011.
<http://audiencias.vlex.es/vid/-344755454> [consultat: 19 de novembre de 2012].

SOBRAL, J.; *et al.* (2000). "Personalidad y conducta antisocial: amplificadores individuales de los efectos contextuales". *Psicothema*, 12(4), p. 661-670.

STANGELAND, P.; GARRIDO, V.; i REDONDO, S. (2001). *Principios de criminología*. València: Tirant lo Blanch (2a ed.).

TOHARIA CORTÉS, J. J.; i GARCÍA DE LA CRUZ HERRERO, J. J. (2005). *La justicia ante el espejo: 25 años de estudios de opinión del CGPJ*. Madrid: Consejo General del Poder Judicial.

THIÓ DE POL, C. (2008). *Entre pares i fills*. Barcelona: Editorial Barcanova.

URRA PORTILLO, J. (1995). *Menores, la transformación de la realidad*. Madrid: Siglo XXI.

VÁSQUEZ ECHEVERRÍA, A. (2011). "Experiencia Subjetiva del Tiempo y su Influencia en el Comportamiento: Revisión y Modelos". *Psicología: Teoría e Pesquisa*, 27, p. 215-223.

10. Annexos

Annex 1. Capítol 3.3: Durada de les actuacions dels òrgans que hi intervenen (taules A1 i A2)

Taula A1. Temps parcials dins de fiscalia

Mitjanes en les diverses fases (en dies)	N	\bar{x} dies	DT
Des del fet fins que s'obren diligències	5.405	14,3	33,6
Des que s'obren diligències fins a l'obertura de l'expedient	5.695	26,8	27,6
Des de l'obertura d'expedient fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió	4.257	179,7	115,4
Des de l'escrit d'al·legacions o conclusió fins a la remissió al jutjat	4.213	7,5	9,5
Fiscalia (mitjana total)	5.619	210,4	116,3

Taula A2. Temps parcials dins de jutjats

Mitjanes en les diverses fases (en dies)	N	\bar{x} dies	DT
Des de la remissió al jutjat fins al primer assenyalament	3.409	75,8	52,4
Des del primer assenyalament fins a l'audiència	3.016	133,6	97,7
Des de l'audiència fins a la resolució	2.958	22,9	59,6
Jutjat (mitjana total)	5.094	199,6	161,5

Annex 2. Capítol 3.4: Durada del procediment segons el tipus de resolució (taules A3 fins a A14)

Taula A3. Temps parcials dins de fiscalia dels procediments resolts amb sentència condemnatòria

Sentència condemnatòria Intervals de temps dins de fiscalia	N	\bar{x} dies	DT
Des del fet fins que s'obren diligències	2.835	12,3	29,2
Des que s'obren diligències fins a l'obertura de l'expedient	2.842	27,0	27,4
Des de l'obertura d'expedient fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió	2.264	163,1	95,8
Des de l'escrit d'al·legacions o conclusió fins a la remissió al jutjat	2.240	7,3	8,9
Total fiscalia	2.809	202,8	107,1

Taula A4. Temps parcials dins de fiscalia dels procediments resolts amb sentència absolutòria

Sentència absolutòria	N	\bar{x} dies	DT
Intervals de temps dins de fiscalia			
Des del fet fins que s'obren diligències	543	19,7	42,3
Des que s'obren diligències fins a l'obertura de l'expedient	544	28,9	30,3
Des de l'obertura d'expedient fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió	465	176,2	100,8
Des de l'escrit d'al·legacions o conclusió a fins la remissió al jutjat	461	7,0	8,3
Total fiscalia	554	214,6	113,8

Taula A5. Temps parcials dins de fiscalia dels procediments resolts amb sobreseïment

Sobreseïment	N	\bar{x} dies	DT
Intervals de temps dins de fiscalia			
Des del fet fins que s'obren diligències	1.760	15,3	36,7
Des que s'obren diligències fins a l'obertura de l'expedient	1.752	26,4	27,1
Des de l'obertura d'expedient fins a l'escrit d'al·legacions o conclusió	1.384	206,7	140,0
Des de l'escrit d'al·legacions o conclusió fins a la remissió al jutjat	1.372	7,8	10,4
Total fiscalia	1.734	231,8	131,6

Taula A6. Temps de l'ATM segons el tipus de resolució

Tipus de resolució	N	\bar{x} dies	DT
Sentència condemnatòria	2.943	80,6	63,8
Sentència absolutòria	561	72,2	52,2
Sobreseïment	1.416	82,6	60,6

Taula A7. Temps parcials dins de jutjats dels procediments resolts amb sentència condemnatòria

Sentència condemnatòria	N	\bar{x} dies	DT
Intervals de temps dins de jutjat			
Des de la remissió al jutjat fins al primer assenyalament	2.529	73,4	50,9
Des del primer assenyalament fins a l'audiència	2.193	120,5	92,7
Des de l'audiència fins a la resolució	2.180	11,7	40,0
Total jutjat	2.805	198,8	120,5

Taula A8. Temps parcials dins de jutjats dels procediments resolts amb sentència absolutòria

Sentència absolutòria	N	\bar{x} dies	DT
Intervals de temps dins de jutjat			
Des de la remissió al jutjat fins al primer assenyalament	482	75,4	49,9
Des del primer assenyalament fins a l'audiència	439	192,3	89,7
Des de l'audiència fins a la resolució	454	40,0	69,3
Total jutjat	532	302,9	132,5

Taula A9. Temps de jutjats dels procediments resolts amb sobreseïment

Sobreseïment	N	\bar{x} dies	DT
Intervals de temps dins de jutjat			
Total jutjat	1.627	162,9	208,7

Taula A10. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de sentència condemnatòria

Tipus de sentència condemnatòria	Òrgan	N	\bar{x} dies	DT
Internament	Fiscalia	601	175,5	103,2
	ATM	606	70,2	60,6
	Jutjat	599	161,9	103,8
Medi obert	Fiscalia	1.960	208,6	106,2
	ATM	2.083	82,2	64,2
	Jutjat	1.955	204,5	118,5
Amonestació	Fiscalia	244	224,8	112,6
	ATM	254	91,8	65,3
	Jutjat	247	245,5	146,6
Extinció responsabilitat penal	Fiscalia	4	129,3	70,5
	ATM	0	-	-
	Jutjat	4	30,3	17,2

Taula A11. Temps dels òrgans que hi intervenen segons el tipus de sobreseïment

Tipus de sobreseïment	Òrgan	N	\bar{x} dies	DT
Sobreseïment lliure	Fiscalia	836	205,9	113,4
	ATM	745	87,1	61,2
	Jutjat	785	143,1	205,2
Sobreseïment provisional	Fiscalia	199	229,0	128,3
	ATM	161	76,6	56,8
	Jutjat	167	125,8	158,2

Tipus de sobreseïment	Òrgan	N	\bar{x} dies	DT
Sobreseïment per prescripció	Fiscalia	699	263,6	145,3
	ATM	510	78,0	60,5
	Jutjat	675	195,2	219,3

Taula A12. Durada total dels procediments segons les seves característiques i el tipus de sentència condemnatòria

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT
Nombre d'implicats	1 implicat	1.716	396,4	177,1
	2 o 3 implicats	1.159	443,7	188,3
	Més de 3 implicats	231	492,2	187,5
Antecedents	Sense antecedents	796	438,3	196,2
	Amb antecedents	2.310	415,3	180,0
Nombre d'antecedents	Cap precedent	796	438,3	196,2
	1 o 2 antecedents	878	430,4	184,5
	De 3 a 6 antecedents	788	391,0	166,2
	Més de 6 antecedents	644	424,3	187,1
ATM / MRM	ATM	2.653	413,0	184,5
	ATM i MRM	358	480,6	161,5

Taula A13. Durada total dels procediments segons les seves característiques i el tipus de sentència absolutòria

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT
Nombre d'implicats	1 implicat	243	505,5	188,6
	2 o 3 implicats	239	526,9	182,8
	Més de 3 implicats	71	642,2	211,7
Antecedents	Sense antecedents	206	517,4	186,1
	Amb antecedents	347	541,2	198,0
Nombre d'antecedents	Cap precedent	206	517,4	186,1
	1 o 2 antecedents	159	558,2	196,5
	De 3 a 6 antecedents	108	561,1	198,5
	Més de 6 antecedents	80	480,3	190,3
ATM / MRM	ATM	527	531,6	196,1
	ATM i MRM	24	544,3	142,8

Taula A14. Durada total dels procediments segons les seves característiques i el tipus de sobreseïment

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT
Nombre d'implicats	1 implicat	992	425,5	272,2
	2 o 3 implicats	637	457,7	276,2
	Més de 3 implicats	200	445,0	243,5
Antecedents	Sense antecedents	750	384,5	245,0
	Amb antecedents	1.057	480,1	282,5
Nombre d'antecedents	Cap precedent	750	384,5	245,0
	1 o 2 antecedents	471	449,4	272,6
	De 3 a 6 antecedents	333	502,6	287,6
	Més de 6 antecedents	253	507,7	289,2
ATM / MRM	ATM	1.280	470,5	279,4
	ATM i MRM	159	439,1	245,6

Annex 3. Capítol 4.1: El temps del procediment segons els fets delictius (taules A15 i A16)

Taula A15. Temps dels òrgans que hi intervenen segons la categoria del fet delictiu

Categoria del fet delictiu	Òrgan	N	\bar{x} dies	DT
Contra les persones	Fiscalia	1.819	205,4	112,9
	ATM	1.790	83,3	59,8
	Jutjat	1.731	199,5	166,0
Contra la llibertat sexual	Fiscalia	43	204,8	145,0
	ATM	41	71,0	63,6
	Jutjat	35	201,4	151,0
Contra la propietat	Fiscalia	2.584	217,1	118,2
	ATM	2.538	75,7	61,2
	Jutjat	2.478	203,1	162,3
Drogues	Fiscalia	68	288,2	147,9
	ATM	64	72,5	61,0
	Jutjat	65	227,6	190,5
Trànsit	Fiscalia	142	211,7	113,7
	ATM	141	102,1	75,0
	Jutjat	130	183,0	145,0
Altres	Fiscalia	680	220,7	115,1
	ATM	695	80,8	60,7
	Jutjat	635	188,6	146,6

Taula A16. Tipus de fet delictiu segons diverses variables

Variable	Categoria		Tipus de fet delictiu					
			Contra les persones	Contra la llibertat sexual	Contra la propietat	Drogues	Trànsit	Altres
Nombre d'implicats	1 implicat	N	1.132	31	1.279	57	129	364
		\bar{x} dies	399,6	438,6	432,4	519,4	421,3	393,9
		DT	215,6	248,7	219,4	266,1	208,7	203,1
	2 o 3 implicats	N	570	12	1.242	11	16	239
		\bar{x} dies	483,3	557,1	447,7	630,3	443,6	457,9
		DT	241,5	280,9	211,0	195,3	283,1	203,0
	Més de 3 implicats	N	179	3	224	4	2	111
		\bar{x} dies	465,8	268,0	488,8	426,0	463,5	583,9
		DT	230,9	0,0	227,3	0,0	55,9	230,5
Antecedents	No	N	753	22	648	28	46	255
		\bar{x} dies	408,7	519,3	436,2	477,9	360,1	439,6
		DT	228,3	252,0	216,9	235,6	180,1	209,0
	Sí	N	1.079	21	2.037	43	96	438
		\bar{x} dies	443,5	409,5	445,6	561,6	437,8	442,0
		DT	226,3	265,2	216,3	260,8	205,4	213,1
Tipus d'actuació equip tècnic	ATM	N	1.525	35	2.263	60	106	575
		\bar{x} dies	436,0	442,3	449,7	544,1	429,2	451,0
		DT	230,6	269,3	216,4	253,9	232,4	216,7
	ATM i MRM negativa	N	213	3	219	4	35	76
		\bar{x} dies	461,2	733,3	483,1	413,8	418,7	488,8
		DT	190,3	297,8	196,1	107,7	158,0	185,3

Variable	Categoria		Tipus de fet delictiu					
			Contra les persones	Contra la llibertat sexual	Contra la propietat	Drogues	Trànsit	Altres
Tipus de resolució	Sentència condemnatòria	N	1018	16	1587	35	96	354
		\bar{x} dies	410,4	462,0	422,96	488,9	375,5	447,9
		<i>DT</i>	190,7	288,7	179,424	217,4	135,6	186,7
	Sentència absolutòria	N	196	13	231	8	3	102
		\bar{x} dies	551,0	478,3	523,9	543,6	895,0	510,8
		<i>DT</i>	210,7	181,0	180,0	59,9	207,8	187,6
	Sobreseïment	N	626	14	877	28	43	241
		\bar{x} dies	21,5	458,2	456,7	573,9	462,0	397,9
		<i>DT</i>	271,7	306,7	273,2	317,8	262,1	244,4

Annex 4. Capítol 4.2: El temps segons el territori (taules A17 i A18)

Taula A17. Temps per territoris segons diverses variables

Variable	Categoria	Barcelona			Girona			Lleida			Tarragona			Sig.
		N	\bar{x} dies	DT	N	\bar{x} dies	DT	N	\bar{x} dies	DT	N	\bar{x} dies	DT	
Nombre d'implicats	1 implicat	2.277	415,0	212,8	303	354,8	166,4	108	334,6	126,3	304	518,6	280,0	*
	2 o 3 implicats	1.621	457,6	209,3	172	424,9	195,0	89	378,7	199,3	208	544,0	298,1	
	Més de 3 implicats	418	501,1	233,5	38	584,9	185,7	41	385,3	207,5	26	524,4	244,0	
Antecedents	Sense antecedents	1.265	418,7	215,4	185	418,6	201,7	99	391,5	176,7	203	482,8	279,1	*
	Amb antecedents	2.912	445,0	211,7	328	382,2	179,3	139	337,2	166,4	335	556,5	285,9	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	1.265	418,7	215,4	185	418,6	201,7	99	391,5	176,7	203	482,8	279,1	*
	1 o 2 antecedents	1.158	449,2	212,5	133	413,7	197,7	68	359,2	170,3	149	528,3	285,5	
	De 3 a 6 antecedents	958	437,6	210,4	107	352,0	164,3	51	310,2	154,1	113	561,0	274,7	
	Més de 6 antecedents	796	447,8	212,2	88	371,5	160,8	20	331,4	180,7	73	607,1	299,8	
ATM / MRM	ATM	3.536	443,9	216,4	419	391,5	187,5	182	339,7	166,1	427	562,1	275,6	*
	ATM i MRM	406	462,1	192,3	63	465,0	143,3	40	449,1	148,8	41	605,1	233,9	
Tipus de resolució	Sobreseïment	1.401	409,4	249,3	22	208,8	133,2	26	462,5	310,9	380	559,0	310,3	*
	Sentència absolutòria	448	550,9	191,5	57	389,6	149,0	8	393,0	162,4	40	555,6	191,5	
	Sentència condemnatòria	2.350	430,6	184,9	434	405,6	190,6	204	345,4	142,5	118	422,1	186,7	
Tipus de sobreseïment	Sobreseïment lliure	598	294,8	178,0	-	-	-	15	449,0	352,2	262	641,8	296,6	*
	Sobreseïment provisional	132	391,6	231,8	20	215,4	135,7	6	410,3	121,3	58	315,1	191,0	
	Sobreseïment prescripció	671	515,1	260,9	2	142,5	115,3	5	565,6	365,5	60	433,2	298,7	
Tipus de sentència condemnatòria	Internament	505	365,6	174,2	63	341,2	173,3	51	264,0	122,8	28	342,1	141,7	*
	Medi obert	1.644	441,2	178,7	328	418,0	190,3	153	372,6	138,6	69	435,6	199,0	
	Amonestació	198	513,4	208,1	43	405,3	201,4	-	-	-	21	484,3	169,2	
	Extinció resp. penal	3	100,0	59,4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

Variable	Categoria	Barcelona			Girona			Lleida			Tarragona			Sig.
		N	\bar{x} dies	DT	N	\bar{x} dies	DT	N	\bar{x} dies	DT	N	\bar{x} dies	DT	
Prescripció	No	3.486	422,6	199,1							1	106,0		
	Sí	723	516,7	264,1	2	142,5	115,3	5	565,6	365,5	60	433,2	298,7	
Tipus de fet	Delicte	3.316	456,4	224,5	335	425,7	209,1	202	360,4	181,0	476	518,6	283,4	*
	Falta	1.000	383,0	170,5	178	338,2	122,7	36	356,5	115,6	62	606,0	290,3	
Fet agrupat	Contra les persones	1.481	430,0	222,9	178	365,2	184,1	61	387,7	185,6	161	532,1	296,0	
	Contra la llibertat sexual	28	443,6	216,3	6	651,5	315,8	2	267,5	19,1	10	422,0	313,3	
	Contra la propietat	2.147	443,2	208,8	217	404,8	176,4	121	338,3	182,6	260	532,1	284,5	*
	Drogues	53	522,5	250,7	3	522,0	115,5	5	380,6	101,5	11	644,2	301,9	
	Trànsit	105	422,4	196,6	13	321,8	119,3	10	292,8	81,0	19	574,6	316,3	
	Altres	502	445,1	219,1	96	420,0	204,8	39	402,1	130,2	77	496,0	250,1	
Violència en el fet	Violent	2.295	436,2	220,2	231	370,4	182,3	109	336,9	180,4	246	526,8	294,2	*
	No violent	2.021	442,9	209,9	282	415,9	191,0	129	379,2	163,7	292	530,3	278,1	
Gravetat en el delicte	Delicte greu	505	365,6	174,2	63	341,2	173,3	51	264,0	122,8	28	342,1	141,7	*
	No delicte greu	3.694	446,0	216,1	450	402,9	189,3	187	386,0	175,1	510	538,9	287,8	
Sexe	Home	3.643	445,4	217,0	446	399,7	188,4	195	350,0	166,3	471	534,1	284,6	*
	Dona	673	406,7	203,4	67	366,7	186,3	43	404,5	193,9	67	491,1	289,6	
Nacionalitat	Espanyol	2.394	438,5	211,8	303	409,9	200,6	171	349,1	172,3	337	533,2	283,4	*
	Estranger	1.922	440,4	219,8	210	374,4	167,2	67	387,1	171,1	201	521,2	289,1	
Edat en el primer fet	14	616	444,1	197,4	75	435,5	200,5	42	360,2	155,0	77	529,9	286,7	
	15	916	441,7	209,1	108	408,5	201,8	65	356,4	177,6	117	534,8	276,2	*
	16	1.303	440,6	212,8	150	380,5	167,0	71	351,2	184,2	148	553,5	265,7	
	17	1.427	439,3	227,6	177	379,8	188,2	57	381,8	165,4	183	523,9	301,2	

* Valors amb diferències estadísticament significatives respecte a la mitjana; $p \leq 0,001$.

Taula A18. Temps per territoris segons diverses variables

Variable	Categoria	Remissió-assenyament				Assenyament-audiència				Audiència-resolució				Jutjat (mitjana total)			
		N	\bar{X} dies	DT	Sig.	N	\bar{X} dies	DT	Sig.	N	\bar{X} dies	DT	Sig.	N	\bar{X} dies	DT	Sig.
Jutjat	Jutjat de Menors Barcelona 1	495	65,2	43,6		497	138,3	93,7		494	9,7	43,7		692	179,4	139,1	
	Jutjat de Menors Barcelona 2	485	74,6	40,4		470	100,1	86,0		457	9,4	39,7		666	141,8	117,2	
	Jutjat de Menors Barcelona 3	476	74,3	40,4		465	152,6	111,9		471	20,5	52,6		650	213,1	167,1	
	Jutjat de Menors Barcelona 4	495	64,8	42,5		495	135,4	84,8		478	27,6	62,7		678	185,7	147,2	
	Jutjat de Menors Barcelona 5	496	60,0	38,6	*	504	132,6	92,6	*	487	48,3	81,4	*	671	209,3	165,9	*
	Jutjat de Menors Barcelona 6	441	141,5	66,1		459	139,7	106,7		444	19,8	56,9		638	253,2	173,9	
	Jutjat de Menors Girona	393	48,0	28,8		0	.	.		0	.	.		412	149,8	79,9	
	Jutjat de Menors Lleida	1	16,0	.		0	.	.		0	.	.		123	116,2	85,0	
	Jutjat de Menors Tarragona	0	.	.		0	.	.		0	.	.		386	313,6	223,9	
	Altres	1	10,0	.		1	31,0	.		1	16,0	.		1	57,0	.	
	Mitjana		3.283	75,2	51,9		2.891	133,1	97,5		2.832	22,7	59,4		4.917	199,7	160,9

* Valors amb diferències estadísticament significatives respecte a la mitjana; $p \leq 0,001$.

Annex 5. Capítol 4.3: El Temps segons les característiques del jove (taules A19 fins a A24)

Taula A19. El temps de mitjana (en dies) de les causes segons el gènere i respecte als diferents períodes del procediment

Període del procediment	Gènere	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Temps total	Home	4.755	446,0	223,4	*
	Dona	850	410,1	211,0	
Total fiscalia	Home	4.782	211,5	118,8	
	Dona	837	204,2	100,7	
Total ATM	Home	4.489	78,6	61,5	*
	Dona	780	85,3	59,6	
Total jutjat	Home	4.320	203,0	161,7	*
	Dona	774	180,7	159,0	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula A20. Variables amb diferències significatives respecte al gènere

Variable	Categoria	Home		Dona	
		N	% vàlid	N	% vàlid
Antecedents	Sense antecedents	1.385	29,4	401	*47,2
	Amb antecedents	3.320	*70,6	449	52,8
Antecedents	Sense antecedents	1.385	29,4	401	*47,2
	1 o 2 antecedents	1.300	27,6	239	28,1
	De 3 a 6 antecedents	1.134	*24,1	109	12,8
	Més de 6 antecedents	886	*18,8	101	11,9
ATM / MRM	ATM	4.172	*90,0	694	86,5
	ATM i MRM	465	10,0	108	*13,5
Tipus de fet	Delicte	4.080	*80,3	571	62,5
	Falta	998	19,7	343	*37,5
Categoria del fet	Contra les persones	1.573	31,0	428	*46,8
	Contra la llibertat sexual	53	1,0	0	0,0
	Contra la propietat	2.571	*50,6	347	38,0
	Drogues	66	1,3	12	1,3
	Trànsit	144	*2,8	9	1,0
	Altres	671	13,2	118	12,9
Violència en el fet	Violent	2.515	49,5	535	*58,5
	No violent	2.563	*50,5	379	41,5
Delictes greus	Delicte greu	599	*12,7	51	6,0
	No delicte greu	4.130	87,3	803	*94,0
Tipus de resolució	Sobreseïment	1.508	31,9	367	*43,0
	Sentència absolutòria	504	*10,7	69	8,1
	Sentència condemnatòria	2.717	*57,5	418	48,9

Variable	Categoria	Home		Dona	
		N	% vàlid	N	% vàlid
Prescripció	No prescrit	3.037	*82,6	504	74,2
	Prescrit	640	17,4	175	*25,8

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula 21. El temps de mitjana (en dies) de les causes segons la nacionalitat i respecte als diferents períodes del procediment

Període del procediment	Nacionalitat	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Temps total	Espanyol	3.205	441,0	220,8	
	Estranger	2.400	439,9	223,4	
Total fiscalia	Espanyol	3.183	210,5	114,0	
	Estranger	2.436	210,4	119,3	
Total ATM	Espanyol	3.104	82,8	61,9	*
	Estranger	2.165	74,9	60,1	
Total jutjat	Espanyol	2.893	200,2	157,6	
	Estranger	2.201	198,8	166,4	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula 22. Variables amb diferències significatives respecte a la nacionalitat

Variable	Categoria	Espanyol		Estranger	
		N	% vàlid	N	% vàlid
Gènere	Home	2.998	83,1	2.390	*87,7
	Dona	611	*16,9	334	12,3
Implicats	1 implicat	1.835	53,5	1.346	52,5
	2 o 3 implicats	1.237	36,0	989	*38,6
	Més de 3 implicats	361	*10,5	228	8,9
Antecedents	Sense antecedents	1.123	*35,3	663	27,9
	Amb antecedents	2.057	64,7	1.712	*72,1
Antecedents	Sense antecedents	1.123	*35,3	663	27,9
	1 o 2 antecedents	937	*29,5	602	25,3
	De 3 a 6 antecedents	634	19,9	609	*25,6
	Més de 6 antecedents	486	15,3	501	*21,1
ATM / MRM	ATM	2.812	87,8	2.054	*91,8
	ATM i MRM	389	*12,2	184	8,2
Categoria del fet	Contra les persones	1.161	33,8	840	32,8
	Contra la llibertat sexual	24	0,7	29	*1,1
	Contra la propietat	1.551	45,2	1.367	*53,4
	Drogues	38	1,1	40	1,6
	Trànsit	118	*3,4	35	1,4
	Altres	538	*15,7	251	9,8

Variable	Categoria	Espanyol		Estranger	
		N	% vàlid	N	% vàlid
Violència en el fet	Violent	1.698	49,5	1.352	*52,8
	No violent	1.732	*50,5	1.210	47,2
Delictes greus	Delicte greu	311	9,7	339	*14,2
	No delicte greu	2.886	*90,3	2.047	85,8
Tipus de resolució	Sobreseïment	978	30,6	897	*37,6
	Sentència absolutòria	348	*10,9	225	9,4
	Sentència condemnatòria	1.871	*58,5	1.264	53,0
Prescripció	No prescrit	2.084	*87,0	1.457	74,3
	Prescrit	311	13,0	504	*25,7

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula 23. El temps de mitjana (en dies) de les causes segons el gènere i respecte als diferents períodes del procediment

Període del procediment	Edat (anys)	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Temps total	14	810	447,1	208,1	
	15	1.206	443,2	217,2	
	16	1.672	441,4	217,2	
	17	1.844	440,2	233,2	
Total fiscalia	14	769	221,6	116,2	
	15	1.130	219,9	115,7	*
	16	1.616	214,1	117,0	
	17	1.752	207,7	117,2	
Total ATM	14	754	84,7	63,0	
	15	1.154	80,7	62,2	*
	16	1.605	79,4	61,7	
	17	1.718	76,7	58,9	
Total jutjat	14	732	198,0	158,3	
	15	1.080	198,3	166,3	
	16	1.535	198,6	155,7	
	17	1.671	205,6	165,3	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula A24. Variables amb diferències significatives respecte a l'edat

Variable	Categoria	14 anys		15 anys		16 anys		17 anys	
		N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid
Gènere	Home	690	80,0	1.062	81,4	1.531	85,8	1.718	*87,9
	Dona	173	*20,0	242	*18,6	253	14,2	236	12,1
Implicats	1 implicat	373	43,2	599	45,9	933	52,3	1.219	*62,4
	2 o 3 implicats	392	*45,4	548	*42,0	661	37,1	594	30,4
	Més de 3 implicats	98	11,4	157	*12,0	190	10,7	141	7,2

Variable	Categoria	14 anys		15 anys		16 anys		17 anys	
		N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid	N	% vàlid
Antecedents	Sense antecedents	303	*37,5	424	*35,2	460	28,0	558	30,6
	Amb antecedents	506	62,5	779	64,8	1.182	*72,0	1.264	69,4
Antecedents	Sense antecedents	303	*37,5	424	*35,2	460	28,0	558	30,6
	1 o 2 antecedents	215	26,6	341	28,3	443	27,0	531	29,1
	De 3 a 6 antecedents	170	21,0	252	20,9	402	*24,5	401	22,0
	Més de 6 anteced.	121	15,0	186	15,5	337	*20,5	332	18,2
Nacionalitat	Espanyol	468	54,2	768	58,9	1.072	*60,1	1.083	55,4
	Estranger	395	*45,8	536	41,1	712	39,9	871	*44,6
Categoria del fet	Contra les persones	250	29,0	438	33,6	583	32,7	704	*36,0
	C. la llibertat sexual	10	1,2	13	1,0	16	0,9	12	0,6
	Contra la propietat	477	*55,3	667	*51,2	859	48,2	872	44,6
	Drogues	3	0,3	8	0,6	17	1,0	46	*2,4
	Trànsit	10	1,2	24	1,8	56	*3,1	59	3,0
	Altres	113	13,1	154	11,8	253	14,2	261	13,4
Delictes greus	Delicte greu	85	10,5	149	12,4	225	*13,6	183	10,0
	No delicte greu	728	89,5	1.056	87,6	1.427	86,4	1.644	*90,0
Prescripció	No prescrit	481	77,8	733	80,2	1.111	*84,2	1.156	80,8
	Prescrit	137	*22,2	181	19,8	209	15,8	275	19,2

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Annex 6. Capítol 4.4: Incidència de les mesures cautelars en el temps (taula A25)

Taula A25. Proporció d'aplicació de mesures cautelars i temps de durada mitjana de la mesura cautelar

Variable	Categoria	% (vàlid)			Temps cautelar		
		N	No cautelar	Sí cautelar	\bar{x} dies	DT	Sig.
Sexe	Home	5.388	84,8	**89,5	162,6	167,9	
	Dona	945	**15,2	10,5	157,6	169,0	
Nacionalitat	Espanyol	3.609	*57,6	48,2	153,0	156,4	
	Estranger	2.724	42,4	*51,8	170,5	177,7	
Area geogràfica de procedència	Unió Europea	498	*18,9	11,5	145,7	142,0	
	Resta d'Europa	52	2,0	0,5	74,5	149,0	
	Magrib	1.159	42,7	41,3	160,1	168,5	
	Resta d'Àfrica	49	1,9	0,9	242,0	104,7	
	Amèrica Central i del Sud	901	32,1	*44,5	191,2	194,5	
	Àsia	59	2,2	1,4	97,7	137,0	
	Resta del món	6	0,2	0,0	-	-	

Variable	Categoria	% (vàlid)			Temps cautelar		
		N	No cautelar	Sí cautelar	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre de fets	1 fet	4.095	*70,3	42,5	147,7	177,7	
	2 fets	1.317	21,7	*25,4	164,9	160,4	
	3 o més fets	580	8,0	*32,1	184,1	155,1	
Tipus de fet	Delicte	4.651	76,0	*98,8	162,3	167,5	
	Falta	1.341	*24,0	1,2	144,3	202,3	
Categoria del fet	Contra les persones	2.001	32,3	*47,5	172,9	164,3	
	Contra la llibertat sexual	53	0,7	*3,6	182,3	224,9	
	Contra la propietat	2.918	48,8	47,3	151,7	167,2	
	Drogues	78	1,3	1,4	198,4	151,1	
	Trànsit	153	*2,7	0,0	-	-	
	Altres	789	*14,1	0,2	-	-	
Violència en el fet	Violent	3.050	47,9	*90,3	164,2	168,6	
	No violent	2.942	*52,1	9,7	140,2	159,7	
Delictes greus	Delicte greu	650	8,2	*56,1	187,5	160,0	**
	No delicte greu	4.993	*91,8	43,9	144,9	173,1	
Antecedents	Sense antecedents	1.786	**32,7	25,5	176,9	169,1	
	Amb antecedents	3.769	67,3	**74,5	161,3	168,0	
Nombre d'antecedents	Cap antecedent	1.786	*32,7	25,5	176,9	169,1	
	1 o 2 antecedents	1.539	27,7	27,3	195,9	166,7	*
	De 3 a 6 antecedents	1.243	21,6	*32,5	167,1	168,0	
	Més de 6 antecedents	987	18,0	14,8	99,2	154,0	
ATM / MRM	ATM	4.866	88,8	*97,3	167,6	168,1	
	ATM i MRM negativa	573	*11,2	2,7	147,3	169,8	
Tipus resolució	Sobreseïment	1.875	*35,0	15,2	103,6	141,0	
	Sentència absolutòria	573	*10,6	6,5	155,1	212,0	*
	Sentència condemnatòria	3.135	54,4	*78,3	182,9	166,4	
Prescripció	No	3.541	80,0	*96,4	174,3	175,3	**
	Sí	815	*20,0	3,6	89,7	175,4	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Annex 7. Capítol 4.5: El temps segon la reincidència (taules A26 i A27)

Taula A26. Els fets durant la tramitació del *procediment base* segons les variables controlades en l'estudi

Variable	Categoria	Sense fets durant el <i>procediment base</i>	Amb fets durant el <i>procediment base</i>
		% (vàlid)	% (vàlid)
Gènere	Home	82,4	*90,4
	Dona	*17,6	9,6
Nacionalitat	Espanyol	*60,2	50,6
	Estranger	39,8	*49,4
Territori	Barcelona	73,0	*80,7
	Girona	*11,4	7,6
	Lleida	*6,2	2,2
	Tarragona	9,3	9,4
Antecedents	Amb antecedents	50,7	*97,0
	Sense antecedents	*49,3	3,0
Agrupació del delicte	Contra les persones	*36,0	28,7
	Contra la llibertat sexual	*1,1	0,5
	Contra la propietat	44,6	*56,3
	Drogues	1,4	1,0
	Trànsit	2,6	2,4
	Altres	*14,3	11,1
Tipus de fet	Delicte	77,6	77,6
	Falta	22,4	22,4
Violència en el fet	Violent	*53,0	47,0
	No violent	47,0	*53,0
Delicte greu	Delicte greu	9,4	*15,5
	Delicte no greu	*90,6	84,5
Descripció de la resolució	Internament	9,4	*15,5
	Medi obert	37,3	*43,8
	Amonestació	*5,5	3,5
	Extinció de la resp. penal	0,1	0,0
	Absolució	10,3	10,2
	Sobreseïment lliure	*19,6	10,1
	Sobreseïment provisional	*4,8	2,4
	Sobreseïment prescripció	13,0	14,5
Tipus de resolució	Sobreseïment	*37,5	27,0
	Sentència absolutòria	10,3	10,2
	Sentència condemnatòria	52,2	*62,9
Tipus de mesura cautelar	Internament cautelar	3,9	3,9
	Altres mesures cautelars	2,7	2,9

Variable	Categoria	Sense fets durant el procediment base	Amb fets durant el procediment base
		% (vàlid)	% (vàlid)
	No cautelars	93,4	93,3
Òrgan de resolució	JM Barcelona 1	12,3	13,5
	JM Barcelona 2	12,1	12,6
	JM Barcelona 3	11,6	13,2
	JM Barcelona 4	11,8	*13,6
	JM Barcelona 5	12,2	13,0
	JM Barcelona 6	11,3	*13,8
	JM Girona	*10,2	7,8
	JM Lleida	*5,4	2,2
	JM Tarragona	10,2	10,0
	Altres	*2,8	0,3
Prescripció	No	81,2	81,4
	Sí	18,8	18,6

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula A27. Els fets després de la tramitació del procediment base segons les variables controlades en l'estudi

Variable	Categoria	Sense fets després del procediment base	Amb fets després del procediment base
		% (vàlid)	% (vàlid)
Gènere	Home	84,0	*89,2
	Dona	*16,0	10,8
Nacionalitat	Espanyol	*58,1	52,9
	Estranger	41,9	*47,1
Territori	Barcelona	74,5	*79,6
	Girona	*10,6	8,6
	Lleida	4,8	5,2
	Tarragona	*10,1	6,6
Antecedents	Amb antecedents	63,2	*83,0
	Sense antecedents	*36,8	17,0
Agrupació del delictes	Contra les persones	*34,9	28,3
	Contra la llibertat sexual	*1,0	0,4
	Contra la propietat	45,7	*59,1
	Drogues	*1,5	0,5
	Trànsit	2,7	1,9
	Altres	*14,2	9,7
Tipus de fet	Delictes	78,0	76,2

Variable	Categoria	Sense fets després del procediment base	Amb fets després del procediment base
		% (vàlid)	% (vàlid)
	Falta	22,0	23,8
Violència en el fet	Violent	51,4	49,1
	No violent	48,6	50,9
Delicte greu	Delicte greu	9,6	*18,1
	Delicte no greu	*90,4	81,9
Descripció de la resolució	Internament	9,6	*18,1
	Medi obert	37,9	*45,4
	Amonestació	*5,6	2,0
	Extinció de la resp. penal	0,1	0,1
	Absolució	*10,7	8,8
	Sobreseïment lliure	*17,5	11,5
	Sobreseïment provisional	*4,2	3,1
	Sobreseïment prescripció	*14,3	11,0
Tipus de resolució	Sobreseïment	*36,1	25,6
	Sentència absolutòria	*10,7	8,8
	Sentència condemnatòria	53,2	*65,6
Tipus de mesura cautelar	Internament cautelar	3,3	*6,1
	Altres mesures cautelars	2,5	*3,8
	No cautelars	*94,2	90,1
Òrgan de resolució	JM Barcelona 1	12,6	13,3
	JM Barcelona 2	11,7	*14,2
	JM Barcelona 3	12,1	12,5
	JM Barcelona 4	12,3	13,1
	JM Barcelona 5	12,2	13,4
	JM Barcelona 6	12,6	11,0
	JM Girona	9,4	9,1
	JM Lleida	3,9	*5,3
	JM Tarragona	*11,2	6,9
	Altres	*2,1	1,1
Prescripció	No	80,1	*85,1
	Sí	*19,9	14,9

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Annex 8. Capítol 5: Les excepcionalitats (taula A28)

Taula A28. Comparativa entre les *excepcionalitats* i la resta de procediments

		Excepcionalitats		Resta de procediments		Total
		N	% vàlid	N	% vàlid	% vàlid
Nombre d'implicats	1 implicat	131	46,8	2.861	**53,7	53,4
	2 o 3 implicats	115	41,1	1.975	37,1	37,3
	Més de 3 implicats	34	12,1	489	9,2	9,3
Antecedents	No	80	30,4	1.672	32,1	32,1
	Sí	183	69,6	3.531	67,9	67,9
Nombre d'antecedents	Cap precedent	80	30,4	1.672	32,1	32,1
	1 o 2 antecedents	75	28,5	1.433	27,5	27,6
	De 3 a 6 antecedents	59	22,4	1.170	22,5	22,5
	Més de 6 antecedents	49	18,6	928	17,8	17,9
Província	Barcelona	195	69,6	4.121	*77,4	77,0
	Girona	12	4,3	501	*9,4	9,2
	Lleida	4	1,4	234	*4,4	4,2
	Tarragona	69	*24,6	469	8,8	9,6
Mesures cautelars	Internament cautelar	12	4,3	221	4,2	4,2
	Altres mesures cautelars	7	2,5	167	3,1	3,1
	No cautelars	261	93,2	4.937	92,7	92,7
ATM / MRM	ATM	240	90,2	4.324	89,2	89,2
	ATM i MRM amb resultat negatiu	26	9,8	524	10,8	10,8
Tipus de resolució	Sobreseïment	154	*58,6	1.675	32,1	33,3
	Sentència absolutòria	37	*14,1	516	9,9	10,1
	Sentència condemnatòria	72	27,4	3.034	*58,1	56,6
Tipus de resolució (desglossat)	Internament	8	3,0	639	*12,2	11,8
	Medi obert	47	17,9	2.147	*41,1	40,0
	Amonestació	17	6,5	245	4,7	4,8
	Extinció responsabilitat penal	0	0,0	3	0,1	0,1
	Absolució	37	*14,1	516	9,9	10,1
	Sobreseïment lliure	73	*27,8	802	15,3	15,9
	Sobreseïment provisional	6	2,3	210	4,0	3,9
	Sobreseïment per prescripció	75	*28,5	663	12,7	13,4

		Excepcionalitats		Resta de procediments		Total
		N	% vàlid	N	% vàlid	% vàlid
Òrgans de resolució	Jutjat de Menors Barcelona 1	12	4,6	689	*13,3	12,9
	Jutjat de Menors Barcelona 2	10	3,8	669	*12,9	12,5
	Jutjat de Menors Barcelona 3	30	11,5	632	12,2	12,2
	Jutjat de Menors Barcelona 4	22	8,5	666	*12,9	12,7
	Jutjat de Menors Barcelona 5	44	*16,9	643	12,4	12,6
	Jutjat de Menors Barcelona 6	50	*19,2	602	11,6	12,0
	Jutjat de Menors Girona	11	4,2	499	*9,6	9,4
	Jutjat de Menors Lleida	4	1,5	228	*4,4	4,3
	Jutjat de Menors Tarragona	73	*28,1	466	9,0	9,9
	Altres	4	1,5	82	1,6	1,6
Prescripció	No	108	56,0	3.379	*82,7	81,5
	Sí	85	*44,0	705	17,3	18,5
Gènere	Home	250	**89,3	4.505	84,6	84,8
	Dona	30	10,7	820	**15,4	15,2
Nacionalitat	Espanyol	162	57,9	3.043	57,1	57,2
	Estranger	118	42,1	2.282	42,9	42,8
Àrea geogràfica de procedència	Unió Europea	20	16,9	421	18,4	18,4
	Resta d'Europa	1	0,8	47	2,1	2,0
	Magrib	56	47,5	948	41,5	41,8
	Resta d'Àfrica	1	0,8	47	2,1	2,0
	Amèrica Central i del Sud	38	32,2	759	33,3	33,2
	Àsia	2	1,7	55	2,4	2,4
	Resta del món	0	0,0	5	0,2	0,2
Edat en el primer fet	14 anys	25	9,0	785	**14,9	14,6
	15 anys	62	22,2	1.144	21,8	21,8
	16 anys	79	28,3	1.593	30,3	30,2
	17 anys	113	**40,5	1.731	33,0	33,3
Nombre de fets	1 fet	154	55,0	3.681	*69,1	68,4
	2 fets	81	*28,9	1.147	21,5	21,9
	3 o més fets	45	*16,1	497	9,3	9,7
Tipus de fet	Delicte	253	*90,4	4.076	76,5	77,2
	Falta	27	9,6	1.249	*23,5	22,8
Categoria del fet	Contra les persones	110	**39,3	1.771	33,3	33,6
	Contra la llibertat sexual	4	1,4	42	0,8	0,8
	Contra la propietat	128	45,7	2.617	49,1	49,0
	Drogues	7	**2,5	65	1,2	1,3
	Trànsit	8	2,9	139	2,6	2,6
	Altres	23	8,2	691	**13,0	12,7
Violència en el fet	Violent	159	56,8	2.722	51,1	51,4
	No violent	121	43,2	2.603	48,9	48,6

		Excepcionalitats		Resta de procediments		Total
		N	% vàlid	N	% vàlid	% vàlid
Delictes greus	Delicte greu	8	3,0	639	*12,2	11,8
	No delicte greu	255	*97,0	4.586	87,8	88,2

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Annex 9. Capítol 6: El temps en els procediments de MRM (taules A29 fins a A32)

Taula A29. Durada total del procediment amb MRM segons diferents variables

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	710	278,4	122,6	
	2 o 3 implicats	500	299,3	148,4	*
	Més de 3 implicats	184	359,7	169,2	
Antecedents	Sense antecedents	976	288,1	133,7	*
	Amb antecedents	395	316,6	157,8	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	976	288,1	133,7	
	1 o 2 antecedents	326	315,3	154,7	**
	De 3 a 6 antecedents	66	324,6	172,4	
	Més de 6 antecedents	3	280,0	217,4	
Gènere	Home	1.120	292,1	137,0	**
	Dona	274	315,4	157,0	
Tipus de fet	Delicte	1.067	304,8	152,2	*
	Falta	327	270,1	93,6	
Categoria del fet	Contra les persones	469	296,8	154,5	
	Contra la llibertat sexual	5	422,6	239,8	
	Contra la propietat	474	291,5	125,8	**
	Drogues	20	255,9	128,5	
	Trànsit	137	269,4	99,1	
	Altres	289	318,2	155,4	
Violència en el fet	Violent	578	308,3	156,9	**
	No violent	816	288,4	128,8	
Territori	Barcelona	1.095	292,3	129,9	
	Girona	1	786,0	-	*
	Lleida	141	265,8	106,2	
	Tarragona	157	351,8	211,0	

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Òrgan de resolució	Jutjat de Menors de Barcelona 1	173	254,9	79,2	
	Jutjat de Menors de Barcelona 2	171	270,4	108,0	
	Jutjat de Menors de Barcelona 3	190	273,3	108,4	
	Jutjat de Menors de Barcelona 4	155	275,1	143,7	
	Jutjat de Menors de Barcelona 5	176	315,4	170,4	*
	Jutjat de Menors de Barcelona 6	195	349,9	128,7	
	Jutjat de Menors de Girona***	1	786,0	-	
	Jutjat de Menors de Lleida	142	265,5	105,8	
	Jutjat de Menors de Tarragona	157	351,8	211,0	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

*** Ja hem comentat anteriorment en el capítol 4.2, referit al territori, que el Jutjat de Girona no informa al Servei de Suport a l'Execució Penal del resultat dels sobreseïments, de manera que les dades disponibles del JOVO que provenen d'aquesta base donen alguna dada esbiaixada per manca d'informació. De totes maneres, es disposa del temps de fiscalia i de l'SMAT per poder comparar de manera fidedigna el temps que triga la mediació, sense comptar el temps total.

Taula A30. Durada del temps de fiscalia segons les característiques dels procediments

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	761	205,4	81,7	
	2 o 3 implicats	566	227,0	94,9	*
	Més de 3 implicats	222	271,4	98,4	
Antecedents	Sense antecedents	907	222,9	88,8	*
	Amb antecedents	377	237,8	96,6	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	907	222,9	88,8	
	1 o 2 antecedents	312	242,6	97,7	*
	De 3 a 6 antecedents	62	213,6	81,7	
	Més de 6 antecedents	3	247,7	211,8	
Àrea de procedència dels estrangers	Unió Europea	22	203,8	93,5	
	Resta d'Europa	5	200,2	72,2	
	Magrib	108	210,9	84,2	
	Resta d'Àfrica	6	156,2	95,5	**
	Amèrica Central i del Sud	187	228,6	93,2	
	Àsia	10	196,5	132,7	
	Resta del món	4	337,0	151,8	
Tipus de fet	Delicte	1.156	228,9	95,4	*
	Falta	393	204,8	78,1	

Variable	Categoria	N	\bar{X} dies	DT	Sig.
Categoria del fet	Contra les persones	496	212,7	93,5	*
	Contra la llibertat sexual	5	299,0	161,1	
	Contra la propietat	539	229,7	92,9	
	Drogues	19	189,4	65,1	
	Trànsit	155	210,1	76,1	
	Altres	335	233,0	92,2	
Territori	Barcelona	1.088	222,9	85,9	*
	Girona	223	190,5	87,9	
	Lleida	92	248,4	113,3	
	Tarragona	146	254,7	108,7	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula A31. Durada del temps de l'equip tècnic de mediació segons les característiques dels procediments

Variable	Categoria	N	\bar{X} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	820	143,7	60,8	*
	2 o 3 implicats	617,0	146,9	62,0	
	Més de 3 implicats	228,0	170,3	60,9	
Antecedents	Sense antecedents	953	146,6	61,6	*
	Amb antecedents	382	160,9	60,0	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	953	146,6	61,6	*
	1 o 2 antecedents	313	162,1	60,7	
	De 3 a 6 antecedents	66	155,6	54,2	
Tipus de fet	Delicte	1.247	152,7	64,0	*
	Falta	418	136,0	53,1	
Categoria del fet	Contra les persones	528	141,4	63,6	**
	Contra la llibertat sexual	4	139,5	44,9	
	Contra la propietat	586	149,2	60,3	
	Drogues	22	142,7	58,2	
	Trànsit	159	151,7	58,8	
	Altres	366	156,7	62,6	
Territori	Barcelona	1.107	147,2	58,6	*
	Girona	265	135,1	60,7	
	Lleida	152	140,2	63,7	
	Tarragona	141	193,2	67,9	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Taula A32. Durada del temps de jutjats segons les característiques dels procediments

Variable	Categoria	N	\bar{x} dies	DT	Sig.
Nombre d'implicats	1 implicat	669	50,0	67,6	*
	2 o 3 implicats	452,0	60,3	90,6	
	Més de 3 implicats	168,0	49,5	89,3	
Antecedents	Sense antecedents	892	50,3	70,4	**
	Amb antecedents	373	62,2	98,0	
Nombre d'antecedents	Cap precedent	892	50,3	70,4	**
	1 o 2 antecedents	307	59,5	96,3	
	De 3 a 6 antecedents	63	77,1	107,4	
	Més de 6 antecedents	3	24,7	16,9	
Tipus de fet	Delicte	980	56,3	86,4	**
	Falta	309	45,0	50,7	
Categoria del fet	Contra les persones	440	59,3	88,2	**
	Contra la llibertat sexual	5	135,6	141,4	
	Contra la propietat	434	47,5	73,4	
	Drogues	20	33,3	29,5	
	Trànsit	127	46,3	56,2	
	Altres	263	57,5	82,7	
Violència en el fet	Violent	546	59,6	86,6	**
	No violent	743,0	49,1	73,4	
Territori	Barcelona	1095	52,3	70,5	*
	Girona	1	194,0	-	
	Lleida	78	16,6	22,3	
	Tarragona	115	90,0	143,9	

* Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,001$.

** Valors amb diferències estadísticament significatives; $p \leq 0,05$.

Annex 10. Capítol 5: Anàlisi qualitativa dels procediments seleccionats

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
 ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
949 dies (321-31-457)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat	ATM (ATM de Medi obert)
Més de 6 antecedents (10)	Absolució (Jutjat de Menors 4 Barcelona)
No cautelars	Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Unió Europea)
 17 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb força en les coses
 Delicte - Contra la propietat - No violent

15/04/2007	Fets	0	0	171
18/04/2007	Diligències policials	3	3	
23/04/2007	Diligències policials	5	8	
24/04/2007	Diligències policials	1	9	
02/09/2007	Roda reconeixement	131	140	
25/09/2007	Ampliatòria policia	23	163	
28/09/2007	Declaració testimoni i menor	3	166	
03/10/2007	Obertura diligències preliminars	5	171	321
03/10/2007	Reconeixement fotogràfic	0	171	
21/11/2007	Declaració d'altres implicats	49	220	
21/11/2007	Declaració de menors acusats	0	220	
21/11/2007	Exploració menor a fiscalia	0	220	
29/01/2008	Roda de reconeixement	69	289	
29/01/2008	Arxiu autor desconegut	0	289	
29/01/2008	Obertura expedient de reforma	0	289	
29/01/2008	Petició ATM	0	289	
29/02/2008	Final ATM	31	320	
20/03/2008	Remissió informe tècnic jutjat	20	340	
20/03/2008	Decret de conclusió d'expedient	0	340	
22/07/2008	Al·legacions	124	464	
23/07/2008	Escrit d'al·legacions	1	465	
19/08/2008	Remissió expedient al jutjat	27	492	
19/01/2009	Interlocutòria obertura audiència per 01/04/2009	153	645	457
26/01/2009	Assenyalament de compareixença	7	652	
01/04/2009	No va el menor, ETM diu que no en sap res, que ha tornat a Romania	65	717	
15/09/2009	No conformitat	167	884	
16/09/2009	Assenyalament de compareixença	1	885	
19/11/2009	Audiència celebrada	64	949	
19/11/2009	Resolució (JM)	0	949	

31

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
843 dies (130-56-713)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de l'SMAT)
De 3 a 6 antecedents (6) Absolució (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
15 anys en el fet

Fets

1 fet - Danys
Delicte - Altres - No violent

13/01/2008	Fets	0	0	0
13/01/2008	Obertura diligències preliminars	0	0	0
13/01/2008	Diligències policials	0	0	130
01/02/2008	Obertura expedient de reforma	19	19	
01/02/2008	Petició ATM	0	19	
25/02/2008	Inici ATM	24	43	
27/03/2008	Interlocutòria incoació JM	31	74	
28/03/2008	Final ATM	1	75	
08/04/2008	Incorporació informe tècnic	11	86	
16/04/2008	Informe pericial dels danys al tren	8	94	
19/05/2008	Escrit d'al·legacions fiscalia	33	127	
21/05/2008	Decret de conclusió de l'expedient	2	129	
21/05/2008	Escrit d'al·legacions	0	129	
22/05/2008	Remissió expedient al jutjat	1	130	
18/07/2008	Petició d'acusació particular	57	187	
24/07/2008	No s'admet la petició d'acusació particular	6	193	
27/11/2008	Cèdula de citació	126	319	
01/12/2008	Assenyament de compareixença	4	323	
13/01/2009	No conformitat	43	366	
14/01/2009	Assenyament de compareixença	1	367	
16/04/2009	Audiència suspesa (no ve testimoni)	92	459	
13/07/2009	Assenyament de compareixença	88	547	
16/07/2009	Suspensió anticipada d'audiència	3	550	
13/10/2009	Assenyament de compareixença	89	639	
21/10/2009	No senyalat	8	647	
26/01/2010	Audiència suspesa (no ve el menor ni mossos)	97	744	
29/01/2010	Assenyament de compareixença	3	747	
04/05/2010	Audiència celebrada	95	842	
05/05/2010	Resolució (JM)	1	843	
01/07/2010	JOVO - Fermesa sentència	57	900	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona
ID expedient:

TEMPS
959 dies (198-64-751)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de Medi obert)
Més de 6 antecedents (7) Sobreseïment per prescripció (Jutjat de Menors 3 Barcelona)
No cautelars Prescripció: Sí

Jove

Home - Espanyol
17 anys en el fet

Fets

2 fets (2) - Amenaça
Falta - Contra les persones - Violent

20/12/2007	Fets	0	0		
20/12/2007	Diligències preliminars, atestat	0	0	10	
30/12/2007	Obertura diligències preliminars	10	10		
05/02/2008	Obertura expedient de reforma	37	47		
05/02/2008	Petició ATM	0	47		
04/03/2008	Final ATM	28	75		
04/03/2008	Escrit d'al·legacions	0	75	198	64
09/04/2008	Tramesa ATM a Fiscalia	36	111		
09/07/2008	Escrit d'al·legacions	91	202		
15/07/2008	Remissió expedient al jutjat	6	208		
22/07/2008	Sobreseïment provisional	7	215		
05/08/2010	Resolució	744	959	751	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
 ID expedient: [REDACTED]

TEMPS 564 dies (317-64-246) De 14,7 a 29,5 mesos
--

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (3) ATM (ATM de l'SMAT)
 1 o 2 antecedents (2) Prestacions en benefici de la comunitat (Jutjat de Menors 4 Barcelona)
 No cautelars Prescripció: No

Jove

Dona - Espanyol
 15 anys en el fet

Fets

2 fets (2) - Robatori amb violència
 Delicte - Contra la propietat - Violent

06/09/2007	Fets	0	0	1	
07/09/2007	Obertura diligències preliminars	1	1		
07/09/2007	Declaració dels menors acusats	0	1		
07/09/2007	Declaració acusats a fiscalia	0	1		
10/09/2007	Diligències a practicar	3	4		
03/10/2007	Diligències al ministeri fiscal	23	27		
04/10/2007	Final ATM menor (ATM anterior)	1	28		
19/10/2007	Final ATM de l'altre implicat (ATM anterior)	15	43		
28/12/2007	Declaració víctima	70	113		
04/02/2008	Obertura expedient de reforma	38	151		
04/02/2008	Petició ATM	0	151		
28/02/2008	Informe forense d'agressió	24	175		
06/03/2008	Tramesa ATM menor a fiscalia (ATM anterior)	7	182	317	
06/03/2008	Tramesa ATM altre menor (ATM anterior)	0	182		64
13/03/2008	Incorporació informe tècnic	7	189		
04/04/2008	Final ATM altre implicat	22	211		
08/04/2008	Tramesa ATM altre menor	4	215		
21/04/2008	Remissió informe tècnic al jutjat	13	228		
21/04/2008	Incorporació informe tècnic	0	228		
30/06/2008	Escrit d'al-legacions	70	298		
11/07/2008	Decret de conclusió de l'expedient	11	309		
11/07/2008	Escrit d'al-legacions	0	309		
20/07/2008	Remissió expedient al jutjat	9	318		
07/10/2008	Petició d'audiència	79	397		
16/10/2008	Primer assenyalament	9	406		
24/11/2008	No se celebra	39	445	246	
24/11/2008	Assenyalament de compareixença	0	445		
12/03/2009	Audiència	108	553		
23/03/2009	Resolució (JM)	11	564		
02/10/2009	Es notifica conformitat a fiscalia	193	757		
11/02/2010	Resolució recurs	28	889	325	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS 881 dies (277-49-595) De 14,7 a 29,5 mesos
--

Característiques de la causa

1 implicat	ATM (ATM de l'SMAT)
Cap antecedent	Amonestació (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
No cautelars	Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Magrib)
17 anys en el fet

Fets

3 o més fets (3) - Amenaça
Delicte - Contra les persones - Violent

28/08/2007	Fets	0	0	9
28/08/2007	Denúncia	0	0	
06/09/2007	Obertura diligències preliminars	9	9	
01/01/2008	Diligències al ministeri fiscal	117	126	277
07/02/2008	Obertura de l'expedient de reforma	37	163	
07/02/2008	Petició ATM	0	163	
14/02/2008	Incorporació d'informes o documents	7	170	
12/03/2008	Informe mèdic de la víctima	27	197	
22/03/2008	Diligències ministeri fiscal	10	207	
27/03/2008	Final ATM	5	212	
03/04/2008	Incorporació informe tècnic	7	219	
03/04/2008	Remissió informe tècnic al jutjat	0	219	
09/04/2008	Declaració d'altres implicats	6	225	
09/04/2008	Declaració víctima a fiscalia	0	225	
29/05/2008	Decret de conclusió de l'expedient	50	275	
29/05/2008	Al·legacions de fiscalia a jutjat	0	275	
02/06/2008	Escrit d'al·legacions	4	279	
09/06/2008	Remissió expedient al jutjat	7	286	
17/12/2008	Assenyalament de compareixença	191	477	595
27/01/2009	No conformitat	41	518	
27/01/2009	Assenyalament de compareixença	0	518	
13/05/2009	Suspès, falten testimoni i lletrat	106	624	
15/05/2009	Assenyalament de compareixença	2	626	
07/10/2009	Suspès. El lletrat demana ajornament perquè té guàrdia i el menor està al Marroc	145	771	
17/10/2009	Assenyalament de compareixença	10	781	
19/01/2010	Celebrat i conformitat	94	875	
25/01/2010	Resolució (JM)	6	881	

49

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
833 dies (762-221-71)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (3) ATM (ATM de l'SMAT)
De 3 a 6 antecedents (3) Sobreseïment per prescripció (Jutjat de Menors 4 Barcelona)
No cautelars Prescripció: Sí

Jove

Home - Estranger (Unió Europea)
16 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb força en les coses
Delicte - Contra la propietat - No violent

08/11/2007	Fets	0	0	
08/11/2007	Detenció menors	0	0	0
08/11/2007	Obertura diligències preliminars	0	0	
08/11/2007	Informe peritatge vehicles	0	0	
08/11/2007	Extracció antecedents fiscalia	0	0	
09/11/2007	Diligències policials (identitat, vehicles, peritatge, antecedents)	1	1	
09/11/2007	Mossos entreguen objectes a perjudicat	0	1	
09/11/2007	Petició ATM altre implicat	0	1	
30/11/2007	Entrevista menor ATM	21	22	
17/12/2007	Final ATM menor	17	39	
11/01/2008	Decret incoació	25	64	
13/02/2008	Obertura expedient de reforma	33	97	
13/02/2008	Petició ATM altre implicat	0	97	
04/03/2008	Tramesa ATM anterior menor	20	117	
03/06/2008	Entrevista altre implicat ATM	91	208	
10/06/2008	Final ATM altre implicat	7	215	
11/06/2008	Tramesa ATM altre implicat	1	216	
13/06/2008	Entrevista altre implicat ATM	2	218	
17/06/2008	Final ATM altre implicat	4	222	
17/06/2008	Tramesa ATM altre implicat	0	222	
18/08/2008	Informe pericial	62	284	
22/04/2009	Peritatge dels objectes robats	247	531	
24/11/2009	Altres	216	747	
25/11/2009	Fiscalia sol·licita arxiu per prescripció	1	748	
26/11/2009	Decret de conclusió per prescripció (per no haver fet diligència entre el 18/08/2008 i el 18/08/2009)	1	749	
09/12/2009	Remissió al jutjat	13	762	
23/12/2009	Interlocutòria extensió de la responsabilitat penal per prescripció (tots tres implicats)	14	776	71
18/02/2010	Resolució (JM)	57	833	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
905 dies (753-21-93)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (3) ATM (ATM de Medi obert)
Més de 6 antecedents (9) Permanència de cap de setmana en domicili (Jutjat de Menors 4 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Amèrica Central i Sud)
16 anys en el fet

Fets

1 fet - Furt
Delicte - Contra la propietat - No violent

13/11/2007	Fets	0	0	
23/11/2007	Testifical	10	10	
23/11/2007	Compareix testimoni policia per denúncia	0	10	59
05/01/2008	Fets	43	53	
11/01/2008	Obertura diligències preliminars	6	59	
11/01/2008	Diligències policials	0	59	
14/01/2008	Reconeixement fotogràfic	3	62	
15/01/2008	Exploració menor	1	63	
18/03/2008	Obertura expedient de reforma	63	126	
18/03/2008	Petició ATM	0	126	
03/04/2008	Final ATM altre implicat	16	142	
08/04/2008	Final ATM	5	147	
30/04/2008	Final ATM altre implicat	22	169	753
11/11/2008	Exploració altre implicat	195	364	
05/06/2009	Decret conclusió expedient	206	570	
23/06/2009	Fiscalia demana separar aquesta causa perquè són 2 fets per a 2 joves	18	588	
27/08/2009	Al·legacions	65	653	
31/10/2009	Interlocutòria trasllat defensa	65	718	
07/11/2009	Escrit defensa del menor	7	725	
02/02/2010	Remissió a jutjat	87	812	
08/03/2010	Escrit defensa altre implicat	34	846	
09/03/2010	Interlocutòria obertura audiència per 12/04/2010	1	847	
16/03/2010	Primer assenyalament	7	854	
12/04/2010	Suspensió prèvia	27	881	93
06/05/2010	Celebrada, reconeix	24	905	
06/05/2010	Resolució conformitat permanència en centre (refosa amb una altra que ja compleix)	0	905	

21

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
631 dies (336-65-193)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de l'SMAT)
De 3 a 6 antecedents (3) Sobreseïment provisional (Jutjat de Menors 3 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Magrib)
17 anys en el fet

Fets

1 fet - Lesions
Delicte - Contra les persones - Violent

05/08/2007 Fets	0	0	
05/08/2007 Informe mèdic d'urgències	0	0	
08/10/2007 Sol·licitud esbrinar identitat persona	64	64	102
30/10/2007 Ampliatòria policial	22	86	
15/11/2007 Obertura diligències preliminars	16	102	
15/11/2007 Diligències policials	0	102	
16/11/2007 Reconeixement fotogràfic	1	103	
12/12/2007 Ampliatòria policial	26	129	
17/12/2007 Arxiu autor desconegut	5	134	
10/01/2008 Diligències policials	24	158	
17/01/2008 Declaració menor	7	165	
21/01/2008 Resposta policia identitat persona	4	169	
08/02/2008 Reobertura	18	187	
08/02/2008 Diligències ministeri fiscal	0	187	
26/02/2008 Informe mèdic	18	205	336
20/03/2008 Informe forense de lesions	23	228	
08/04/2008 Obertura expedient de reforma	19	247	
08/04/2008 Petició ATM	0	247	
21/04/2008 Final diligències	13	260	
12/06/2008 Informe ATM i tramesa al ministeri fiscal	52	312	65
20/06/2008 Incorporació informe tècnic	8	320	
20/06/2008 Remissió informe tècnic al jutjat	0	320	
19/09/2008 Escrit d'al·legacions	91	411	
16/10/2008 Remissió expedient al jutjat	27	438	
10/11/2008 Escrit de defensa	25	463	
18/12/2008 Assenyament de compareixença	38	501	
19/12/2008 Suspensió de compareixença	1	502	
09/01/2009 Assenyament de compareixença	21	523	
20/01/2009 Compareixença	11	534	193
20/01/2009 No reconeix els fets	0	534	
22/01/2009 Celebrat	2	536	
27/04/2009 Resolució (JM)	95	631	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
 ID expedient: [REDACTED]

TEMPS 323 dies (69-34-246) De 0 a 14,7 mesos
--

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (2) ATM (ATM de l'SMAT)
 De 3 a 6 antecedents (4) Internament en centre Règim Semiobert (Jutjat de Menors 1 Barcelona)
 No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
 17 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb violència o intimidació
 Delicte - Contra la propietat - Violent - Delicte greu

17/03/2008	Fets	0	0	
17/03/2008	Declaració menor	0	0	
17/03/2008	Declaració víctima	0	0	
20/03/2008	Sol·licitud de reconeixement fotogràfic	3	3	8
25/03/2008	Autorització de reconeixement fotogràfic	5	8	
25/03/2008	Obertura diligències preliminars	0	8	
26/03/2008	Reconeixement fotogràfic	1	9	
04/04/2008	Fiscalia autoritza reconeixement fotogràfic	9	18	
04/04/2008	Detenció menor	0	18	
04/04/2008	Declaració del menor i la mare	0	18	
04/04/2008	Polícia envia a fiscalia declaració menor i el reconeixement fotogràfic	0	18	
04/04/2008	Fiscalia ordena llibertat del menor	0	18	
07/04/2008	Detenció i declaració altre implicat	3	21	
07/04/2008	Fiscalia ordena llibertat altre implicat	0	21	
07/04/2008	Extracció antecedents altre implicat	0	21	
08/04/2008	Decret incoació	1	22	
17/04/2008	Obertura expedient de reforma	9	31	69
17/04/2008	Petició ATM	0	31	
25/04/2008	Decret de conclusió altre implicat	8	39	
06/05/2008	Pericial valor econòmic objectes robats	11	50	
07/05/2008	Decret conclusió altre implicat	1	51	35
21/05/2008	Final ATM	14	65	
22/05/2008	Tramesa ATM a fiscalia	1	66	
27/05/2008	Al·legacions	5	71	
30/05/2008	Decret conclusió menor	3	74	
02/06/2008	Escrit d'al·legacions	3	77	
02/06/2008	Remissió expedient al jutjat	0	77	
09/06/2008	Fiscalia demana sobreseïment i arxiu per l'altre implicat	7	84	
09/06/2008	Fiscalia demana obertura audiència menor	0	84	
11/06/2008	Jutjat rep sol·licitud de sobreseïment provisional de fiscalia	2	86	
17/06/2008	Interlocutòria sobreseïment provisional de l'altre implicat	6	92	
01/07/2008	Resolució sobreseïment provisional per l'altre implicat	14	106	
03/09/2008	Interlocutòria obertura audiència menor	64	170	246
22/09/2008	Assenyalament de compareixença	19	189	
10/11/2008	Interlocutòria audiència, suspès per incompareixença de 2 testimonis	49	238	
10/11/2008	Suspès, no ve la perjudicada (no citada)	0	238	
03/02/2009	Celebrat i conformitat	85	323	
03/02/2009	Resolució (JM)	0	323	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/

ID expedient:

TEMPS

106 dies (69-??-29)

De 0 a 14,7 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (2)

De 3 a 6 antecedents (3)

No cautelars

Sobreseïment provisional (Jutjat de Menors 1 Barcelona)

Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol

16 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb violència o intimidació

Delicte - Contra la propietat - Violent

17/03/2008	Fets	0	0	
17/03/2008	Declaració altre implicat	0	0	
17/03/2008	Declaració víctima	0	0	
20/03/2008	Sol·licitud reconeixement fotogràfic	3	3	8
25/03/2008	Autorització reconeixement fotogràfic	5	8	
25/03/2008	Obertura diligències preliminars	0	8	
26/03/2008	Reconeixement fotogràfic	1	9	
04/04/2008	Fiscalia autoritza reconeixement fotogràfic	9	18	
04/04/2008	Detenció altre implicat	0	18	
04/04/2008	Declaració altre implicat	0	18	
04/04/2008	Polícia envia a fiscalia declaració altre implicat i reconeixement fotogràfic	0	18	
04/04/2008	Fiscalia ordena llibertat altre implicat	0	18	
07/04/2008	Detenció i declaració menor	3	21	
07/04/2008	Fiscalia ordena llibertat menor	0	21	
07/04/2008	Extracció antecedents menor	0	21	
08/04/2008	Decret incoació	1	22	
17/04/2008	Obertura expedient de reforma	9	31	69
17/04/2008	Petició ATM	0	31	
25/04/2008	Decret de conclusió menor	8	39	
06/05/2008	Pericial del valor econòmic dels objectes robats	11	50	
07/05/2008	Decret de conclusió menor	1	51	
21/05/2008	Final ATM altre implicat	14	65	
22/05/2008	Tramesa ATM altre implicat a fiscalia	1	66	
27/05/2008	Al·legacions	5	71	
30/05/2008	Decret conclusió altre implicat	3	74	
02/06/2008	Escrit d'al·legacions	3	77	
02/06/2008	Remissió expedient al jutjat	0	77	
09/06/2008	Fiscalia demana sobreseïment i arxiu menor	7	84	
09/06/2008	Fiscalia demana obertura audiència altre implicat	0	84	
11/06/2008	Jutjat rep sol·licitud de sobreseïment provisional de fiscalia	2	86	29
17/06/2008	Interlocutòria sobreseïment provisional menor	6	92	
01/07/2008	Resolució sobreseïment provisional menor	14	106	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
216 dies (119-77-81)
De 0 a 14,7 mesos

Característiques de la causa

Més de 3 implicats (4) ATM (ATM de l'SMAT)
Cap antecedent Sobreseïment provisional (Jutjat de Menors 5 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Magrib)
17 anys en el fet

Fets

2 fets (2) - Lesions
Falta - Contra les persones - Violent

02/03/2008	Fets	0	0	
02/03/2008	Denúncia a la policia	0	0	16
13/03/2008	Ampliatòria policia (esbrinar domicili implicats)	11	11	
18/03/2008	Obertura diligències preliminars	5	16	
18/03/2008	Extracció d'antecedents a fiscalia	0	16	119
02/04/2008	El menor s'escapoleix del centre DGAIA	15	31	
17/04/2008	Obertura expedient de reforma	15	46	
17/04/2008	Petició ATM	0	46	
16/05/2008	Final ATM per altres implicats	29	75	
12/06/2008	Fiscalia demana a la policia saber domicili	27	102	
17/06/2008	Nota de la DGAIA sobre la tutela dels implicats	5	107	
23/06/2008	Decret conclusió sobreseïment de fiscalia per "no poder corroborar les versions i dubtes sobre el que va passar"	6	113	
27/06/2008	Decret o escrit d'al-legacions	4	117	
03/07/2008	Final ATM per altres implicats (2)	6	123	
10/07/2008	Policia diu que no troba el domicili	7	130	
12/07/2008	Fiscalia informe al JM sobre escapoliment del menor del centre DGAIA	2	132	
15/07/2008	Remissió a jutjat	3	135	
15/09/2008	JM rep la petició de SP de Fiscalia	62	197	81
15/09/2008	Interlocutòria de sobreseïment provisional JM	0	197	
04/10/2008	Resolució	19	216	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/

ID expedient:

TEMPS

1.025 dies (662-441-357)

Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de l'SMAT)
1 o 2 antecedents (2) Llibertat vigilada (Jutjat de Menors 1 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol

15 anys en el fet

Fets

1 fet - Atemptat contra l'autoritat

Delicte - Contra les persones - Violent

04/04/2008 Fets	0	0	
07/04/2008 Declaració testimoni	3	3	6
10/04/2008 Obertura diligències preliminars	3	6	
18/04/2008 Obertura expedient de reforma	8	14	
18/04/2008 Petició ATM	0	14	
09/05/2008 Renúncia a la RC	21	35	
16/07/2008 Diligències al ministeri fiscal (MF)	68	103	
15/10/2008 Diligències al MF	91	194	
05/11/2008 Diligències al MF	21	215	
13/01/2009 Acord de detenció del menor	69	284	
06/03/2009 Diligències al MF	52	336	
27/05/2009 Acord de detenció del menor	82	418	
03/07/2009 Final ATM	37	455	662
29/07/2009 Diligències al MF	26	481	
29/07/2009 Citació menor	0	481	
22/09/2009 Diligències MF	55	536	
22/09/2009 No compareix menor per diligències	0	536	
05/10/2009 Decret de conclusió d'expedient	13	549	
06/11/2009 Al·legacions	32	581	
03/12/2009 Escrit d'al·legacions	27	608	
01/02/2010 Remissió expedient al jutjat	60	668	
18/03/2010 Assenyalament de compareixença	45	713	
25/05/2010 Suspès, no ve el menor	68	781	
26/05/2010 Assenyalament de compareixença	1	782	
19/10/2010 No hi ha conformitat	146	928	357
26/10/2010 Assenyalament de compareixença	7	935	
24/01/2011 Celebrat	90	1025	
24/01/2011 Resolució (JM)	0	1025	

441

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS 460 dies (155-93-297) De 14,7 a 29,5 mesos
--

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de l'SMAT)
 Cap antecedent Sobreseïment provisional (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
 No cautelars Prescripció: No

Jove

Dona - Estranger (Magrib)
 15 anys en el fet

Fets

1 fet - Lesions
 Falta - Contra les persones - Violent

26/03/2008	Fets	0	0	8	
26/03/2008	Atestat policial	0	0		
28/03/2008	Diligències policials	2	2		
03/04/2008	Obertura diligències preliminars	6	8		
16/04/2008	Arxiu per menor d'edat	13	21	155	93
16/04/2008	Obertura expedient de reforma	0	21		
16/04/2008	Petició ATM	0	21		
29/04/2008	Diligències - Petició citació	13	34		
21/05/2008	Examen forense	22	56		
26/05/2008	Informe forense	5	61		
18/07/2008	Final ATM	53	114		
22/07/2008	Incorporació informe tècnic	4	118		
22/07/2008	Remissió informe tècnic jutjat/def.	0	118		
21/08/2008	Decret de conclusió de l'expedient	30	148		
21/08/2008	Escrit d'al·legacions	0	148		
05/09/2008	Remissió d'expedient al jutjat	15	163		
12/02/2009	Cèdula citació (22/04/09)	160	323		
22/04/2009	Assenyament de compareixença	69	392		
22/04/2009	No hi ha conformitat	0	392		
23/04/2009	Assenyament de compareixença	1	393		
15/06/2009	Audiència celebrada	53	446		
29/06/2009	Resolució (JM)	14	460		
17/07/2009	Interposició de recurs	18	478	452	
31/08/2009	MF demana desestimar el recurs	45	523		
20/10/2009	Sentència del recurs	50	573		
27/10/2009	Recurs d'apel·lació i resultat	7	580		
24/09/2010	Conclusió per altres motius (l'acusat i la seva família han tornar al Marroc)	332	912		

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
 ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
794 dies (184-33-606)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de l'SMAT)
 1 o 2 antecedents Absolució (Jutjat de Menors 5 Barcelona)
 No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
 17 anys en el fet

Fets

2 fets (2) - Lesions
 Delicte - Contra les persones - Violent

25/01/2008	Fets	0	0	4
29/01/2008	Diligències policials	4	4	
29/01/2008	Obertura diligències preliminars	0	4	184
18/02/2008	Reconeixement fotogràfic	20	24	
19/02/2008	Ampliatòria policia	1	25	
16/04/2008	Informe forense víctima	57	82	
17/04/2008	Declaració víctima	1	83	
24/04/2008	Obertura expedient de reforma	7	90	
24/04/2008	Petició ATM	0	90	
14/05/2008	Exploració menor	20	110	
23/05/2008	Final ATM	9	119	
27/05/2008	Tramesa ATM a fiscalia	4	123	
05/06/2008	Nota a mà fiscalia demana informe balística	9	132	
08/07/2008	Interlocutòria per incoar i iniciar diligències	33	165	
28/07/2008	Al·legacions	20	185	
31/07/2008	Escrit d'al·legacions	3	188	
31/07/2008	Remissió expedient al jutjat	0	188	
31/08/2008	Compareix víctima per demanar RC	31	219	606
24/10/2008	Interlocutòria d'audiència pel 28/01/2009	54	273	
31/10/2008	Primer assenyalament	7	280	
28/01/2009	No reconeix	89	369	
23/02/2009	Compareix testimoni a fiscalia per dir que no pot anar a audiència	26	395	
03/03/2009	Es demana que el testimoni es faci per videoconferència	8	403	
18/03/2009	Suspès, testimoni no ve, no se sap si s'ha citat	15	418	
24/03/2009	Nota que no es troba un testimoni	6	424	
01/04/2009	Es demana que se segueixi buscant a la testimoni	8	432	
10/03/2010	Audiència celebrada	343	775	
29/03/2010	Resolució (JM)	19	794	

33

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
447 dies (236-17-209)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (2) ATM (ATM de l'SMAT)
1 o 2 antecedents Amonestació (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Dona - Espanyol
17 anys en el fet

Fets

1 fet - Furt
Falta - Contra la propietat - No violent

02/04/2008	Fets	0	0	2	
04/04/2008	Obertura diligències preliminars	2	2		
21/04/2008	Obertura expedient de reforma	17	19		
21/04/2008	Petició ATM	0	19		
08/05/2008	Tramesa ATM anterior	17	36		
28/05/2008	Interlocutòria incoació	20	56		165
03/10/2008	Final MRM altre implicat	128	184	236	
24/11/2008	Al·legacions	52	236		
24/11/2008	Decret de conclusió per MRM altre implicat	0	236		
26/11/2008	Escrit d'al·legacions	2	238		
26/11/2008	Remissió expedient al jutjat	0	238		
16/03/2009	Interlocutòria sobreseïment MRM altre implicat	110	348		
14/04/2009	Primer assenyalament	29	377	209	
23/06/2009	Audiència celebrada	70	447		
23/06/2009	Resolució (JM)	0	447		

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
805 dies (372-44-432)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de Medi obert)
De 3 a 6 antecedents (4) Internament en centre Règim Semiobert (Jutjat de Menors 1 Barcelona)
Internament cautelar Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Magrib)
17 anys en el fet

Fets

3 o més fets (3) - Detenció il·legal
Delicte - Contra les persones - Violent - Delicte greu

09/04/2008	Fets	0	0	1
10/04/2008	Obertura diligències preliminars	1	1	
10/04/2008	Minuta policial sense detinguts	0	1	
10/04/2008	Declaracions víctima, menor i DGAIA	0	1	
23/04/2008	Obertura expedient de reforma	13	14	
23/04/2008	Petició ATM	0	14	
02/05/2008	Interlocutòria JM incoació	9	23	
14/05/2008	Informe forense, no ha pogut explorar el menor perquè no hi ha comparegut	12	35	
15/05/2008	Diligències ministeri fiscal	1	36	
05/06/2008	Declaració d'altres implicats	21	57	
05/06/2008	Informe forense, no ha pogut explorar el menor perquè no hi ha comparegut	0	57	
06/06/2008	Tramesa ATM a fiscalia	1	58	372
08/07/2008	Diligències MF	32	90	
15/07/2008	Declaració de menors acusats	7	97	
16/07/2008	Remissió informe tècnic al jutjat	1	98	
07/01/2009	Diligències MF	175	273	
03/02/2009	Informe forense de lesions	27	300	
12/02/2009	Assenyalament de compareixença	9	309	
12/03/2009	Decreto de conclusió d'expedient	28	337	
28/03/2009	Al·legacions	16	353	
31/03/2009	Escrit d'al·legacions	3	356	
17/04/2009	Remissió expedient al jutjat	17	373	
12/05/2009	Assenyalament de compareixença	25	398	
22/06/2009	Assenyalament de compareixença	41	439	
03/11/2009	Assenyalament de compareixença	134	573	
09/02/2010	No ve el menor (el tècnic DGEPCJJ no en sap res) no s'ha pogut citar víctima	98	671	432
10/05/2010	Suspès	90	761	
15/05/2010	Suspès, no vénen els policies locals	5	766	
07/06/2010	Audiència celebrada	23	789	
23/06/2010	Resolució (JM)	16	805	

44

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
936 dies (574-??-191)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (2) ATM Mallorca
Cap antecedent Llibertat vigilada (Jutjat de Menors 2 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
15 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb força en les coses
Delicte - Contra la propietat - No violent

28/12/2007	Fet	0	0		
08/01/2008	Fet	11	11		
14/01/2008	Denúncia a policia	6	17		
09/05/2008	Declaració mare menor	116	133		
28/05/2008	Diligències	19	152	171	
30/05/2008	Declaració menor policia	2	154		
03/06/2008	Declaració altre implicat policia	4	158		
04/06/2008	Diligències traspàs	1	159		
04/06/2008	Tancament diligències	0	159		
16/06/2008	Obertura diligències preliminars	12	171		
17/06/2008	Diligències	1	172		
20/06/2008	Obertura expedient de reforma	3	175		
20/06/2008	Petició ATM	0	175		
02/09/2008	Final ATM altre implicat	74	249		
20/04/2009	Es demana informe F. Mallorca	230	479	574	493
07/07/2009	Es notifica que menor viu a Granada	78	557		
26/10/2009	ATM menor F. Mallorca	111	668		
14/12/2009	Escrit d'al·legacions	49	717		
11/01/2010	Remissió expedient al jutjat	28	745		
26/01/2010	Interlocutòria conclusions actuacions	15	760		
24/02/2010	Primer assenyalament menor	29	789	191	
20/07/2010	Audiència menor	146	935		
21/07/2010	Resolució menor	1	936		

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
1.086 dies (574-74-341)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (2) ATM (ATM de l'SMAT)
Cap antecedent Sobreseïment lliure (Jutjat de Menors 2 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
16 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb força en les coses
Delicte - Contra la propietat - No violent

28/12/2007 Fet	0	0	
08/01/2008 Fet	11	11	
14/01/2008 Denúncia a policia	6	17	
09/05/2008 Declaració mare altre implicat	116	133	
28/05/2008 Diligències	19	152	
30/05/2008 Declaració altre implicat policia	2	154	171
03/06/2008 Declaració menor policia	4	158	
04/06/2008 Traspàs de diligències	1	159	
04/06/2008 Tancament diligències	0	159	
16/06/2008 Obertura diligències preliminars	12	171	
17/06/2008 Diligències	1	172	
20/06/2008 Obertura expedient de reforma	3	175	
20/06/2008 Petició ATM	0	175	
02/09/2008 Final ATM menor	74	249	74
20/04/2009 Es demana informe F. Mallorca de l'altre implicat	230	479	574
07/07/2009 Es notifica que l'altre implicat viu a Granada	78	557	
26/10/2009 ATM de l'altre implicat F. Mallorca	111	668	
14/12/2009 Escrit d'al-legacions	49	717	
11/01/2010 Remissió expedient al jutjat	28	745	
26/01/2010 Interlocutòria conclusions actuacions	15	760	
24/02/2010 Primer assenyalament altre implicat	29	789	
20/07/2010 Audiència altre implicat	146	935	341
21/07/2010 Resolució altre implicat	1	936	
18/12/2010 Sobreseïment lliure del menor	150	1086	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
 ID expedient: [REDACTED]

TEMPS 1.003 dies (258-121-632) Més de 29,5 mesos
--

Característiques de la causa

1 implicat	ATM i MRM (ATM de l'SMAT)
1 o 2 antecedents	Llibertat vigilada (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
No cautelars	Prescripció: No

Jove

Home - Estranger (Amèrica Central i Sud)
 17 anys en el fet

Fets

1 fet - Robatori amb força en les coses
 Delicte - Contra la propietat - No violent

24/03/2008	Primer fet JOVO	0	0		
17/04/2008	Petició ATM	24	24		
15/07/2008	Declaració menor, detenció i llibertat	89	113		
15/07/2008	Informe mèdic reconeixement (no hi ha lesions)	0	113	113	
15/07/2008	Fets (FM)	0	113		
15/07/2008	Diligències policials (M. Interior estrangers)	0	113		
15/07/2008	Obertura diligències preliminars	0	113		
28/07/2008	Diligències a practicar per fiscalia (oferiment d'accions, notificar a DGEPCJJ)	13	126		
29/07/2008	Obertura expedient de reforma	1	127		
29/07/2008	Petició ATM (JOVO)	0	127		
28/10/2008	Inici MRM	91	218		
11/11/2008	Entrevista amb menor per MRM, no reconeix	14	232		
11/11/2008	Entrevista amb el menor (ATM)	0	232	258	
13/11/2008	Informe de no viabilitat MRM	2	234		121
20/11/2008	Entrevista telefònica amb la mare del menor ATM	7	241		
27/11/2008	Final ATM	7	248		
24/03/2009	Al·legacions	117	365		
30/03/2009	Remissió al jutjat	6	371		
04/05/2009	Escrit de defensa	35	406		
07/05/2009	JM rep l'escrit de defensa	3	409		
14/07/2009	Interlocutòria compareixença per 15/09/2009	68	477		
19/07/2009	Primer assenyalament	5	482		
15/09/2009	Suspès (citació negativa)	58	540		
25/05/2010	No compareix	252	792	632	
28/09/2010	No compareix	126	918		
14/10/2010	Interlocutòria decret detenció per audiència	16	934		
21/12/2010	Celebrat i reconeix	68	1002		
21/12/2010	Acta audiència amb conformitat de LV	0	1002		
22/12/2010	Sentència llibertat vigilada	1	1003		

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
935 dies (212-182-714)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

2 o 3 implicats (2) ATM i MRM (ATM de l'SMAT)
1 o 2 antecedents Prestacions en benefici de la comunitat (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
15 anys en el fet

Fets

1 fet - Furt d'ús de vehicle de motor
Delicte - Contra la propietat - No violent

02/08/2008	Fets i detenció	0	0	9
02/08/2008	Testifical a la policia	0	0	
02/08/2008	Ampliatòries de la policia	0	0	
05/08/2008	Declaració dels menors	3	3	
11/08/2008	Obertura diligències preliminars	6	9	
22/08/2008	Obertura expedient de reforma	11	20	212
22/08/2008	Petició ATM	0	20	
23/10/2008	Inici MRM de l'altre implicat	62	82	
29/01/2009	Final MRM de l'altre implicat	98	180	
13/02/2009	Entrevista amb menor i pare	15	195	
20/02/2009	Final ATM	7	202	
25/02/2009	Tramès ATM	5	207	
27/02/2009	Registre d'ATM a fiscalia	2	209	
06/03/2009	Al·legacions	7	216	
06/03/2009	Conclusió expedient de l'altre implicat	0	216	
09/03/2009	Escrit al·legacions	3	219	
11/03/2009	Remissió jutjat	2	221	
01/10/2009	Interlocutòria obertura d'audiència	204	425	
01/10/2009	Interlocut. sobreseïment altre implicat	0	425	
15/10/2009	Escrit defensa	14	439	
09/11/2009	Sobreseïment altre implicat	25	464	
11/11/2009	Cèdula citació pel 09/02/2010	2	466	
18/11/2009	Primer assenyalament	7	473	
09/02/2010	Suspès, per incompareixença del menor	83	556	
03/06/2010	No reconeix	114	670	
03/11/2010	Suspès, per incompareixença del menor	153	823	
07/12/2010	Interlocut. assenyalament 23/02/2011	34	857	
23/02/2011	Audiència	78	935	
23/02/2011	Acta conformitat	0	935	
23/02/2011	Sentència PBC o perm. domiciliaria	0	935	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS 881 dies (390-85-491) De 14,7 a 29,5 mesos
--

Característiques de la causa

1 implicat	ATM (ATM de l'SMAT)
Cap antecedent	Amonestació (Jutjat de Menors 5 Barcelona)
No cautelars	Prescripció: No

Jove

Dona - Espanyol
16 anys en el fet

Fets

2 fets (2) - Atemptat contra l'autoritat
Delicte - Contra les persones - Violent

31/07/2008	Fets	0	0	
31/07/2008	Diligències policials	0	0	
31/07/2008	Detenció i llibertat del menor	0	0	0
31/07/2008	Urgències mèdiques menor	0	0	
31/07/2008	Obertura diligències preliminars	0	0	
01/08/2008	Comunicat d'urgències	1	1	
09/09/2008	Obertura expedient de reforma	39	40	
10/09/2008	Petició ATM	1	41	
08/10/2008	Informe forense víctima	28	69	
04/12/2008	Final ATM	57	126	390
03/02/2009	Fiscalia demana la factura a la víctima (ulleres trencades)	61	187	
28/07/2009	Al·legacions	175	362	
25/08/2009	Remissió a jutjat	28	390	
08/11/2009	Escrit de defensa	75	465	
29/03/2010	Interlocutòria assenyalament audiència 26/05/2010	141	606	
01/04/2010	Primer assenyalament	3	609	491
26/05/2010	Audiència	55	664	
28/10/2010	Acta d'audiència, no reconeix	155	819	
29/12/2010	Sentència d'amonestació	62	881	

85

02/02/2011	Recurs apel·lació	35	916	
28/02/2011	Fiscalia rep el recurs	26	942	
15/03/2011	Fiscalia desestima recurs	15	957	139
17/05/2011	Celebrat	63	1020	

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/ [REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
1.047 dies (498-66-501)
Més de 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de Medi obert)
De 3 a 6 antecedents (4) Absolució (Jutjat de Menors 6 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
16 anys en el fet

Fets

2 fets (2) - Estafa
Delicte - Altres - No violent

11/07/2008	Fets	0	0	
15/07/2008	Diligències policials	4	4	
28/08/2008	Autorització reconeixement fotos	44	48	48
28/08/2008	Ampliatòria de la policia	0	48	
28/08/2008	Obertura diligències preliminars	0	48	
29/08/2008	Reconeixement fotogràfic	1	49	
29/08/2008	Detenció del menor i posat en llibertat	0	49	
26/09/2008	Fiscalia fa un oferiment d'accions civils (notificar DGEPCJJ, proposta MRM i diligències a practicar)	28	77	
30/09/2008	Obertura expedient de reforma	4	81	
30/09/2008	Petició ATM	0	81	
05/12/2008	Final ATM	66	147	498
12/02/2009	Nota a mà de fiscalia per demanar a mossos informació de la targeta de crèdit de l'estafa	69	216	
01/09/2009	Finalització de les diligències mossos	201	417	
04/01/2010	Al·legacions	125	542	
04/01/2010	Decret de conclusió expedient	0	542	
08/01/2010	Remissió al jutjat	4	546	
27/04/2010	Primer assenyalament	109	655	
10/11/2010	Suspès (no ve el testimoni)	197	852	
23/03/2011	Suspès (no ve el testimoni)	133	985	501
17/05/2011	Audiència celebrada	55	1040	
24/05/2011	Sentència absolució	7	1047	

66

ID Fiscalia: Fiscalia de Menors de Barcelona/[REDACTED]
ID expedient: [REDACTED]

TEMPS
498 dies (249-145-241)
De 14,7 a 29,5 mesos

Característiques de la causa

1 implicat ATM (ATM de l'SMAT)
1 o 2 antecedents (2) Absolució (Jutjat de Menors 3 Barcelona)
No cautelars Prescripció: No

Jove

Home - Espanyol
16 anys en el fet

Fets

2 fets - Violència física sobre persones
Falta - Contra les persones - Violent

11/09/2008	Fets	0	0		
11/09/2008	Informe forense	0	0		
11/09/2008	Comunicat d'agressió urgències mèdiques	0	0	8	
12/09/2008	Denúncia víctima	1	1		
12/09/2008	Declaració víctima	0	1		
19/09/2008	Obertura de les diligències preliminars	7	8		
24/10/2008	Obertura expedient de reforma	35	43		
24/10/2008	Petició ATM	0	43		
12/11/2008	Interlocutòria incoació	19	62		
02/12/2008	Exploració menor a fiscalia	20	82		
03/12/2008	Informe forense	1	83		
05/01/2009	Fiscalia demana a la policia si hi ha denúncia a la mare	33	116	249	145
10/02/2009	Policia local notifica que no consta denúncia a la mare	36	152		
18/03/2009	Tramesa ATM anterior	36	188		
30/04/2009	Al·legacions	43	231		
08/05/2009	Escrit d'al·legacions	8	239		
26/05/2009	Remissió expedient al jutjat	18	257		
07/07/2009	Escrit de defensa	42	299		
22/07/2009	Interlocutòria obertura audiència pel 20/10/2009	15	314		
30/07/2009	Primer assenyalament	8	322	241	
21/01/2010	Audiència celebrada	175	497		
22/01/2010	Sentència absolució	1	498		